

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΣΚΒ'

Τετάρτη 28 Σεπτεμβρίου 2011

ΘΕΜΑΤΑ

A. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 17775,17825
2. Άδεια απουσίας του Βουλευτή κ. Σ. Γεωργιάδη, σελ. 17799
3. Αναφορά στα βουλευτικά "προνόμια", σελ. 17791,17792

B. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

Ανακοίνωση του δελτίου επικαίρων ερωτήσεων της Πέμπτης 29 Σεπτεμβρίου 2011, σελ. 17775

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και των τροπολογιών και ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: "Εκδίκαση πράξεων διαφθοράς Πολιτικών και Κρατικών Αξιωματούχων, υποθέσεων μεγάλου κοινωνικού ενδιαφέροντος και μείζονος Δημοσίου Συμφέροντος και άλλες διατάξεις", σελ. 17775,17823

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

A. Επί της αναφοράς στα βουλευτικά "προνόμια":

ΑΙΒΑΛΙΩΤΗΣ Κ. , σελ.17791-17792

B. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων:

ΑΙΒΑΛΙΩΤΗΣ Κ. , σελ.17792
ΒΛΑΤΗΣ Ι. , σελ.17789
ΒΟΡΙΔΗΣ Μ. , σελ.17802,17803,17804,17822
ΔΕΝΔΙΑΣ Ν. , σελ.17799,17800,17813
ΔΡΙΤΣΑΣ Θ. , σελ.17804,17805,17806
ΘΕΟΧΑΡΗ Μ. , σελ.17794
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Α. , σελ.17800,17803,17811,17812,17813,17816,17817,17821

ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ Κ. , σελ.17816
ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ Β. , σελ.17796,17797
ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ Γ. , σελ.17813,17814
ΚΟΥΡΟΥΠΑΚΗ Ε. , σελ.17814
ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Μ. , σελ.17808
ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Χ. , σελ.17793,17794
ΜΙΧΕΛΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Ι. , σελ.17810
ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ Σ. , σελ.17807
ΜΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Β. , σελ.17787,17820,17821
ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ Κ. , σελ.17795
ΜΠΕΝΤΕΝΙΩΤΗΣ Ε. , σελ.17786,17806,17814
ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ Μ. , σελ.17776,17791,17794,17797,17799,17800,17803,17805,17806

ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Π. , σελ.17790, 17791
ΠΕΤΑΛΩΤΗΣ Γ. , σελ.17817,17818,17821
ΠΛΕΥΡΗΣ Α. , σελ.17785,17786,17787
ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ Η. , σελ.17810
ΠΟΥΛΟΥΔΑΣ Β. , σελ.17813,17816,17817
ΣΚΡΑΦΝΑΚΗ Μ. , σελ.17781,17821
ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ Α. , σελ.17784,17813,17820,17821,17822

ΣΤΑΜΑΤΗΣ Δ. , σελ.17815,17816
ΤΖΑΒΑΡΑΣ Κ. , σελ.17782,17822
ΤΣΟΝΟΓΛΟΥ-ΒΥΛΙΩΤΗ Β. ,

σελ.17807

ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ Σ. , σελ.17801

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΓ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΣΚΒ'

Τετάρτη 28 Σεπτεμβρίου 2011

Αθήνα, σήμερα στις 28 Σεπτεμβρίου 2011, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10.16' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Προέδρου αυτής κ. **ΒΑΪΤΣΗ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΥ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 27.9.2011 εξουσιοδότηση του Σώματος επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα Πρακτικά της ΣΚΑ' συνεδριάσεώς του, της Τρίτης 27ης Σεπτεμβρίου 2011 σε ό,τι αφορά την ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου: «Ενισχυμένα μέτρα εποπτείας και εξυγίανσης των πιστωτικών ιδρυμάτων – Ρύθμιση θεμάτων χρηματοπιστωτικού χαρακτήρα – Κύρωση της σύμβασης – Πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας και των τροποποιήσεών της και άλλες διατάξεις».)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να σας ανακοινώσω το δελτίο των επίκαιρων ερωτήσεων της Πέμπτης 29 Σεπτεμβρίου 2011.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 1323/26-9-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Ιωάννη Βούρου προς τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, σχετικά με την ανάγκη διατήρησης των ιατρών και των χώρων υγείας του Ταμείου Αλληλοβοήθειας Σωματίου Ελλήνων Ηθοποιών (ΤΑΣΕΗ).

2. Η με αριθμό 1321/26-9-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνου Κόλλια προς τους Υπουργούς Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων και Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, σχετικά με τα προβλήματα που προκύπτουν από τις συγχωνεύσεις σχολείων.

3. Η με αριθμό 1331/26-9-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Νικολάου Μωραΐτη προς τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, σχετικά με την ανάγκη διατήρησης των εργαζομένων της επιχείρησης «ΑΕΓΕΚ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ Α.Ε. ΚΑΙ ΙΟΝΙΟΣ Α.Ε.».

4. Η με αριθμό 1328/26-9-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Κυριάκου Βελόπουλου προς τον Υπουργό Εξωτερικών, σχετικά με την παρουσία του τουρκικού ερευνητικού σκάφους Πιρί Ρέις στην περιοχή του Κατελόμενου.

5. Η με αριθμό 1327/26-9-2011 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Ηρούς Διώτη προς τους Υπουργούς Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και Οικονομικών, σχετικά με τη διασφάλιση της λειτουργίας της Ελληνικής Βιομηχανίας Ζάχαρης.

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 1315/26-9-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Σπυρίδωνος Βούγια προς τον Υπουργό Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, σχετικά με την αποκατάσταση της σιδηροδρομικής σύνδεσης Θεσσαλονίκης-Φλώρινας.

2. Η με αριθμό 1322/26-9-2011 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού της Νέας Δημοκρατίας κ. Όλγας Κεφαλογιάννη προς τον Υπουργό Προστασίας του Πολίτη, σχετικά με την ανάγκη θέσπισης κανόνων για τις δημόσιες συναθροίσεις.

3. Η με αριθμό 1332/26-9-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Νικολάου Καραθανασόπουλου προς τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, σχετικά με την αντιμετώπιση των προβλημάτων των εργαζομένων της βιομηχανίας ΑΒΕΞ στην Πάτρα.

4. Η με αριθμό 1329/26-9-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Ηλία Πολατίδη προς τον Υπουργό Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, σχετικά με τη λήψη μέτρων εξάλειψης του παραεμπορίου.

5. Η με αριθμό 1326/26-9-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Μιχαήλ Κριτωτάκη προς τους Υπουργούς Εξωτερικών και Προστασίας του Πολίτη, σχετικά με τα ναυάγια με τοξικά- πυρηνικά απόβλητα στη Μεσόγειο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: «Εκδίκαση πράξεων διαφθοράς Πολιτικών και Κρατικών Αξιωματούχων, υποθέσεων μεγάλου κοινωνικού ενδιαφέροντος και μείζονος Δημοσίου Συμφέροντος και άλλες διατάξεις».

Η Διάσκεψη των Προέδρων αποφάσισε στη συνεδρίαση της 22.9.2011 τη συζήτηση του νομοσχεδίου σε μία συνεδρίαση. Προτείνει να συζητήσουμε το νομοσχέδιο επί της αρχής, επί των άρθρων και των τροπολογιών ως μία ενότητα με σχετική άνεση χρόνου.

Στο σημείο αυτό θα σας ενημερώσω ότι από το Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό με επιστολή προς τον Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων αναφορικά με τη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου αυτού του σχεδίου νόμου ορίζεται ως ειδικός αγορητής ο Βουλευτής Α' Αθήνας του ΛΑΟΣ κ. Αθανάσιος Πλεύ-

ρης και ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος ο Βουλευτής κ. Σπυρίδων-Άδωνις Γεωργιάδης.

Επίσης, με επιστολή από τον κ. Αλέξη Τσίπρα, τον Πρόεδρο της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ, αντίστοιχα για το ίδιο νομοσχέδιο ορίζεται ειδικός αγορητής ο Βουλευτής κ. Βασίλειος Μουλόπουλος.

Στο σημείο αυτό, το λόγο έχει ο αξιότιμος Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων κ. Παπαϊωάννου, για να παρουσιάσει κάποιες νομοτεχνικές βελτιώσεις.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω κάποιες νομοτεχνικές παρατηρήσεις να κάνω. Τη μία, που έχει μεγαλύτερη ουσία, θα την αναλύσω σύντομα και θα διανεμηθούν.

Ξεκινάω με τον τίτλο του σχεδίου νόμου, στον οποίο προσθέτουμε «και άλλες διατάξεις».

Στην παράγραφο 3 του άρθρου 2 του σχεδίου νόμου, στο τέλος του δευτέρου εδαφίου, μετά τις λέξεις «δημόσιο τομέα» τίθεται κόμμα και προστίθεται η φράση «εφαρμοζομένων αναλόγως ως προς τους τελευταίους των διατάξεων των άρθρων 188 και 193 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας».

Στην τροπολογία που κατατέθηκε με γενικό αριθμό 544 και ειδικό 48, στην παράγραφο 3, πρώτον, στην πρώτη σειρά μετά τη λέξη «εκκρεμούν» προστίθεται η φράση: «σε οποιοδήποτε στάδιο είτε της προδικασίας είτε της διαδικασίας στο ακροατήριο» και δεύτερον, στο τέλος αυτής της παραγράφου 3 προστίθεται εδάφιο ως εξής: «Κατ' εξαίρεση οι ποινικές υποθέσεις που έχουν προσδιοριστεί να εκδικασθούν μέχρι 31 Δεκεμβρίου 2011 από το Διοικητικό Εφετείο Κρήτης παραμένουν και εκδικάζονται από το δικαστήριο αυτό». Είναι φανερό ότι έχει να κάνει με τα λειτουργικά προβλήματα των δύο εφετείων, για να έχουμε όσο το δυνατόν γρηγορότερα αποφάσεις.

Επίσης, στην τροπολογία που κατατέθηκε με γενικό αριθμό 545 και ειδικό 49, προστίθεται παράγραφος με αριθμό «2» και το κείμενο της ως άνω τροπολογίας αριθμείται ως παράγραφος «1», ως εξής: «Η παράγραφος 5 του άρθρου 64 του ν. 3900/2010 αντικαθίσταται ως εξής: «Τα της διαδικασίας εκκαθάρισης και πληρωμής των δαπανών για την αντιμετώπιση των αναγκών της παραγράφου 1 καθορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Με την ίδια απόφαση καθορίζεται και ο τρόπος ελέγχου των απολογιστικών στοιχείων της διαχείρισης του ποσού της επίσης επιχορήγησης των ως άνω δικαστηρίων».

Θα σας μοιράσω και την προηγούμενη διάταξη του ν. 3900. Το τελευταίο έχει να κάνει με το εξής. Στο άρθρο 64 δώσαμε τη δυνατότητα στα μεγάλα δικαστήρια να μπορούν να έχουν κάποιες δαπάνες για τη λειτουργικότητά τους, παραδείγματος χάριν να πάρουν φωτοτυπικά μηχανήματα, να πάρουν χαρτιά ή οτιδήποτε άλλο έχει να κάνει με τη λειτουργία τους.

Παρατηρήθηκε, όμως, ότι υπήρχε ένα ζήτημα σε σχέση με τη διαδικασία και το δημόσιο λογιστικό. Οι δύο Πρόεδροι, του Συμβουλίου της Επικρατείας και του ελεγκτικού συνεδρίου, ζήτησαν να γίνουν κάποιες διευκρινίσεις για να είμαστε νομότυποι. Δεν πρόκειται περί πρόσθετης δαπάνης, απλώς μόνο πρέπει να εξειδικευτούν κάποια πράγματα με κοινή απόφαση των δύο Υπουργών.

Γι' αυτό παρακαλώ να δεχθείτε και αυτή την παρέμβαση που γίνεται αυτή τη στιγμή, που θα έπρεπε να είχε κατατεθεί και ως τροπολογία, αλλά επειδή έλειπε και ο Υπουργός Οικονομικών στο εξωτερικό, δεν μου δόθηκε η δυνατότητα να το κάνω. Θα σας δώσω, όμως, και αυτά και τις προηγούμενες διατάξεις.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων κ. Μιλτιάδης Παπαϊωάννου καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες νομοτεχνικές βελτιώσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:

CC

ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΕΣ ΒΕΛΤΙΩΣΕΙΣ

ΣΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

**«ΕΚΔΙΚΑΣΗ ΠΡΑΞΕΩΝ ΔΙΑΦΘΟΡΑΣ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΡΑΤΙΚΩΝ
ΑΞΙΩΜΑΤΟΥΧΩΝ, ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ ΜΕΓΑΛΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ
ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΜΕΙΖΟΝΟΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΟΣ»**

Α) Στον τίτλο του Σ/Ν, στο τέλος αυτού, προστίθεται η φράση: «ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ».

Β) Στην παράγραφο 3 του άρθρου 2 του Σ/Ν, στο τέλος του δευτέρου εδαφίου, μετά τις λέξεις «δημόσιο τομέα» τίθεται κόμμα και προστίθεται η φράση: «εφαρμοζομένων αναλόγως ως προς του τελευταίους των διατάξεων των άρθρων 188 έως 193 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας».

Γ) Στην τροπολογία που κατατέθηκε με Γενικό Αριθμό 544 και Ειδικό 48, στην παράγραφο 3, α) στην πρώτη σειρά, μετά τη λέξη «εκκρεμούν» προστίθεται η φράση: «σε οποιοδήποτε στάδιο είτε της προδικασίας είτε της διαδικασίας στο ακροατήριο» και β) στο τέλος αυτής (της παραγράφου 3) προστίθεται εδάφιο ως εξής: «Κατ' εξαίρεση οι ποινικές υποθέσεις που έχουν προσδιορισθεί να εκδικασθούν μέχρι 31 Δεκεμβρίου 2011 από το Εφετείο Κρήτης παραμένουν και εκδικάζονται από το δικαστήριο αυτό».

Δ) Στην τροπολογία που κατατέθηκε στις 23.9.2011 με Γενικό Αριθμό 545 και Ειδικό 49, προστίθεται παράγραφος με αριθμό «2» (και το κείμενο της άνω τροπολογίας αριθμείται ως παράγραφος «1») ως εξής:

«2. Η παράγραφος 5 του άρθρου 64 του ν. 3900/2010 (Α' 213) αντικαθίσταται ως εξής :

«5. Τα της διαδικασίας εκκαθάρισης και πληρωμής των δαπανών για την αντιμετώπιση των αναγκών της παραγράφου 1 καθορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων

Δικαιωμάτων. Με την ίδια απόφαση καθορίζεται και ο τρόπος ελέγχου των απολογιστικών στοιχείων της διαχείρισης του ποσού της ετήσιας επιχορήγησης των ως άνω Δικαστηρίων».*

* Η άνω διάταξη δεν προκαλεί δαπάνη στον Κρατικό Προϋπολογισμό.

ΕΚΤΥΠΩΣΗ-ΑΠΟΘΗΚΕΥΣΗ

Page 1 of 2

+ Μέγεθος Γραμμάτων -

ΤΡΑΠΕΖΑ ΝΟΜΙΚΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ ΝΟΜΟΣ (INTRACOM IT SERVICES)

Ν 3900/2010: Επιτάχυνση ΔΙΟΙΚΗΤ.ΔΙΚΗΣ (τροπ/ση ΚΔΔ,Ζτε,διαφορές ουσίας κλπ) Κωδ.Οργαν.Δικ.& άλλες διατάξεις. (531189)

Άρθρο :64

Πληροφορίες Νομολογίας & Αρθρογραφίας :1

Άρθρο 64

1. Για την ανάθεση υπηρεσιών καθαριότητας, συντήρησης ηλεκτρομηχανολογικού εξοπλισμού και εγκαταστάσεων, ανελκυστήρων, εξοπλισμού πληροφορικής, μηχανών γραφείου, κλιματιστικών μηχανημάτων, πυρασφάλειας, φύλαξης και κάθε άλλης έκτακτης, συναφούς προς τις ανωτέρω, δαπάνης, καθώς επίσης για την προμήθεια γραφικής ύλης, αναλώσιμων υλικών των ως άνω μηχανημάτων ή εγκαταστάσεων και ειδών υγιεινής ή καθαριότητας, το Ταμείο Χρηματοδοτήσεως Δικαστικών Κτηρίων επιχορηγεί ετησίως με απόφαση του Διοικητικού του Συμβουλίου τα δικαστήρια. Η επιχορήγηση διατίθεται για την κάλυψη των παραπάνω αναγκών των δικαστηρίων της οικείας Εφετειακής Περιφέρειας, με τη διενέργεια, κατά περίπτωση, ενισίων διαγωνισμών.

2. Για την αντιμετώπιση των αναγκών της παραγράφου 1 ετήσια επιχορήγηση λαμβάνουν επίσης:

- α) το Συμβούλιο της Επικρατείας,
- β) ο Αρειος Πάγος,
- γ) η Γενική Επιτροπεία της Επικρατείας των Διοικητικών Δικαστηρίων,
- δ) το Πρωτοδικείο Αθηνών, και
- ε) το Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης.

Η επιχορήγηση στον Αρειο Πάγο καλύπτει και τις ανάγκες της Εισαγγελίας Εφετών Αθηνών, στη Γενική Επιτροπεία της Επικρατείας των Διοικητικών Δικαστηρίων καλύπτει και τις ανάγκες του Διοικητικού Εφετείου και του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών, στο Πρωτοδικείο Αθηνών καλύπτει και τις ανάγκες της Εισαγγελίας Πρωτοδικών Αθηνών, των Ειρηνοδικείων και των Πταισματοδικείων της περιφέρειας του και στο Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης καλύπτει και τις ανάγκες της Εισαγγελίας Πρωτοδικών Θεσσαλονίκης, των Ειρηνοδικείων και των Πταισματοδικείων της περιφέρειας του.

Η παραπάνω επιχορήγηση στα Πολιτικά Εφετεία καλύπτει τις αντίστοιχες ανάγκες των Υποθηκοφυλακείων, των Ιστροδικαστικών Υπηρεσιών, των Εταιρειών Προστασίας Ανηλίκων, καθώς και κάθε άλλης Υπηρεσίας αρμοδιότητας Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων της αντίστοιχης Εφετειακής Περιφέρειας.

3. Την επιχορήγηση διαχειρίζεται τριμελής επιτροπή, που ορίζεται για διετή θητεία, από την οικεία Ολομέλεια και για τη Γενική Επιτροπεία της Επικρατείας των Διοικητικών Δικαστηρίων από τον Γενικό Επίτροπο.

4. Σε κάθε Δικαστήριο που λαμβάνει ετήσια επιχορήγηση συνιστάται Ειδικό Γραφείο, το οποίο στελεχώνεται σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στον οικείο κανονισμό.

5. Οι δαπάνες για την αντιμετώπιση των αναγκών της παραγράφου 1 υπόκεινται σε προληπτικό έλεγχο από τον Επίτροπο του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

6. Η διάρκεια των συμβάσεων για την αντιμετώπιση των αναγκών της παραγράφου

ΕΚΤΥΠΩΣΗ-ΑΠΟΘΗΚΕΥΣΗ

Page 2 of 2

1 του παρόντος μπορεί να είναι μεγαλύτερη του έτους και υπόκεινται σε προσυμβατικό έλεγχο νομιμότητας από το οικείο κλιμάκιο του Ελεγκτικού Συνεδρίου, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην ισχύουσα σχετική νομοθεσία.

>>>

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαϊτσης Αποστολάτος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μετά από επιστολή που έχουμε από την Κοινοβουλευτική Ομάδα του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, για τη συζήτηση του νομοσχεδίου, αρμοδιότητας του Υπουργείου Δικαιοσύνης: «Εκδίκαση πράξεων διαφθοράς Πολιτικών και Κρατικών Αξιωματούχων, υποθέσεων μεγάλου κοινωνικού ενδιαφέροντος και μείζονος Δημοσίου Συμφέροντος και άλλες διατάξεις» ορίζεται από τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο κ. Χαλβατζή ως ειδικός αγορητής ο Βουλευτής κ. Αντώνης Σκυλλάκος.

Το λόγο έχει η εισηγήτρια της Πλειοψηφίας κ. Μαρία Σκραφνάκη.

ΜΑΡΙΑ ΣΚΡΑΦΝΑΚΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δυστυχώς τα τελευταία χρόνια η χώρα μας έχει ταλαιπωρηθεί από μεγάλα πολιτικά σκάνδαλα διαφθοράς.

Η έλλειψη ισχυρής πολιτικής βούλησης, η προστασία που παρέχει στους πολιτικούς το άρθρο 86 του Συντάγματος, αλλά και οι μεγάλες καθυστερήσεις στην απονομή της δικαιοσύνης έχουν ως αποτέλεσμα κανένα από τα σκάνδαλα διαφθοράς να μην έχει ακόμα οριστικούς διαλευκανθεί, παρ' όλο που πολλά από αυτά έχουν γίνει χρόνια πριν. Η εμπιστοσύνη των πολιτών απέναντι στην πολιτική και τους πολιτικούς έχει κλονιστεί, οι θεσμοί έχουν απαξιωθεί και η ανομία θεωρείται από τους πολίτες κάτι φυσιολογικό, αφού όσοι παρανομούν δεν τιμωρούνται.

Με αυτό το νομοσχέδιο γίνεται γρήγορο ξεκαθάρισμα των υποθέσεων διαφθοράς που ταλαιπωρούν τον τόπο. Έτσι, όσοι πολιτικοί και κρατικοί αξιωματούχοι είναι ένοχοι τιμωρούνται γρήγορα, αλλά και εκείνοι που είναι αθώοι δεν ταλαιπωρούνται για μεγάλο χρονικό διάστημα.

Το Υπουργείο Δικαιοσύνης και η Βουλή έχει ψηφίσει νόμους για την επιτάχυνση της ποινικής, πολιτικής και διοικητικής δικαιοσύνης, οι οποίες όμως ακόμα δεν έχουν αποδώσει τα αναμενόμενα αποτελέσματα.

Στην ισχύουσα νομοθεσία προβλέπεται ήδη ότι ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου δικαιούται σε υποθέσεις εξαιρετικής φύσης να διατάσει τη διεξαγωγή της ανάκρισης και την εισαγωγή της υπόθεσης στο ακροατήριο κατ' απόλυτη προτεραιότητα.

Επίσης, προβλέπει τη δυνατότητα του Υπουργού Δικαιοσύνης σε υποθέσεις εξαιρετικής φύσης να ζητήσει από τον εισαγγελέα του Αρείου Πάγου να παραγγείλει τη διενέργεια ανάκρισης και την εισαγωγή της υπόθεσης στο ακροατήριο κατ' απόλυτη προτεραιότητα.

Ακόμη, με το ν. 3849/2010 προβλέφθηκε ότι για τα εγκλήματα διαφθοράς που τελούνται από υπαλλήλους, η διεξαγωγή της ανάκρισης και η εισαγωγή στο ακροατήριο γίνεται κατ' απόλυτη προτεραιότητα.

Όλες οι παραπάνω ισχύουσες διατάξεις δεν έχουν αποδώσει μέχρι στιγμής τα αναμενόμενα αποτελέσματα για τη διαλεύκανση των τόσο σοβαρών υποθέσεων που ταλαιπωρούν τον τόπο μας. Επειδή, λοιπόν, δεν λύθηκαν τα θέματα της επιτάχυνσης της εκδίκασης των σοβαρών υποθέσεων διαφθοράς, η Κυβέρνηση με το παρόν νομοσχέδιο δείχνει την αποφασιστική της βούληση για την πάταξη της διαφθοράς των πολιτικών προσώπων και την ικανοποίηση του κοινού περί δικαίου αισθήματος.

Το παρόν νομοσχέδιο βάζει τέλος στην αδράνεια και την κωλυσιεργία της ελληνικής δικαιοσύνης με τη δημιουργία ποινικών δικών εξπρές για κακουργήματα που έχουν διαπράξει πολιτικοί και κρατικοί αξιωματούχοι, χωρίς βέβαια να γίνεται έκπτωση στην ποιότητα του αποτελέσματος και στα δικαιώματα των κατηγορουμένων και ορίζει με απολύτως σαφή τρόπο ποιες υποθέσεις δικάζονται κατά προτεραιότητα και ποιο ακριβώς είναι το περιεχόμενο της κατά προτεραιότητας εκδίκασής τους.

Ας συγχαρούμε, λοιπόν, τον Υπουργό για τη νομοθετική πρωτοβουλία που παίρνει, προκειμένου να έχουμε τη γρήγορη εκδίκαση των υποθέσεων διαφθοράς πολιτικών και κρατικών αξιωματούχων και των υποθέσεων μεγάλου κοινωνικού ενδιαφέροντος. Είναι σαφές ότι ο πολιτικός κόσμος πρέπει πρώτος να δίνει το καλό παράδειγμα για την εδραίωση του αισθήματος δικαιοσύνης.

Επίσης, πρέπει να επαινέσουμε την πρωτοβουλία που έχει πάρει ο Υπουργός Δικαιοσύνης και έχει ανοίξει διάλογο με τα

ανώτατα δικαστήρια της χώρας, για να επιλυθούν τα σοβαρά προβλήματα στην απονομή της δικαιοσύνης.

Ας επικεντρωθούμε τώρα στο περιεχόμενο του νομοσχεδίου. Σύμφωνα με το άρθρο 1, στις ρυθμίσεις του σχεδίου νόμου εντάσσονται:

Πρώτον, όλα τα κακουργήματα αρμοδιότητας του τριμελούς εφετείου, τα οποία δεν υπάγονται στις ρυθμίσεις της παραγράφου 1 του άρθρου 86 του Συντάγματος, τα οποία διαπράττουν Υπουργοί και Υφυπουργοί κατά τη διάρκεια της θητείας τους επωφελομένοι την ιδιότητά τους, την ευκαιρία που τους δίνει η θέση τους και τα πλεονεκτήματα που αυτή τους προσφέρει. Η ρύθμιση αυτή αφορά και εκείνους που έχουν παύσει να είναι Υπουργοί ή Υφυπουργοί.

Δεύτερον, κακουργήματα τα οποία διαπράττουν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους επωφελομένοι από την ιδιότητά τους Βουλευτές, Γενικοί και Ειδικοί Γραμματείς Υπουργείων, δικηγότοι, υποδιοικητές ή πρόεδροι διοικητικών συμβουλίων ή διευθύνοντες ή εντεταλμένοι σύμβουλοι νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, δημοσίων επιχειρήσεων, δημοσίων οργανισμών και νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου, τη διοίκηση των οποίων ορίζει άμεσα ή έμμεσα το κράτος, καθώς και αρετά μονοπρόσωπα όργανα των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης, εφόσον τα κακουργήματα αυτά υπάγονται στην καθ' ύλην αρμοδιότητα του Τριμελούς Εφετείου.

Τρίτον, κακουργήματα αρμοδιότητας του τριμελούς εφετείου ιδιαίτερα μεγάλου κοινωνικού ενδιαφέροντος ή μείζονος δημοσίου συμφέροντος, ακόμα και αν οι κατηγορούμενοι δεν φέρουν κάποια από τα παραπάνω αξιώματα αλλά είναι απλοί πολίτες.

Ο χαρακτηρισμός της υπόθεσης ως ιδιαίτερα μεγάλου κοινωνικού ενδιαφέροντος ή μείζονος συμφέροντος συμπεριλαμβάνεται από τον εισαγγελέα του Αρείου Πάγου με πράξη που εκδίδει.

Στη συνέχεια με το άρθρο 2 καθορίζεται η διαδικασία άσκησης της ποινικής δίωξης για τις παραπάνω υποθέσεις. Η διαδικασία που ακολουθείται είναι απλούστερη και συντομότερη. Συγκεκριμένα ο εισαγγελέας παραγγέλλει κύρια ανάκριση, η οποία ενεργείται από πρόεδρο πρωτοδικών και πρέπει να ολοκληρωθεί εντός τεσσάρων μηνών. Η ανάκριση μπορεί να παραταθεί από το αρμόδιο δικαστικό συμβούλιο με βούλευμα, ειδικά αιτιολογημένο εφάπαξ μέχρι δυο μήνες εάν υπάρχουν σοβαροί λόγοι.

Κατ' εξαίρεση μπορεί να διαταχθεί και προκαταρκτική εξέταση η οποία να διενεργείται αποκλειστικά από εισαγγελέα πρωτοδικών και ολοκληρώνεται εντός δυο μηνών. Ακόμη δίδεται η δυνατότητα στο αρμόδιο δικαστικό συμβούλιο να χωρίσει την υπόθεση, εάν αυτό βοηθάει στην ασφαλέστερη διάγνωση της αλήθειας ή την ταχύτερη εκδίκαση της υπόθεσης.

Έτσι οι πτυχές των υποθέσεων που έχουν ωριμάσει, χωρίζονται από την υπόλοιπη δικογραφία και παραπέμπονται προς εκδίκαση κατά απόλυτη προτεραιότητα, κάτι το οποίο είναι πάρα πολύ σημαντικό.

Επίσης, στο άρθρο 2 προβλέπεται ότι για την έγκαιρη και αποτελεσματική ολοκλήρωση της διαδικασίας οι επιλαμβανόμενοι δικαστικοί λειτουργοί απαλλάσσονται όλων των άλλων καθηκόντων τους και προβλέπεται να υποστηρίζονται από τον απαιτούμενο αριθμό γραμματέων και ειδικών επιστημόνων ή πραγματογνωμόνων. Έτσι οι δικαστές αυτοί αφοσιώνονται σε αυτές τις υποθέσεις που τους ανατίθενται, ώστε να μπορούν να επιτελέσουν το έργο τους στις προθεσμίες που προβλέπει ο νόμος.

Επιπλέον, θεσπίζεται η υποχρέωση της αρχής καταπολέμησης της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες του εισαγγελέα οικονομικού εγκλήματος και κάθε δημόσιου λειτουργού ή υπαλλήλου από όλους τους δημόσιους οργανισμούς, να βοηθούν και να δίνουν όποιο στοιχείο τους ζητηθεί.

Τέλος, με διάταξη του ανακριτή και του εισαγγελέα μπορεί να αρθεί το φορολογικό, το τραπεζικό και χρηματοπιστωτικό απόρρητο, να ανοιχθούν οι θυρίδες του κατηγορουμένου, ακόμη και όσα είναι κοινά με άλλα πρόσωπα, καθώς και να διαταχθεί η απαγόρευση κινήσεων κάθε είδους λογαριασμών, τίτλων ή χρηματοπιστωτικών προϊόντων του κατηγορουμένου, όταν υπάρχουν βάσιμες υπόνοιες ότι οι συγκεκριμένοι λογαριασμοί ή οι θυρίδες

περιέχουν χρήματα ή αντικείμενα που προέρχονται από την τέλεση του ερευνώμενου εγκλήματος.

Σύμφωνα με το άρθρο 3 η περαίωση της κύριας ανάκρισης κηρύσσεται από το Συμβούλιο Εφετών με βούλευμα. Η δικογραφία διαβιβάζεται από τον ανακριτή στον εισαγγελέα εφετών, ο οποίος μέσα σε προθεσμία ενός μήνα την εισάγει με πρότασή του στο Συμβούλιο Εφετών, το οποίο πάλι μέσα σε ένα μήνα αποφαινεται για το εάν θα απαγγελλεί κατηγορία ή όχι.

Η συζήτηση της υπόθεσης στο Συμβούλιο των Εφετών πρώτον, συμβάλλει στην ορθή διάγνωση και κρίση της υπόθεσης στο ακροατήριο και δεύτερον, η μεσολάβηση ενός τέτοιου δικαστικού σχηματισμού παρέχει τα εχέγγυα της ενδεδειχμένης εκτίμησης του αποδεικτικού υλικού πριν εισαχθεί η υπόθεση στο ακροατήριο.

Στη συνέχεια στο άρθρο 4 προσδιορίζεται η διαδικασία εκδίκασης των υποθέσεων του άρθρου 1. Συγκεκριμένα, σύμφωνα με το άρθρο 4, ο ορισμός δικασίμου γίνεται κατά απόλυτη προτεραιότητα και το πολύ εντός δυο μηνών από τη διαβίβαση της δικογραφίας από το Συμβούλιο Εφετών στον εισαγγελέα.

Κατά την εκδίκαση αυτών των υποθέσεων δεν επιτρέπεται η χορήγηση αναβολής. Μόνο σε εξαιρετικές περιπτώσεις το δικαστήριο μπορεί να διατάξει διακοπή της δίκης το πολύ για δεκαπέντε μέρες. Σε περίπτωση, όμως, που μετά τη διακοπή η δίκη δεν μπορεί να συνεχιστεί, αναβάλλεται και προσδιορίζεται η συνέχεια της εντός δυο μηνών όπου προεδρεύει ο ίδιος δικαστής που είχε οριστεί αρχικά.

Σε περίπτωση που ασκηθεί έφεση η υπόθεση εισάγεται κατά απόλυτη προτεραιότητα στο αρμόδιο δευτεροβάθμιο δικαστήριο και ορίζεται δικάσιμος από τον αρμόδιο εισαγγελέα εντός δυο μηνών από τη διαβίβαση των εγγράφων σε αυτόν.

Η αυτοτέλεια της παραπάνω διαδικασίας ορίζεται στο άρθρο 5, σύμφωνα με το οποίο η παραπάνω ποινική διαδικασία είναι ανεξάρτητη από τη διαδικασία που γίνεται στη Βουλή, σύμφωνα με το άρθρο 86 του Συντάγματος.

Για τα θέματα που δεν ρυθμίζονται διαφορετικά με το παρόν σχέδιο νόμου εφαρμόζονται οι διατάξεις του ισχύοντος Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, σύμφωνα με το άρθρο 6.

Σημαντικό, επίσης, είναι ότι με το άρθρο 7 η εκδίκαση των υποθέσεων που υπάγονται στο άρθρο 1 και σήμερα εκκρεμούν σε οποιοδήποτε στάδιο της ποινικής διαδικασίας και σε οποιοδήποτε βαθμό, συνεχίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου -αυτού, δηλαδή, που θα ψηφίσουμε τώρα- η ισχύς του οποίου αρχίζει από τη δημοσίευση του νόμου στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, σύμφωνα με το άρθρο 8.

Θεωρώ ότι το σχέδιο νόμου που συζητάμε είναι στη σωστή κατεύθυνση, γι' αυτό προτείνω την υπερψήφισή του, διότι θα βελτιώσει και θα επιταχύνει την εκδίκαση των υποθέσεων διαφθοράς που αφορούν πολιτικά πρόσωπα και κρατικούς αξιωματούχους και αυτά που ήδη εκκρεμούν στη δικαιοσύνη και ελπίζω με την επερχόμενη Αναθεώρηση του Συντάγματος στο άρθρο 86 και την κατάργηση της βουλευτικής ασυλίας, να έχουμε άμεσα αποτελέσματα στην αντιμετώπιση των υποθέσεων διαφθοράς των πολιτικών προσώπων, ώστε να ανακτηθεί η σχέση εμπιστοσύνης μεταξύ πολίτη και πολιτικού και να δοθεί το καλό παράδειγμα, ώστε να μη μένει ατιμώρητη η παρανομία.

Σχετικά με τις τροπολογίες που φέρνει το Υπουργείο Δικαιοσύνης, η πρώτη αφορά τους ασκουμένους δικηγόρους, για τους οποίους ήδη με τη διάταξη του άρθρου 33 του ν. 3910/2011, όπως αυτή συμπληρώθηκε με το άρθρο 68 του ν. 3994/2011, μπορεί μέρος της άσκησής τους διάρκειας έως έξι μηνών να γίνει στο πολιτικό και διοικητικό εφετείο ή πρωτοδικείο ή στην αντίστοιχη εισαγγελία ή στο ειρηνοδικείο της έδρας του δικηγορικού συλλόγου στον οποίο είναι εγγεγραμμένος ο ασκούμενος.

Με την παρούσα τροπολογία προβλέπεται ότι ο συνολικός αριθμός και η κατανομή των ασκουμένων δικηγόρων στα δικαστήρια και στις εισαγγελίες της Ελλάδας, η διαδικασία και ο τρόπος επιλογής των ασκουμένων, η έναρξη και η διάρκεια της άσκησης τους, η εξειδίκευση των καθηκόντων τους και ο τρόπος καταβολής της αμοιβής τους θα καθοριστεί με κοινή υπουργική απόφαση των Υπουργών Δικαιοσύνης και Οικονομικών.

Με τη ρύθμιση αυτή προλαμβάνεται τυχόν υπέρβαση των δυνατοτήτων του επιχειρησιακού προγράμματος, καθώς και ενδεχόμενες ανισότητες κατά τον καταμερισμό του συνολικού αριθμού των ασκουμένων δικηγόρων στα δικαστήρια και στις εισαγγελίες της χώρας.

Η επόμενη τροπολογία αφορά την εκδίκαση εκκρεμών πολιτικών και ποινικών υποθέσεων στα καινούργια εφετεία και όχι στα μεταβατικά. Σ' αυτό το σημείο πρέπει να επαινέσουμε την πρωτοβουλία της Κυβέρνησης σ' αυτή τη δύσκολη συγκυρία να ιδρύσει τέσσερα νέα εφετεία στην Ελλάδα, υλοποιώντας τη δέσμευση του Πρωθυπουργού, αλλά και την απόφαση του Αρείου Πάγου και τα αιτήματα των φορέων και των δικηγορικών συλλόγων στις αντίστοιχες περιοχές, προκειμένου να επιτύχουμε την ταχύτερη απονομή της δικαιοσύνης.

Ως προς την τροπολογία που έρχεται, στην παράγραφο 1 ορίζεται ότι η εκδίκαση των υποθέσεων που θα εκδικαστούν μετά τις 16 Σεπτεμβρίου του 2011 στις μεταβατικές έδρες του Εφετείου Αθηνών, της Χαλκίδας και του Εφετείου Αιγαίου, σε Μυτιλήνη και Χίο, θα εκδικαστούν στα νέα Εφετεία Εύβοιας και βορείου Αιγαίου αντίστοιχα, με τις νέες δικαστικές συνθέσεις των νέων εφετείων.

Επίσης, με τις παραγράφους 2 και 3 ορίζεται ότι οι πολιτικές και ποινικές υποθέσεις που εκκρεμούν ενώπιον των Εφετείων Αθηνών, Πατρών, Αιγαίου μεταφέρονται και εκδικάζονται από τα νέα Εφετεία Εύβοιας, Δυτικής Στερεάς Ελλάδας, βορείου Αιγαίου, τα οποία καθίστανται πλέον αρμόδια.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Κατ' εξαίρεση, όμως, οι ποινικές υποθέσεις που εκκρεμούν στο Εφετείο Δυτικής Κρήτης ορίζεται ότι θα συνεχιστούν να εκδικάζονται εκεί μέχρι τις 31.12.2011 και ακολούθως, θα αρχίσουν να εκδικάζονται στο Εφετείο ανατολικής Κρήτης.

Όμως, κύριε Υπουργέ, ο Δικηγορικός Σύλλογος Ηρακλείου και οι εφέτες προτείνουν να συνεχιστεί για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα -και πέραν, δηλαδή, της 31.12.2011- η εκδίκαση των ήδη προσδιορισμένων υποθέσεων στο Εφετείο Δυτικής Κρήτης.

Ο λόγος είναι απλός. Εδώ και τρία χρόνια οι δικηγόροι του Ηρακλείου απείχαν από την εκδίκαση των υποθέσεων τους στο Εφετείο Δυτικής Κρήτης με αποτέλεσμα να έχουν συσσωρευθεί χιλιάδες υποθέσεις στα Χανιά, πολλές εκ των οποίων παραγράφονται. Ζητάει, λοιπόν, ο Δικηγορικός Σύλλογος Ηρακλείου οι υποθέσεις αυτές, που έχουν προσδιοριστεί στα Χανιά, να συνεχίσουν να εκδικάζονται για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα στα Χανιά, ωστόσο οργανωθεί και στελεχωθεί πλήρως το νεοσύστατο Εφετείο ανατολικής Κρήτης.

Δείτε το. Έχουμε κάνει αγώνα για να γίνει το νέο εφετείο, αλλά εδώ έχουμε μία ιδιαίτερη περίπτωση.

Δείτε το, κύριε Υπουργέ. Θεωρώ ότι και οι δύο αυτές τροπολογίες είναι σωστές, γι' αυτό και προτείνω να τις υπερψηφίσουμε. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Σας ευχαριστούμε κι εμείς, κυρία Σκραφνάκη.

Ο εισηγητής της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης, Βουλευτής Ηλείας, ο κ. Κωνσταντίνος Τζαβάρας έχει το λόγο, για δεκαπέντε λεπτά.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αναμφίβολα, η νομοθετική πρωτοβουλία του Υπουργείου Δικαιοσύνης, που εκδηλώνεται με το συζητούμενο νομοσχέδιο, ανταποκρίνεται σε ένα αίτημα που προβάλλεται από πολλές πλευρές και κυρίως -θα έλεγα- ένα αίτημα που έχει μια παλλαϊκή αποδοχή, δηλαδή, την ανάγκη της ταχείας εκκαθάρισης των υποθέσεων που έχουν σχέση με τη διαφθορά των πολιτικών ή των κρατικών αξιωματούχων, αλλά και των υποθέσεων εκείνων, οι οποίες εμφανίζονται ως αξιόποινες πράξεις που αφορούν μείζον δημόσιο συμφέρον ή εμφανίζουν μεγάλο κοινωνικό ενδιαφέρον. Σ' αυτό το αίτημα ορθά επιλέγεται ως απάντηση μια ειδική ποινική διαδικασία, η οποία ορίζει ταχύτερες ουσιαστικά προθεσμίες όσον αφορά και την εξέλιξη της προδικασίας και την εισαγωγή

των ποινικών υποθέσεων στο ακροατήριο.

Όμως –το είπαμε και κατά τη διάρκεια της επεξεργασίας του νομοσχεδίου στην αρμόδια κοινοβουλευτική επιτροπή- εδώ δημιουργούνται ζητήματα που έχουν να κάνουν σχετικά με το αν στη συγκεκριμένη περίπτωση αντικείμενο αυτής της νομοθετικής πρωτοβουλίας είναι η απάντηση σ' αυτό το αίτημα που περιέγραφα πιο πολύ ή μάλλον η Κυβέρνηση προσπαθεί να ανταποκριθεί και σε κάποια άλλα αιτήματα, τα οποία τεχνητά ή πλαστά προβάλλονται και, βέβαια, είναι φορτισμένα από την προσωρινότητα μιας επικαιρότητας, η οποία μπορεί να οδηγήσει σε ρυθμίσεις που δεν θα μακροημερεύσουν.

Το λέω αυτό κυρίως έχοντας στο μυαλό μου την παράγραφο 3 του άρθρου 1, όπου εκεί, με πράξη του εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, μπορεί να παίρνει το χαρακτήρα της υπόθεσης που αφορά το κοινωνικό συμφέρον ή παρουσιάζει έντονο και μείζον κοινωνικό ενδιαφέρον κάθε πράξη που κρίνεται από αυτόν τον συγκεκριμένο ανώτατο δικαστικό λειτουργό, χωρίς καμμία άλλη εξάρτηση από οποιαδήποτε αντικειμενική διαδικασία.

Το είπαμε και το επαναλαμβάνουμε ότι αυτό ενέχει τον κίνδυνο του να εμφανίζεται κάθε φορά μία υπόθεση με μία επικοινωνιακή διόγκωση τεχνητή και, βέβαια, ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου, ο οποίος οφείλει να είναι ευαίσθητος, κάθε φορά να εκδίδει μία πράξη με την οποία αυτή τη συγκεκριμένη υπόθεση που παίρνει αυτές τις τεχνητές διαστάσεις να την εισάγει για να δικαστεί με τη συγκεκριμένη ειδική ποινική διαδικασία.

Εδώ αίφνης γεννιέται ένα πελώριο ερώτημα. Αυτοί οι κατηγορούμενοι, οι οποίοι καλούνται κάτω από αυτές τις τεχνητές συνθήκες να αντιμετωπίσουν κατηγορίες, δεν είναι άξιοι προστασίας με βάση το Σύνταγμα και την Ευρωπαϊκή Σύμβαση των δικαιωμάτων του ανθρώπου; Δεν θα πρέπει εδώ να έχουμε λάβει μία πρόνοια, ώστε να μην γίνονται καταχρήσεις προς αυτήν την κατεύθυνση, ακριβώς γιατί θα πρέπει η πολιτεία και ειδικά η δικαιοσύνη να προστατεύει και τα δικαιώματα των κατηγορουμένων, αλλά κυρίως να μεριμνά για την ορθή εφαρμογή συνταγματικών διατάξεων που περιφρουρούν τον πυρήνα των ατομικών ελευθεριών και των δικαιωμάτων του ανθρώπου; Γι' αυτό ακριβώς έχουμε τηρήσει ζωνή επιφύλαξης για την περίπτωση της παραγράφου 3 του άρθρου 1.

Βέβαια, δεν θα αντισταθώ στον πειρασμό να σχολιάσω και τον τρόπο με τον οποίο προσετέθη στην περίπτωση των κακουργημάτων της παραγράφου 2 και η περίπτωση εκείνη όπου διαπράττονται αυτού του είδους τα κακουργήματα που υπάγονται στην αρμοδιότητα του τριμελούς εφετείου και των Βουλευτών.

Θεωρώ ότι αυτή η ρύθμιση αποτελεί μία παραχώρηση σε ένα νοσηρό κλίμα, το οποίο καλλιεργείται κάθε φορά που κάποιοι οι οποίοι δεν έχουν καμμία κοινωνική και δημοκρατική νομιμοποίηση θέλουν –είτε για λόγους εντυπώσεων είτε για λόγους που έχουν σχέση με κάποιες εν εξελίξει πανουργίες σε θέματα είτε της πολιτικής είτε της κοινωνικής- να δημιουργούν την εντύπωση ότι αυτό το Κοινοβούλιο που σήμερα δέχεται κατά κύριο λόγο την οργή των αγανακτισμένων πολιτών είναι ένα συλλογικό όργανο στο οποίο συμμετέχει μια σειρά πολιτικών που έχουν πρόνοια και δεν κάνουν τίποτα άλλο από το να απολαμβάνουν αθέμιτα ή απαράδεκτα κάποιες πολύ μεγάλες παραχωρήσεις, που πολλές φορές –κατά τη γνώμη και συναδέλφων ακόμα- αγίζουν τα όρια της σκανδαλώδους εύνοιας.

Επιτέλους, κάπου πρέπει να μπει φραγμός σε όλη αυτήν τη φιλολογία. Και αν μεν κάποιοι είτε από ευήθεια είτε από ανοησία, προκειμένου να χαρούν τον εαυτό τους να κάνει δηλώσεις σε τηλεοπτικούς σταθμούς ή να απολαύσουν την υπογραφή τους σε έντυπα, φυλλάδια, προβαίνουν σε τέτοιου είδους δηλώσεις, θεωρώ ότι εμείς εδώ και κυρίως ο Πρόεδρος της Νομοθετικής Εξουσίας, ο Πρόεδρος του Κοινοβουλίου, θα πρέπει να δίνει κάθε φορά αποστομωτικές απαντήσεις, εκτός εάν κάποιοι ελαυόμενοι από πιο πονηρά ελατήρια και κίνητρα δημιουργούν –ή τουλάχιστον είναι εντεταλμένοι να δημιουργούν- ένα κλίμα το οποίο θα διευκολύνει τη μετάβαση στην επόμενη ιστορική φάση ζωής του Κοινοβουλίου της Ελλάδας.

Εκείνοι δηλαδή δεν κάνουν τίποτα άλλο από το να προδιαθέτουν και το λαό, αλλά και εκείνους τους παράγοντες που επενεργούν επάνω στο λαό, είτε με τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης

είτε με άλλης κατηγορίας εξουσίες, ούτως ώστε η σύνθεση των επομένων Βουλών να μην αποτελείται από πραγματικούς αντιπροσώπους του λαού, οι οποίοι βεβαίως –καθénas χωριστά και όλοι μαζί- αποτελούν, συναπαρτίζουν και δίνουν τη δυνατότητα της λειτουργίας στον κορυφαίο δημοκρατικό θεσμό μέσω του οποίου εκφράζεται η λαϊκή κυριαρχία.

Επαναλαμβάνω ότι αυτοί δημιουργούν αυτές τις προϋποθέσεις για την επιλογή ή τη στρατολόγηση ενός νέου τύπου ανθρωπολογικού, ιδεολογικού πολιτικού –και βέβαια όχι χαρισματούχου Βουλευτή του μέλλοντος, δηλαδή τη στρατολόγηση κάποιων ασπόνδυλων μαλακίων, τα οποία θα είναι σε θέση να λένε ή ένα «ναι» ή ένα «όχι» σε επιταγές παραγόντων που δεν έχουν καμμία δημοκρατική νομιμοποίηση και οι οποίοι επιμένουν να δηλητηριάζουν καθημερινά με τα φερέφωνα τους και τα «παπαγαλάκια» τους αυτήν τη χλιοσταλιπωρήνη ελληνική δημοκρατία.

Είναι μια δημοκρατία η οποία λειτουργεί και θα λειτουργεί, εφόσον σε αυτή την Αίθουσα υπάρχουν αντιπρόσωποι του λαού που τιμάνε και την αποστολή τους, αλλά κυρίως ανταποκρίνονται στην υψίστη τιμή που τους έκανε ο λαός να τους στείλει εδώ αντιπροσώπους του. Γιατί ποτέ κανένας δεν θα φτάσει στο σημείο αυτή τη δημοκρατία να τη μειώσει εάν κάποιοι, οι οποίοι έχουν μία υπερεθνική οντότητα ή υπηρετούν τη λεγόμενη παγκοσμιοποίηση της αγοράς και της επικοινωνίας δεν θα αποφασίσουν να μας εισάγουν –όπως είπα προηγουμένως- σε μία καινούργια φάση κατανόησης αλλά και οργάνωσης των δημοκρατικών τρόπων διακυβέρνησης.

Δυστυχώς, λυπούμαι που το λέω, αλλά και με τη βοήθεια κάποιων εξ ημών γίνεται πλέον πιο εύκολος ο δρόμος για να περάσουμε από τη δημοκρατία του κυρίαρχου λαού στη δημοκρατία του πλήθους, από τη δημοκρατία η οποία ασκείται με εθνικό τρόπο στη λεγόμενη μεταεθνική δημοκρατία, στη δημοκρατία όπου αυτός που κυριαρχεί δεν θα είναι ο λαός ο ομοιογενής, αυτός που έχει μια ελληνική ταυτότητα και μία πολιτισμική ιδιοπροσωπία, αλλά θα είναι μια μάζα η οποία θα άγεται και θα φέρεται από τα πάθη της στιγμής και βέβαια θα ελαύνεται πολλές φορές και από ταπεινότητες τις οποίες εκμεταλλεύονται κάποιοι, που έχουν τη δυνατότητα μέσω των συστημάτων επικοινωνίας να τις οδηγούν στα άκρα.

Παρ' όλο που σ' αυτό το νομοσχέδιο είμαστε θετικοί και το είπαμε, είμαι υποχρεωμένος, κύριε Υπουργέ, αυτές τις σκέψεις να τις διατυπώσω, γιατί θεωρώ ότι πίσω από αυτές τις σκέψεις πρέπει να οχυρώσουμε την άμυνα της δημοκρατίας εναντίον εκείνων, οι οποίοι χωρίς καμμία λαϊκή νομιμοποίηση καθημερινά τη δηλητηριάζουν.

Βέβαια, θα έλεγα ότι ο οποιοσδήποτε σε αυτή την Αίθουσα θα πρέπει, εκτός από μία κλασική και στοιχειώδη ομολογία πίστωσης στις διαδικασίες που οργανώνουν το πολίτευμα της δημοκρατίας και το κάνουν να λειτουργεί, τουλάχιστον να διαθέτει και για τον εαυτό του μια αυτοεκτίμηση. Θα πρέπει να διαθέτει για τον εαυτό του με το θεσμικό ρόλο που του έχει εμπιστευτεί ο λαός μία μεγαλύτερη ευπρέπεια και να αγωνίζεται για μία στενά και αδιαπραγμάτευτα εννοούμενη αξιοπρέπεια.

Θεωρώ λοιπόν ότι σε όλη αυτή τη διαδικασία θα πρέπει –για να περάσω και σε μια επόμενη φάση της επεξεργασίας αυτού του νομοσχεδίου- να σας πω ότι θα επιμένουμε στην αντίρρηση που έχουμε για την παράγραφο 1 του άρθρου 2 γιατί θεωρούμε ότι επίσης δεν βρίσκεται προς τη σωστή κατεύθυνση η κατ' εξαίρεση παραγγελία της προκαταρκτικής εξέτασης, δηλαδή κατ' απόκλιση με αυτό που ισχύει στο άρθρο 43 για όλες τις υποθέσεις. Θα μπορούσε να έχει εξοικονομηθεί αυτή η ειδική ποινική διαδικασία κατά καλύτερο τρόπο εάν ήταν υποχρεωτική η προκαταρκτική αλλά είχε τον περιορισμό μιας συντομότερης προθεσμίας. Γιατί αντιλαμβάνεστε κάτω από συνθήκες τις οποίες θα προσδιορίζει και θα προδιαγράφει η δυνατότητα που υπάρχει ο οποιοσδήποτε να βρίσκεται στο μάτι του κυκλώνα επειδή κάποιοι τον έκαναν στόχο, να έχουμε και άσκηση ποινικής δίωξης χωρίς καμμία προηγούμενη διαδικασία, μόνο και μόνο επειδή κατατέθηκε μία αναφορά ή μία μήνυση στον αρμόδιο εισαγγελέα.

Εδώ λοιπόν θα πρέπει να υπάρξει ένα στάδιο προδικασίας στο οποίο να γίνεται η συλλογή των επαρκών ενδείξεων. Εφόσον πλέον, έστω σε αυτή τη συντομότερη διαδικασία, ο εισαγγελέας

αποκτήσει και σχηματίσει πεποίθηση ότι συντρέχουν αυτές οι επαρκείς ενδείξεις, τότε να ασκεί ποινική δίωξη και τότε να εμπλέκεται σε όλη τη δοκιμασία μιας τέτοιας ταλαιπωρίας ο κατηγορούμενος.

Επίσης, θα ήθελα εκτός των άλλων -δεν χρειάζεται να τα επαναλάβω τα είπε πάρα πολύ ορθά και πάρα πολύ σωστά η εκλεκτή συνάδελφος που προλόγησε εμού- να σας επισημάνω ότι αντίρρηση έχουμε και στη διάταξη του άρθρου 7.

Θεωρώ, ακριβώς γιατί εισάγετε μία εξαιρετική ποινική διαδικασία, ότι αυτή ειδικά τη μεταχείριση θα πρέπει να την εφαρμόζει η δικαιοσύνη και η πολιτεία από τότε που θα ισχύσει το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου ως νόμος ή τουλάχιστον για εκείνες τις υποθέσεις που βρίσκονται τουλάχιστον στο στάδιο της προκαταρκτικής εξέτασης. Αυτό είναι μία δίκαιη αντιμετώπιση των κινδύνων που διατρέχουν κάποιοι άνθρωποι που ήδη βρίσκονται επί δύο και τρία χρόνια σε μία διαδικασία προανακριτική ή ανακριτική και μέχρι σήμερα δεν έχει γίνει κάτι που να τους οδηγεί με ταχύτερους ρυθμούς προς την εκδίκαση των υποθέσεών τους. Θα ήταν, λοιπόν, μία ασυγχώρητη παραχώρηση σε ανεπιεικείς λύσεις η αντιμετώπιση κατά τον τρόπο που φέρεται να το προβλέπει η συγκεκριμένη διάταξη.

Καταλήγοντας, λοιπόν, θα σας παρακαλούσα τουλάχιστον σ' αυτήν την περίπτωση να κάνετε μία παραχώρηση και να δεχθείτε να ισχύει η συγκεκριμένη διάταξη για εκείνες μόνο τις υποθέσεις από όσες εκκρεμούν και βρίσκονται στο στάδιο της προκαταρκτικής εξέτασης.

Κατά τα λοιπά συμφωνούμε και το ψηφίζουμε, εκτός από αυτές τις τρεις περιπτώσεις που είπα.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαϊτής Αποστολάτος): Εμείς ευχαριστούμε ιδιαίτερα τον κ. Κωνσταντίνο Τζαβάρα για την ευγένεια του κοινοβουλευτικού του λόγου, με ιδιαίτερη έμφαση σ' αυτόν τον κίνδυνο της μεταεθνικής δημοκρατίας.

Το λόγο έχει για δεκαπέντε λεπτά ο Βουλευτής Λάρισας και ειδικός αγορητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Αντώνης Σκυλλάκος.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα σκάνδαλα μας απασχολούν επί δεκαετίες. Τις τελευταίες δεκαετίες τουλάχιστον τα σκάνδαλα ήταν κεντρικό ζήτημα, ζήτημα προτεραιότητας στην πολιτική και του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας. Μάλιστα, υπήρχε μια αντιπαράθεση, ανάλογα με τη θέση στην οποία βρισκόταν καθένα από τα κόμματα, στην Πλειοψηφία ή τη Μειοψηφία, για να δείξουν ότι ο αντίπαλος κάνει περισσότερα σκάνδαλα και ότι αυτοί οι ίδιοι είναι καθαροί ή εν πάση περιπτώσει μπορεί κάποιος να τους καταλογίσει λιγότερες ευθύνες. Αυτό οδήγησε και σε έναν ανταγωνισμό ανάμεσα στα δύο κόμματα για το ποιος θα προτείνει ή θα φέρει στη Βουλή για ψήφιση μέτρα διαφάνειας ή μέτρα αντιμετώπισης της διαφθοράς. Και έχουν παρθεί αρκετά μέτρα και έχουν ψηφιστεί επανειλημμένα διατάξεις, οι οποίες στην πορεία τροποποιούνται, γι' αυτό το ζήτημα της αντιμετώπισης της διαπλοκής και της διαφθοράς, χωρίς όμως ουσιαστικά αποτελέσματα.

Πιο χαρακτηριστική περίπτωση είναι η τελευταία με την υπόθεση της «SIEMENS», την εξέλιξη της οποίας -επιτρέψτε μου την έκφραση- έχει κράξει το πανελλήνιο με τις συγκεκριμένες ευθύνες αυτών τους οποίους γνωρίζουμε και για τους οποίους είναι σίγουρος ο λαός ότι είναι μπλεγμένοι μέχρι την κορυφή στην υπόθεση αυτή.

Εγώ έτυχε να είμαι στην υπόθεση με τα υποβρύχια και αντιμετώπισα τη συμφωνία των δύο μεγάλων κομμάτων να διαχωριστεί αυτή η υπόθεση για τους Υπουργούς που ήταν μετά τον κ. Τσοχατζόπουλο. Μελετήσαμε, ψάξαμε, ήρθε το ΣΔΟΕ και κατέθεσε ότι όσον αφορά τα αντισταθμιστικά, δεν εκτελέστηκαν και ότι φέρονται πλαστά εκτελεσμένα και υπάρχουν ευθύνη για 250.000.000 και άλλα τόσα περίπου φορολογικές παραβάσεις, που θα προέβλεπαν πρόστιμο 250.000.000.

Αυτά περιλήφθηκαν στις εκθέσεις μας και τελείωσε αυτή η υπόθεση. Όμως, όπως μας δηλώθηκε εκεί μέσα και όπως διαβάσαμε και εμείς, δεν υπάρχουν πλέον ευθύνες.

Γιατί; Γιατί ήρθε ο νόμος Βενιζέλου, ο οποίος ουσιαστικά κα-

τάργησε κάθε ευθύνη. Αυτή είναι η ουσία του ζητήματος.

Όταν αντιμετωπίζονται έτσι τα σκάνδαλα, τι να πούμε σήμερα εδώ πέρα; Για ένα σοβαρό ζήτημα, όπως είναι το δημοψήφισμα, οι διαρροές από την κυβερνώσα παράταξη είναι ότι θα ασχοληθεί κυρίως ή αν όχι κυρίως σε μεγάλο βαθμό και με ερωτήσεις που αφορούν τα ζητήματα της διαφάνειας, με όλες τις συνέπειες που μπορεί να υπάρξουν -αρνητικές και αντιδραστικές- στο πολιτικό μας σύστημα με την παρέμβαση στη λειτουργία των κομμάτων.

Όλα αυτά μας οδηγούν στο ότι το νομοσχέδιο που έχουμε μπροστά μας, ανεξάρτητα από προθέσεις -εγώ να πω ότι υπάρχουν οι αγαθότερες προθέσεις από την πλευρά του Υπουργού- παίρνει επικοινωνιακό χαρακτήρα. Δεν θα έχουμε καμμία σοβαρή αλλαγή στην κατάσταση.

Τώρα το ότι σέρνονται υποθέσεις και ότι χρειάζεται επιτάχυνση είναι γεγονός. Γενικότερα χρειάζεται επιτάχυνση. Αναγκάζομαστε να παίρνουμε ειδικά μέτρα, κατ' απόκλιση των γενικών κανόνων, επειδή δεν προσλαμβάνεται προσωπικό. Δεν προσλαμβάνονται δικαστές. Δεν προσλαμβάνονται υπάλληλοι. Δεν υπάρχουν οι αναγκαίες υποδομές.

Δύο παρατηρήσεις: Πρώτον, είναι επικίνδυνο, κατά τη γνώμη μας. Δεν είναι σωστό να κάνουμε αποκλίσεις από τους γενικούς κανόνες. Αυτό όλο το νομοσχέδιο αποτελεί απόκλιση. Δεύτερον, όχι στο όνομα της συγκυρίας να περιορίζουμε ασφυκτικά τις εγγυήσεις για τα δικαιώματα του κατηγορουμένου. Να περιορίζονται οι εγγυήσεις για έρευνα καλύτερη της υπόθεσης για δίκαιη δίκη. Οι παρατηρήσεις μας, λοιπόν, έχουν να κάνουν με αυτήν την υπόθεση.

Επί της αρχής, λοιπόν, για όλους τους λόγους που ανέφερα ψηφίζουμε «ΠΑΡΩΝ».

Βάλαμε το εξής ερώτημα, για το οποίο δεν πήραμε απάντηση: Για τους Υπουργούς χρειάζεται να υπάρχει κακούργημα, πέρα απ' αυτά του άρθρου 86 και αυτά που πηγάζουν στα μεικτά ορκωτά εφετεία, κακούργηματα τριμελούς εφετείου. Ποια κακούργηματα; Αυτά τα οποία έγιναν κατά τη θητεία του Υπουργού. Δηλαδή το κρίσιμο ζήτημα είναι αν είναι εντός ή εκτός της θητείας και όχι αν αξιοποιήσει ή αν δεν θα αξιοποιήσει την ιδιότητά του. Για τους άλλους αξιωματούχους πρέπει να αξιοποιήσαν την ιδιότητά τους και σωστά.

Υπάρχει ένα ερώτημα: Καθιερώνουμε, ανοίγουμε δρόμο για την αντικειμενική ευθύνη; Είναι πλευρά αντικειμενικής ευθύνης. Το βάζουν αυτό και οι δικαστές. Έχει να κάνει και με τα λεγόμενα υπηρεσιακά αδικήματα, όπως παραδείγματος χάριν η παθητική δωροδοκία.

Η πιο σημαντική διαφωνία μας στο άρθρο 1 είναι και αυτή που ακούστηκε και πριν, να μπορεί ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου να φέρνει σε δίκες εκπρές κακούργηματα, κατηγορίες εν πάση περιπτώσει, μεγάλου κοινωνικού ενδιαφέροντος.

Κατ' αρχήν, ποιος είναι ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου στον οποίο δίνουμε τέτοια εξουσία; Είναι αδέκαστος; Κατά τεκμήριο, ναι. Όμως, στην πράξη είδατε τι γίνεται σε κάθε τετραετία. Όσοι ψάξουν τα Πρακτικά θα δείτε καταγγελίες της εκάστοτε αντιπολίτευσης, συνήθως, για τον πρόεδρο και για τον εισαγγελέα του Αρείου Πάγου. Πολλές φορές αυτές οι καταγγελίες δεν έχουν μόνο αντιπολιτευτικό χαρακτήρα. Είναι και βάσιμες. Αυτό συμβαίνει, επειδή είναι επιλεγμένοι με τον ένα ή τον άλλο τρόπο από την εκάστοτε πλειοψηφία, από την εκάστοτε Κυβέρνηση. Αυτό δεν άλλαξε.

Μπορεί να συμβούν δύο τινά: Πρώτον, τα κανάλια, όπως ειπώθηκε -και σωστά- μπορεί να μεγεθύνουν ένα πρόβλημα και λόγω της αντιπαράθεσης των κομμάτων και ο εισαγγελέας, κάτω από την πίεση της κοινής γνώμης, να χαρακτηρίσει ένα κακούργημα ως μεγάλου κοινωνικού ενδιαφέροντος και να πάει σε δίκη εκπρές.

Ή το δεύτερο, το κοινωνικό ενδιαφέρον να είναι εφεύρεση του εισαγγελέα, να υπάρχει πολιτική σκοπιμότητα δηλαδή. Τίποτα δεν μπορούμε να αποκλείσουμε. Δεν συμφωνούμε, λοιπόν, με αυτή την παράγραφο και γι' αυτό και δεν θα ψηφίσουμε το άρθρο 1. Λέμε «ΟΧΙ» στο άρθρο 1.

Στο άρθρο 2 ήταν σχεδόν υποχρεωτική η προκαταρκτική εξέταση μέχρι σήμερα με το σχετικό ν. 3904/2010. Τώρα καταργείται

η προανάκριση, που ήταν μέχρι σήμερα δυνητική με την ισχύουσα νομοθεσία -όχι υποχρεωτική βέβαια, αλλά δυνητική- και καταργείται στην πράξη ή μάλλον κατ' εξαίρεση θα εφαρμόζεται, σπάνια δηλαδή, η προκαταρκτική εξέταση, παύει να είναι υποχρεωτική. Πώς θα ερευνηθεί σε βάθος η υπόθεση; Ο ν. 3904/2010 έκανε σχεδόν υποχρεωτική την προκαταρκτική εξέταση για να εξασφαλίσει τα δικαιώματα του κατηγορουμένου, για να ψαχτεί η υπόθεση σε βάθος. Δεν συμφωνούμε, λοιπόν, με αυτό που λέει εντός δύο μηνών ότι πρέπει να ολοκληρωθεί αυτό κι όταν κατ' εξαίρεση υπάρξει εντός δύο μηνών.

Δεν συμφωνούμε με τον περιορισμό της κύριας ανάκρισης από οκτώ σε τέσσερις μήνες, πολύ περισσότερο που και η προκαταρκτική εξέταση μπορεί και να μην ισχύει. Στις περισσότερες περιπτώσεις δεν θα υπάρξει προκαταρκτική εξέταση και πολύ περισσότερο που ως τώρα ήταν οκτώ μήνες και τώρα θα έχουμε ένα σωρό πραγματογνώμονες, συμβούλους και άλλους ειδικούς οι οποίοι θα πρέπει να ασχοληθούν με το αντικείμενο. Δεν συμφωνούμε, λοιπόν, με τη σύμπτυξη των διαδικασιών.

Δεν συμφωνούμε στο άρθρο 2, επίσης, με το πάγωμα των λογαριασμών, το πάγωμα των θυρίδων, δηλαδή να μην μπορεί να ανοίξουν τις θυρίδες, χωρίς να υπάρχει αιτιολογημένη διάταξη. Ενώ για την άρση των απορρήτων τραπεζικοχρηματοπιστωτικού χρειάζεται αιτιολογημένη διάταξη, εδώ πέρα τουλάχιστον πρέπει να μπει αυτό, να μην υπάρχει αυθαιρεσία. Μάλιστα, επεκτείνεται και σε συγγενείς, σε παιδιά, στον περίγυρο του καθενός. Τα λέω αυτά γιατί δεν αφορά μόνο τους Υπουργούς, η διάταξη αφορά και τους Βουλευτές και πρέπει να το λάβουμε κι αυτό υπ' όψιν. Παρεμπιπτόντως το λέω, για να πείσω για την ανάγκη να αλλάξει αυτή η διάταξη, να υπάρχουν μεγαλύτερες εγγυήσεις. Δεν θα το ψηφίσουμε το άρθρο 2.

Στο άρθρο 3 σωστά πρέπει η υπόθεση να περάσει από το Συμβούλιο Εφετών και να υπάρξει βούλευμα για να παραπεμφθεί η υπόθεση στο ακροατήριο. Η χρονική διάρκεια είναι ένας μήνας στον Εισαγγελέα Εφετών και ένας μήνας στο Συμβούλιο. Είναι πολύ λίγος ο χρόνος και το κυριότερο δεν έχει δικαίωμα προσφυγής κατά του βουλεύματος. Χάνει το δικαίωμα της άσκησης ενδίκου μέσου ο κατηγορούμενος.

Επειδή όλα αυτά που είπα, οι συνοπτικές διαδικασίες, οι εγγυήσεις και τα δικαιώματα του κατηγορουμένου κατ' εξαίρεση περιορίζονται και αυτό μπορεί να ανοίξει το δρόμο αύριο και για μια σειρά άλλες υποθέσεις, ανάλογα με τις εξελίξεις της πολιτικής αντιπαράθεσης και με το πώς θα μπορούσαν να αντιμετωπιστούν ενέργειες, κινήματα τα οποία δεν θα είναι αρεστά στην εκάστοτε εξουσία, δεν πρέπει να ανοίξουμε τέτοιες πόρτες. Γι' αυτό στο άρθρο 3 εμείς λέμε «ΟΧΙ».

Υπάρχει μία διάταξη στο άρθρο 5 που καταργεί τη χορήγηση αναβολής, πάμε σε διακοπή. Εδώ υπάρχει ένα αντικειμενικό πρόβλημα, ότι εάν λείπει ο μάρτυρας, αν είναι άρρωστος θα πάμε σε διακοπή; Και άμα δεν βγει από το νοσοκομείο στο χρονικό διάστημα που ορίζει η διάταξη;

Το ζήτημα να καταργηθούν οι αναβολές υφίσταται μόνο αν υπάρχουν δικαστές και αίθουσες. Σήμερα αναγκαστικά λήγουν το ωράριο εργασίας στις τρεις το μεσημέρι. Καλά κάνουν και αρνούνται τις πιέσεις να δεχθούν ωράριο επ' αόριστον, όπως ήταν παλιότερα.

Σήμερα δεν υπάρχουν τέτοιες προϋποθέσεις. Είμαστε αντίθετοι με αυτήν τη διάταξη και θα ψηφίσουμε «ΠΑΡΩΝ».

Επίσης, «ΠΑΡΩΝ» θα ψηφίσουμε και στις άλλες διατάξεις. Θα ψηφίσουμε «ΠΑΡΩΝ» και στην τροπολογία που αφορά τη μεταφορά των υποθέσεων στα εφετεία κι αυτό όχι για να μη μεταφερθούν, αλλά γιατί το πιο σημαντικό ζήτημα είναι να υπάρξει προσωπικό των εφετείων. Αυτό σημαίνει προσλήψεις, πράγμα που δεν θα γίνει και θα έχουμε λύσεις εκ των ενόντων.

Είμαστε αντίθετοι με τη διάταξη που αφορά τον καθορισμό λεπτομερειών σε σχέση με τους ασκούμενους δικηγόρους εντός των δικαστηρίων. Είμαστε αντίθετοι γενικά με το θεσμό της άσκησης των δικηγόρων. Έχουν πάρει ένα πτυχίο οι άνθρωποι. Νομίζετε ότι γίνεται ουσιαστική άσκηση; Είναι σπάνιες τέτοιες περιπτώσεις. Απλώς κυλάει ο χρόνος σε ένα δικηγορικό γραφείο, για να δώσουν κάποιες τυπικές εξετάσεις και να πάρουν το πτυχίο τους. Αυτό δεν θεωρείται άσκηση.

Κατά την άποψή μας, η άσκηση θα έπρεπε να είναι τμήμα των σπουδών, εντός της Νομικής Σχολής, να πηγαίνουν στα δικαστήρια, να παρακολουθούν υποθέσεις, να προετοιμάζουν σχέδια δικογράφων κ.λπ.. Δεν συμφωνούμε οι ασκούμενοι δικηγόροι να πηγαίνουν στα δικαστήρια, πολύ περισσότεροι που είναι και μια μορφή παροχής μαύρης εργασίας. Δεν γίνονται προσλήψεις και χρησιμοποιούμε ασκούμενους δικηγόρους. Είμαστε εντελώς αντίθετοι με αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πολύ τον ειδικό αγορητή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Αντώνη Σκυλλάκο.

Ο φέρελπις Βουλευτής Α' Αθηνών του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Αθανάσιος Πλεύρης έχει το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πραγματικά η πολιτική ζωή της χώρας έχει ταλαιπωρηθεί σε μεγάλο βαθμό τουλάχιστον από το 2007 που βρισκόμαστε ως κόμμα στο ελληνικό Κοινοβούλιο - βγήκαν όμως και οι παθογένειες των προηγούμενων ετών- από τα σκάνδαλα του πολιτικού κόσμου. Προσπαθεί η Κυβέρνηση να φέρει ένα νομοσχέδιο, το οποίο θεωρείται επαρκές, προκειμένου να μπορέσει να δώσει μια επιτάχυνση σ' ένα στάδιο αυτών των πολιτικών υποθέσεων που δεν υπάγονται στο άρθρο 86 και να υπάρξει κάποιο αποτέλεσμα.

Η βασική θέση την οποία εκφράζουμε -και έχουμε εκφράσει κατά καιρούς- είναι ότι δεν ήταν προβληματικό ή τουλάχιστον δεν ήταν το μόνο προβληματικό θέμα το άρθρο 86. Οι σύντομες παραγραφές, η εξάλειψη του αξιοποιήσιμου, δημιούργησαν κάποιο πρόβλημα. Πρωτίστως, όμως, ήταν η απουσία πολιτικής βούλησης. Διότι πολλά από τα σκάνδαλα τα οποία γνωρίζουμε τώρα, είχαν αποκαλυφθεί όσο έτρεχαν οι παραγραφές και συνάδελφοι Βουλευτές δεν επέλεξαν λόγω των ηγεσιών τους, να οδηγήσουν σε κάθαρση τις υποθέσεις. Παραδείγματος χάριν, η τότε Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ και ο τότε Πρωθυπουργός κ. Σημίτης, ευθύνονται για την παραγραφή των αδικημάτων του Χρηματιστηρίου. Και όταν λέμε ο τότε Πρωθυπουργός και οι τότε Βουλευτές σημαίνει ότι όσοι ήταν Βουλευτές και τυχόν μπορεί να είναι τώρα Βουλευτές και δεν κίνησαν τη διαδικασία εκείνη τη χρονική στιγμή, δεν μπορεί να επικαλούνται το άρθρο 86. Το ΠΑΣΟΚ είχε τη δυνατότητα τότε να βρει, αν υπήρχαν πολιτικοί οι οποίοι έφταιξαν και έπρεπε να μπουν στη φυλακή και δεν το έκανε συνειδητά.

Το ίδιο έκανε η Κοινοβουλευτική Ομάδα της Νέας Δημοκρατίας και η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ σχετικά με το θέμα της «SIEMENS». Το θέμα της «SIEMENS» προέκυψε πριν επέλθει εξάλειψη του αξιοποιήσιμου, πριν επέλθουν παραγραφές.

Για το γεγονός ότι αρχικά η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ και εν συνεχεία η Κοινοβουλευτική Ομάδα της Νέας Δημοκρατίας έκριναν ότι δεν έπρεπε να επιληφθούν αυτών των θεμάτων, δεν έφταιξε κανένα άρθρο 86. Το άρθρο 86 και πέντε και δέκα και δεκαπέντε χρόνια να είχε, εάν δεν υπήρχε η πολιτική βούληση να διερευνηθούν αυτές οι υποθέσεις, τότε δεν θα είχαν διερευνηθεί ακόμα και αν υπήρχαν οι τακτικές παραγραφές του κοινού Ποινικού Κώδικα.

Συνεπώς πρέπει να δούμε ποια είναι η πορεία μίας αρχικά στη βάση της καλής διάταξης, διότι δεν πρέπει να ερχόμαστε τώρα και να «πετροβολούμε» τις διατάξεις του Συντάγματος, που έχουν να κάνουν με την ευθύνη του Υπουργού. Είναι μία στη βάση της καλής διάταξη το να μη μένουν ανοικτά θέματα ποινικοποίησης της πολιτικής ζωής για μεγάλο χρονικό διάστημα. Αυτή ήταν η βάση της, δηλαδή ένας Υπουργός να μπορεί να υπογράψει υπουργικές αποφάσεις και να αισθάνεται μία ασφάλεια, ώστε να μην έχουμε το φαινόμενο που έχουμε σήμερα, κύριοι συνάδελφοι. Επτά σταθμοί του μετρώ είναι έτοιμοι αυτήν τη στιγμή που μιλάμε -ο «ΑΝΤ-1» το είχε σε ρεπορτάζ- και επειδή τα φανάρια στους σταθμούς αυτούς τα έχει η «SIEMENS», δεν υπογράφει ο Υπουργός για να μπουν τα φανάρια και επτά σταθμοί μένουν κλειστοί διότι σου λέει: «Άμα βάλω την υπογραφή μου, αύριο το πρωί σίγουρα κάποιος θα κάνουν μία προκαταρκτική επιτροπή». Εκεί φτάσαμε. Όσο επικίνδυνη είναι η κουβέντα για τα σκάνδαλα και η κάλυψη των σκανδάλων, άλλο τόσο επικίνδυνη είναι η σκανδαλολογία.

Στο Βατοπέδι, λόγω χάριν, υπάρχει το γεγονός ότι η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ ήθελε να βγάλει ζημιά 2-3 δισεκατομμυρίων ευρώ που δεν έβγαινε από πουθενά. Εδώ πέρα υπάρχει ευθύνη των Βουλευτών του ΠΑ.ΣΟ.Κ., διότι όταν έκλεισε η ειδική επιτροπή, έκλεισε με μία απόφαση. Τη θυμάται και ο κ. Σκυλλάκος. Ποια απόφαση; Ότι ανεξάρτητοι οίκοι θα εκτιμήσουν τη λίμνη και τις ανταλλαγές. Ένας χρόνος πέρασε και δεν έχουν δοθεί σ' αυτούς τους ανεξάρτητους οίκους που τους επέλεξε η επιτροπή. Προσέξτε: Είπαμε ο τάδε, ο τάδε, ο τάδε, τους επιλέξαμε και μέχρι σήμερα δεν έχουν πάρει τους φακέλους. Μου απαντά ο Υπουργός Δικαιοσύνης ότι δεν είναι αρμοδιότητα του Υπουργείου Δικαιοσύνης, διότι οι αποφάσεις αυτής της ειδικής επιτροπής είναι αρμοδιότητα της Βουλής.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Έτσι είναι.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Συνεπώς ο Πρόεδρος της Βουλής ευθύνεται που δεν υλοποιεί την απόφαση της επιτροπής. Έχει ευθύνη ο Πρόεδρος της Βουλής και αντίστοιχα διά του Προέδρου της Βουλής όλο το Σώμα. Πήραμε αποφάσεις να κάνουμε εκτιμήσεις και έχει περάσει ένας χρόνος και δεν κάνετε τίποτα και αύριο θα πάνε κατηγορούμενοι οι ιερείς, οι οποίοι έχουν εκτιμήσεις και οι εκτιμήσεις των ιερέων λένε ότι δεν υπάρχει διαφορά και το ελληνικό δημόσιο θα εμφανιστεί και θα πει η πλευρά της μονής ότι φοβούνται να κάνουν τις εκτιμήσεις, ότι το αποφάσισαν και δεν το υλοποιούν.

Συνεπώς βλέπουμε όχι ότι δεν υπήρξαν θέματα σ' αυτή την υπόθεση, αλλά ότι όταν προσπαθούμε να εξοντώσουμε τον πολιτικό αντίπαλο στο επίπεδο των σκανδάλων όταν αυτά είναι υπαρκτά και την έκτασή τους τη φτάνουμε σε τόσο μεγάλο βαθμό ώστε να προκαλέσουμε το μεγαλύτερο κακό, μετά ας μην απορούμε μ' αυτό που γίνεται στην κοινή γνώμη, διότι σκάνδαλα υπήρξαν, ευθύνες υπήρξαν. Δεν ήμουν σ' αυτήν την εξεταστική επιτροπή, αλλά θεωρώ ότι η «SIEMENS» ήταν η «κορωνίδα» των σκανδάλων, αλλά από την άλλη πλευρά με το να βλέπουμε κάθε φορά που περπατάμε κι ένα σκάνδαλο απλώς και μόνο για πολιτικούς λόγους, έτσι έφτασε εδώ πέρα το πράγμα.

Βλέπουμε λοιπόν ότι απουσιάζει η πολιτική βούληση να φτάσουμε στην άκρη. Για μένα το Βατοπέδι είναι κραυγαλέα περίπτωση και το λέω. Το γεγονός ότι η Βουλή δεν κάνει μέχρι σήμερα τις εκτιμήσεις δείχνει ότι δεν την ενδιαφέρει η αλήθεια, διότι το ΠΑΣΟΚ ξέρει ότι αν γίνουν οι εκτιμήσεις, αποκλίσεις μπορεί να βγουν, αλλά δεν θα βγουν τα νούμερα που έλεγε και το έφεραν στην εξουσία και τότε θα πρέπει να απαντήσει στον ελληνικό λαό.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΜΠΕΝΤΕΝΙΩΤΗΣ: Το έγκλημα πάντως είναι σε βαθμό κακουργήματος.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Το «βαθμός κακουργήματος» σημαίνει ζημιά εκατόν πενήντα χιλιάδων ευρώ.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΜΠΕΝΤΕΝΙΩΤΗΣ: Ποιος την αμφισβητεί;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Αυτό θα το δούμε στην πορεία, θα το πουν τα δικαστήρια, κύριε Μπεντενιώτη, όμως είναι διαφορετικό να βγει απ' αυτή την υπόθεση και απ' αυτό το σκάνδαλο ότι η ζημιά του δημοσίου είναι της τάξεως των εκατόν πενήντα χιλιάδων ευρώ και διαφορετικό να βγει ότι είναι της τάξεως των τριών δισεκατομμυρίων ευρώ που γράφει το πόρισμα σας στην πρώτη εξεταστική επιτροπή. Διαφορετικά πράγματα. Να το φτάσουμε στο πραγματικό του σημείο, εγώ αυτό ζητώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

Τα σκάνδαλα πρέπει να τα φτάνουμε στα υπαρκτά τους σημεία. Να μη δημιουργούμε...

ΜΑΝΩΛΗΣ ΜΠΕΝΤΕΝΙΩΤΗΣ: Προσπαθείτε να το αποχαρκτηρίσετε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Δεν το αποχαρκτηρίζω. Όμως, κύριε Μπεντενιώτη, υπάρχει ένα πραγματικό γεγονός. Ο Πρόεδρος της Βουλής –ο οποίος είναι από τη δική σας Κοινοβουλευτική Ομάδα– πρέπει να απαντήσει. Παράλογο είναι αυτό που σας λέω; Και δεν το έχουμε ζητήσει μόνο εμείς. Σύσσωμη η Αντιπολίτευση –απέιχε τότε η Νέα Δημοκρατία– και ο κ. Σκυλλάκος και ο κ. Δρίτσας το ζητούσε. Τους επιλέξαμε, κάναμε και κλήρωση, κύριοι συνάδελφοι. Είπαμε «το τάδε ακίνητο σ' αυτόν τον οίκο». Και αφού πήραμε αυτή την απόφαση έχει περάσει ένας χρόνος και

πληροφορούμαστε ότι δεν έχει κινηθεί η διαδικασία.

Αυτό το πράγμα δεν είναι σκάνδαλο; Δεν είναι σκάνδαλο το γεγονός ότι η Βουλή δεν υλοποιεί τις αποφάσεις που έχει πάρει η ειδική επιτροπή; Δεν είναι σκάνδαλο το γεγονός ότι μέχρι σήμερα δε μας ενδιαφέρει ως Βουλή να μάθουμε ποια είναι η ακριβής ζημιά του δημοσίου; Πώς θα τη μάθουμε την ακριβή ζημιά; Υποθετικά; Θα τη μάθουμε με τους οίκους αξιολόγησης. Γιατί δεν τους βάζουμε; Όσο, λοιπόν, δεν τους βάζετε είστε εκτεθειμένοι.

Αλλά εγώ από αλλού ήθελα να ξεκινήσω και να φτάσω. Τελικά όλα είναι θέμα πολιτικής βούλησης. Και το θέμα είναι να υπάρχει ειλικρίνεια να βρούμε την αλήθεια, είτε ως προς την αποκάλυψη των σκανδάλων είτε και να βγούμε να πούμε ότι αυτό που φαινόταν ως σκάνδαλο δεν είχε την διάσταση που νομίζαμε. Και αυτό για μένα είναι εξίσου σημαντικό σε ένα Κοινοβούλιο. Να έχουμε το θάρρος όταν ερευνήσουμε μια υπόθεση να πούμε «Κύριοι, οι δημοσιογράφοι επειδή πουλούσε, ήθελαν να το πάνε εκεί. Η υπόθεση είναι αυτή, είναι η συγκεκριμένη». Δε λέω ότι αποχαρκτηρίζω μια υπόθεση, αλλά το να βάζουμε τις υποθέσεις στην πραγματική τους διάσταση, το να ζητάμε να τιμωρηθούν αυτοί που πραγματικά έχουν ευθύνη, είναι διαφορετικό.

Έρχεστε, κύριε Υπουργέ, τώρα να ρυθμίσετε ένα θέμα. Εμείς θεωρούμε λοιπόν και το ξεκαθαρίζουμε, ότι αν υπήρχε η ειλικρίνεια πολιτική βούληση οι υπεύθυνοι των σκανδάλων θα είχαν τιμωρηθεί. Η Νέα Δημοκρατία λόγω χάριν αν είχε μείνει μέσα στις ψηφοφορίες που είχε προκαλέσει τότε το ΠΑΣΟΚ, θα είχε φτάσει η υπόθεση στο ειδικό δικαστήριο και δε θα είχαμε ένα δικαστικό συμβούλιο να λέει «εξάλειψη αξιοποιήσιμη». Άρα, οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας χρεώνονται αυτή την απουσία τους. Και δεν μπορούν να βγαίνουν να λένε τώρα φταίει το άρθρο 86. Όχι. Φταίει έκαστος ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας που δέχθηκε την εντολή του τότε Πρωθυπουργού και δεν ήταν μέσα στην ψηφοφορία. Αυτό το χρεώνεται ο καθένας προσωπικά. Δεν μπορούν οι Βουλευτές να επικαλούνται το θεσμικό πλαίσιο. Γιατί πολλές φορές αρεσκομάστε να βγαίνουμε και να λέμε ότι υπάρχει ένα κακό θεσμικό πλαίσιο.

Αυτήν τη στιγμή που μιλάμε υπάρχουν πάνω πενήντα πέντε υποθέσεις της τρέχουσας Συνόδου και είκοσι οκτώ της προηγούμενης. Συνολικά είναι ογδόντα τρεις οι υποθέσεις που έχουν έρθει. Άλλες είναι τελείως ποινικά αδιάφορες, άλλες έχουν κάποια χαρακτηριστικά. Ο χρόνος ολοκληρώνεται σε τέσσερις μέρες. Συνεπώς, αν σ' αυτές τις ογδόντα τρεις υποθέσεις υπήρξε κάποια υπόθεση για την οποία έπρεπε να γίνει προκαταρκτική, δεν μπορούμε να επικαλούμαστε το άρθρο 86, τη στιγμή που ο εισαγγελέας τις έχει στείλει εδώ και έξι, επτά, οκτώ μήνες. Εγώ τις έχω μελετήσει. Άλλες τις έχω δει τελείως ποινικά αδιάφορες. Είναι κάποιες μηνυτήριες αναφορές που δεν έχουν βάση και κάποιες άλλες έχουν μια βάση. Εκεί δεν μπορούμε να επικαλεστούμε ότι μας φταίει το άρθρο 86. Εδώ ήταν οι φάκελοι. Ένα χρόνο ήταν. Τα κόμματα που είχαν τους τριάντα Βουλευτές, αν έκαναν αξιολόγηση, θα μπορούσαν να τους φτάσουν.

Το νομοσχέδιο που τώρα φέρνετε εμείς θα το ψηφίσουμε επί της αρχής, κύριε Υπουργέ. Θα το ψηφίσουμε, όχι γιατί τρέφουμε την ελπίδα ότι θα λύσει όλα τα θέματα, αλλά τουλάχιστον έχει ένα συμβολισμό. Θα δεχθώ ότι είναι και επικοινωνιακός ο συμβολισμός. Έχει, όμως, και μια ουσία.

Η ουσία κατά την άποψή μας βρίσκεται στο άρθρο 2, κατά το οποίο διευκολύνεται σε πολλές περιπτώσεις αυτός που διενεργεί την ανάκριση να είναι απαλλαγμένος από άλλες υποθέσεις και έτσι να πούμε ότι θα τρέξει περισσότερο τις διαδικασίες. Διότι, δυστυχώς, ακόμα και στις πολυσυζητημένες υποθέσεις κατηγορήθηκαν ανακριτές ότι δεν κάνουν καλά τη δουλειά τους. Κανείς δεν είπε ότι αυτοί οι ανακριτές μαζί με την κυρίαρχη υπόθεση είχαν και επτά-οκτώ άλλες υποθέσεις να τρέξουν.

Δεν είχε μεριμνήσει κανένας. Κι εγώ θεωρώ ότι δεν ήταν νομοθετική πρωτοβουλία. Ήταν θέμα και των δικαστηρίων. Έτρεχαν, όμως, πολλές υποθέσεις. Δηλαδή, όταν εδώ ασχολήθηκαν είκοσι πέντε Βουλευτές με το θέμα της «SIEMENS» και χρειάστηκαν ένα χρόνο και πλέον για να φτάσουν σε ένα αποτέλεσμα, ένας άνθρωπος, που είχε και οκτώ, εννιά άλλους φακέλους, θα ήθελε παραπάνω χρόνο.

Στο άρθρο 2, λοιπόν, βρίσκονται σωστές ρυθμίσεις.

Οι παρατηρήσεις που έχουμε να κάνουμε είναι οι εξής:

Αναφορικά με το άρθρο 1, εμείς διαφωνούμε με την παράγραφο γ', κύριε Υπουργέ. Θεωρούμε ότι δεν πρέπει να μπει αυτή η διαδικασία. Ας μείνει ο παράγοντας που θέλετε. Η πολιτική ζωή του τόπου να έχει μία επιτάχυνση. Μη βάζουμε διαδικασίες όπου θα ασκείται μία πίεση στον εισαγγελέα του Αρείου Πάγου βάσει και της δημοσιότητας. Φανταστείτε, δηλαδή, τώρα ένα κανάλι το οποίο θα βγάζει ένα σκάνδαλο που δεν έχει σχέση με την πολιτική ζωή και που μπορεί να είναι πόλεμος επιχειρηματικών συμφερόντων -κι αν δούμε τα κανάλια, γνωρίζοντας και ποιος είναι πίσω από κάθε κανάλι, βλέπουμε αυτή την κόντρα- κάθε μέρα να λέει, «Γιατί ο εισαγγελέας δεν επιλαμβάνεται της διαδικασίας αφού είναι μείζον κοινωνικό θέμα;», επειδή θα θέλει να θίξει ο ένας καναλάρχης τον αντίπαλό του επιχειρηματία σε άλλα συμπεφέροντα. Μην μπουέμε σε αυτήν τη διαδικασία. Αυτό που μας ενδιαφέρει είναι το κομμάτι των πολιτικών προσώπων.

Εδώ, κύριε Υπουργέ, θα ήθελα να δείτε πάλι το θέμα των Βουλευτών. Πιστεύω ότι κακώς μπαίνει στην περίπτωση β'. Και θα σας εξηγήσω γιατί: Για τους γενικούς, ειδικούς γραμματικούς θέλουμε να κινείται γρήγορα η διαδικασία στα θέματα που έχουν σχέση με τα καθήκοντά τους. Το να μπου οι Βουλευτές -που ήταν πρόταση της κ. Σκραφνάκη και τη δεχθήκαμε- δεν έχει σχέση με το κομμάτι των καθηκόντων τους. Έχει σχέση με το γεγονός ότι η υπόθεση για ένα Βουλευτή πρέπει να ολοκληρώνεται γρήγορα, για να μπορεί να βρίσκεται στην πολιτική ζωή του τόπου. Και φέραμε το παράδειγμα του συναδέλφου του κ. Ματτούβαλου. Είναι διαδικασία που δεν μπορεί να διαρκεί επτά, οκτώ χρόνια. Πρέπει να κινείται γρήγορα. Όταν εσείς το βάζετε, σε σχέση με τα καθήκοντα του Βουλευτή, ποια είναι τα καθήκοντα του Βουλευτή; Αφού ο Βουλευτής δεν ασκεί εκτελεστική εξουσία, για να συνδυαστεί κάποιο κακούργημα με τα καθήκοντά του. Πρέπει να φύγει από εκεί.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα χρειαστώ λίγο χρόνο, κύριε Πρόεδρε.

Το νόημα στους Βουλευτές έχει να κάνει όχι σε σχέση με τα καθήκοντά τους, αλλά σε σχέση με κακούργημα που υπάρχουν. Και επειδή ο άλλος είναι Βουλευτής και επειδή η πολιτική ζωή του τόπου δεν πρέπει να ταλαιπωρείται, πρέπει γρήγορα να εκδικαστεί η υπόθεσή του. Δηλαδή, αν ένας Βουλευτής έχει ένα θέμα με μία απάτη άσχετη με τα καθήκοντά του, πρέπει να εκδικαστεί γρήγορα η υπόθεση, για να μπορεί αυτός να συμμετέχει στην πολιτική ζωή του τόπου.

ΜΙΛΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Συμφωνώ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Αυτό λίγο να διορθωθεί, «...τα οποία διαπράττουν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους ή επωφελούμενοι από την ιδιότητά τους Βουλευτές». Αυτό πρέπει να πάει στους άλλους. Γενικοί, ειδικοί γραμματείς. Οι Βουλευτές να είναι αυτοτελώς.

Το άρθρο 2 θα το ψηφίσουμε, αν κι έχουμε ένσταση στο κομμάτι της απουσίας της προκαταρκτικής εξέτασης. Είναι ένας περιορισμός των δικαιωμάτων του κατηγορουμένου. Η αλήθεια είναι ότι η προκαταρκτική εξέταση τη βάση της την είχε στο ότι όταν ο άλλος είναι γνωστό πρόσωπο, να μην του ασκείται απευθείας ποινική δίωξη. Τώρα κάνουμε μία μεταστροφή. Υπάρχει προκαταρκτική εξέταση για όλους τους άλλους. Θεωρώ, όμως, ότι είναι στη σωστή κατεύθυνση, γιατί πάλι δίνεται η δυνατότητα να γίνει.

Εκεί που διαφωνούμε είναι με τις προθεσμίες. Πρώτα - πρώτα αυτές οι προθεσμίες είναι ενδεικτικές. Δεν θα τηρηθούν από τα δικαστήρια.

Επί της ουσίας, κύριε Υπουργέ, εμείς θέλουμε να γίνει μία καλή ανάκριση. Δεν μπορούμε να λέμε ότι η ανάκριση για ένα σκάνδαλο θα ολοκληρωθεί σε δύο ή σε τέσσερις μήνες. Μπορεί η υπόθεση να είναι τέτοια που να θέλει δικαστική συνδρομή από το εξωτερικό. Δεν μπορεί να ολοκληρώνεται σε αυτά τα χρονικά πλαίσια. Και ποιο είναι το επικίνδυνο; Στην πίεσή του ο ανακριτής να ολοκληρώσει την ανάκριση, να μην κάνει τη δουλειά που πρέπει να κάνει, εύκολα να την ολοκληρώσει και να πει, ας πάει η

υπόθεση στο δικαστήριο, να τη λύσει το δικαστήριο.

Η σωστή και καλή ανάκριση είναι και προνόμιο της δικαιοσύνης, αλλά και δικαίωμα του κατηγορουμένου. Ο κατηγορούμενος θέλει να έχει μία σωστή ανάκριση, που μπορεί να διαρκέσει πολύ χρόνο. Δεν μπορώ να πιστέψω, δηλαδή, ότι οι υποθέσεις τις οποίες συζητήσαμε, θα μπορούσαν να ολοκληρωθούν στις διαδικασίες τις οποίες λέτε εδώ πέρα.

Αυτό, λοιπόν, είναι κάτι το οποίο πιστεύουμε ότι είναι σε εντελώς λανθασμένη κατεύθυνση.

Το άρθρο 3 είναι σημαντικό, γιατί η διαδικασία ολοκληρώνεται με βούλευμα και όχι με απευθείας κλήση, οπότε έτσι σε μεγάλο βαθμό καλύπτουμε και το κενό το οποίο υπάρχει από την απουσία προκαταρκτικής εξέτασης.

Το άρθρο 4 θα το καταψηφίσουμε. Εμείς, δεν πιστεύουμε στη λογική που σας είπαμε ούτε στη σύντηξη των προθεσμιών ούτε στον περιορισμό των αναβολών, σ' όλο αυτό το πιεσμένο πλαίσιο που γίνεται. Αυτά πρέπει να τα κρίνουν τα δικαστήρια. Μπορεί το δικαστήριο να κρίνει ότι μια υπόθεση χρειάζεται αναβολή προκειμένου να υπάρξει καλύτερη δικανική κρίση. Δεν μπορούμε να τους λέμε: «αυτός είναι ο περιορισμός, τότε θα ολοκληρώσετε».

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τέλος -για να ολοκληρώσω- έχουμε έντονη ένσταση στο άρθρο 5, σας το είχαμε πει, δημιουργεί πρόβλημα. Από τη στιγμή που λέτε ότι απευθυνόμαστε σε κακουργήματα που δεν σχετίζονται με το άρθρο 86, έρχεστε εδώ στο άρθρο 5 και λέτε: «Η ενώπιον της Βουλής σύμφωνα με το άρθρο 86 του Συντάγματος διαδικασία δεν εμποδίζει την άσκηση ποινικής δίωξης». Μα, τι σχέση έχει; Αφού ξεκινήσαμε και λέμε ότι είναι κακούργημα που δεν σχετίζεται με το 86;

Εδώ, κοιτάτε πρόβλημα! Να το φέρουμε σε παράδειγμα και να ολοκληρώσω. Έχω κάνει κατάχρηση του χρόνου, αλλά η συζήτηση γίνεται σε μια συνεδρίαση, οπότε υποχρεωτικά χρειάζομαστε παραπάνω χρόνο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε. Δεν υπάρχει υποχρεωτικά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Μάλιστα, κύριε Πρόεδρε.

Περίπτωση Τσοχατζόπουλου: Η Βουλή εδώ έκρινε ότι είχε αρμοδιότητα και για τη δωροδοκία και για το ξέπλυμα βρώμικου χρήματος για τα υποβρύχια. Με βάση αυτήν τη διάταξη που λέτε, θα μπορούσε η τακτική δικαιοσύνη να πει -επειδή είναι προδήλως αβάσιμη η θέση της Βουλής ότι έχει αρμοδιότητα για το ξέπλυμα βρώμικου χρήματος- ότι κινώ εγώ τη διαδικασία αυτοτελώς και να έτρεχαν δύο παράλληλες διαδικασίες για το ίδιο αντικείμενο με κίνδυνο να οδηγηθούμε σε διαφορετικές υποθέσεις. Δεν πρέπει να μπει. Ξεκαθαρίζεται από το άρθρο 1 αυτό. Λέτε «κακούργημα που δεν έχουν σχέση με το άρθρο 86». Μην λέτε μετά ότι μπορεί να τρέχουν οι διαδικασίες.

Εμείς επί της αρχής θα ψηφίσουμε το νομοσχέδιο. Στα άρθρα θα καταψηφίσουμε το άρθρο 4 και το άρθρο 5. Δεν τρέφουμε αυταπάτες ότι αυτό θα προχωρήσει την όλη διαδικασία, αλλά τουλάχιστον η ενίσχυση του ανακριτή και ο συμβολισμός από μόνο τους έχουν την αξία, για να ψηφίσουμε αυτό το νομοσχέδιο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Σας ευχαριστούμε πολύ, κύριε Αθανάσιε Πλεύρη. Δικαιολογήσατε το «φέρελπις» που είπα, κερδίσατε και το εύελπις!

Ο κ. Βασίλειος Μουλόπουλος, Βουλευτής Επικρατείας του ΣΥΡΙΖΑ, ειδικός αγορητής σήμερα, ένας εξαιρετικός συνάδελφος έχει το λόγο για δεκαπέντε λεπτά επίσης.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Ευχαριστώ και για τα καλά σας λόγια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το παρόν νομοσχέδιο είναι η δεύτερη προσπάθεια μέσα σε λίγους μήνες από την Κυβέρνηση να βελτιώσει -υποτίθεται- το νόμο περί ευθύνης Υπουργών. Και αυτή, όμως, η προσπάθεια όπως και η προηγούμενη, είναι περισσότερο επικοινωνιακού χαρακτήρα, είναι περισσότερο διατύπωση καλών προθέσεων και εξευμενισμού της κοινής γνώμης και πολύ λίγη είναι η ουσία.

Δυστυχώς, η ιστορία με τα σκάνδαλα, με τις εξεταστικές και

με την απόδοση ευθύνης σε Υπουργούς έχει καταντήσει φαρσοκωμωδία. Νομίζω ότι και οι προηγούμενοι συνάδελφοι το επεσήμαναν αυτό. Όλες έγιναν με πολιτικές σκοπιμότητες και όχι για να ρίξουν άπλετο φως. Όλες έγιναν, για να χτυπηθεί ο πολιτικός αντίπαλος και όχι για να υπάρξει κάθαρση. Όλες, κύριοι συνάδελφοι, κατέληξαν στο ότι μαζί τα έφαγαν τα δύο κόμματα εξουσίας. Δηλαδή, υπήρξε έγκλημα, αλλά χωρίς τιμωρία. Γιατί; Γιατί δεν υπήρξε η πολιτική βούληση για τιμωρία. Όλοι το ξέρουμε ότι έγιναν με τη συναινετική επιλογή των κομμάτων εξουσίας, ΠΑΣΟΚ και Νέας Δημοκρατίας, για να κουκουλώσουν τις υποθέσεις διαφθοράς των κυβερνήσεών τους. Αυτή είναι η ιστορία με τις εξεταστικές.

Αυτό εξάλλου υπογραμμίζει και η αιτιολογική έκθεση του νομοσχεδίου που σήμερα συζητάμε. Η αλήθεια είναι -τονίζεται στη δεύτερη παράγραφο της αιτιολογικής έκθεσης- ότι κανένα από τα σκάνδαλα αυτά δεν έχει ακόμα οριστικώς διαλευκανθεί, μολοντί η αποκάλυψη πολλών ανατρέπει αρκετά χρόνια πριν.

Και συνεχίζει ο συντάκτης της αιτιολογικής έκθεσης στο ίδιο πνεύμα: «Ως αιτία καταγράφονται η έλλειψη ισχυρής πολιτικής βούλησης, οι διατάξεις του άρθρου 86 του Συντάγματος, αλλά και η χρόνια αδυναμία της δικαιοσύνης με τις μεγάλες καθυστερήσεις στην απονομή της».

Η αλήθεια είναι ότι όποια φόρμουλα και αν εφεύρουμε, όποια χρυσή τομή και να βρεθεί για το ζήτημα αυτό θα παραμείνει πρωτίστως πολιτικό και κατόπιν νομοτεχνικό. Τα ομόλογα, το Βατοπέδι, η «SIEMENS» -κυρίως η «SIEMENS»- τα υποβρύχια, οι υποκλοπές, το ακόμη άγνωστο κόστος των Ολυμπιακών Αγώνων, το C4I, κουκουλώθηκαν, όχι επειδή ήταν κακός ο νόμος, αλλά επειδή δεν υπήρξε πολιτική βούληση.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ**)

Όλοι μέσα σε αυτήν την Αίθουσα γνωρίζουμε ότι υπήρξε -και αυτό σε πολλές υποθέσεις αυτής της Βουλής έγινε εμφανές- συγκάλυψη και συμβιβασμός. Οι συντάκτες των νομοθετικών ρυθμίσεων της αιτιολογικής έκθεσης και φυσικά η ηγεσία του Υπουργείου Δικαιοσύνης ομολογούν έμμεσα αυτήν τη λογική συμψηφισμού και συμβιβασμού.

Και σε αυτό το νομοσχέδιο, όπως και στο προηγούμενο, παραμένουν ατελείς προσπάθειες και ταυτόχρονα ατελέσφορες και μάλλον έρχονται να προκαλέσουν περισσότερα προβλήματα απ' όσα υποτίθεται ότι θέλουν να λύσουν -επαναλαμβάνω- όχι επειδή ο νόμος ή ορισμένες διατάξεις του είναι καλές ή κακές, αλλά γιατί παρά τις καλές προθέσεις -να το αναγνωρίσω αυτό, κύριε Υπουργέ- και παρά τη σχετική παραδοχή στην αιτιολογική έκθεση, η πολιτική βούληση για πάταξη της πολιτικής διαφθοράς παραμένει ακόμα ζητούμενο.

Για παράδειγμα, είναι εξαιρετικά αμφίβολης χρησιμότητας και ενδεχομένως επικίνδυνη η διάταξη που δίνει την εξουσία στον εισαγγελέα του Αρείου Πάγου να χαρακτηρίζει τις υποθέσεις και να τις παραπέμπει αναλόγως. Υπάρχει για εμάς δυσπιστία. Δεν πιστεύουμε στην ουδετερότητα της δικαιοσύνης. Υπάρχει εύλογη δυσπιστία για την πολιτική αμεροληψία της δικαστικής αυτής εξουσίας, χωρίς αντικειμενικά κριτήρια, χωρίς ρητές και δεσμευτικές αναφορές που θα προοικονομούν και θα κατευθύνουν την κρίση του ανώτατου δικαστικού λειτουργού και δεν θα θέτουν ζητήματα για τον τρόπο με τον οποίο κρίνει και χαρακτηρίζει και παρεμβαίνει η Εισαγγελία του Αρείου Πάγου.

Σε αυτό το σημείο, θα ήθελα να σας θυμίσω με ποιο τρόπο έγινε δεκτή η τοποθέτηση και η κρίση του τότε εισαγγελέα του Αρείου Πάγου κ. Σανιδά, σχετικά με το σκάνδαλο των δομημένων ομολόγων. Η υπόθεση έκλεισε άρον-άρον ως προς το σκέλος των ευθυνών πολιτικών προσώπων.

Στη διάταξη αυτή ενυπάρχει το στοιχείο της αυθαιρεσίας και της προσωπικής κρίσης, χωρίς να οριοθετούνται με τρόπο διαφανή και κατηγορηματικό τα στοιχεία εκείνα που θα κατευθύνουν, θα συνδράμουν, θα καθορίσουν τη στάση του εισαγγελέα του Αρείου Πάγου. Εξαιρετικά προβληματικός είναι και ο διαχωρισμός των υποθέσεων ανάλογα με το αδίκημα, διαχωρισμός με κριτήριο τη νεφελώδη έννοια της τέλεσης των αδικημάτων στο πλαίσιο ή όχι των καθηκόντων του πολιτικού προσώπου ή του κρατικού αξιωματούχου.

Θα ήθελα να κάνω μια ερώτηση: Αν οι εκάστοτε Υπουργοί που υπέπεσαν στα αδικήματα, δεν ήταν Υπουργοί, θα είχε τελεστεί, κύριοι συνάδελφοι, το αδίκημα; Είναι η πολιτική, η κυβερνητική θέση που γέννησε τη διαφθορά, δεν ήταν το πρόσωπο. Με άλλα λόγια, θεωρούμε ότι τα αδικήματα αυτά, που και το παρόν νομοσχέδιο έρχεται να διαχωρίσει κατά τη διάρκεια της ανακριτικής εξέτασης και της εκδίκασής τους, σε κάθε περίπτωση συνδέονται με την άσκηση των καθηκόντων του εκάστοτε ενδεχόμενου Υπουργού, δημόσιου λειτουργού ή κρατικού αξιωματούχου.

Η διαφορά για εμάς είναι απόρροια της συγκεκριμένης πολιτικής των τελευταίων δεκαετιών που έθεσε τα ιδιωματικά συμφέροντα υπεράνω του δημόσιου συμφέροντος και μετέτρεψε το κράτος ουσιαστικά σε ανώνυμη εταιρεία. Είναι η πολιτική της διαφθοράς και των ελαστικών συνειδήσεων, ορισμένων πολιτικών και ορισμένων κομμάτων και όχι όπως θέλουμε να λέμε και όπως δυστυχώς η κοινή γνώμη έχει δεχθεί ότι αφορά το σύνολο της πολιτικής.

Διακρίνουμε και σε αυτό το νομοσχέδιο, όπως και στο προηγούμενο περί ευθύνης Υπουργών, μια προσπάθεια η Βουλή να απεκδυθεί των ευθυνών της και να πετάξει το μπαλάκι στους δικαστές είτε είναι ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου σε αυτό το νομοσχέδιο είτε το δικαστικό συμβούλιο στο προηγούμενο.

Το ζήτημα, λοιπόν, δεν είναι να διαχωριστούν ορισμένα αδικήματα που θα εξετάζονται και θα εκτιμούνται με τον χ' τρόπο από την τακτική δικαιοσύνη και να υπάρχουν άλλα αδικήματα που θα θεωρούνται εκείνα που συνδέονται με την τέλεση καθηκόντων και θα εξετάζονται από τη Βουλή με τον ψ' τρόπο και κάτω από το πρίσμα της συνταγματικής πρόβλεψης του άρθρου 86. Εδώ πιστεύω ότι υπάρχει και ένα στοιχείο που προσκρούει στις ανάλογες διατάξεις του καταστατικού χάρτη της χώρας. Θα προκληθεί σύγχυση και αλληλοεπικάλυψη, καθώς δύο διαδικασίες θα εξελίσσονται παράλληλα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ελλοχεύει ο κίνδυνος εκτροχιασμού. Το πρόβλημα αυτό το έζησα εγώ μόλις μερικούς μήνες νωρίτερα και στο στάδιο της προδικασίας, καθώς και οι άλλοι συνάδελφοι που ασχοληθήκαμε με τη διερεύνηση της υπόθεσης που αφορά τις συμβάσεις για την προμήθεια των υποβρυχίων, τον εκσυγχρονισμό των υποβρυχίων «214» και «209», την ιδιωτικοποίηση των Ναυπηγείων Σκαρामαγκά και τα αντισταθμιστικά ωφελήματα.

Για εμάς, η λύση, όπως έχει διατυπωθεί και στο παρελθόν, θα ήταν χωρίς καθυστέρηση, έπειτα από μία και μόνη συνεδρίαση της προς τούτο συσταθείσας εξεταστικής επιτροπής, να αναπέμψεται ο φάκελος της δικογραφίας που έρχεται στη Βουλή, στον εισαγγελέα που έχει αναλάβει την ανάληψη και κατόπιν να επιλαμβάνεται ο φυσικός δικαστής, χωρίς να εμπλέκονται προσωπικές, υποκειμενικές αξιολογικές κρίσεις για το πόσο κοινωνικού ενδιαφέροντος ή όχι είναι η υπόθεση, χωρίς να επέρχεται διάσπαση ως προς την ποινική εξέταση και την αντιμετώπιση της υπόθεσης.

Εξίσου ολισθηρές και με έντονη την οσμή της αντισυνταγματικότητας είναι οι διατάξεις για τη χορήγηση αναβολής μόνο σε εξαιρετικές περιπτώσεις, όπως επίσης και για την κατάρχιση των νέων αυτών διατάξεων σε σχέση με τις παλαιότερες στην περίπτωση που βρίσκονται αυτήν τη στιγμή οι διαδικασίες δίωξης, προδικασίας, εις στο ακροατήριο κατά το χρόνο δημοσίευσης. Και στις δύο περιπτώσεις τίθεται ζήτημα παραβίασης της αρχής της ισότητας, ενώ και η κατάρχιση των νέων διατάξεων που δυσχεραίνουν τη θέση του κατηγορουμένου παραβιάζουν τη θεμελιώδη αρχή του Ποινικού Δικαίου για την ασφάλεια δικαίου και την υπερίσχυση των ευνοϊκότερων για τον κατηγορούμενο και των ενεχόμενων διατάξεων. Προβληματικές δείχνουν και οι διατάξεις για την αποκλειστική ενασχόληση των δικαστικών λειτουργών με τις υποθέσεις αυτές, με τη συνακόλουθη στρατολόγηση δικαστικών υπαλλήλων.

Επίσης, πρακτικά ανεφάρμοστες είναι οι διατάξεις για την προθεσμία του ενός μηνός στην περάτωση της ανακριτικής διαδικασίας. Το χρονικό αυτό πλαίσιο είναι ασφυκτικό και πιστεύω ότι περισσότερο θα δημιουργήσει προβλήματα, παρά θα λύσει. Θα έχουμε φαινόμενα ατελούς προδικαστικής κρίσης και συνεπαγόμενης αρνησιδικίας.

Κύριε Υπουργέ, διακρίνουμε την καλή πρόθεση να υπάρξει δικαιοσύνη, σύντομη, καταληκτική κρίση για όλες τις υποθέσεις διαφθοράς που ταλαιπωρούν το δημόσιο βίο, εκθέτουν το πολιτικό σύστημα και προσβάλλουν τον Έλληνα πολίτη. Επαναλαμβάνω, όμως, ότι το πρόβλημα δεν έγκειται στους καλούς ή κακούς νόμους, ούτε στο ασφυκτικό πλαίσιο του άρθρου 86. Εντοπίζονται πρωτίστως στην έλλειψη της πολιτικής βούλησης και μετά στις διατάξεις του άρθρου 86, ένα άρθρο για το οποίο πιστεύω ότι όλοι συμφωνούμε ότι θα πρέπει να αποτελέσει αντικείμενο της επόμενης Αναθεώρησης.

Για όλα τα παραπάνω, ο ΣΥΡΙΖΑ ψηφίζει «ΠΑΡΩΝ» επί της αρχής, «ΟΧΙ» στα άρθρα 1, 2 και 3, «ΝΑΙ» στην τροπολογία για τα εφετεία και «ΠΑΡΩΝ» στα υπόλοιπα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστώ τον κ. Βασίλειο Μουλόπουλο, ειδικό αγορητή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς.

Εισερχόμαστε στον κατάλογο των αγορητών επί της αρχής.

Το λόγο έχει ο κ. Ιωάννης Βλατής, Βουλευτής Κοζάνης του ΠΑΣΟΚ, για επτά λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΛΑΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο που σήμερα συζητούμε στη Βουλή είναι, κατά τη γνώμη μου, εξαιρετικά σημαντικό, διότι επιχειρεί να αντιμετωπίσει το ζήτημα της διαφθοράς πολιτικών και κρατικών αξιωματούχων, ένα ζήτημα που έχει ταλανίσει την ελληνική κοινωνία ουκ ολίγες φορές την τελευταία και όχι μόνο δεκαετία.

Εάν ανατρέξουμε πολλές δεκαετίες πίσω, το ζήτημα μπαίνει και ξαναμπαίνει. Πρόκειται για ένα ζήτημα που έχει οδηγήσει στη συνολική απαξίωση του πολιτικού κόσμου της χώρας, ένα ζήτημα που μας έχει καταδικάσει όλους στη συνειδητή του ελληνικού λαού ως κλέφτες, ψεύτες, υποκριτές και ό,τι άλλο περιλαμβάνουν τα συνθήματα, των οποίων δέκτες γινόμαστε καθημερινά.

Το συγκεκριμένο νομοσχέδιο δεν αποτελεί απλώς μία προσπάθεια να δείξουμε ότι κάνουμε κάτι για τα μάτια του κόσμου, όπως κάποιοι υποστηρίζουν. Πρόκειται για μία σοβαρή προσπάθεια από την πλευρά της πολιτείας να συνδράμει στη διαφάνεια. Η δε συναίνεση των πολιτικών κομμάτων που στην πλειονότητά τους στην αρμόδια επιτροπή υπερψήφισαν επί της αρχής το νομοσχέδιο, δηλώνει με τον πιο ξεκάθαρο τρόπο ότι δεν τίθεται απλώς ζήτημα αλλαγής του θεσμικού πλαισίου, αλλά ουσιαστικής πολιτικής βούλησης να μπει τέλος στις μέχρι σήμερα κωλυσιεργίες της δικαιοσύνης κάθε φορά που κάποιος Υπουργός ή άλλος αξιωματούχος βρισκόταν ενώπιόν της.

Υπό το πρίσμα αυτό, το παρόν σχέδιο νόμου επιχειρεί την επιτάχυνση της ποινικής διαδικασίας αναφορικά με κακουργηματικές πράξεις, με υποθέσεις διαφθοράς στις οποίες εμπλέκονται πολιτικά πρόσωπα, Υπουργοί, Υφυπουργοί, αλλά και Βουλευτές – βάσει της προσθήκης του Υπουργού μετά από αίτημα Βουλευτών κατά τη β' ανάγνωση – κατά τη διάρκεια της θητείας τους, επωφελοόμενοι της ιδιότητάς τους, αλλά και αναλόγων πράξεων που τελέστηκαν από δημόσιους λειτουργούς. Ο στόχος σαφής και αυτονόητος: να σταματήσει το αίσθημα ατιμωρησίας στο κοινωνικό σύνολο από την έγκαιρη εκδίκαση των πράξεων αυτών και επιτέλους, να αποδοθούν οι ευθύνες όσο ψηλά και αν βρίσκονται και κατά συνέπεια, να τιμωρηθεί ο δράστης ανεξαρτήτως της ιδιότητάς του, όπως κάθε Έλληνας πολίτης.

Με το νομοσχέδιο αυτό εισάγονται επίσης, ειδικές ταχύρυθμες διαδικασίες για κακουργήματα που διαπράττει σειρά κρατικών αξιωματούχων κατά τη διάρκεια τέλεσης των καθηκόντων τους. Ειδικότερα, οι νέες διατάξεις αφορούν τα κακουργήματα που διαπράττουν επωφελοούμενοι από την ιδιότητά τους οι γενικοί και ειδικοί γραμματείς Υπουργείων, οι διευθύνοντες σύμβουλοι νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, οι διευθύνοντες σύμβουλοι νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου, των οποίων τη διοίκηση ορίζει το κράτος, καθώς και αιρετά μονοπρόσωπα όργανα των ΟΤΑ.

Οι νέες ρυθμίσεις καθιερώνουν την υποχρεωτική σύντομη περαιώση των παραπάνω υποθέσεων, τόσο στην προδικασία, όσο και στο ακροατήριο. Συγκεκριμένα, θεσπίζεται υποχρεωτική ολο-

κλήρωση της ανάκρισης για τα κακουργήματα αυτά το πολύ σε τέσσερις μήνες. Μάλιστα, οι δικαστικοί λειτουργοί που θα αναλαμβάνουν τέτοιες υποθέσεις απαλλάσσονται αυτομάτως από όλες τις άλλες υποχρεώσεις τους, ώστε να αντεπεξέλθουν στις σύντομες προθεσμίες, χωρίς να επικαλούνται το φόρτο δουλειάς.

Επιπλέον, σύμφωνα με τις νέες διατάξεις, ο ανακριτής και ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών θα μπορούν να διατάξουν την άρση του φορολογικού τραπεζικού χρηματιστηριακού απορρήτου, καθώς και την απαγόρευση κάθε κίνησης λογαριασμών τίτλων ή χρηματοπιστωτικών προϊόντων, ακόμα και εάν αυτά βρίσκονται σε κοινή κατοχή με άλλο πρόσωπο της οικογενείας του κατηγορουμένου, γιατί το κατηγορούμε αυτό.

Μετά την ολοκλήρωση της ανάκρισης, ο εισαγγελέας εφετών θα είναι υποχρεωμένος μέσα σε ένα μήνα να υποβάλει πρόταση παραπεμπτική ή απαλλακτική στο αρμόδιο Συμβούλιο Εφετών. Μάλιστα το Τριμελές Εφετείο κατά την εκδίκαση των εν λόγω υποθέσεων στο ακροατήριο απαγορεύεται να χορηγήσει αναβολή, ενώ η διακοπή επιτρέπεται για δεκαπέντε μέρες μόνο.

Ο εισαγγελέας υποχρεούται να ορίσει δικάσιμο κατά απόλυτη προτεραιότητα, ενώ ακόμη και εάν η Βουλή διενεργεί παράλληλη διαδικασία στο πλαίσιο της υπόθεσης με βάση το άρθρο 86 του Συντάγματος, η διαδικασία ενώπιον της ποινικής δικαιοσύνης δεν θα αναστέλλεται, αλλά θα εξελίσσεται κανονικά.

Σε ό,τι αφορά τα κακουργήματα των Υπουργών, Υφυπουργών, αυτά εντάσσονται στις νέες ρυθμίσεις, αν δεν υπάγονται στο άρθρο 86 του Συντάγματος, το οποίο καθιερώνει ειδική διαδικασία και το οποίο βέβαια, θα αποτελέσει αντικείμενο άλλης διαδικασίας κατά την αναθεώρηση του Συντάγματος.

Εδώ νομίζω ότι οφείλουμε να σταθούμε, γιατί είναι ένα από τα σοβαρότερα άρθρα του σχεδίου νόμου, στο άρθρο 1. Κατ' αρχάς η παράγραφος α' του άρθρου 1, που αφορά τη διάπραξη κακουργήματος από Υπουργό ή Υφυπουργό κατά τη διάρκεια της θητείας, με την εξαίρεση βέβαια του άρθρου 86, είναι αρκετά ξεκάθαρη ερμηνευτικά.

Είναι γεγονός ότι υπάρχουν αξιοπίνες πράξεις, κακουργηματικές που είναι εντελώς άσχετες με τα υπουργικά καθήκοντα ενός Υπουργού. Αυτές δεν υπάγονται στη διάταξη του άρθρου 86 του Συντάγματος και θα εκδικάζονται σύμφωνα με τις διατάξεις του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.

Βέβαια, όλος ο κόσμος θεωρεί πως είναι απλώς αυτονόητο ότι θα πρέπει να μην προστατεύονται οι Υπουργοί λόγω ιδιότητας, αν έχουν τελέσει τέτοιου είδους αδικήματα. Το αυτονόητο βέβαια τώρα, κάλλιο αργά παρά ποτέ, νομοθετείται ξεκάθαρα και είναι και αυτό ένδειξη ύπαρξης ισχυρής πολιτικής βούλησης.

Θα σταθώ για ένα λεπτό στην τρίτη παράγραφο του ίδιου άρθρου, που αφορά τα κακουργήματα ιδιαίτερα μεγάλου κοινωνικού ενδιαφέροντος ή μείζονος δημοσίου συμφέροντος. Μεγάλη συζήτηση έγινε στην επιτροπή γι' αυτό, επειδή οι εν λόγω χαρακτηρισμοί θα γίνονται από τον εισαγγελέα του Αρείου Πάγου. Κάποιοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης έκριναν ότι οι εισαγγελείς δεν είναι αδέκαστοι και συνεπώς γιατί να κρίνουν αυτοί. Συμφωνώ, δεν είναι. Δεν είναι, όμως, και κανένας από εμάς. Και αν αποφάσιζε ο εκάστοτε Υπουργός, θα υπήρχε πάντοτε θέμα κομματικού συμφέροντος. Και αν αποφάσιζε ολόκληρο συμβούλιο δικαστών, θα συντηρούσαμε την κωλυσιεργία που ισχύει σήμερα.

Θέλω να πιστεύω ότι για ζητήματα τόσο σοβαρά και όταν όντως τίθεται θέμα δημοσίου συμφέροντος, ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου θα αρθεί στο ύψος των περιστάσεων και θα υπηρεπεί το κοινωνικό σύνολο.

Σε ό,τι αφορά την επιφύλαξη κάποιων συναδέλφων ότι το κοινωνικό ενδιαφέρον στη χώρα μας καθορίζεται από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, δεν θα διαφωνήσω. Ωστόσο, αν πρόκειται απλώς για τεχνητά δημιουργούμενο κλίμα, είμαι βέβαιος ότι αν το αντιλαμβανόμαστε εμείς, τότε θα το αντιλαμβάνεται και ο εισαγγελέας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επειδή το τελευταίο διάστημα όλα σχεδόν τα νομοσχέδια που έρχονται στη Βουλή είναι ιδιαίτερης βαρύτητας και θα διαμορφώσουν την οικονομική και κοινωνική και πολιτική ζωή στη χώρα μας για την επόμενη δεκαετία,

θεωρώ ότι είναι χρέος μας να μην αναλωνόμαστε σε επικοινωνιακά τερτίπια για δήθεν διαφωνίες χωρίς πραγματική ουσία, γιατί θα είναι λάθος, κύριοι συνάδελφοι, να μην υπερψηφιστεί το παρόν νομοσχέδιο από το σύνολο του ελληνικού Κοινοβουλίου. Και αν ακόμα κάποιος θεωρούν ότι είναι ένα μικρό βήμα, ας συνεργαστούμε αυτό το βήμα να το μεγαλώσουμε όλοι μαζί.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Ιωάννη Βλατή, Βουλευτή Κοζάνης του ΠΑΣΟΚ.

Το λόγο έχει ο κ. Προκόπης Παυλόπουλος, Βουλευτής της Α' Αθηνών της Νέας Δημοκρατίας.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, ο εισηγητής μας κ. Τζαβάρας εξέθεσε ότι η Νέα Δημοκρατία ψηφίζει επί της αρχής το υπό συζήτηση σχέδιο νόμου, με ορισμένες επιφυλάξεις στα άρθρα, κάποιες από τις οποίες θα επισημάνω και εγώ.

Οφείλω, όμως, να εξηγήσω για λόγους ιστορικούς, γιατί όταν ψηφίζουμε ένα νομοσχέδιο τα Πρακτικά της Βουλής είναι εκείνα τα οποία αποτελούν τη βάση και της ερμηνείας και το τι σηματοδοτεί αυτό το σχέδιο νόμου. Πρέπει, λοιπόν, να πω ότι αυτό το νομοσχέδιο παρουσιάζει μία σημαντική ιδιομορφία. Είναι ένα νομοσχέδιο το οποίο θεσμοθετεί αυτονομία πράγματα. Πράγματα τα οποία και αν δεν ερχόταν αυτό το σχέδιο νόμου να ψηφιστεί, θα μπορούσαν να γίνουν με βάση την κείμενη νομοθεσία. Το νομοσχέδιο περισσότερο λειτουργεί με όρους συμβολικούς, μηνύματος που θέλουμε να εκπέμψουμε προς τα έξω.

Θα το πω πολύ απλούστερα. Τίποτα δεν θα χρειαζόταν σχεδόν από αυτό το νομοσχέδιο, για να κάνει η δικαιοσύνη καλά τη δουλειά της και γρήγορα σε περιπτώσεις που έχουν αυτήν τη σημασία, όπως τα εγκλήματα τα οποία περιγράφει το άρθρο 1. Από την άλλη πλευρά, είναι γνωστό ότι μέσα στο κλίμα στο οποίο ζούμε, στο κλίμα αυτής της οικονομικής κρίσης που έχει μετατραπεί και σε πολιτική κρίση και αφορά το σύνολο του πολιτικού συστήματος, είμαστε αναγκασμένοι να εκπέμψουμε ορισμένα μηνύματα για να δείξουμε ότι εμείς πρώτοι δίνουμε το παράδειγμα σε ό,τι αφορά τα του οίκου μας. Όμως, χρειάζεται να σκεφθούμε σοβαρά, με πολύ περισκεψη, γιατί φθάσαμε εδώ. Πώς συμβαίνει αν αναγκάζομαστε να φέρουμε νομοσχέδιο, το οποίο για μία ακόμα φορά θεσμοθετεί λύσεις σχετικά με το ζήτημα της διαφθοράς των πολιτικών και του πολιτικού συστήματος;

Ότι υπάρχουν στο πολιτικό μας σύστημα φαινόμενα διαφθοράς και παρακμής είναι αναμφισβήτητο. Είναι όμως ο κανόνας; Κάθε άλλο. Οι έρευνες που έγιναν μέσα εδώ στη Βουλή απέδειξαν ότι λειτουργήσαμε με όρους εντυπωσιασμού εδώ και δυο με τρία χρόνια περίπου. Και επειδή λειτουργήσαμε έτσι και επειδή όπως αποκαλύφθηκε στη συνέχεια, ναι, υπάρχουν φαινόμενα διαφθοράς, δεν είναι όμως ο κανόνας, δεν είναι όλη η χώρα διεφθαρμένη, δεν είναι όλο το πολιτικό σύστημα διεφθαρμένο, αφού φθάσαμε εδώ, επειδή ο κόσμος αυτά άκουγε, με αυτά γαλουχήθηκε όλα αυτά τα χρόνια, φθάνουμε και στο σημείο να ψηφίζουμε διατάξεις σαν και αυτές που -το τονίζω- με λίγη καλή θέληση η ίδια η δικαιοσύνη θα μπορούσε να κάνει τη δουλειά της με βάση την κείμενη νομοθεσία. Ας μας γίνει μάθημα αυτό.

Κοιτάξε τι συμβαίνει στον υπόλοιπο κόσμο, σε άλλες χώρες. Είναι γνωστό ότι και εκεί υπάρχουν φαινόμενα διαφθοράς και είναι περισσότερα από ό,τι συμβαίνει στο ελληνικό πολιτικό σύστημα. Είδατε, όμως, ποτέ να διασύρεται εν ονόματι πολιτικών σκοπιμοτήτων και μάλιστα μικροπολιτικών σκοπιμοτήτων όλο το πολιτικό σύστημα; Και το λέω προς την κυβερνητική πλειοψηφία: Σε αυτούς τους δύσκολους καιρούς και γι' αυτά που συνέβησαν στον τόπο θυμηθείτε ποια ήταν η συμπεριφορά σας στο παρελθόν και τι πρόκειται να συμβεί στο μέλλον. Ελάτε να το δείτε, διότι πρέπει να γυρίσουμε λίγο πίσω. Και δεν είναι κομματική η ομιλία την οποία κάνω. Την κάνω με πολύ πόνο και πολύ περισκεψη. Θυμάστε προ των εκλογών του 2009 τον νυν Πρωθυπουργό και τότε Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης να περιφέρεται σε όλο τον κόσμο; Δεν θα μιλήσω για τη στείρα άρνησή του, τη στείρα θέση του σχετικά με την αντιμετώπιση της κρίσης από την κυβέρνηση Καραμανλή. Εκείνο που με ενόχλησε περισσότερο τα χρόνια εκείνα ήταν η κατασυκοφάντηση της

χώρας. Verbatim το είπε, ότι ήταν Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης μιας χώρας η οποία κυλιέται στη διαφθορά, είναι διεφθαρμένο, όλο το πολιτικό σύστημα! Και αυτά συνεχίστηκαν και μετά, την ώρα που η Ελλάδα έδινε τη μάχη απέναντι στην οικονομική κρίση.

Σε αυτό ακολούθησαν και διάφοροι πρόθυμοι: Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης που άκριτα όποια τυχαία υπόθεση διαφθοράς τη βάφτιζαν πολιτικό σκάνδαλο, τη συνέδεαν με πολιτικά πρόσωπα, με κορυφαία πολιτικά πρόσωπα. Το αποτέλεσμα; Από τη μια πλευρά αυτή η άφρων πολιτική σκοπιμότητας και από την άλλη η μεγαλοποίηση μέσα από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης. Φθάσαμε στο σημείο να έχουμε αυτόν τον κόσμο από τον οποίο δύσκολα, είναι σχεδόν αδύνατο να βγάλει κανείς την πεποίθηση ότι όλοι όσοι είναι εδώ είναι διεφθαρμένοι λίγο ως πολύ. Ιδίως αυτοί οι λίγοι που είστε εδώ μέσα σε αυτήν την Αίθουσα ξέρετε ότι είναι ένα μεγάλο ψέμα. Και δεν είναι μόνο ότι πλήττει εμάς, όλους εκείνους που δεν έχουν την ευθύνη της διαφθοράς, αλλά πλήττει το ίδιο το πολιτικό σύστημα. Είναι όλο το πολιτικό σύστημα έτσι για να νομοθετούμε με αυτούς τους όρους που νομοθετούμε εδώ;

Άκουσα τον κ. Βενιζέλο τις προάλλες και σκέφτηκα πόσο ο καιρός και η μοίρα εκδικούνται. Τον άκουσα να λέει από αυτό το βήμα και στη συνέντευξή του: «Να προσέχουμε τι λέμε στην Ελλάδα, πολιτικοί, δημοσιογράφοι, επιστήμονες, γιατί μπορεί να λέμε κάτι το οποίο ακούγεται έξω και βλάπτει τον τόπο». Τώρα το σκέφτηκε; Και σε ποιον απευθυνόταν; Σ' εμάς; Στον κόσμο έξω ή στον Αρχηγό του και νυν Πρωθυπουργό, ο οποίος ακολουθήσε αυτήν την τακτική την εποχή εκείνη; Δεν σκέφτηκε ο κ. Βενιζέλος ότι ο πρώτος που έβλαψε τη χώρα του ήταν ο κ. Παπανδρέου και ως Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και ως Πρωθυπουργός, ο οποίος συλλήβδην απαξίωσε τον τόπο και το πολιτικό σύστημα με ένα μόνο στόχο: Να γίνει Πρωθυπουργός; Το χαίρεται; Αυτή είναι η αλήθεια. Και αυτά πρέπει να τα σκεφτούμε για το ότι φθάσαμε εδώ, γιατί αυτό αφορά την ποιότητα της δημοκρατίας, αφορά το θεμέλιο της δημοκρατίας και εμείς είμαστε πρόσκαιροι.

Σκεφτείτε όμως το μήνυμα που δίνουμε σε εκείνους που θέλουν να έρθουν να γίνουν μέλη του πολιτικού συστήματος. Ποιοι θα γίνουν; Αυτοί οι οποίοι από τώρα είναι ύποπτοι ότι και αν μπουν θα είναι και εκείνοι μέλη ενός συστήματος το οποίο είναι διεφθαρμένο; Ή εκείνοι οι οποίοι θα έρχονται να μπουν μέσα στη Βουλή θα είναι οι άνθρωποι οι οποίοι δεν έχουν τίποτα καλύτερο να κάνουν ούτε να χάσουν τίποτα για να γίνουν πολιτικοί; Συγγνώμη γι' αυτήν την εξομολόγηση, αλλά τη θεώρησα αναγκαία.

Οι καιροί είναι πάρα πολύ δύσκολοι. Νομοθετούμε σε δύσκολους καιρούς στέλνοντας -το τονίζω- μηνύματα μέσα από τη Βουλή. Αναγκάζομαστε να το κάνουμε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θέλω δύο λεπτά, κύριε Πρόεδρε, μόνο για να τελειώσω λέγοντας το εξής:

Αυτό το νομοσχέδιο θα το ψηφίσουμε, κύριε Υπουργέ, αλλά πρέπει να ξεκαθαρίσουμε τι μήνυμα στέλνουμε στους δικαστικούς λειτουργούς που θα το χειριστούν.

Πρώτα απ' όλα τους στέλνουμε το μήνυμα -εννώ από θετική άποψη- ότι αυτά που λέμε θα μπορούσαν να γίνουν και χωρίς το νομοσχέδιο. Άρα το νομοσχέδιο είναι ένα είδος έκφρασης ευχής, ένα είδος αγωνίας από την πλευρά της Βουλής να τρέξει γρήγορα η δικαιοσύνη σε τέτοιες περιπτώσεις, να διαλευκάνει γρήγορα αυτές τις υποθέσεις, για να μην ταλανίζεται και το πολιτικό σύστημα και ενδεχομένως άνθρωποι που κατηγορούνται άδικα. Αλλά οι ένοχοι να κατηγορηθούν και να τιμωρηθούν το ταχύτερο δυνατόν.

Όμως, να ξεκαθαρίσουμε κάτι για τις προθεσμίες που βάζουμε εδώ, γιατί υπάρχουν και θέματα δικαιωμάτων του ανθρώπου. Όσοι κατηγορούνται δεν είναι εξ ορισμού ένοχοι. Είναι θέματα δικαιωμάτων του ανθρώπου τα οποία θωρακίζει όχι μόνο το Σύνταγμα, αλλά και η Ευρωπαϊκή Σύμβαση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.

Λέμε, λοιπόν, στους δικαστικούς λειτουργούς ότι πρέπει να κάνουν ό,τι μπορούν για να τελειώνουμε γρήγορα μ' αυτές τις

υποθέσεις, προς Θεού όμως όχι σε βάρος των δικαιωμάτων. Οι προθεσμίες που θέτουμε είναι ενδεικτικές. Η νομολογία των δικαστηρίων -όλων των δικαστηρίων, όχι μόνο των ποινικών- έχει δεχθεί πως όταν τάσσεται προθεσμία για τη διεκπεραίωση διαδικαστικής, δικονομικής υπόθεσης, αυτή είναι ενδεικτική. Αυτό δεν πρόκειται να αλλάξει ούτε μπορεί να αλλάξει.

Άρα δεν στέλνουμε το μήνυμα -μιας και βάζουμε αυτές τις προθεσμίες που είναι ενδεικτικές- «στείλτε τα όλα στο ακροατήριο για να γλιτώσετε». Δηλαδή δεν λέμε «κάντε γρήγορα τη δουλειά σας, αλλιώς είστε εσείς υπεύθυνοι». Δεν τους πετάμε την ευθύνη. Τους λέμε να προσπαθήσουμε όλοι μαζί.

Αν όμως τα χρονικά περιθώρια είναι ασφυκτικά και τεθεί το δίλημμα ή, ορθότερα, η στάθμιση συμφερόντων, τι είναι εκείνο που πρέπει να πρυτανεύσει; Το δικαίωμα του ανθρώπου και η αποκάλυψη της αλήθειας στην ουσία της ή η ταχύτητα και το ακροατήριο;

Λέμε ευθέως απ' αυτή τη Βουλή ότι εκείνο που προέχει πάντα είναι η αλήθεια. Αυτό θέλουμε να αποκαλυφθεί, όπως και να υπάρχει τιμωρία για τους πραγματικούς ενόχους. Σε καμμία περίπτωση δεν είναι διαδικασία εξπρές για να πετάει ο ένας την ευθύνη στις πλάτες του άλλου και να φθάνουν στο ακροατήριο υποθέσεις που δεν έχουν καμμία ουσία. Αυτό πρέπει να το ξεκαθαρίσουμε, γιατί είναι μια πραγματικότητα που δεν μπορούμε να αγνοήσουμε.

Και το λέω αυτό γιατί η τελευταία μου παρατήρηση αφορά το άρθρο 7. Το ξέρετε, κύριε Υπουργέ. Το ξέρουν και οι συνάδελφοι, ιδίως εκείνοι που έχουν διατελέσει είτε κρατικοί λειτουργοί είτε στο Υπουργείο Δικαιοσύνης, πως όταν μια διαδικασία έχει πάρει το δρόμο της, το να μπει στο καλούπι -ας το πω έτσι- στη φόρμουλα αυτού του νομοσχεδίου από πλευράς ταχύτητας, είναι κάτι που πολλές φορές είναι δύσκολο, ιδίως από ένα επίπεδο της διαδικασίας και πέρα.

Λέει το νομοσχέδιο όπως είναι σήμερα -και αντιλαμβάνομαι την πρόθεση του Υπουργού- ότι και οι διαδικασίες που είναι εκκρεμείς -ιδίως σε ό,τι αφορά την τρίτη περίπτωση του άρθρου 1, όταν δηλαδή ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου έχει χαρακτηρίσει μια υπόθεση τέτοιας σημασίας ώστε να υπάγεται εδώ- και οι υποθέσεις που είναι εν εκκρεμότητι, θα πρέπει και αυτές να υπαχθούν σ' αυτό το χρονικό πλαίσιο που θέτει το νομοσχέδιο.

Προς Θεού όμως, κύριοι συνάδελφοι και κύριε Υπουργέ, κάνω έκκληση. Υπάρχουν υποθέσεις που εκκρεμούν εδώ και πάρα πολύ καιρό που έχουν υπερβεί το στάδιο της προκαταρκτικής εξέτασης. Βρίσκονται στο στάδιο της κύριας ανάκρισης. Και όχι μόνο στο στάδιο αυτό, αλλά στη διαδικασία των συμβουλίων. Είναι σημαντικές υποθέσεις.

Αν τις βάλουμε αυτές όλες συλλήβδην μέσα σ' αυτό το καλούπι, τότε θα δείτε δικαστικούς λειτουργούς οι οποίοι μέσα ακριβώς και από την πίεση που υφίστανται από τη δημοσιότητα, αλλά και το μήνυμα που τους στέλνουμε από εδώ, να στείλουν τις υποθέσεις αυτές στο ακροατήριο μια και καλή, χωρίς να σκεφτούν ότι εδώ βρισκόμαστε μπροστά σε υποθέσεις που είναι εκκρεμείς για μεγάλο χρονικό διάστημα και οι ίδιοι οι δικαστικοί λειτουργοί που τις χειρίζονται έχουν καταστρώσει τη δουλειά τους. Είναι εν τω περατούσθαι. Εκεί πρέπει να είμαστε προσεκτικοί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Αν έχετε την καλοσύνη, ολοκληρώστε, σας παρακαλώ.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Τελείωσα, κύριε Πρόεδρε.

Σας προτείνω λοιπόν στο άρθρο 7 να βάλουμε διάταξη ότι καταλαμβάνει και τις εκκρεμείς υποθέσεις εφόσον αυτές βρίσκονται στο στάδιο της προκαταρκτικής εξέτασης.

Από εκεί και πέρα, στην κύρια ανάκριση βεβαίως, να ληφθούν υπ' όψιν αυτά που λέμε στο νομοσχέδιο, όχι όμως για υποθέσεις που έχουν ξεπεράσει περίπου τα μέσα της κύριας ανάκρισης και έχουν πάρει το δρόμο τους. Γιατί αλλιώς στην ουσία θα μπορούσε να θεωρηθεί ότι αυτή η ρύθμιση αποτελεί μια παρέμβαση, ενόψει συγκεκριμένων περιπτώσεων. Και εγώ τέτοιου είδους πρόθεση δεν θα ήθελα να καταλογίσω σε κανέναν και πολύ περισσότερο στη σημερινή ηγεσία του Υπουργείου Δικαιοσύνης.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Προκόπη Παυλόπουλο, Βουλευτή Α' Αθηνών της Νέας Δημοκρατίας.

Θα ήθελε να κάνει μια μικρή παρέμβαση ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, κ. Μιλτιάδης Παπαϊωάννου.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, επειδή πολλοί επανέρχοντο στο θέμα των προθεσμιών, θέλω να ξεκαθαρίσω το εξής: Πράγματι, οι προθεσμίες, οι οποίες μπαίνουν σε σχέση με τη λειτουργία της δικαιοσύνης, έχουν χαρακτηριστεί από τις ολομέλειές τους ότι είναι ενδεικτικές. Και έτσι πορεύονται αναφερόμενοι μάλιστα και στο Σύμφωνο που περιρίζει την ελευθερία τους στην άσκηση των καθηκόντων τους.

Σε κάθε περίπτωση, όμως, αυτές τις προθεσμίες τις οποίες θέτουμε, δεν μπορούμε να τις δούμε ξεχωριστά και να τις αποκόψουμε από την απεριόριστη, αν θέλετε, αυτή τη στιγμή ενασχόλησή τους. Δηλαδή, προσδιορίζουμε ότι πλέον, ασχολούνται αποκλειστικά με αυτό το θέμα ο Πρόεδρος Πρωτοδικών ή ο εισαγγελέας που αναλαμβάνει αυτήν την υπόθεση. Τους δίνουμε, όχι μόνο τεχνική βοήθεια για να τελειώσουν αυτές τις υποθέσεις, αλλά εξοπλίζονται και με πολλές εξουσίες, αυτές που έχει ο εισαγγελέας για το ξέπλυμα «μαύρου χρήματος», παραδείγματος χάριν.

Έτσι, όλα αυτά έχουν να κάνουν με το μήνυμα ότι αυτές οι υποθέσεις πρέπει να τελειώσουν γρήγορα -και εδώ από ό,τι βλέπω συμφωνούν όλοι όσοι πήραν το λόγο- ταυτόχρονα όμως, και με τον εξοπλισμό αρμοδιοτήτων και υποδομών, για να τελειώσουν αυτές οι υποθέσεις.

Είναι αυτονόητο ότι αν χρειαστεί, γιατί αν χρειάζεται και δικαστική συνδρομή που δεν θα έρθει από κάποια άλλη χώρα, αυτό θα το κρίνει. Και θα το κρίνουν οι ίδιοι ελεύθερα και απεριόριστα. Και αυτοί οι ίδιοι όμως, αν παραμελήσουν να ασκήσουν τα καθήκοντά τους μέσα στις προθεσμίες που μπορεί να τις περάσουν για ένα μήνα, για δεκαπέντε μέρες -προτεραιότητες σηματοδοτούμε- θα τους κρίνει κάποια στιγμή η Επιθεώρηση των Δικαστηρίων, ότι δεν έκαναν καλά τη δουλειά τους.

Κατά συνέπεια, αν αυτό το σχέδιο νόμου δεν έβαζε προθεσμίες, που ισχυρίστηκαν πολλοί συνάδελφοι, δεν θα είχε νόημα η ύπαρξή του.

Για όλα τα άλλα θα απαντήσω μετά, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Για το επτά.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Θα απαντήσω για όλα, είπα, αφού ακούσω όλους τους συναδέλφους. Δεν θα σπεύσω να υιοθετήσω προτάσεις, πριν ακούσω όλους τους συναδέλφους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

Συνεχίζουμε με τον κατάλογο των ομιλητών.

Το λόγο έχει ο κ. Κωνσταντίνος Αϊβαλιώτης, Βουλευτής Β' Αθηνών του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, για επτά λεπτά.

Ορίστε, κύριε Αϊβαλιώτη, έχετε το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Μιλάμε σήμερα για πολιτικούς, οι οποίοι τσουβαλιάζονται όλοι μαζί, ξερά και χλωρά, στο ίδιο τσουβάλι. Ακούμε τις γνωστές κατάρκες: «Φταίνε οι σημερινοί τριακόσιοι» κ.λπ..

Δεν είναι επαρκής ο τρόπος άμυνας, δικαιολόγησης, αιτιολόγησης από τον Πρόεδρο της Βουλής για όλα αυτά που ακούμε, για τα οποία ουδόλως ευθυνόμαστε, ιδίως εμείς που είμαστε αυτόν τον καιρό στη Βουλή. Και ντρεπόμαστε να πούμε ότι η μείωση της βουλευτικής αποζημίωσης αγγίζει πλέον το 50%. Έχουμε μισθό μηχανοδηγού του ΟΣΕ. Αυτή είναι η αλήθεια. Ντρεπόμαστε να πούμε εμείς οι Βουλευτές του Λεκανοπεδίου Αττικής ότι κανένας δεν μας πληρώνει το ενοίκιο για το σπίτι μας. Είναι καραμπινάτο ψέμα. Είναι καραμπινάτο ψέμα ότι εμείς οι Βουλευτές του Λεκανοπεδίου Αττικής έχουμε δωρεάν αεροπορικά εισιτήρια. Είναι σκαστό ψέμα ότι παίρνει Βουλευτής διπλή σύνταξη. Είναι σκαστό ψέμα ότι μας πληρώνουν τέσσερα κινητά.

Είναι ψέματα ότι παίρνουμε 250 ευρώ, για κάθε παράσταση σε επιτροπή. Είναι ψέματα ότι αμειβόμαστε για τις εξεταστικές. Όλα αυτά είναι ψέματα ...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Για το αυτοκίνητό μας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ: Και για το αυτοκίνητό μας και όλα αυτά.

Λοιπόν, όλα αυτά τα ακούμε, τα ξανακούμε και δεν υπάρχει άμυνα από το Προεδρείο της Βουλής και από τον Πρόεδρο της Βουλής.

Την άμεση κατάργηση των προνομίων των Ευρωβουλευτών την έχω ζητήσει, γιατί έχουν ηγεμονικές αμοιβές στις Βρυξέλλες και παρ' όλα αυτά το φτωχό ελληνικό κράτος τους παρέχει αυτοκίνητο, αστυνομικό, πέντε δημοσίους υπαλλήλους, που τους πληρώνει το κράτος και φυσικά δωρεάν τηλεφωνικές συνδέσεις. Αυτά αφορούν τους Ευρωβουλευτές, οι οποίοι δεν είναι εκλεγμένοι με σταυρό. Εμείς εδώ είμαστε εκλεγμένοι με σταυρό και ακούμε τα εξ αμάξης.

Όλοι, λοιπόν, αυτοί, οι οποίοι βγαίνουν στα παράθυρα και μας τσουβαλιάζουν μαζί ξερά και χλωρά, θα πρέπει να μας πουν αν υπάρχουν μεταξύ κάποιων που εμφανίζονται στα «παράθυρα», κάποιων δημοσιογράφων, μισθοί ηγεμονικοί των 400 χιλιάδων ευρώ. Φορολογούνται γι' αυτά τα απίστευτα λεφτά ορισμένοι; Χρωστάνε κάποιοι από αυτούς ΦΠΑ; Το «πόθεν έσχες» τους είναι σε κοινή θέα, όπως είναι το δικό μου, του κ. Πολατίδη, της κ. Σκραφνάκη, του κ. Παυλόπουλου, του κ. Μουλόπουλου, του Χαλβατζή; Σε κοινή θέα είναι το «πόθεν έσχες» μας, όποιος θέλει μπορεί να πατήσει ένα κουμπί στο internet και να το δει.

Οι αγανακτισμένοι λοιπόν, τιμητές στα τηλεοπτικά «παράθυρα», αγανάκτησαν ποτέ με τους ηγεμονικούς μισθούς των golden boys, που δίνουν και διαφήμιση; Ο Βουλευτής δεν δίνει διαφήμιση. Όμως, κάποια golden boys στις ΔΕΚΟ δίνουν διαφήμιση και παίρνουν τρεις φορές παραπάνω χρήματα από αυτά που παίρνουμε εμείς, οι εκλεγμένοι εκπρόσωποι του ελληνικού λαού.

Πότε αγανάκτησαν, αυτοί στα παράθυρα, με τις λεγόμενες ανεξάρτητες αρχές; Πότε καυτηρίασαν, για παράδειγμα, το ότι η Αρχή Προστασίας Προσωπικών Δεδομένων μας κόστισε το απίστευτο ποσό –κρατηθείτε!- των 30.000.000 ευρώ; Ορίστε το χαρτί που έστειλε ο Πρόεδρος της λεγόμενης Ανεξάρτητης Αρχής Προστασίας Προσωπικών Δεδομένων! Τριάντα εκατομμύρια ευρώ για δέκα χρόνια!

Πότε αγανάκτησαν, όταν ο Πρόεδρος αυτής της αρχής παίρνει περισσότερα χρήματα απ' ότι παίρνει ένας Βουλευτής; Εδώ είναι τα στοιχεία για το 2008, το 2009, το 2010. Δεν είχα αυτήν την αμοιβή εγώ ως Βουλευτής. Πότε αγανάκτησαν όλοι αυτοί στα παράθυρα;

Πρέπει να πω εδώ ότι ο κορυφαίος της ελληνικής δημοσιογραφίας Γιάννης Μαρίνος έχει χαρακτηρίσει, με άρθρο του στο «ΒΗΜΑ», τη συγκεκριμένη αρχή ως «αρχή προστασίας εγκληματιών» και αυτό το δικαιολογεί υπό την εξής έννοια: Όταν, για παράδειγμα, κάποιος είναι καταδικασμένος παιδεραστής και έχει εκτίσει την ποινή του, μπορεί να γυρίσει στον τόπο που δούλευε –παραδείγματος χάριν, στο σχολείο- γιατί η Αρχή Προστασίας Προσωπικών Δεδομένων δεν αφήνει να φανούν ούτε τα στοιχεία ούτε το όνομα αυτού του ατόμου που ήταν παιδεραστής. Αυτά τα λέω, γιατί έχουν γραφτεί στον Τύπο. Είναι καταγεγραμμένες απόψεις του Γιάννη Μαρίνου στο «ΒΗΜΑ».

Επειδή, λοιπόν, όλα αυτά συμβαίνουν, θα πρέπει κάποιος επιτέλους να πει ότι υπάρχουν και εκλεγμένοι εκπρόσωποι του ελληνικού λαού, οι οποίοι ακούν τα εξ αμάξης και ακατάπαυστα, νομοθετούν υπό πολύ δύσκολες συνθήκες και δυστυχώς, δεν έχουν την κάλυψη του Προέδρου της Βουλής.

Για να επανέλθω τώρα στο ζήτημα, ένας αλήστου μνήμης ξένος πρέσβης έλεγε τη δεκαετία του '50 ότι στην Ελλάδα η αναργανωσιά είναι τέλεια οργανωμένη. Όμως, όσο και να ψάξει κανείς, δεν θα βρει χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στην οποία και η ατιμωρησία κάποιων πολιτικών να είναι τόσο τέλεια οργανωμένη. Όσο και να ψάξει κανείς, δεν θα βρει άλλη χώρα της Ένωσης, στην οποία κανένας πολιτικός δεν μπήκε φυλακή, παρ' ότι και τα μικρά παιδιά ξέρουν –και το ομολογούν όλοι- ότι κάποιοι απατεώνες κατέκλεψαν το σύμπαν και σήμερα κυκλοφο-

ρούν ελεύθεροι.

Όλοι θυμούνται τη φράση «τα λεφτά υπάρχουν» του κ. Παπανδρέου. Όλοι! Τον συνοδεύει η φράση «τα λεφτά υπάρχουν». Θυμόμαστε όλοι την αποστροφή του «θα ματώσουμε», όταν μιλούσε για κάθαρση.

Τελικά, ματώνουν όσοι δεν φταίνε. Κάθαρση δεν υπάρχει, κανένας κλέφτης δεν μπήκε στη φυλακή, κανενός δεν δημεύθηκε η περιουσία και έμειναν τα άγρια φορολογικά μέτρα, τα χαράτσια, οι απολύσεις στον ιδιωτικό και στο δημόσιο τομέα για έναν λαό που δεν έκλεψε. Γιατί δεν έβαλε ο λαός τις βαριές υπογραφές, δεν έκανε ο λαός τις προμήθειες, δεν έπαιξε ο λαός παιχνίδια με τη «SIEMENS» ή με τις εταιρείες που φτιάχνουν υποβρύχια που γέρνουν, τανκς, βλήματα, αεροπλάνα και οτιδήποτε άλλο!

Μένει, λοιπόν, η πίκρα στο στόμα του πολίτη που δουλεύει, για να στηρίζει αυτό το δικομματικό «μαγαζάκι» που στήθηκε κυρίως από το 1981 –για να είμαστε ειλικρινείς- με τους πρασινοφρουρούς, τις κλαδικές, τους αφισκοκλλητές, όλους αυτούς που διορίσατε από το παράθυρο, τους «γκαουλάιτερ», τους τραμπούκους που από τα ημιυπόγεια βρέθηκαν με σπίτια σε σικ γκιτονιές και είναι καλοβολεμένοι στο δημόσιο.

Πέρυσι προσλάβετε άλλους δεκαέξι χιλιάδες –αναφέρθηκε σε δελτίο ειδήσεων μεγάλου τηλεοπτικού σταθμού- και διώχνετε εκατόν πενήντα χιλιάδες ανθρώπους με αυτό το επαίσχυντο μέτρο της εργασιακής εφεδρείας, ένα μέτρο που δυστυχώς σας το πρόσφερε στο πιάτο η Νέα Δημοκρατία.

Πιαστήκατε από την εργασιακή εφεδρεία και διώχνετε δεξιούς. Αυτή είναι η αλήθεια! Όμως, δεκαέξι χιλιάδες προσλάβετε πέρυσι. Κυνηγάτε, λοιπόν, όσους δεν είναι «πασοκτζήδες» και τους απολύετε, για να προσλάβετε χιλιάδες δικούς σας. Διώξατε πριν ένα χρόνο τα παιδιά με τα «STAGE», επειδή ήταν δεξιόι –αυτή είναι η αλήθεια- και η ανύπαρκτη Νέα Δημοκρατία, δυστυχώς, δεν ήταν εκεί για να σας σταματήσει.

Όμως, γι' αυτούς τους δεκαέξι χιλιάδες που πήρατε το 2010 θα μου απαντήσετε στην ερώτηση που έχω κάνει στη Βουλή ποιοι είναι, πού προσλήφθηκαν, πότε τους πήρατε, για ποιο λόγο και, εν πάση περιπτώσει, πού τους χώσατε στο δημόσιο.

Αυτά είναι τα δύο παλιά κόμματα. Με κόλπα της δεκαετίας του '50 ξαναζωντανεύουν τον «Μαυρογιαλούρο» και τον «Καλοχαιρέτα». Είστε, λοιπόν, ένας πραγματικός στρατός κατοχής, το κράτος, με «γκαουλάιτερ» τους συνδικαλιστές και τους εγκάθετούς σας στο δημόσιο. Είστε ένας στρατός κατοχής, που πέφτετε με λύσσα πάνω στον ιδρώτα του Έλληνα. Κάθεστε επί δεκαετίες στις καρέκλες εξουσίας, στελέχη σας κατακλύβουν το δημόσιο χρήμα και με διάφορες νομικές οχυρώσεις και με τερτίπια τούς βγάζετε λάδι.

Μπήκε έστω και ένα στέλεχος από αυτούς που ακούμε της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ στη φυλακή; Είδατε κανέναν Υπουργό να κάθεται στο σκαμνί; Ποτέ! Μοναδική χώρα της Ευρώπης! Δεκάδες σκάνδαλα, εκατομμύρια η ζημιά για το δημόσιο, όχι όμως ένοχοι. Δεν υπάρχουν ένοχοι! Εδώ, μέχρι και η Νιγηρία και το Πακιστάν τιμώρησαν τη «SIEMENS» και η Ελλάδα δεν μπορεί να βάλει «τα δύο πόδια σε ένα παπούτσι» σε αυτήν την παραξενή εταιρεία.

(Στο σημείο αυτό κτυπά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ρίξατε το φερρετζέ ότι δήθεν έφταιγε ο Μαργκιαννάκης και ο Αλογοσκούφης για τη «SIEMENS», για ένα «καταπράσινο» σκάνδαλο! Προσπαθήσατε να τα φορτώσετε σε άλλους, ένα σκάνδαλο που οι εκλεκτοί σας γλίτωσαν και όλα αυτά γιατί δεν τολμάτε να τα βάλετε με τα «εντόσθια» του ΠΑΣΟΚ και απαλλάξατε όλους αυτούς τους δικούς σας και σήμερα φέρνετε νομοσχέδιο για πράξεις διαφθοράς πολιτικών –τελειώνω, κύριε Πρόεδρε- και νομίζετε ότι πιάνουν αυτά τα κόλπα που εφαρμόζατε πριν δέκα, είκοσι, τριάντα ή σαράντα χρόνια!

Δεν καταλάβατε ότι όπως έρχονται τα μπιλιετάκια για το φόρο επιτηδεύματος, την ίδια ώρα ο καθένας σκέπτεται κάποιους πολιτικούς που «πίνουν στην υγεία των κορόιδων». Γι' αυτό «βουλιάξατε», επειδή δεν «αλλάξατε».

Και ενώ πριν λίγες μέρες ο συνάδελφος, κ. Ροντούλης, σας χαρακτήρισε «ψεύτες, κλέφτες και γομάρια», σας πείραξε ο όρος

«γομάρια». Οι λέξεις «ψεύτες» και «κλέφτες» σας άφησαν παντελώς αδιάφορους. Αυτή είναι η κατάντια. Γι' αυτό και πρέπει να φύγετε. Γίνετε έξαλλοι με τον χαρακτηρισμό «γομάρια» και δεν είπατε κουβέντα για τον χαρακτηρισμό «κλέφτες» και «απατεώνες», ίσως τελικά γιατί πιστεύετε ότι είναι αλήθεια.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον Βουλευτή Β' Αθηνών του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, κ. Κωνσταντίνο Αϊβαλιώτη.

Το λόγο έχει ο Ανεξάρτητος Βουλευτής Χανίων, κ. Χρήστος Μαρκογιαννάκης για επτά λεπτά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι, πριν αναφερθώ στο νομοσχέδιο, θα ήθελα να κάνω μία γενική αναφορά στο πρόβλημα της καθυστέρησης της απονομής της δικαιοσύνης στην Ελλάδα.

Θέλω να ρωτήσω τον Υπουργό Δικαιοσύνης εάν έχει πρόθεση να ενημερώσει κάποια στιγμή την αρμόδια κοινοβουλευτική επιτροπή για το ποια είναι τα αποτελέσματα των αλληπάλληλων νομοθετικών ρυθμίσεων, που έχουν γίνει και από τον προκάτοχό του, αλλά και από προηγούμενους Υπουργούς, σχετικά με νομοσχέδια που ήρθαν στη Βουλή και έγιναν νόμοι και λέγεται ότι έγινε μία προσπάθεια επιτάχυνσης απονομής της δικαιοσύνης.

Πολύ φοβάμαι ότι αποτέλεσμα δεν υπάρχει. Συνεχίζεται η ίδια κατάσταση, διότι στην πραγματικότητα δεν έχουμε δει κατάματα το πρόβλημα και το τι φταίει.

Βεβαίως, υπήρξε αύξηση των υποθέσεων στα δικαστήρια, ποινικές, αστικές και διοικητικές. Παράλληλα, όμως, υπήρξε και μεγάλη αύξηση των δικαστών. Ως εκ τούτου, δεν δικαιολογείται αυτή η καθυστέρηση.

Πιστεύω ότι το κακό, κύριοι συνάδελφοι, βρίσκεται στο ότι όλοι οι παράγοντες απονομής της δικαιοσύνης δουλεύουν λιγότερο απ' ό,τι δούλευαν κάποτε ή απ' ό,τι πρέπει να δουλεύουν. Δεν λέω σε καμία περίπτωση ότι πρέπει να φθάσουμε στο σημείο, που συνέβαινε κάποτε, που δουλεύαμε μέχρι τις 4:00' το πρωί για να τελειώσει το πινάκιο, διότι και σε αυτές τις περιπτώσεις η κόπωση μπορεί να μην επιτρέπει την ορθή απονομή της δικαιοσύνης. Αλλά όχι και αυτό που γίνεται σήμερα, να τελειώνουμε στις 15:00 η ώρα, να αφήνουμε τα μολύβια κάτω και να αναβάλλονται υποθέσεις.

Όσον αφορά το νομοσχέδιο, αγαπητοί συνάδελφοι, θα ήθελα να πω το εξής πράγμα. Κατά την άποψή μου, κύριε Υπουργέ, δεν χρειαζόταν να το φέρετε. Γιατί το φέρατε αυτό το νομοσχέδιο; Στην αιτιολογική έκθεση, την οποία διαβάσαμε όλοι, αναφέρονται πλείστες όσες διατάξεις -δεν θέλω να τις επαναλάβω- που όχι επιτρέπουν, αλλά επιβάλλουν σε κάθε περίπτωση όταν έχουμε υποθέσεις όπως αυτές οι οποίες περιγράφονται στο σχέδιο νόμου που συζητάμε, να κινητοποιείται είτε ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου είτε ο Υπουργός Δικαιοσύνης και να έχουμε το ίδιο αποτέλεσμα. Εγώ, λοιπόν, δεν μπορώ να καταλάβω για ποιο λόγο ήρθε αυτό το νομοσχέδιο.

Η πεποίθησή μου είναι η εξής. Επειδή η εικόνα που υπάρχει στην κοινωνία είναι ότι το σύστημα έχει επιδοθεί τελευταία ή, αν θέλετε, εδώ και αρκετά χρόνια στο σπορ του κουκουλώματος με μεγάλη -είναι γεγονός- επιτυχία, πρέπει να κάνουμε κάτι για να το χρησιμοποιήσουμε ως φύλλο συκής, ως φερετζέ, επικοινωνιακά δηλαδή, ότι εδώ φέρνουμε και νόμους με τους οποίους επιβάλλουμε στους δικαστές να κινηθούν με ταχύτητα και να εκδικάζονται αυτές οι υποθέσεις.

Εγώ, όμως, σας ερωτώ κύριε Υπουργέ: Αυτό είναι το πρόβλημα ή αυτό το οποίο λέει -και είναι δυστυχώς αλήθεια- όλη η κοινωνία; Μπορείτε να μου πείτε απλούστατα για την υπόθεση του χρηματιστηρίου, πόσοι δικάστηκαν, πόσοι πήγαν φυλακή; Για τις υποθέσεις των προμηθειών των Ενόπλων Δυνάμεων που τόσα έχουν γραφτεί και έχουν γίνει τόσες εξεταστικές επιτροπές στη Βουλή, μπορείτε να μου πείτε ποιος πήγε φυλακή;

Για την υπόθεση της «SIEMENS», κύριοι συνάδελφοι, που όπως λέτε ήταν -και ήταν πραγματικά- το μεγαλύτερο σκάνδαλο, μπορείτε να μου πείτε πού κατέληξε αυτή η έρευνα, που έκανε μάλιστα η Βουλή; Στο γνωστό φιάσκο. Κυριολεκτικά κουκουλώθηκε η υπόθεση, προστατεύθηκαν κλέφτες και απατεώνες, για

να πείτε, όπως είπε προηγουμένως ο συνάδελφος κ. Αϊβαλιώτης, ότι ο Μαρκογιαννάκης και ο Αλογοσκούφης ήταν εκείνοι οι οποίοι έπρεπε να πληρώσουν γι' αυτήν την ιστορία. Έγιναν όλα αυτά τα καραγκιοζιλίκια, για να έρθει ευτυχώς ο Βουλευτής, ο ανώνυμος, ο επώνυμος, ο οποίος ψήφισε εδώ μέσα, να ξεφτιλίσει -ευτυχώς στάθηκε στα πόδια του επιτέλους- όλο αυτό το οποίο συνέβη.

Επομένως, εάν θέλουμε να είμαστε ειλικρινείς και να κοιτάζουμε την κοινωνία στα μάτια, εκείνο το οποίο θα πρέπει κάνετε εσείς προεχόντως, ως Υπουργός Δικαιοσύνης, αυτήν τη στιγμή είναι να βγείτε και να κάνετε αυτοκριτική για λογαριασμό του πολιτικού κόσμου και να πείτε ότι έγιναν αυτές οι παραλείψεις, έγιναν αυτά τα λάθη, έγινε αυτό το «κουκουλώμα» ή αυτά τα «κουκουλώματα», αλλά από εδώ και πέρα, ό,τι γίνεται επιτέλους θα γίνεται σωστά και δεν πρόκειται να υπάρξει περίπτωση σε κανέναν να χαριστεί σιδήποτε. Αν θέλετε και όλα τα κόμματα να πούμε αυτό το πράγμα και όχι να βγαίνουμε τώρα με σχέδια νόμου και να λέμε τι θα επιταχύνουμε.

Και σήμερα, λοιπόν, μπορεί να επιταχυνθεί η διαδικασία. Γιατί δεν έγινε μέχρι τώρα; Να σας πω γιατί δεν έγινε μέχρι τώρα; Διότι δεν ήχθησαν στη δικαιοσύνη οι υποθέσεις και οι άνθρωποι, οι οποίοι έπρεπε να κάτσουν στο εδώλιο. Και δεν έκατσαν στο εδώλιο, διότι δεν έγιναν σοβαρές έρευνες. Για να φθάσει μια υπόθεση στο δικαστήριο πρέπει να ερευνηθεί πρώτα είτε από μια διοικητική αρχή είτε από μια προανακριτική αρχή είτε από μια επιτροπή της Βουλής. Αυτό δεν έγινε ή όπου γινόταν, γίνονταν της πλάκας. Απλά γινόταν για να πούμε ότι κάτι κάναμε και να σκεπάσουμε εκείνα τα οποία στην πραγματικότητα είχαν συμβεί.

Άρα αυτό το νομοσχέδιο δεν έπρεπε να έρθει καθόλου. Ωστόσο, θα ψηφιστεί, και θα ψηφιστεί από όλους μας. Ξέρετε γιατί; Διότι θα υπάρχουν οι καλοθελητές, οι οποίοι θα έρθουν να πουν ότι η Νέα Δημοκρατία ή το ΠΑΣΟΚ ή το ΚΚΕ ή οποιοδήποτε άλλο κόμμα, όπως η Δημοκρατική Συμμαχία, δεν ψήφισαν ένα νομοσχέδιο το οποίο στοχεύει στην επιτάχυνση απονομής της δικαιοσύνης, όταν έχουμε πολιτικούς οι οποίοι διαπράττουν αδικήματα και ως εκ τούτου, θα μας κατηγορήσουν. Γι' αυτό και μόνο, προσωπικά τουλάχιστον εγώ και η Δημοκρατική Συμμαχία το ψηφίζουμε.

Έρχομαι, όμως, κύριε Υπουργέ, σε μια τροπολογία την οποία καταθέσατε και σας ερωτώ ευθέως: Η Κυβέρνησή σας γιατί μισεί το Νομό Χανίων και το δείχνει καθημερινά κατ' αυτόν τον τρόπο; Ναι, τον μισείτε και θα σας πω το εξής πράγμα. Μέσα σε ένα εξάμηνο έχουν συμβεί τα εξής απίστευτα: Έχει φύγει το Εφετείο από τα Χανιά, έχει φύγει το Στρατοδικείο, υποβαθμίστηκαν τα ΕΛΤΑ, έφυγε το Στρατολογικό Γραφείο, καταργήθηκε το Κέντρο Περιβαλλοντολογικής Ερεύνες, καταργήθηκαν τα μισά ΚΕΠ αλλά διατηρούνται οι βάσεις από όπου ξεκινούν κάθε βράδυ τα αεροπλάνα της Συμμαχίας για να πηγαίνουν να βομβαρδίζουν στη Λιβύη να μην αφήνουν το Νομό Χανίων και τους Χανιώτες να ησυχάσουν.

Έχετε καταντήσει το Νομό Χανίων να είναι σκουπιδοτόπος της Κρήτης! Εκεί τον έχετε οδηγήσει! Και έρχεστε με αυτήν την τροπολογία να το δείξετε για άλλη μια φορά. Πώς το κάνετε αυτό το πράγμα; Ιδρύσατε Εφετείο Ανατολικής Κρήτης.

Το προεδρικό διάταγμα, κύριοι συνάδελφοι, το οποίο αναφέρεται στην ίδρυση του Εφετείου Ανατολικής Κρήτης, λέει το εξής πράγμα: «Οι υποθέσεις που εκκρεμούν ενώπιον του Εφετείου Κρήτης για τις οποίες δεν έχει οριστεί δικάσιμος, περιέρχονται στην αρμοδιότητα του Εφετείου Ανατολικής Κρήτης». Αυτό έγινε μετά από συζητήσεις, «για όποιες δεν έχει οριστεί δικάσιμος».

Έρχεστε σήμερα και λέτε συλλήβδην και αθρόως: «όλες τις υποθέσεις που εκκρεμούν, είτε έχουν προσδιοριστεί είτε δεν έχουν προσδιοριστεί, τις πηγαίνουμε στο Εφετείο Ανατολικής Κρήτης. Εγώ ερωτώ: Η Κυβέρνηση έχει συνέχεια; Ο προηγούμενος Υπουργός Δικαιοσύνης, όταν έφτιαξε αυτό το προεδρικό διάταγμα, γιατί το έβαλε αυτό; Εγώ ερωτώ: Σε μια εποχή που η χώρα αντιμετωπίζει όλα αυτά τα οικονομικά προβλήματα, ξέρετε ότι ο προσδιορισμός μιας υποθέσεως συνεπάγεται στη συνέχεια επιδόσεις και μια σειρά από διαδικασίες που έχουν έξοδα, κόπο, ανθράκους, εργατώρες και όλα τα άλλα;

Γιατί έρχεστε, λοιπόν, σήμερα και διαπράττετε αυτό το οποίο,

μεταξύ των άλλων, ξέρετε τι θα κάνει; Θα «ανάψει καινούργιες φωτιές». Εκεί που λίγο τα πράγματα είχαν ηρεμήσει όσον αφορά το συγκεκριμένο θέμα, θα «ανάψει πάλι καινούργιες φωτιές».

Σας παρακαλώ, λοιπόν, πάρα πολύ, πάρτε το πίσω, διότι πολλά έχετε κάνει σε βάρος του νομού. Δείχνετε -και δεν ξέρω για ποιο λόγο- ότι τον αντιπαθείτε και κάνετε όλα αυτά τα οποία προανέφερα. Επιτέλους, λίγη δικαιοσύνη!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον Ανεξάρτητο Βουλευτή Χανίων κ. Χρήστο Μαρκογιαννάκη.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο για μια σύντομη παρέμβαση.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Με συγχωρείτε που διακόπτω για ένα λεπτό, αλλά είναι πάρα πολύ δύσκολο αυτήν τη στιγμή να πω το αυτονόητο, γιατί ειλικρινά δεν μπορώ να καταλάβω τον κύριο συνάδελφο -που μπορεί να έχει πράγματι δικαιολογημένες και πρόσθετες αγωνίες για το νομό του- που φθάνει στο σημείο να λείει για μια ολόκληρη Κυβέρνηση, έναν παριστάμενο Υπουργό και Βουλευτές ότι μισούν το Νομό Χανίων και τον κόσμο του. Τους αγαπάμε!

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Η Κυβέρνησή σας είπα.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Να σας πω και κάτι άλλο;

Προσωπικά, εγώ πιστεύω ότι εκφράζω πολλούς συναδέλφους μου από το χώρο της λεγόμενης -και που είναι έτσι- παλιάς δημοκρατικής παράταξης. Έχουν ιδιαίτερες ευαισθησίες και αγάπες. Από εκεί προέρχεται ο μεγάλος εθνάρχης της παράταξής μας, ο Ελευθέριος Βενιζέλος.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Έτσι τον τιμάτε.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Σας παρακαλώ. Αυτοί οι χαρακτηρισμοί δεν έχουν καμμία αξία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: ... (Δεν ακούστηκε)

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Σωστό.

Θέλω να απαντήσω σ' αυτό το ζήτημα. Το γεγονός ότι οι υποθέσεις αυτές με την τροπολογία που φέρνουμε πρέπει να εκδικαστούν στο Νομό Ηρακλείου, στο νέο Εφετείο Ηρακλείου, έχει να κάνει με την αποτελεσματική λειτουργία της δικαιοσύνης στο χώρο της κρίσης. Μας το ζήτησε ο Εισαγγελέας και ο Πρόεδρος του Αρείου Πάγου και αυτό κάνουμε.

Σε κάθε περίπτωση, θέλω να ακούσω και τους άλλους συναδέλφους, θα συνεννοηθώ και με τους συνεργάτες μου, μήπως δώσουμε μία μικρή παράταση. Δεν έχει να κάνει με τίποτα άλλο, παρά πώς θα τελειώσει ο όγκος των υποθέσεων, μοιραζόμενος ανάμεσα στα δύο εφετεία το δυνατόν συντομότερα, με βάση τις πραγματικές ανάγκες των πολιτών που, επιτέλους, πρέπει να έχουν γρήγορη απονομή της δικαιοσύνης.

Τίποτε άλλο, κύριε συνάδελφε. Και μη χρησιμοποιείτε αυτούς τους χαρακτηρισμούς, οι οποίοι πρωτίστως αδικούν εσάς κι όχι εμάς.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ποιο ήταν το προσωπικό, κύριε Μαρκογιαννάκη;

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Εγώ προσπάθησα να μην κάνω κανένα σχόλιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Μην επανέλθετε στο θέμα.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Αφήστε με να σας πω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ορίστε, κύριε Μαρκογιαννάκη, έχετε το λόγο για τριάντα δευτερόλεπτα.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Κύριε Υπουργέ, σας κάνω έκκληση: Πάρτε πίσω αυτήν τη διάταξη. Έχει ηρεμήσει ο νομός κάπως. Μην «ανάβετε καινούργιες φωτιές». Τίποτε άλλο.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Μα, πώς «ανάβω φωτιές»;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε, κύριε Μαρκογιαννάκη.

Συνεχίζουμε με τον κατάλογο ομιλητών. Το λόγο έχει η κ. Μαρία Θεοχάρη, Βουλευτής Καρδίτσας του ΠΑΣΟΚ, για επτά λεπτά.

ΜΑΡΙΑ ΘΕΟΧΑΡΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι συχνό φαινόμενο να τυγχάνει τέτοια ευρεία συναίνεσης ένα νομοσχέδιο σ' αυτήν την Αίθουσα, όσο το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα. Και είναι ενδεικτικό το γεγονός αυτό της γενικότερης βούλησης του πολιτικού κόσμου να αλλάξει, επιτέλους, αυτό το καθεστώς ατιμωρησίας όσων διασπαθίζουν το δημόσιο χρήμα, όσων επίορκων ανώτερων δημόσιων λειτουργών θεωρούν ότι μπορούν να κινούνται υπεράνω του νόμου.

Στο πλαίσιο, λοιπόν, που επιτρέπει το Σύνταγμα της χώρας και μέχρις ότου έρθει η ώρα της αναθεώρησής του, η Κυβέρνηση αποδεικνύει την αποφασιστικότητά της να δώσει ένα τέλος στα φαινόμενα διαφθοράς, που ταλανίζουν τη χώρα και που τόσο μεγάλο ρόλο έχουν διαδραματίσει σε όλα όσα μας οδήγησαν σ' αυτήν την κρίση. Δεν περνάμε μόνο κρίση οικονομική, αλλά κρίση κοινωνική, κρίση αξιών, κρίση εμπιστοσύνης, σε σύσσωμο το πολιτικό σύστημα. Αν ρωτήσει κανείς τους απλούς πολίτες αυτής της χώρας τι φταίει για όλα αυτά, οι περισσότεροι αυτό θα απαντήσουν: ότι φταίει η διαφθορά που έχει απλωθεί σε όλα τα επίπεδα της δημόσιας ζωής.

Αγαπητοί συνάδελφοι, σκάνδαλα διαφθοράς πάντα υπήρχαν, όχι μόνο στην Ελλάδα, αλλά και διεθνώς. Τα τελευταία χρόνια, όμως, το φαινόμενο έχει γίνει τόσο έντονο, που μόνιμη απορία των πολιτών είναι γιατί, εφόσον ξεσκεπάζονται τα σκάνδαλα, κανείς από τους υπαίτιους δεν τιμωρείται, γιατί δεν βρίσκεται κανείς υπόλογος για όλα τα κακούργηματα που διαπράττονται ενάντια του ελληνικού λαού.

Δεν μπορούμε να περιμένουμε από τον κόσμο να συγχωρεί το πολιτικό σύστημα επ' άπειρον. Έχουν περάσει πλέον αυτές οι εποχές και, ακόμη περισσότερο, δεν μπορούμε να περιμένουμε από τους πολίτες να δέχονται αγόγγυστα όλα τα μέτρα που αναγκάζομαστε να πάρουμε για να σώσουμε τη χώρα, τη στιγμή που κυκλοφορούν δίπλα μας αλώβητοι όσοι έχουν συμμετάσχει σε σκάνδαλα διαφθοράς. Είναι κάτι που ξεπερνά κομματικές ταυτότητες και πολιτικές πεποιθήσεις. Είναι μια πράξη υπευθυνότητας όλων μας, προκειμένου να εξυγιάνουμε τον τόπο.

Η ατιμωρησία έχει τις βάσεις της στην κλυτισιεργία ή την αδράνεια πολλές φορές, της δικαιοσύνης. Τόσες υποθέσεις διαφθοράς έχουν ξεσπάσει, χωρίς να έχουν διαλευκανθεί εδώ και χρόνια και αυτό δεν είναι μόνο ευθύνη της δικαιοσύνης, αλλά και της ως τώρα έλλειψης πολιτικής βούλησης να αλλάξει, επιτέλους, αυτή η κατάσταση.

Η λύση, λοιπόν, αυτών που προτείνεται με το νομοσχέδιο είναι να εφαρμοστεί το fast track στις ποινικές δίκες για κακούργηματα που έχουν διαπράξει κρατικοί αξιωματούχοι, επωφελούμενοι της ιδιότητάς τους, όταν αυτά δεν υπάγονται στις ρυθμίσεις του άρθρου 86 του Συντάγματος.

Και όταν μιλάμε για κρατικούς αξιωματούχους, μιλάμε για Υπουργούς, Υφυπουργούς, πρώην Υπουργούς, γενικούς και ειδικούς γραμματείς Υπουργείων, προέδρους και διευθύνοντες συμβούλους νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, καθώς και Βουλευτές κατόπιν άρσης της ασυλίας τους.

Με τη θέσπιση της δίκης-εξπρές θα εκδικάζονται υποθέσεις διαφθοράς κατά προτεραιότητα και σε σύντομο χρονικό διάστημα. Πρόκειται για ένα σαφές μήνυμα, όχι μόνο προς τους εκάστοτε κατηγορούμενους ότι πλέον δεν είναι ανεκτές τέτοιου είδους συμπεριφορές, αλλά και προς τους πολίτες της χώρας ότι όσοι βλάπτουν αυτήν τη χώρα τιμωρούνται με αυστηρότητα και ταχύτητα, που αρμόζει σε τέτοιες περιπτώσεις.

Μια καινοτομία του νομοσχεδίου είναι η επέκταση της δίκης-εξπρές και στα κακούργηματα ιδιαίτερου κοινωνικού χαρακτήρα ή μεζονος δημοσίου συμφέροντος. Η δίκη-εξπρές δηλαδή θα εφαρμόζεται και σε περιπτώσεις που έχουν ιδιαίτερο ενδιαφέρον, χωρίς απαραίτητα να αφορά κατηγορούμενους που κατέ-

χουν δημόσιο αξίωμα. Μπορεί να αφορά και περιπτώσεις απλών πολιτών.

Στην προκειμένη περίπτωση ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου αποφασίζει το χαρακτηρισμό της υπόθεσης ως ιδιαίτερα μεγάλου κοινωνικού ενδιαφέροντος. Η διαδικασία που θα ακολουθείται στις περιπτώσεις αυτές είναι πολύ συντομότερη και απλούστερη από ότι ίσχυε ως τώρα. Ο εισαγγελέας λαμβάνει τη μήνυση, ασκεί ποινική δίωξη και παραγγέλλει ανάκριση, χωρίς να χρειάζεται προανάκριση. Η ανάκριση γίνεται κατά απόλυτη προτεραιότητα και ολοκληρώνεται εντός τεσσάρων μηνών. Όσοι δικαστικοί λειτουργοί αναλάβουν την υπόθεση, απαλλάσσονται των άλλων καθηκόντων τους, για να μπορέσουν να επικεντρώσουν τις δυνάμεις τους σε αυτήν, ενώ επίσης έχουν και την απαραίτητη υποστήριξη, γραμματειακή, επιστημονική και από πραγματογνώμονες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το σχέδιο νόμου που συζητάμε βρίσκεται σαφώς προς τη σωστή κατεύθυνση, προκειμένου να παταχθεί η διαφθορά επίορκων πολιτικών προσώπων, να επανακτήσει ο Έλληνας πολίτης την εμπιστοσύνη του στο πολιτικό σύστημα, την πεποίθηση ότι οι κρατικοί αξιωματούχοι δεν εκμεταλλεύονται τη θέση τους και την ισχύ τους προς δικό τους όφελος, να δοθεί ένα τέλος στις μίζες και στα σκάνδαλα που αμαυρώνουν την εικόνα όλων των δημόσιων λειτουργιών και δημιουργούν δυσπιστία, οργή και απογοήτευση στο λαό.

Βέβαια, δεν πρέπει να σταματήσουμε εδώ την προσπάθεια. Θα πρέπει να αναθεωρήσουμε το άρθρο 86 του Συντάγματος και να είναι σύσσωμος ο πολιτικός κόσμος της χώρας, σύμφωνος για την κατάργηση της υπουργικής και της βουλευτικής ασυλίας. Δεν θα πρέπει να παραμένουν ατιμώρητοι όσοι σπιλώνουν με τις συμπεριφορές τους όλους εμάς, που αισθανόμαστε το βάρος της ευθύνης μας απέναντι στον ελληνικό λαό. Ας δώσουμε απάντηση στο αμείλικτο και συνεχές ερώτημα των πολιτών: Θα πάει, επιτέλους, φυλακή κάποιος που λυμάνηκε δημόσιο χρήμα;.

Υπερψηφίζοντας το νομοσχέδιο, κάνουμε ένα σημαντικό βήμα για την κάθαρση του πολιτικού συστήματος, που τόσο πολύ απαξιώθηκε τελευταία και βεβαίως, όχι άδικα. Εμείς, το πολιτικό προσωπικό της χώρας, έχουμε την ευθύνη να αποκαταστήσουμε αυτήν τη χαμένη αξιοπιστία -δίνοντας το καλό παράδειγμα- και να εμπνεσθεί το κοινό περί δικαίου αίσθημα στους πολίτες. Μπαίνουμε όλοι στο ίδιο σακί. Απολογούμαστε όλοι για φαύλες συμπεριφορές κάποιων και βαλλόμαστε πανταχόθεν για δόλπο προνόμια.

Αν θέλει το σύστημα ευτελισμένους και εξαρτημένους Βουλευτές, να το πει. Να πει ότι θέλει μόνο γόνους και πλούσιους πολιτικούς και όχι και παιδιά της μέσης ελληνικής οικογένειας, παιδιά αγροτών, εργατών. Ας αποφασίσει, επιτέλους, τι είδους πολιτικό προσωπικό θέλει και ας αναλάβουν όλοι τις ευθύνες τους.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε την κ. Μαρία Θεοχάρη, Βουλευτή Καρδίτσας του ΠΑΣΟΚ.

Το λόγο έχει τώρα ο κ. Κωνσταντίνος Μουσουρούλης, Βουλευτής Χίου της Νέας Δημοκρατίας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κατ' αρχάς, δηλώνω την ικανοποίησή μου που ο Υπουργός παρίσταται στο νομοσχέδιο από την αρχή και, υποθέτω, θα μείνει μέχρι το τέλος. Δεν μας έχει συνηθίσει η Κυβέρνηση σε αυτό. Συνήθως εδώ έρχονται Υφυπουργοί.

Κυρίες Υπουργέ και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω ότι δεν είναι η καθημερινή έντονη και ισοπεδωτική, αντιμετώπιση του πολιτικού συστήματος από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης η αιτία ταύτισης της διαφθοράς με τα πολιτικά πρόσωπα. Απλώς, επιταχύνει την απαξίωση και του πολιτικού συστήματος και των προσώπων. Αυτή, είναι, όμως, μια άλλη συζήτηση.

Εκείνο που έχει σημασία είναι να αντιληφθούμε ότι η διαφθορά πηγάζει σε κάθε σύστημα εξουσίας, με το πολιτικό σύστημα να έχει διαμορφώσει την πιο στενή και έντονη σχέση.

Αν δείτε το ευρωβαρόμετρο που κατά καιρούς μετράει σχετικούς με το θέμα δείκτες, όλοι θα καταλάβετε ότι το πολιτικό σύ-

στημα με την ιστορία του, το παρόν του αλλά και το μέλλον του, είναι το πιο εκτεθειμένο σε αυτήν τη σχέση.

Η διαφορά σε σχέση με τα άλλα συστήματα εξουσίας συνίσταται, κατά τη γνώμη μου, στο κίνητρο και την πηγή χρηματοδότησης. Για παράδειγμα, κατά το παρελθόν το κίνητρο για το πολιτικό σύστημα ήταν το πελατειακό σύστημα. Η δε πηγή χρηματοδότησης, όπως πολύ πικρά μάθαμε σε αυτήν τη χώρα, ήταν ο δανεισμός. Αντίστοιχα, μπορούμε να βρούμε κίνητρα και πηγές χρηματοδότησης στη δημόσια διοίκηση, τη δικαιοσύνη κ.ο.κ..

Όλα αυτά, κύριε Υπουργέ, έχουν εδραιώσει στον κόσμο την αντίληψη ότι σε αυτήν την σχέση συμμετέχουμε όλοι. Άλλος την παράγει, άλλος την ενθαρρύνει και άλλος απλώς την αποδέχεται. Όσο για τις εξεταστικές επιτροπές, που κατά καιρούς συγκροτούνται, ο πολίτης τις εκλαμβάνει λόγω αποτελέσματος ως «στάχτη στα μάτια του», η δε οργή του μεγαλώνει, όταν γίνεται προσπάθεια συμψηφισμού των ευθυνών.

Η ουσία είναι ότι ο λαός έχει πιστέψει πως τίποτα δεν γίνεται -και αυτός είναι ένας μεγάλος κίνδυνος για τα επόμενα βήματα- ή το χειρότερο δεν πιστεύει σε τίποτα. Για παράδειγμα, καταβαράθρωση της εμπιστοσύνης δεν υπάρχει μόνο στο πολιτικό σύστημα, και σε άλλους πυλώνες, που δεν πρέπει να αφήνουμε έξω, όπως η ίδια η δικαιοσύνη και, τώρα τελευταία, οι ευρωπαϊκοί θεσμοί.

Σε αυτό το πλαίσιο το σχέδιο νόμου που συζητάμε σήμερα είναι στη σωστή κατεύθυνση. Πρόκειται για την εκτέλεση μιας θεμελιώδους υποχρέωσης, ενός θεμελιώδους καθήκοντος του πολιτικού συστήματος, εάν αφήσουμε στην άκρη το κίνητρο. Ας παραδεχτούμε όμως ότι το κίνητρο το δημιουργήσε η σημερινή πολιτική συγκυρία αλλά και οι ενοχές του πολιτικού συστήματος. Το αυτονόητο θα ήταν να γίνονταν όλα αυτά, όπως έπρεπε και όταν έπρεπε.

Έρχομαι στην εκδίκαση των κακουργημάτων που διαπράττουν, όσοι διατελούν σε θέσεις ευθύνης, οι γενικοί γραμματείς, οι ειδικοί γραμματείς, οι διοικήσεις νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, αλλά και ιδιωτικού δικαίου. Και ανοίγω εδώ μια παρένθεση για να σας ζητήσω να λύσετε την άσκηση στις εταιρείες που είναι νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου και που η διοίκησή τους, όπως λέτε, ορίζετε από το δημόσιο. Και όπου το δημόσιο ορίζει τον πρόεδρο και ο ιδιώτης είναι εκείνος που ορίζει τον διευθύνοντα σύμβουλο, πως θα εφαρμοστεί ο νόμος; Δεν μου φάνηκε ότι σας είναι καθαρό.

Το ζήτημα δεν είναι πάντως το κατασταλτικό σκέλος της διαφθοράς αλλά η πρόληψή της, σύμφωνα με αυτά που είπα και προηγουμένως. Πρόληψη, κύριε Υπουργέ, σημαίνει αφαίρεση των κινήτρων. Και δυστυχώς, τα κίνητρα είναι πολλά και στο πολιτικό σύστημα, αλλά και στην δημόσια διοίκηση, είναι οι στρεβλώσεις και η έλλειψη ελέγχων κ.λπ.. Χρειάζεται, λοιπόν, να γίνουν δύο πράγματα.

Το πρώτο που χρειάζεται είναι να γίνει μια συστηματική προσπάθεια εξάλειψης των κινήτρων αυτών στο δημόσιο τομέα. Εδώ η Κυβέρνησή σας δεν έχει καταλάβει το πρόβλημα. Για παράδειγμα ο περιορισμός των δημοσίων υπαλλήλων δεν λύνει αυτονόητως το πρόβλημα της διαφθοράς, όπως δεν το λύνουν οι περικοπές των προϋπολογισμών των δημοσίων φορέων. Απλώς την μεταβιβάζουν λίγο παρακάτω, λίγο παραπάνω.

Το δεύτερο που χρειάζεται είναι η συστηματική προσέγγιση του προβλήματος, αρχίζοντας από τους θεμελιώδεις νόμους του κράτους, το Σύνταγμα. Εδώ χρειάζονται αλλαγές μεγάλων διαστάσεων. Γιατί; Γιατί πιστεύω ότι και το Σύνταγμα αλλά και η νομοθεσία έχουν δομηθεί με τέτοιο τρόπο, ώστε να υπηρετούν το ανέλεγκτο των πράξεων της νομοθετικής και της εκτελεστικής εξουσίας. Εδώ είναι το πρόβλημα.

Θέλω να σας ρωτήσω και κάτι: Γιατί να μην μπορούμε -δεν είμαι νομικός και γι' αυτό ίσως να μην μπορώ να καταλάβω- να υποδείξουμε στην δικαιοσύνη εργαλεία για να κάνει τη δουλειά της, αφού μέσω της νομοθεσίας, της επιβάλλουμε να είναι ταχύτερη;

Και φέρνω σαν παράδειγμα μια διάταξη για το θέμα των απαλοτριώσεων που είχε επιχειρηθεί να περάσει πριν αρκετά χρόνια, σύμφωνα με την οποία το δικαστήριο θα πρέπει να λαμβάνει υπ' όψιν τον μέσο όρο των τιμών των μεταβιβάσεων ακινήτων, που

έχουν γίνει σε μια περιοχή σε μια συγκεκριμένη περίοδο, προκειμένου να καθορίσει την τιμή της απαλλοτριώσεως. Η διάταξη αυτή απαγορεύτηκε ως αντισυνταγματική, επειδή ακριβώς η νομοθετική εξουσία δεν πρέπει να υποδεικνύει στη δικαιοσύνη πως θα παίξει το ρόλο της. Δεν το καταλαβαίνω.

Το θέμα αυτό, το συνδέω με την ανάγκη αλλαγών στο Σύνταγμα, που άλλωστε, ήδη παραβιάζεται με το πλήθος των αντισυνταγματικών ρυθμίσεων που ψηφίζουμε. Θα δούμε στο μέλλον πόσο πολύ νερό ρίχνουμε στον μύλο της διαφθοράς, αλλά και πόσα «παράθυρα» ανοίγουμε στην διαφθορά, με την κακή ποιότητα των ρυθμίσεων. Θυμάμαι παλαιότερα, πολύ πριν το 2004, πόσα τέτοια «παράθυρα» υπήρχαν στο σύστημα παραγωγής δημοσίων έργων, τα οποία έκλεισαν μεν, αλλά όχι ερμητικά, αφού πάντα υπάρχουν η τάση του πολιτικού συστήματος να αφήνει μια χαραμάδα.

Θα ήθελα να προσθέσω εδώ και την έλλειψη εργαλείων. Και αυτό είναι κάτι που θα πρέπει να δούμε γιατί ακόμα και αν επιβάλλεται στη δικαιοσύνη «fast track» δεν έχει τρόπο να ανταποκριθεί αφού της λείπει ακόμα και ο στοιχειώδης εξοπλισμός πληροφορικής, προκειμένου να μπορεί να επιταχύνει τη δουλειά της.

Κύριε Υπουργέ, μια άλλη πηγή διαφθοράς είναι και η έλλειψη ισονομίας, πολύ σημαντικό για μένα. Ενώ από την μία μεριά επιβάλλονται στον πολίτη που παρανομεί εξοντωτικές ποινές –και σωστά τις πιο πολλές φορές– από την άλλη εκείνος βλέπει επιχειρηματίες των ΜΜΕ, αλλά και παράγοντες των ΠΑΕ, να μην πληρώνουν φόρους ή εισφορές, αλλά και να μην ελέγχονται. Πρόσφατα κάποιος παράγοντας φυλακίστηκε, αμέσως μετά αποφυλακίστηκε και τώρα ψάχνουν ξανά να τον συλλάβουν.

Πώς, λοιπόν, θα αντιμετωπιστεί το πρόβλημα; Κατά τη γνώμη μου, θα πρέπει κατ' αρχάς στο δημόσιο τομέα, να δημιουργηθεί ένα πρώτο ανάχωμα στη διαφθορά, με τη θέσπιση του αδικήματος ως ιδιώνυμου. Για παράδειγμα, αν ο εφοριακός γνωρίζει ότι θα απολυθεί, θα φυλακιστεί, θα χάσει την περιουσία του και τη σύνταξή του, νομίζω ότι θα το σκεφτεί πάρα πολύ καλά πριν προχωρήσει σε συναλλαγή.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Και εδώ, κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να κάνω μια παρένθεση.

Όταν το 2004, μετά από είκοσι σχεδόν χρόνια στο εξωτερικό, επέστρεψα στην Ελλάδα για να αναλάβω επιτελική θέση στο Υπουργείο Οικονομίας, μου είπε τότε κάποιος δύο πράγματα. Προσοχή, μου είπε, εκεί που θα μπεις, υπάρχουν και δύο επιπλέον κατηγορίες στελεχών. Η πρώτη αποτελείται από εκείνους που «βοηθούν» με το αζημίωτο στο να αποφευχθεί ένα πρόβλημα, αυτούς τους αποκάλεσε «μασαδόρους», και η δεύτερη, αποτελείται από εκεί που με το αζημίωτο επιταχύνουν τη λύση του προβλήματος, αυτούς τους αποκάλεσε «μυζαδόρους». Δεν είναι τώρα ώρα για εξομολόγηση.

Όμως, οφείλω να σας πω ότι μέσα από τη διαδρομή μου στη δημόσια διοίκηση, εξοργίστηκα και εξοργίζομαι καθημερινά διαπιστώνοντας το πόσο εύκολο είναι να κλέψεις σε όλα τα επίπεδα. Γι' αυτό, λοιπόν, σημασία δεν έχει τόσο η καταστολή μέσω τέτοιων ρυθμίσεων –που είναι πολύ σωστές– όσο η πρόληψη, δηλαδή η προσπάθεια να δημιουργήσουμε στεγανά, να κλείσουμε δηλαδή τις τρύπες που υπάρχουν και που αφήνουν να κυλά το νερό της διαφθοράς.

Ένα όπλο γι' αυτήν τη δουλειά –το οποίο το συνδέσα και με το σημερινό σχέδιο νόμου– είναι η πληροφορική. Η πληροφορική δεν πατάσει τη διαφθορά, αλλά την περιορίζει.

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, σε ένα λεπτό.

Η ελληνική εμπειρία έχει δείξει ότι υπάρχουν θηριώδη πληροφοριακά συστήματα, που είναι άσχημα σχεδιασμένα και είναι αδύνατον να επικοινωνήσουν μεταξύ τους. Αυτός είναι και ένας λόγος για τον οποίο, δεν μπορούμε να κάνουμε το στοιχειώδες, να διασταυρώσουμε δηλαδή τα ληξιαρχεία με τα ασφαλιστικά ταμεία, για να δούμε αν αυτός που παίρνει σύνταξη υπάρχει, και τη δικαιούται. Όπως επίσης, δεν κάνουμε μια στοιχειώδη διασταύρωση, των στοιχείων που διαθέτουμε για τα αυτοκίνητα, με τα αρχεία των ασφαλιστικών εταιρειών.

Αν δεν τα κάνουμε όλα αυτά, κύριε Υπουργέ, είναι σαν να απο-

δεχόμαστε τη διαφθορά. Θυμάστε, το διαχωρισμό που έκανα στην αρχή, μεταξύ της παραγωγής, της ενθάρρυνσης και της αποδοχής της διαφθοράς. Αν τα κάνουμε, και αυτοπεποίθηση θα δώσουμε στο λαό, αλλά και θα ανακτήσουμε την αξιοπιστία μας. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Κωνσταντίνο Μουσουρούλη, Βουλευτή Χίου της Νέας Δημοκρατίας.

Το λόγο έχει ο κ. Βασίλειος Κεγκερογλου, Βουλευτής Ηρακλείου του ΠΑΣΟΚ και μετά θα μιλήσει ο κύριος Υπουργός.

Κύριε Κεγκερογλου, έχετε το λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ξεκινήσω τοποθετούμενος για το θέμα της τροπολογίας που αφορά τα εφετεία.

Πρώτα απ' όλα, βέβαια, οφείλω να επαινέσω την πολιτική του Υπουργείου σας, την πολιτική της Κυβέρνησης για τη συνέχεια που υπάρχει σε σχέση με τις προεκλογικές δεσμεύσεις ως προς την απρόσκοπτη απονομή της δικαιοσύνης και την ίδρυση των τεσσάρων εφετείων της χώρας μας που κρίθηκαν ως απαραίτητα από όλα τα συλλογικά όργανα της δικαιοσύνης, προκειμένου να προωθήσουμε το στόχο, δηλαδή την απρόσκοπτη απονομή της δικαιοσύνης.

Θεωρώ ότι η τροπολογία η οποία έχει κατατεθεί με τη νομοθετική βελτίωση είναι απαραίτητη, διότι θα πρέπει από κάποια στιγμή και μετά να αρχίσει μια διαδικασία εκδίκασης και για τις υποθέσεις οι οποίες υπάρχουν.

Όμως, θα συμφωνήσω ότι υπάρχει ανάγκη το 31 Δεκεμβρίου να παραταθεί. Θα ήταν καλό εάν μέχρι 30 Ιουνίου, που ουσιαστικά είναι η λήξη της δικαστικής περιόδου, συνεχιζόταν το ίδιο καθεστώς για τις ορισθείσες δίκες, οπότε νομίζω ότι θα είχαμε μια ομαλή μετάβαση.

Εάν, όμως, υπάρχει επιμονή από την πλευρά του Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου ή οποιουδήποτε άλλου δικαστικού λειτουργού που έχει αρμοδιότητα για το θέμα, ας δείτε μια ενδιάμεση ημερομηνία, γιατί το 31 Δεκεμβρίου, πράγματι είναι ένα στενό περιθώριο. Πρέπει να σας πω ότι ήδη ο Δεκέμβριος του 2011 έχει κλείσει με τις αιτήσεις που έχουν γίνει. Πάμε για Γενάρη του 2012 και μετά. Επομένως, δείτε μια διαφορετική ημερομηνία, που θα εξυπηρετεί το στόχο μας.

Έρχομαι τώρα στο νομοσχέδιο, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Να πούμε ότι πραγματικά πρέπει να στηριχθεί απ' όλη τη Βουλή και απ' όλες τις πτέρυγες, άσχετα αν πιστεύουμε ότι μπορεί να λύσει όλα τα προβλήματα. Δεν το υποστηρίζει κανείς. Όμως, είναι μια αποφασιστική προώθηση της εκδίκασης πράξεων διαφθοράς για πολιτικούς και κρατικούς αξιωματούχους, ασφαλώς στα πλαίσια και στα περιθώρια που αφήνει το άρθρο 86 του Συντάγματος.

Αυτό το γεγονός, ότι δηλαδή υπάρχουν δεσμεύσεις από το Σύνταγμα, δεν πρέπει να μας οδηγήσει στη θέση να είμαστε αντίθετοι σε μια σημαντική και ουσιαστική προσπάθεια, με συγκεκριμένα χρονικά όρια, με συγκεκριμένη διαδικασία, με ένα δρομολόγιο εκδίκασης, το οποίο μπορεί να δώσει αποτέλεσμα, ούτως ώστε να μην υπάρχει χρονοτριβή. Αυτό εξυπηρετεί και την ανάγκη να ενημερώνεται η κοινή γνώμη και να βλέπει αποτελέσματα εκδίκασης υποθέσεων διαφθοράς, αλλά και τους ίδιους οι οποίοι είναι κατηγορούμενοι. Πρέπει πραγματικά, σε σύντομο χρόνο να εκδικάζονται αυτές οι υποθέσεις.

Έρχομαι ακριβώς στο ζήτημα που έχει να κάνει με τη διαφθορά. Αυτή, όπως την είδαμε να εκδηλώνεται την τελευταία δεκαετία, διαπερνά όλους τους θεσμικούς πολιτικούς ή μη-εξουσίας και συναλλαγής πολίτη και συστήματος διαχείρισης. Οφείλεται, κυρίως, σε δύο λόγους: Ο πρώτος λόγος είναι η ατιμωρησία και ο δεύτερος λόγος είναι ότι υπήρχαν, υπάρχουν και συνεχίζουν να υπάρχουν σε σημαντικό βαθμό θεσμικά θερμοκήπια της διαφθοράς.

Κατ' αρχάς, θα πω για την πρώτη αιτία, την ατιμωρησία. Θα πρέπει να δούμε ότι υπάρχει ζήτημα από εμάς τους ίδιους. Ναι, το άρθρο 86 προβλέπει κάποιες διαδικασίες. Είναι ο νόμος περί ευθύνης Υπουργών. Όμως, θα πρέπει να δούμε αν υπήρξε η πολιτική βούληση απ' αυτήν την Ολομέλεια να εκδικαστούν μέχρι

τέλος οι υποθέσεις. Δεν λέμε ποιος ήταν κατηγορούμενος και ποιος όχι. Ας κατέθεταν και τα άλλα κόμματα πορίσματα που να έλεγαν: Όχι, να πάνε και αυτοί και αυτοί και αυτοί και η Βουλή πράγματι να στείλει. Διότι η Βουλή δεν δικάζει ούτε καταγγέλλει. Η Βουλή ανοίγει το δρόμο, για να δικαστεί από το φυσικό δικαστή ο έχων το όνομά του, εν πάση περιπτώσει, στο κατηγορητήριο. Και αν δεν είναι σωστή η λέξη «κατηγορητήριο», στις περιπτώσεις που υπάρχει ελεγχόμενη εμπλοκή, σε διαφθορά κ.λπ.. Η Βουλή, όμως, δεν μπορεί να απαλλάσσει λόγω αμφιβολιών.

Θεωρώ ότι και για τους ίδιους, δηλαδή για τα συγκεκριμένα πολιτικά πρόσωπα, που σε αυτήν την περίοδο είτε για τα Βατοπέδια είτε για τη «SIEMENS» είτε ακόμη και για τα δομημένα ομόλογα απασχόλησαν την εξεταστική και δεν έφθασαν μέχρι τη δικαιοσύνη, δεν είναι καλό το «λόγω αμφιβολιών».

Εγώ τουλάχιστον αν ήμουν, το «λόγω αμφιβολιών» δεν θα τον δεχόμουν. Γιατί περί αυτού πρόκειται. Να πάμε στη δικαιοσύνη, να ξεκαθαρίσει μέχρι τέλους αυτή η υπόθεση.

Τώρα έχουμε με ψήφους 132, λέει, 143, 145 δεν φτάσαμε το 151, για να πάνε να δικαστούν ορισμένες περιπτώσεις. Το άρθρο 86 μας φτάνει; Όχι. Φτάνει όλοι και ένας-ένας χωριστά απ' αυτούς που δεν ψήφισαν. Και αυτοί που δεν ψήφισαν δεν μπορούν να λένε ότι δεν υπάρχει πολιτική βούληση.

Αναφέρομαι συγκεκριμένα στο ΣΥΡΙΖΑ, ο οποίος είπε –κι είναι σωστό αυτό– ότι δεν υπάρχει ισχυρή πολιτική βούληση. Ναι. Υπήρξε, όμως, από τον ίδιο ισχυρή πολιτική βούληση; Ψήφισε, να παραπεμφθούν; Δεν ψήφισε. Άρα, λοιπόν, δεν θα κοροϊδεύουμε εδώ πέρα. Εδώ θα λέμε «τα σύκα, σύκα και τη σκάφη, σκάφη». Δεν μας φτάνει το άρθρο 86. Εμείς φταίμε. Αλλά εμείς όλοι. Δεν απαλλαχθήκατε από την ευθύνη, επειδή καταγγέλατε ούτε απαλλάσσετε αν δεν ψηφίσατε. Μυστική είναι η ψηφοφορία, βέβαια, και μπορεί να ψηφίσατε, δεν το ξέρω. Αλλά σε σχέση με την πολιτική σας τοποθέτηση...

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΡΙΤΣΑΣ: ...τη διερεύνηση μέχρι τέλους.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΔΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Μέχρι τέλους!

Εν πάση περιπτώσει, κάθε σύστημα θα έχει τα προβλήματά του. Όπως έχει αυτό το σύστημα το πρόβλημα με την έλλειψη ισχυρής πολιτικής βούλησης ή όχι και κάθε άλλο σύστημα μπορεί να έχει πρόβλημα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Λίγο χρόνο, θα ήθελα κύριε Πρόεδρε.

Αυτό είναι, λοιπόν, η ατιμωρησία, η οποία τι κάνει; Αναπαράγει τη διάθεση και δίνει νέους δρόμους για διαφθορά και διαπλοκή. Το δεύτερο είναι, όπως είπα, τα θεσμικά θερμοκήπια της διαφθοράς, τα κλειστά συστήματα εξουσίας που υπάρχουν σε κάθε επίπεδο, από το κεντρικό, συγκεντρωτικό και πελατειακό κράτος, μέχρι την τοπική αυτοδιοίκηση, μέχρι τη γειτονιά. Όλα αυτά κάνουμε μία προσπάθεια να χτυπηθούν, να φύγει η αδιαφάνεια από τη μέση, να έρθει η διαύγεια, ακριβώς γιατί αποτελεί προϋπόθεση για να αλλάξει αυτό το σύστημα, για να προλάβουμε τη διαφθορά.

Η διαύγεια, λοιπόν, είναι ένα απλό σύστημα. Τι είναι; Ένα απλό ηλεκτρονικό σύστημα όπου δημοσιεύονται όλες οι αποφάσεις Υπουργών, γενικών γραμματέων, δημάρχων κ.λπ.. Έμαθα τελευταία ότι η ΚΕΔΚΕ ακόμα δεν έχει μπει σ' αυτό το σύστημα. Είναι ένα ζήτημα γιατί δεν έχει μπει. Μαθαίνουμε, λοιπόν, το κάθε ευρώ το οποίο υπογράφει ο Υπουργός, πού πάει και έτσι μπορούμε και να τον κρίνουμε και να τον ελέγχουμε. Απλά πράγματα, αλλά σημαντικά στο να υπάρξει η διαφάνεια, η λογοδοσία, η ενίσχυση και η διεύρυνση του κοινοβουλευτικού ελέγχου –το Κοινοβούλιο είναι ένας σημαντικός παράγοντας– και βέβαια η πολιτική της κατάργησης άχρηστων οργανισμών σε κεντρικό επίπεδο, που ούτε εκλέγονται οι ειδικοί ούτε ελέγχονται, αλλά διορίζονται και κανείς δεν τους ελέγχει.

Τέλος, θέλω να αναφερθώ στο μεγάλο θέμα που έχει να κάνει με την αλλαγή του εκλογικού συστήματος, με την αυθεντική εκπροσώπηση του πολίτη, με τη θεσμοθέτηση μονοεδρικών περιφερειών, που θα αποτελέσει πραγματικά μια τομή στα πολιτικά πράγματα του τόπου, για να μπορεί ο Βουλευτής να εκπροσωπεί τους πολίτες, χωρίς τη διαμεσολάβηση των ΜΜΕ. Άρα, πατάσσει

και το ζήτημα της διαπλοκής, το οποίο έχει αναπτυχθεί σ' αυτό το επίπεδο και με την οικονομία και με τα ΜΜΕ και θα δίνει πραγματικά τη δυνατότητα, χωρίς μεγάλο κόστος.

Ερχόμαστε τώρα εδώ να δούμε και τα άλλα τα οποία έρχονται στη συνέχεια, προνόμια θεωρούμενα ή μη, σε σχέση με τους τριακόσιους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνοντας να πω ότι πραγματικά σήμερα βιώνουμε μία επίθεση στους τριακόσιους, μια κατευθυνόμενη επίθεση, συλλήβδην. Στους τριακόσιους δεν είναι όλοι ίδιοι, σαφώς. Όμως, το πολιτικοοικονομικό κατεστημένο που αποφασίζει το παρασκήνιο έχει στοχοποιήσει τους τριακόσιους. Αυτοί φταίνε. Γιατί; Γιατί εύκολα θα μας παρουσιάσει νέα πρόσωπα αύριο και θα μας πει: αυτοί είναι οι καλοί, πάρτε τους, για να ανανεώσει την εξουσία του και να συνεχίσει να κάνει κουμάντο. Αυτό είναι όλη η ιστορία κι όσοι ανήκουν στους πολιτικούς που πραγματικά θέλουν την αυθεντική εκπροσώπηση του πολίτη και βέβαια να διατηρηθεί το σύστημα της κοινοβουλευτικής δημοκρατίας ενισχυμένο...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ολοκληρώνετε, κύριε Κεγκερογλου, αν έχετε την καλοσύνη.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: ...με οξυγόνωση, παραπέρα της δημοκρατίας και ενίσχυση των θεσμών, θα πρέπει να στηρίζουν τέτοιες πρωτοβουλίες. Και βέβαια να πάρουμε πρωτοβουλία σύντομα να έρθει στη Βουλή η αλλαγή του εκλογικού συστήματος, που θα φέρει μία νέα κατάσταση στα πολιτικά πράγματα, περισσότερο κοντά στον πολίτη και λιγότερο κοντά στα συστήματα εξουσίας, διαφθοράς και διαπλοκής.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Βασίλειο Κεγκερογλου, Βουλευτή Ηρακλείου του ΠΑΣΟΚ.

Το λόγο έχει ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, κ. Μιλτιάδης Παπαϊωάννου.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν απ' όλα θέλω να ευχαριστήσω όλους τους συναδέλφους για την υποδοχή που έκαναν στο σχέδιο νόμου και με τις κριτικές τους προσεγγίσεις...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ: Κύριε Υπουργέ, δεν θα μιλήσετε στο τέλος, αφού ακούσετε όλους τους συναδέλφους;

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Θα ακούσω όλους τους συναδέλφους και θα κάνω διορθώσεις. Θα είμαι εδώ μέχρι το τέλος. Είπα ότι θα κάνω διορθώσεις, αφού ακούσω όλους τους συναδέλφους. Δεν είπα ότι δεν θα μιλήσω πριν από κάποιους συναδέλφους. Νομίζω ότι μπορώ να βοηθήσω και στην όλη διαδικασία και γι' αυτό πήρα τώρα το λόγο.

Το σχέδιο νόμου έχει ουσία και προφανώς στέλνει και πολλά μηνύματα σε πολλές κατευθύνσεις.

Το πρώτο θέμα ουσίας: Να τελειώσουμε με το παρελθόν και τις εκκρεμότητές του. Όχι ταφόπλακα, όχι παραγραφές εκεί που μπορούμε να είμαστε σήμερα χρήσιμοι. Γιατί υπήρξαν παραγραφές σε σχέση με τη λειτουργία των πολιτικών. Πρέπει να τελειώνουν και οι εκκρεμείς υποθέσεις με άζονα πάντοτε την προστασία των δικαιωμάτων των κατηγορουμένων και όλων των συντελεστών της δίκης. Όσοι πρέπει να υποστούν το δικαστικό έλεγχο, να τον υποστούν. Αυτό πρέπει να αποτελέσει αφετηρία. Δεν τελειώνει εδώ το θέμα. Η κυριαρχία του αισθήματος ατιμωρησίας των στελεχών του πολιτικού και διοικητικού συστήματος, που επικρατεί στους πολίτες, αν γίνεται και όσο γίνεται πρέπει να ανατραπεί.

Η συντριπτική πλειοψηφία των πολιτών, των συμπολιτών μας, έχει βαθειά ριζωμένη πεποίθηση ότι εμείς οι πολιτικοί δεν λογοδοτούμε, ότι δεν τιμωρούμαστε έστω κι αν έχουμε διαπράξει μεγάλες αξιόποινες πράξεις, ότι δεν υπήρξε εφαρμογή του νόμου περί ευθύνης Υπουργών και ότι ήταν λάθος ο τρόπος που λειτουργούσαν οι ασυλίες μέχρι σήμερα.

Έχω βαθιά την αίσθηση ότι τα τελευταία δύο χρόνια η διαδικασία των ασυλιών λειτουργεί πάρα πολύ ικανοποιητικά στο Κοινοβούλιο. Θα συμφωνήσω με όλους εκείνους τους συναδέλφους

που ανέφεραν ότι έλλειψε η ισχυρή πολιτική βούληση, κυρίως, από τις Κυβερνήσεις και όχι μόνο. Ανατρέχοντας σε όσες εξεταστικές και προανακριτικές επιτροπές έγιναν από τη Μεταπολίτευση μέχρι σήμερα, θα καταθέσω την άποψή μου ότι η λειτουργία τους ήταν απογοητευτική, εκτός εξαιρέσεων. Δεν θέλω να αναφερθώ στο παρελθόν και δεν το κάνω γιατί νομίζω ότι είναι η ώρα να κοιτάξουμε στο σήμερα και στο αύριο.

Όμως, πρέπει να δούμε αυτές τις λειτουργίες. Στην επικείμενη Αναθεώρηση του Συντάγματος ή έστω και από σήμερα, χρειάζεται να τις βάλουμε σε μια άλλη δράση. Γιατί πολλή τροφή έδωσαν στη σκανδαλολογία και όχι στην αναζήτηση των πραγματικών ενόχων των σκανδάλων, με ό,τι αυτό συνεπάγεται. Γιατί η σκανδαλολογία δηλητηριάζει τη δημόσια ζωή του τόπου και όσον αφορά την εξέλιξη της δημοκρατίας αλλά και όσον αφορά την ανάπτυξη του.

Τα μηνύματα τα έχει καταγράψει η λαϊκή αντίληψη και έχει προσδιορίσει και τους ενόχους: πρώτα και πάνω απ' όλα το πολιτικό σύστημα. Ο κόσμος λέει ότι για λόγους διαχρονικής αλληλεγγύης ανεχόμαστε την αξιόποινη ή και ακραία ανήθικη συμπεριφορά στελεχών του πολιτικού συστήματος ή και συμψηφίζουμε τέτοιες συμπεριφορές.

Προσωπικά, θέλω να καταθέσω ότι δεν δέχομαι την τόσο καταδυστική και ισοπεδωτική κριτική των υπαρκτών πολιτικών δυνάμεων της χώρας και των εκπροσώπων τους. Αναγνωρίζω φυσικά ότι δεν είναι λίγες οι φορές που ολιγωρήσαμε στον καταλογισμό ευθυνών ή στην επίσπευση διαδικασιών που οδηγούν στην επιβολή κυρώσεων. Αλλά αυτή η ισοπεδωτική αντίληψη αδικεί τη συνολική λειτουργία του πολιτικού συστήματος.

Η ίδια λαϊκή αντίληψη έχει εντάξει στον κύκλο των ενόχων και την ίδια τη δικαιοσύνη: η δικαιοσύνη δεν απονέμεται έγκαιρα και γι' αυτό δεν είναι αποτελεσματική. Είναι η πρώτη παθogenεία. Η δικαιοσύνη δεν είναι ορατή και παρούσα στον έλεγχο υποθέσεων διαφθοράς μεγάλου κοινωνικού ενδιαφέροντος και μείζονος δημοσίου συμφέροντος.

Έτσι και αν κάποτε βγαίνει η ποινή, ο κόσμος έχει την αίσθηση ότι η δικαιοσύνη δεν δικάζει, ότι η δικαιοσύνη δεν τιμωρεί. Συμμερίζομαι αυτή τη βαθιά ριζωμένη αντίληψη; Αναμφισβήτητα. Υπάρχουν υποθέσεις και περίοδοι όπου η δικαιοσύνη δεν ξεπέρασε ποικίλες αγκυλώσεις και υπόγειες δεσμεύσεις και το τονίζω αυτό. Αδράνησε κάτω από σφικτό και ασφυκτικό εναγκαλισμό «πλοκαμιών» και της πολιτικής εξουσίας. Η ευθύνη είναι μοιρασμένη.

Πολλοί συνάδελφοι σήμερα είπαν για την καθυστέρηση και για τα νομοθετικά μέτρα που ελήφθησαν στο παρελθόν. Δεν θέλω να αδικήσω καμμία προσπάθεια. Όλες έγιναν από τους προηγούμενους συναδέλφους μου στο Υπουργείο Δικαιοσύνης με ειλικρίνεια, αλλά η κατάσταση σήμερα είναι δραματική στο χώρο της δικαιοσύνης.

Επειδή κάποιοι άλλοι συνάδελφοι μίλησαν για εντυπώσεις, θέλω να τους πληροφορήσω ότι έχω επισκεφθεί το Συμβούλιο της Επικρατείας, τον Άρειο Πάγο και τα διοικητικά δικαστήρια. Πήγα εγώ εκεί. Εγώ δεν μπήκα στο ποιο υπερέχει σε εξουσία και δεν πήγα για επίσκεψη. Έμεινα για πέντε ώρες σε κάθε συνεδρίαση μαζί με τους αντιπροέδρους των ανωτάτων δικαστηρίων της χώρας και τους αντιεισαγγελλείς και μου δόθηκε η ευκαιρία να θέσω τα ζητήματα επί της ουσίας και να τους ακούσω. Επίσης στο πλαίσιο της Επιτροπής Θεσμών και Διαφάνειας έχουμε ακούσει όλες τις δικαστικές ενώσεις, έχω εγκύψει στα Πρακτικά, με μία φράση έχω ανοίξει έναν ουσιαστικό δημοκρατικό διάλογο και θέλω να πιστέψω ότι μέσα στον Οκτώβριο θα είμαι σε θέση να φέρω ένα σχέδιο νόμου ως αποτέλεσμα ουσιαστικού, δημοκρατικού διαλόγου που θα κάνει τομές στο χώρο της απονομής της δικαιοσύνης. Θα πετύχει; Εκ του αποτελέσματος. Εκείνο που εγώ μπορώ να υποσχεθώ ως Υπουργός Δικαιοσύνης είναι μία ειλικρινή προσπάθεια στη βάση διαλόγου για να απαντήσουμε σε πολλά χρόνια προβλήματα.

Πάω τώρα στον τρίτο κύκλο των ενόχων και εδώ μπορώ να καταθέσω, όπως και όλοι σας, ένα μεγάλο λαϊκό ρεύμα –θα έλεγα– που σ' αυτήν την κατηγορία εντάσσει τα μέσα μαζικής επικοινωνίας που δεν αναδεικνύουν τους ενόχους, που δεν επιμένουν στην τιμωρία τους, στους πραγματικούς ενόχους, γιατί κατα-

σκευάζουν ενόχους και ισοπεδώνουν λογικές και πολιτικές. Μέσα απ' αυτήν τη λογική πάμε στην ατιμωρησία και στον μη προσδιορισμό των πραγματικών ενόχων. Με μία φράση, σκανδαλολογούν. Σ' όλα αυτά κάποιοι λένε την αλήθεια γιατί πρέπει να διευρύνουν το ξεχωριστό μερίδιο από τη μεγάλη «πίτα» της ακροαματικότητας και της θεαματικότητας.

Προσωπικά πιστεύω ότι δεν είναι μόνο αυτό. Είναι και συμφέροντα, τεράστια συμφέροντα πίσω από τη λογική της ισοπέδωσης της πολιτικής ζωής του τόπου. Είναι τα μέσα ενημέρωσης που δεν επιβραβεύουν τις ηθικές αξίες στη δημόσια ζωή ή έτσι πάλι χάνονται οι ένοχοι. Υποστηρίζω ότι υπάρχουν και άνθρωποι στα μέσα ενημέρωσης –μπορεί να μην είναι λίγοι– που αναμφισβήτητα υπηρετούν τη λαϊκή ενημέρωση, που θέλουν πράγματι να υπάρξει σωστή επικοινωνία, που θέλουν τη θεσμική λειτουργία και τη διαχρονική αξία των βασικών θεσμών της κοινωνίας. Αυτή είναι η εικόνα.

Εμείς δεν ισοπεδώνουμε, αλλά σε κάθε περίπτωση εκείνο το οποίο τον τελευταίο καιρό βιώνουμε και νομίζω ότι είναι το πιο επικίνδυνο απ' όλα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ότι τώρα, αφού αξιοποιούν το αίσθημα ατιμωρησίας, εκτρέφουν μία μεγάλη, ακραία μορφή αντίδρασης που είναι η ανομία. Βιώνουμε προθέσεις όχι μόνο από πολιτικά κόμματα αλλά και από μέσα ενημέρωσης που σε μία πάρα πολύ δύσκολη περίοδο οδηγούν το λαό μας σε μία μεθοδευμένη και ολοκληρωτική ανυπακοή στο νόμο.

Θέλω να ξεκαθαρίσω και να πω κι εδώ τη θέση μου: Δεν αντιστέκεσαι συμμετέχοντας αδάπανα σε λαϊκίστικα και όχι λαϊκά κινήματα όπως το «Δεν πληρώνω», όπως τα μηνύματα για ανυπακοή, γιατί στην ουσία, πού καταλήγουν αυτά τα δήθεν κινήματα; Στη μετακύληση των υποχρεώσεων και των βαρών από το χρήστη που έχει και κατέχει, στο φορολογούμενο που δεν είναι απαραίτητα και χρήστης. Ας καθίσουμε να το μελετήσουμε αυτό και να το συζητήσουμε ηφάλια και ψύχραιμα.

Δεν υπερασπίζεσαι, κύριε δάσκαλε, κύριε καθηγητά, τις ακαδημαϊκές ελευθερίες καταλαμβάνοντας τις αίθουσες διδασκαλίας και τα εργαστήρια έρευνας στο όνομα μίας διαφορετικής αντίληψης για το πώς θα οργανωθούν τα σύγχρονα, δημιουργικά και αποτελεσματικά πανεπιστημιακά πράγματα.

Δεν μπορείς, δάσκαλε, να αξιώνεις σεβασμό, όταν εσύ παροτρύνεις, στο όνομα ξεπερασμένων αντιλήψεων, την ανυπακοή στο νόμο που ψήφισε με συντριπτική πλειοψηφία το σύνολο των υπαρκτών πολιτικών δυνάμεων της χώρας, της λαϊκής κυριαρχίας δηλαδή, ακόμα και αν έχεις πειστεί εσύ ο ίδιος για το δίκαιο των αντιλήψεών σου. Γιατί τότε διαμορφώνεις στην κοινωνία να έχει το δικαίωμα στην ανομία. Και σε ποια πολιτεία; Σε μια πολιτεία όπου λειτουργεί η δημοκρατία, μια Δημοκρατία που οικοδομήσαμε όλοι μαζί.

Ας μου επιτραπεί, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να πω ξεκάθαρα τη θέση μου. Έχουμε χρέος όλοι μας να ανταποκριθούμε αυτές τις δύσκολες ώρες στην κατεύθυνση της δημιουργίας ενός κράτους-δικαίου και μιας ευνομούμενης πολιτείας. Αν συνεχιστούν οι λογικές του «Δεν Πληρώνω» και της ανυπακοής είναι βέβαιη η θεσμική αποδόμηση της χώρας με ό,τι αυτό συνεπάγεται. Και είναι η ώρα ο καθένας από εμάς, οι ηγεσίες της χώρας, να αναλάβουν τις ευθύνες τους.

Ξέρω ότι ο λόγος μου έχει το στοιχείο της αγωνίας. Συμμερίζομαι τις αγωνίες όλων σας. Θέλω να ξέρετε ότι νιώθω απλώς πολίτης στη μεγάλη στρατιά εκείνων που θέλουν να σώσουμε τη χώρα. Και όταν λέω τη χώρα εννοώ το λαό αυτής της χώρας, δεν εννοώ τα βουνά και τα λαγκάδια. Διεκδικούμε την οικονομική πολιτική και κοινωνική επιβίωση όλων των Ελλήνων. Είμαι απέναντι σε όλους εκείνους που χαιρέκακα θέλουν την επιστροφή του ελληνικού λαού και της χώρας κοντά στα απολιθώματα χωρών και λαών που ούτε τις ελευθερίες απόλαυσαν, ούτε τους καρπούς της δημιουργικής και γόνιμης ειρήνης γεύτηκαν, ούτε συμμερίστηκαν τις ρεαλιστικές και φιλόδοξες πρακτικές και ελπίδες που μας έσπειραν οι προηγούμενες γενιές.

Υπάρχει ένα ερώτημα. Σφάλαμε; Ναι σφάλαμε. Είμαι ξεκάθαρος. Γιατί όμως; Γιατί υπερεκτιμήσαμε ίσως τις δυνάμεις μας σε ένα κόσμο που πήγαινε διαρκώς μπροστά και δε συναντούσε φανερά εμπόδια. Δεν αποδειχθήκαμε ιδιαίτερα συνετοί και φρόνι-

μοι. Αυτό είναι γεγονός. Αδικήσαμε τις επόμενες γενιές στερώντας από τις δικές τους ευκαιρίες.

Αλλά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το οικοδόμημα της μεταπολιτευτικής Ελλάδας είναι ένας άθλος. Και έτσι έχει καταγραφεί. Υπάρχει επιτέλους ανάγκη να δούμε την ιστορική μας αυτογνωσία. Πώς ιδρύθηκε, πώς οικοδομήθηκε, πώς πορεύτηκε αυτή η χώρα. Δεν είναι η Ελλάδα εκείνη που τα τελευταία χρόνια μετά τη Μεταπολίτευση ξεπέρασε τη θεωρία της «ψωροκώστα-νας»; Δεν έγιναν μεσαία στρώματα δεκάδες χιλιάδες φτωχές οικογένειες;

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής, κ. **ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ**)

Θα μου πείτε, πλούτισαν και κάποιοι αδικαιολογητως. Εκεί είναι η ευθύνη μας. Δε δημιουργήσαμε όλοι μαζί και ο καθένας από τη σκοπιά του την Ελλάδα των Ολυμπιακών Αγώνων; Όλα αυτά σε μια περίοδο παγκόσμιας οικονομικής κρίσης, παγκόσμιου οικονομικού πολέμου; Εμείς βρισκόμασταν στον πυρήνα αυτού του πολέμου. Θα τα ξεχάσουμε; Και να μη λειτουργήσουμε συνθετικά και δημιουργικά για το αύριο και να αναλάβουμε την ευθύνη βέβαια για όλα άστοχα πράξαμε, αλλά μέσα από τη γνήσια αυτοκριτική μας να κοιτάξουμε μπροστά;

Έτσι σ' αυτό το πλαίσιο αγωνιών και διεκδικώ με την παρουσία μου τόσα χρόνια στον πολιτικό βίο της χώρας, όπως και όλων σας, την εθνική συνεννόηση. Μη μεταφράσετε τη θέση μου για εθνική συνεννόηση ως έκκληση συνεργασίας σε κυβερνητικό ή κομματικό ή άλλο επίπεδο. Διεκδικώ, όπως οι περισσότεροι από εσάς την εθνική συνεννόηση στο όνομα διαφορετικών αντιλήψεων που έχουμε, είτε για την οικονομία, είτε για την κοινωνία, είτε για τα τρέχοντα προβλήματα που ως κράτος αντιμετωπίζουμε.

Ο ρόλος της Αντιπολίτευσης στις δημοκρατίες είναι αναντικατάστατος. Να μας επικρίνετε. Να επιδιώκετε και να διευρύνετε την αποδοκιμασία. Αλλά να δείξετε τις διαφορές μας. Να διεκδικήσετε να κυβερνήσετε τη χώρα. Όμως, η εθνική συνεννόηση μπορεί να έχει έναν και μόνο στόχο. Να διαμορφώσει μια εθνική ομοψυχία στη βάση, ότι η Ελλάδα πέρασε και σε άλλους καιρούς πολύ δυσκολότερα πράγματα και τα αντιμετωπίσε γιατί υπήρχε εθνική ομοψυχία.

Και τα διδάγματα της ιστορίας λένε ότι οι εθνικοί διχασμοί και οι ανιστόρητες διαιρέσεις οδηγούν τα πράγματα στο περιθώριό τους.

Κύριοι συνάδελφοι, θέλω να πω κάτι: Αυτό το σχέδιο νόμου προσπαθεί να φέρει διαφάνεια, προσπαθεί να καταπολεμήσει τη διαφθορά, προσπαθεί να δώσει ταχύτητα στη δικαιοσύνη. Και είναι μία μεγάλη προτεραιότητα. Δεν θα λυθεί το θέμα με αυτό το σχέδιο νόμου. Και δεν θα λυθούν όλα τα άλλα. Θα πρέπει πάνω απ' όλα οι δικαστές να ενστερνιστούν τη λογική και την κατεύθυνση που δίνει η Βουλή των Ελλήνων, το κυρίαρχο Σώμα αυτήν τη στιγμή έκφρασης του ελληνικού λαού.

Γιατί το λέω αυτό: Άκουσα από πολλούς συναδέλφους –κι έκανα και μία μικρή παρέμβαση- για το θέμα των ενδεικτικών προθεσμιών. Κι έδωσα το πραγματικό τους νόημα. Πρέπει, όμως, κάποτε και οι Έλληνες δικαστές να καταλάβουν ότι εδώ δεν βάζουμε προθεσμίες για να τους ταλαιπωρήσουμε και να τους στραγγαλίσουμε στη λειτουργία τους. Ελεύθερους τους θέλουμε. Σεβασμό στο νόμο και στην ελεύθερη δημιουργική τους σκέψη. Κάποια στιγμή, όμως, πρέπει να καταλάβουν και αυτοί ότι υπάρχουν προτεραιότητες, υπάρχουν σημειολογίες που η ελληνική κοινωνία θέλει τώρα να τις δει.

Κατά συνέπεια, αυτές οι υποθέσεις δημοσίου ενδιαφέροντος θα πρέπει να αποτελέσουν το ξεκαθάρισμα του παρελθόντος, χωρίς να μπαίνουμε εμείς. Αν θα πρέπει κάποιοι να τιμωρηθούν ή όχι είναι δική τους δουλειά. Σε κάθε, όμως, περίπτωση θα πρέπει οι λογαριασμοί του παρελθόντος να τελειώνουν. Θα έλεγα ότι αυτό θα ήταν ένα καλό, νέο ξεκίνημα για όλους μας.

Να το πω πολύ πιο απλά: Να συμφωνήσουμε ότι χρειάζεται ένα άνοιγμα ενός ιδιότυπου αλληλόχρεου λογαριασμού. Με μία σημαντική διαφορά: Στις αμοιβαίες εγγραφές, δούνται και λαβείν, δικαιωμάτων και υποχρεώσεων καμμία δεν θα κατηγορείται χωρίς αιτιολογία και χωρίς τεκμηρίωση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

Κλείνοντας, δεν αναφέρομαι σε παρελθοντολογία. Το έκανε ο κ. Παυλόπουλος. Το έκαναν και άλλοι συνάδελφοι. Κάποιος συνάδελφος από την πλευρά του ΛΑΟΣ θέλησε να συνεχιστεί ο διάλογος που άνοιξε πριν από λίγες ημέρες ο κ. Ροντούλης. Δεν θα τους ακολουθήσω. Μπορούσα να διακόψω. Δεν διέκοψα. Νομίζω ότι ο λαός μας και οι συνθήκες απαιτούν να κοιτάζουμε το σήμερα και κυρίως το αύριο. Αυτό ζητάει ο λαός, αυτό ζητούν οι νέες γενιές και γι' αυτό δεν στάθηκα καθόλου στο παρελθόν.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον Υπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων κ. Μιλτιάδη Παπαϊωάννου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να ανακοινώσω ότι εκ μέρους του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος θα είναι ο κ. Μαυρουδής Βορίδης.

Επίσης, ο Βουλευτής κ. Σπυρίδων – Αδωνις Γεωργιάδης ζητεί να του χορηγηθεί ολιγοήμερη άδεια προκειμένου να μεταβεί στο εξωτερικό για προσωπικούς λόγους. Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Νικόλαος Δένδιας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Σας ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατ' αρχάς οφείλω να πω ότι δεν μπορεί παρά να εκφράσει κάποιος την ικανοποίησή του για το ύψος και την προσέγγιση του παρισταμένου κυρίου Υπουργού της Δικαιοσύνης. Με απόλυτη νηφαλιότητα υποστήριξε τις θέσεις του, κατανητές εν πολλοίς. Και απηύθυνε παραιτήσεις και προς το Κοινοβούλιο και γενικά προς τους Έλληνες δικαστές με ένα ύψος το οποίο επιτρέπει τη συζήτηση και τη νηφάλια προσέγγιση των πραγμάτων.

Στο πλαίσιο αυτό και η Νέα Δημοκρατία έχει δώσει σημαντικά δείγματα γραφής και τα έθεσε υπό τη δική σας κρίση ακόμα και σήμερα.

Εμείς επί της αρχής δηλώσαμε ότι το συγκεκριμένο νομοθέτημα θα το ψηφίσουμε. Βεβαίως, από τον εισηγητή μας και από τους υπόλοιπους ομιλητές τέθηκαν παρατηρήσεις, νομίζουμε σημαντικές, νομίζουμε χρήσιμες να υιοθετηθούν. Και ομοσυνών ότι περίμενα, κύριε Υπουργέ, στην ομιλία σας τουλάχιστον να υιοθετήσετε τις παρατηρήσεις τις οποίες διατύπωσε...

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Αν μου επιτρέπετε, κύριε Δένδια, είπα ότι πρώτα θέλω να ακούσω όλους τους συναδέλφους. Ακολουθώ μία τακτική ως Υπουργός, για τις όποιες διορθώσεις, αφού ακούσω όλους τους συναδέλφους. Θεωρώ ότι είναι λάθος την ώρα που μπαίνει ένα θέμα, να απαντώ αμέσως, «ναι, το δέχομαι». Είναι η επιλογή μου αυτή. Απαντώ στο τέλος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Κύριε Υπουργέ, σας ευχαριστούμε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Κύριε Υπουργέ, δεν διαφωνώ. Κατ' αρχάς, αισθανθείτε ελεύθερος να με διακόψετε όταν κρίνετε. Δεν με ενοχλεί καθόλου.

Έχετε δίκαιο μεν και το σέβομαι, αλλά παρακολούθημα της λογικής σας αυτής θα ήταν να μιλήσετε τότε και στο τέλος, διότι το να κάνετε την τοποθέτησή σας –διότι κάθε νοήμων διάλογος έχει την έννοια της θέσεως και της απαντήσεως- και να σας απαντώ χωρίς να ξέρω σε τι εξ αυτών θα θελήσετε στο τέλος να τοποθετηθείτε, θα με συγχωρήσετε, νομίζω ότι δεν είναι ωφέλιμο. Ξέρω ότι δεν το κάνετε με διάθεση να μην δώσετε στην Αντιπολίτευση τη δυνατότητα να τοποθετηθεί επί της θέσεως σας, όμως θα ήθελα να σας παρακαλέσω, εφόσον θέλετε να ακολουθείτε αυτήν την τακτική –που είναι απολύτως σεβαστή, αν θέλετε, και επαίνετη- τότε αν έχετε την καλοσύνη, επιτρέψτε και σε εμένα την παράκληση να τοποθετηστέ στο τέλος, ώστε και επί των δικών σας τοποθετήσεων να μπορέσουμε και εμείς να συνεισφέρουμε.

Εν πάση περιπτώσει όμως, εγώ θα ήθελα να εκφράσω τη σκέψη που εξέφρασαν και οι συνάδελφοι μου πριν όσον αφορά το άρθρο 7. Νομίζω ότι η διατύπωση του άρθρου 7, που αφορά

όλες τις ποινικές διαδικασίες –δηλαδή, την ένταξη ποινικών διαδικασιών στις οποίες ακόμα έχει περατωθεί και η κύρια ανάκριση ή θα μπορούσαν ακόμα να είναι προ του ακροατηρίου- να εντάσσονται σε μια νέα διαδικασία, δεν συνιστά ορθή διαδικασία απονομής της δικαιοσύνης. Περιμένω τη θέση σας μετά και επ' αυτού θα τοποθετηθώ.

Υπάρχει και ένα άλλο ερώτημα, όμως, το οποίο πρέπει να απαντήσουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Εντάξει, θα το ψηφίσουμε επί της αρχής, διότι υπάρχει και μια σημειολογία εδώ. Να δεχτούμε και τη σημειολογία. Όμως, για να μπορέσουμε να έχουμε καλούς λογαριασμούς θα πρέπει τουλάχιστον να ξεφύγουμε από τα στερεότυπα. Πολύ φοβούμαι ότι η εισαγωγή αυτού του νομοθετήματος στην παρούσα χρονική συγκυρία, εν πολλοίς περιέχει πράγματα τα οποία δεν θα χρειαζόντουσαν καν νομοθετική ρύθμιση. Παραδείγματος χάριν, η ενίσχυση των δικαστικών λειτουργιών στο ανακριτικό έργο. Γι' αυτό θα αρκούσε να υπάρχει απόφαση του προϊσταμένου του οικείου δικαστηρίου, δεν υπάρχει κανένας λόγος να νομοθετούμε. Δεν είναι απαραίτητη. Γιατί γίνεται, λοιπόν; Απάντηση: Γίνεται σημειολογικά. Πάρα πολύ ωραία.

Σημειολογικά σημαίνει ότι απαντώ σε ένα ερέθισμα. Ποιο είναι το ερέθισμα στο οποίο καλούμαστε να απαντήσουμε, στο οποίο απαντάει η κυβερνητική πρωτοβουλία; Το ερέθισμα –το είπε ο κύριος Υπουργός στην τοποθέτησή του- είναι η γενικευμένη αντίληψη της ατιμωρησίας του πολιτικού κόσμου ή να σας το πω κατά την άποψη που ο μέσος άνθρωπος στο δρόμο θα το λέει: «κόρακας κοράκου μάτι δεν βγάζει».

Τι αποδεχόμαστε ως ερέθισμα της κοινωνίας, το οποίο απαιτάμε μ' αυτό το νομοθέτημα; Ότι εδώ υπάρχει μια συλλογική κατανόηση συγκάλυψης μέχρι τώρα με την οποία δεν έτρεχαν οι υποθέσεις, δεν απεδίδετο δικαιοσύνη και τώρα η Κυβέρνηση με το νομοθέτημα αυτό, το οποίο αφορά σε μέρος μόνο των κακουργημάτων, βεβαίως, που είναι εκτός του άρθρου 86, κάνει κάτι άλλο.

Να θέσω ένα παράδειγμα: Εάν ο Στρος Καν ήταν αξιωματούχος της ελληνικής Δημοκρατίας και η υπόθεση Στρος Καν συνέβαινε στην Ελλάδα, μ' αυτό το νομοθέτημα, η υπόθεση Στρος Καν δεν θα μπορούσε να δικαστεί γρήγορα. Θα πήγαινε στην συνήθη διαδικασία. Αυτό το εξηγώ για να φανεί πόσο περιορισμένης πραγματικά δυνατότητας είναι να επηρεάσει τα πράγματα.

Τι, όμως, κάνει αυτό το νομοθέτημα; Κάνει κάτι άλλο. Αποδέχεται ως βάση διαλόγου τη μέση αντίληψη της ατιμωρησίας μέχρι τώρα. Και το κάνει αυτό μ' έναν τρόπο –θα μου επιτρέψετε, κύριε Υπουργέ- ο οποίος είναι ένοχος κατά το εξής: Εξομοιώνει τα πάντα και τους πάντες. Ισοπεδώνει και λέει «ναι, μέχρι σήμερα το πολιτικό σύστημα απολάμβανε μιας οιονεί ατιμωρησίας» και ερχόμαστε τώρα να θεραπεύσουμε μέρος αυτής με ένα νομοθέτημα, το οποίο έχει γίνει νομοθέτημα με προσθήκες που ίσως δεν ήταν –σας το είπα και πριν- με κανένα τρόπο απαραίτητες για να δείξουμε στην κοινωνία ότι αντιλαμβάνομαστε το ερέθισμα.

Δική μου, αν θέλετε, άποψη είναι ότι βεβαίως να ανταποκριθούμε στο ερέθισμα, αλλά με μια ειλικρινή εξήγηση του τι ήταν στραβό μέχρι τώρα. Και να το πούμε απλά. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εγώ δεν είμαι εξ αυτών που έχω διάθεση να χαϊδέψω κανέναν τα αυτιά. Και αν ξαναπαρηχηθούν –ανοίγω παρένθεση- φαινόμενα, όπως αυτά του τέλους της ανοίξεως και των αρχών του καλοκαιριού, συναθροίσεων έξω και μουντζώματος του Κοινοβουλίου και συνθημάτων σαν αυτά που ήταν στην πλατεία, εγώ θα ζητήσω από τον κύριο Πρόεδρο της Βουλής να καλέσει τον κύριο Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου και να του πει δι' εγκλήσεως, ποια ποινικά αδικήματα εκτελούνται εκείνη τη στιγμή και όσοι τα εκτελούν να συλληφθούν, διότι το Κοινοβούλιο πρέπει, πρώτα απ' όλα, να προσπαθεί τον εαυτό του. Και ποιος είναι ο εαυτός του Κοινοβουλίου; Είναι η αρχή της λαϊκής κυριαρχίας, αυτή εκφράζεται εδώ, ο ελληνικός λαός εκφράζεται εδώ.

Και για να είμαστε εξηγημένοι: Δεν μπορεί να υβρίζονται όλοι οι συνάδελφοι. Το 40% εξ αυτών έχουν εκλεγεί μόλις πριν από ενάμιση δύο χρόνια. Γιατί είναι υπεύθυνοι αυτοί οι συνάδελφοι; Εγώ δεν ανήκω σ' αυτούς, αλλά δεν υπερασπίζομαι έτσι τον εαυτό μου. Γιατί πρέπει να ανέχονται αυτού του τύπου τις ύβρεις, τις καταπτύσεις; Γιατί πρέπει να υποθηκεύεται η αρχή της λαϊκής

κυριαρχίας εδώ εν ονόματι κάποιας –δεν αντιλαμβάνομαι πως- εννοούμενης κοινωνικής ειρήνης;

Για να μιλάμε όμως, καθαρά με την κοινωνία και να της επιβάλλουμε την τήρηση του νόμου πρέπει πρώτα να είμαστε ειλικρινείς στο διάλογο. Και εξηγούμαι. Μέση ερώτηση στο δρόμο: «Έχει πάει ποτέ κανένας Υπουργός φυλακή»; Αυτό είναι ψεύδος, κύριοι συνάδελφοι. Έχει πάει συγκεκριμένος Υπουργός του ΠΑΣΟΚ φυλακή για συγκεκριμένο αδίκημα. Ναι ή όχι; Και ήταν μόνο ο Υπουργός που πήγε φυλακή; Μήπως πήγαν και διάφοροι κρατικοί αξιωματούχοι της περιόδου εκείνης φυλακή; Και το 1994 ...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Αδίκημα, το οποίο δεν διέπραξε. Σας μιλώ εν γνώσει.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν εκφέρω κρίση. Απαντώ εις το ερώτημα «Έχει πάει ποτέ Υπουργός φυλακή, ναι ή όχι;». Η απάντηση είναι «ναι, έχει πάει φυλακή». Και αυτό δεν το λμάμε να το πούμε.

Να θυμίσω. Ποια ήταν εκ των πρώτων νομοθετικών πρωτοβουλιών του ΠΑΣΟΚ το 1993; Ήταν ο ν. 2172 του Δεκεμβρίου 1993 με τον οποίο τι έγινε; Η απιστία από κακούργημα έγινε πλημμέλημα. Γιατί το λέω αυτό; Δεν το λέω για να ανατρέξω στις ευθύνες του ΠΑΣΟΚ τότε.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Μετά έγινε κακούργημα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Μου επιτρέπετε, κύριε Υπουργέ; Δεν ψάχνω τις ευθύνες του ΠΑΣΟΚ το '93. Λέω όμως, το εξής: Και στην προεκλογική εκστρατεία το 1996 και στην προεκλογική εκστρατεία του 2000 το θέμα αυτό ετέθη ενώπιον της ελληνικής κοινωνίας. Είπαμε τότε εμείς, το τότε κόμμα της Νέας Δημοκρατίας –εγώ πάλι δεν ήμουν εκεί- στην ελληνική κοινωνία: «Κύριοι, αυτό δεν είναι σωστό, δεν πρέπει να είναι έτσι».

Το ΠΑΣΟΚ δεν πέρασε μόνο το νόμο εκείνο, πέρασε και το νόμο 2446 για τις ΔΕΚΟ, αν θυμάστε, το 1996 με τον οποίο δόθηκε η απίστευτη δικαιοδοσία στα διοικητικά συμβούλια και στους διοικητές των ΔΕΚΟ να αναθέτουν απευθείας συμβάσεις τρισεκατομμυρίων.

Η διαφθορά δεν εκπηγάζει εξ ουρανού, ούτε εκπηγάζει εκ της φύσεως του Έλληνα, όπως ο νυν κύριος Πρωθυπουργός κατασκοφαντούσε τη χώρα στην Ευρώπη, μόλις κερδίσατε τις εκλογές, περί του διεφθαρμένου λαού, των διεφθαρμένων αξιωματούχων. Η διαφθορά εκπηγάζει από συγκεκριμένα νομοθετήματα και συγκεκριμένες αντιλήψεις ασκήσεως εξουσίας. Διεφθαρμένοι κρατικοί λειτουργοί υπάρχουν σε όλο τον κόσμο, σε όλη την Ευρώπη, αν θέλετε, πολύ «ικανότεροι» ως προς την άσκηση της διαφθοράς από τους δικούς μας. Το θεσμικό πλαίσιο είναι εκείνο που τους αποτρέπει. Το θεσμικό πλαίσιο και οι νόμοι έχουν και «πατέρα», έχουν και εισηγητή, έχουν και κυβερνητική πλειοψηφία, η οποία τις φέρνει εδώ και τις ψηφίζει αυτές τις διατάξεις και έχουν και ανθρώπους, οι οποίοι τις ανέχονται.

Εάν, λοιπόν, είναι να ξεκινήσουμε από βάση μηδέν και να στηρίξουμε και να συναιδέσουμε –ναι, κύριε Υπουργέ, να συναινέσουμε και συναινούμε και σήμερα- να το κάνουμε με καθαρούς λογαριασμούς. Δεν μπορούμε πίσω από μια ύπουλη σιωπή του τύπου «όλοι φταίγαμε», «συγγνώμη για το χθεσ, όλοι τα κάναμε» και μια εξ αποκαλύψεως αντίληψη απέναντι στην κοινωνία που δήθεν κατέχει την απόλυτη αλήθεια λαϊκίζουσα μπροστά στην πλατεία Συντάγματος, να περνάμε και να δεχόμαστε αυτήν την αντίληψη.

Θα πρέπει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να κάνουμε μια καθαρή εξήγηση. Επαναλαμβάνω ότι θα ψηφίσουμε το νομοθέτημα. Η διαφθορά, όμως, δεν αντιμετωπίζεται με τέτοια νομοθετήματα. Το νομοθέτημα αυτό δεν αποτελεί ένα σημαντικό βήμα, όπως είπε η αγαπητή κυρία εισηγήτρια της Πλειοψηφίας. Δυστυχώς, κύριε Υπουργέ, δεν αποτελεί ούτε ένα μικρό βήμα. Αποτελεί απλώς μια ένδειξη προθέσεων, η οποία σας είπα ότι υπό συγκεκριμένους όρους θα ερμηνευτεί από την κοινωνία κατά τρόπο λανθασμένο, ως συνολική αναγνώριση ευθύνης ενός πολιτικού συστήματος.

Τι πρέπει να κάνουμε απέναντι στην κοινωνία; Πρέπει να πούμε την καθαρή αλήθεια. Πού είναι το πρόβλημα σήμερα; Το πρό-

βλημα σήμερα είναι ένα πρόβλημα απονομιμοποίησης διότι, κύριε Υπουργέ, οι προεκλογικές διαδικασίες δεν γίνονται προς το θεαθήναι. Ο προεκλογικός διάλογος δεν είναι απλή συνταγματική επιταγή, η οποία γίνεται για κάποιους λόγους εθιμοτυπικούς. Όταν αυτήν τη στιγμή η χώρα διοικείται από μια Κυβέρνηση, η οποία –θα με συγχωρήσετε, το ξαναλέω, δεν το κάνω για να γυρίσω προς τα πίσω– έχει πάρει μια εντολή από τον κυρίαρχο λαό που εδράζεται στη φράση του «λεφτά υπάρχουν», πώς θα επιβάλλει ένα πρόγραμμα ανάλογο με αυτό που εσείς προσπαθείτε να περάσετε σήμερα στην ελληνική κοινωνία; Με ποια νομιμοποίηση ουσιαστική; Εάν δεν επιστρέψετε στην κοινωνία και να της παρουσιάσετε την καινούργια κατάσταση, να της εξηγήσετε, πώς έχουν σήμερα τα πράγματα και να ζητήσετε μια εντολή επί τη βάση της σημερινής κατάστασης, δηλώνοντας πρώτα αυτό το οποίο είναι απαραίτητο, για να είμαστε φίλοι και να εξηγούμαστε καλά, να πείτε «*mea culpa*», «*mea maxima culpa*» –όπως το είπε ο Ανδρέας Παπανδρέου, να το ξαναπείτε– εάν αυτό δεν γίνει, τότε η συνεννόηση με την κοινωνία, όχι μόνο του πολιτικού συστήματος, αλλά και ημών είναι απολύτως ελλιπής.

Πρέπει, λοιπόν, να ξεκινήσουμε από τη βάση να πούμε την αλήθεια στους Έλληνες πολίτες, να πούμε την αλήθεια στην κοινωνία, να πούμε τι έχει γίνει στραβά όλα αυτά τα χρόνια από το πολιτικό σύστημα ναι, από εσάς ναι, από εμάς ναι, από την ίδια την κοινωνία, για να είμαστε εξηγημένοι, και από εκεί και πέρα, διά της προσφυγής στη λαϊκή βούληση, της ανανεώσεως της εντολής, με σαφή και ειλικρινή ατζέντα να πορευτούμε προς το αύριο. Αλλιώς, νομοθετήματα σαν και αυτό, έστω κι αν προσωρινά δημιουργούν κάποια σημειολογία, στο τέλος της ημέρας, θα μου επιτρέψετε να σας πω, ότι πιθανότατα μένουν ανεφάρμοστα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας, τον κ. Νικόλαο Δένδια.

Καλείται να λάβει το λόγο ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Σπυρίδων Χαλβατζής.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Από την αρχή ήθελα να σημειώσω ότι δεν χρειάζονται μεγάλα λόγια και αλληλοσυγχρητήρια για τη διαμόρφωση ενός νομοσχεδίου. Η εμπειρία μέχρι σήμερα μας έχει δείξει ότι όλες οι υποθέσεις διαπλοκής πολιτικών προσώπων με διάφορες επιχειρήσεις, με διάφορα μονοπώλια ή και με άλλες δραστηριότητες τους, όλες όσες καταγγέλλθηκαν και όσες υποθέσεις ήρθαν και εξετάστηκαν, συζητήθηκαν σε επιτροπές και στην Ολομέλεια της Βουλής κατέληξαν είτε στις ελληνικές καλένδες είτε στην απαλλαγή των όποιων κατηγορουμένων για όλες τις κατηγορίες. Νομίζουμε ότι υπάρχουν αιτίες για όλα αυτά. Η ελεύθερη διακίνηση κεφαλαίων, υπηρεσιών και εμπορευμάτων και προσώπων, με βάση τη Συνθήκη του Μάαστριχτ, είναι η μήτρα πολλών από αυτές τις δραστηριότητες που καλύπτονται. Η ύπαρξη ανωνύμων μετοχών, η κίνηση μεγάλων χρηματικών ποσοτήτων μέσω off-shore εταιρειών, το τραπεζικό απόρρητο, το χρηματοπιστωτικό απόρρητο γενικότερα, το φορολογικό απόρρητο, όλα αυτά τι κάνουν; Διευκολύνουν όλες αυτές τις πράξεις και την ίδια στιγμή δεν αφήνουν σχεδόν κανένα περιθώριο και καμμία δυνατότητα ελέγχου.

Κύριε Υπουργέ, αυτό που ιδιαίτερα μας απασχολεί είναι οι κατ' απόκλιση ρυθμίσεις. Δεν μας βρίσκουν καθόλου σύμφωνους, ειδικά όταν πρόκειται για ζητήματα δικαιοσύνης.

Η καθυστέρηση απονομής της δικαιοσύνης έχει συγκεκριμένες αιτίες και είναι γνωστές. Αναφέρθηκαν πολλές φορές. Ο εισηγητής μας, ο Αντώνης Σκυλλάκος, τις ανέφερε ολοκληρωμένα. Είναι βεβαίως και η έλλειψη προσωπικού, η έλλειψη σε δικαστές, η έλλειψη υλικοτεχνικής υποδομής και διάφορα άλλα, τα οποία δυσκολεύουν τη λειτουργία των δικαστηρίων. Όμως, η νομιμοποίηση των κατ' απόκλιση ρυθμίσεων αύριο, σε λίγο διαφορετικές συνθήκες, μπορεί να γενικευτεί και φυσικά η όποια γενίκευσή τους δεν θα έχει φιλολαϊκό χαρακτήρα. Αυτό είναι ένα το κρατούμενο.

Και στο παρελθόν λειτούργησαν διάφορες κατ' απόκλιση ρυθ-

μίσεις. Δεν γνωρίζουν οι νομικοί ότι το ιδιώνυμο θεσπίστηκε για να κυνηγήσουν τους ληστοτρόφους και διάφορους άλλους και μετά χρησιμοποιήθηκε, αξιοποιήθηκε αποκλειστικά για τη δίωξη των κομμουνιστών και πρωτοπόρων εργατών; Όμως, και αυτήν την περίοδο που ζούμε έχουν λειτουργήσει αγροτοδικεία, μαθητοδικεία, για να αντιμετωπίσουν αγροτικές ή μαθητικές κινητοποιήσεις και αγώνες.

Η πολιτική πρακτική της ποινικοποίησης της συνδικαλιστικής δράσης από όλες τις κυβερνήσεις και του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας δεν είναι κάτι ευκαιριακό. Πολύ φοβούμαστε ότι ειδικά στη σημερινή κατάσταση, με το βάθεμα της καπιταλιστικής κρίσης και τις οδυνηρές, τις τραγικές συνέπειες για την εργατική τάξη, για τα πιο πλατιά λαϊκά στρώματα, δυστυχώς, πολλά μπορούν να περιμένουμε.

Βλέπουμε ένα σοβαρό κίνδυνο στην όποια κατ' απόκλιση ρύθμιση. Και αυτός δεν είναι θεωρητικός κίνδυνος. Παίρνει μέτρα η Κυβέρνηση και νομοθετικά, για να προλάβει καταστάσεις, να δικαιολογήσει, να θωρακίσει το σύστημα, αλλά να θωρακίσει και στελέχη του συστήματος. Την περασμένη εβδομάδα, σε αυτήν εδώ την Αίθουσα, ψηφίστηκε συγκεκριμένη τροπολογία με την οποία προστατεύονται και απαλλάσσονται εκ των προτέρων μέλη διοικητικών συμβουλίων ασφαλιστικών ταμείων για τις πράξεις διαχείρισης των αποθεματικών των ταμείων ή όποια άλλη πράξη θα κάνουν στο μέλλον.

Να θυμηθούμε ότι στο πρόσφατο παρελθόν με πράξεις διοικητικών συμβουλίων ασφαλιστικών ταμείων, ύστερα από πίεση, ύστερα από κατεύθυνση κυβερνητικών στελεχών και των δυο κομμάτων –και της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ– με ανάλογες πράξεις ζημίωσαν με πολλά, με πάρα-πάρα πολλά εκατομμύρια ευρώ τα ασφαλιστικά ταμεία.

Επειδή, λοιπόν, προβλέπεται, ότι αυτό θα συνεχιστεί, ότι ανάλογες καταστάσεις δράσεις και παρεμβάσεις θα έχουμε στο εγγύς μέλλον, ψηφίζετε αυτήν την τροπολογία, ώστε έτσι να λύσουν και να δένουν, να έχουν ελεύθερα τα χέρια τους και να μην έχουν καμμία ευθύνη.

Ήθελα επίσης να σχολιάσω και ζητήματα που αναφέρονται και σε όλη τη συζήτηση που έγινε και στην επιτροπή, σχετικά με το αδέκαστο της δικαιοσύνης. Θα το πούμε για άλλη μια φορά. Σε μια ταξική κοινωνία και η δικαιοσύνη είναι ταξική. Υπάρχουν τομείς και δραστηριότητες της δικαιοσύνης, όπου η ταξικότητα εκφράζεται στο μέγιστο βαθμό και με απόλυτο τρόπο. Αυτό αφορά κυρίως και πρωτίστως τις κινητοποιήσεις και τις απεργίες των εργαζομένων. Κατά 92,4% οι απεργίες κηρύσσονται παράνομες και καταχρηστικές. Το δικαίωμα στην απεργία εξοστρακίζεται, ακρωτηριάζεται, καταργείται. Ας μη μιλούμε για ανεξαρτησία.

Η ηγεσία της δικαιοσύνης διορίζεται από την εκάστοτε κυβέρνηση και ειδικά τα κόμματα τα κυβερνητικά, η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ, πολύ συχνά κοντράρονται –ας μου επιτραπεί η φράση– ανοικτά και με χυδαίο τρόπο, για το ποιος διόρισε ποιον στην ηγεσία της δικαιοσύνης. Και μόνο το γεγονός, λοιπόν, ότι η ηγεσία διορίζεται από την εκάστοτε κυβέρνηση, αυτό τα λέει όλα. Δηλαδή, φαντάζεται κανένας σ' αυτήν την Αίθουσα ή έξω από την Αίθουσα –θα πάτε να το κουβεντιάσετε και στα καφενεία αυτό– ότι ένας μελλοντικός εισαγγελέας θα μείνει «αδιάφορος», κάτω από την πολιτική πίεση ή προπαγάνδα των μαζικών μέσων επικοινωνίας, εναντίον ενός πολιτικού προσώπου; Βεβαίως υπάρχουν εξαιρέσεις. Υπήρξαν στο παρελθόν. Υπάρχουν δικαστές, οι οποίοι έχουν μια άλλη ηθική, έχουν ένα άλλο ανάστημα, ακούν τη συνείδησή τους, αλλά αυτό δεν είναι γενικό φαινόμενο.

Ήθελα να σημειώσω επίσης, ότι το Κομμουνιστικό Κόμμα της Ελλάδας έχει καταθέσει προτάσεις για το νόμο περί ευθύνης Υπουργών. Έχουμε μιλήσει πολλές φορές για το θέμα. Έχει αποδειχθεί ότι δεν υπάρχει καμμία βούληση από τα κόμματα της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ για λήψη μέτρων –ουσιαστικών μέτρων– για την αντιμετώπιση των προβλημάτων διαπλοκής πολιτικών προσώπων, αλλά και για τη ζημία που έχει υποστεί το δημόσιο μέχρι τώρα από διάφορα σκάνδαλα. Πόσα πρωτοσέλιδα, πόσες χιλιάδες σελίδες έχουν γραφεί για τη «SIEMENS», για το Βατοπέδιο, για τα Ομόλογα. Και βεβαίως, όταν λέμε ότι ζημιώθηκε το δημόσιο, ζημιώθηκε με την ευρύτερη έννοια η λαϊκή περιουσία, ο ελληνικός λαός, γιατί ό, τι φαγώθηκε από εδώ,

ό,τι δόθηκε στα μονοπώλια ως παροχές ως ενισχύσεις ως κίνητρα ως φοροαπαλλαγές, όλα αυτά τα πληρώνει η εργατική τάξη, τα πληρώνει ο εργαζόμενος λαός. Δεν υπάρχει –το ξαναλέμε– πολιτική βούληση από τη Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ για την παραπομπή των σκανδάλων, για να πάνε στη δικαιοσύνη μια σειρά άνθρωποι.

Μίλησε ο κύριος Υπουργός πάρα πολύ σχετικά με την ανομία, με την ανυπακοή στους νόμους. Να μιλήσουμε, λοιπόν, για το ποιο είναι νόμιμο, ποια είναι η ανομία, κύριε Υπουργέ, κύριοι της Κυβέρνησης.

Στο όνομα του μνημονίου, με αφορμή την καπιταλιστική οικονομική κρίση, έχετε απλά όχι ακρωτηριάσει αλλά έχετε καταστρέψει μεροκάματα, μισθούς, δώρα Πάσχα-Χριστουγέννων, επιδόματα. Κάθε μέρα βάζετε καινούργια χαράτσια. Ψηφίσατε να κόβεται το ρεύμα και κόβεται σε αυτούς που δεν έχουν να πληρώσουν, που δεν έχουν μεροκάματο, που είναι άνεργοι. Στο όνομα της καπιταλιστικής κρίσης καταργήσατε το οκτάωρο, το πενθήμερο, το σαραντάωρο, τις συλλογικές συμβάσεις, την κοινωνική ασφάλιση και δεν θα σταματήσουμε να το λέμε. Χύθηκε πάρα πολύ αίμα για το οκτάωρο, για τις συλλογικές συμβάσεις, για το μεροκάματο. Και όμως, εν μία νυκτί, με μία πλειοψηφία που έχετε, τα καταργήσατε όλα.

Είπατε, κύριε Υπουργέ, ότι η χώρα είναι ο λαός, είναι οι άνθρωποι, δεν είναι τα βουνά και τα λαγκάδια. Ναι, είναι τα βουνά και τα λαγκάδια και πρωτίστως και κυρίως, είναι οι άνθρωποι που ζουν σε αυτόν τον τόπο. Αλήθεια, αυτούς τους ανθρώπους που δεν τους σώζετε αλλά τους τελειώνετε, τους εξοντώνετε, τους θεωρείτε και αφελείς; Ένα εκατομμύριο είναι σήμερα οι άνεργοι. Δεκάδες χιλιάδες είναι τα λουκέτα στα καταστήματα. Οι νέοι που βρίσκονται σε απόγνωση, άνεργοι, με κλειστές πόρτες της ζωής, τι είναι όλοι αυτοί που τους έχετε πτωχεύσει;

Βεβαίως, δεν λέτε τίποτα. Σε ελβετικές τράπεζες μόνο βρίσκονται 610 δισεκατομμύρια ευρώ και σε αυτόν τον τόπο παράγεται πλούτος. Ποια είναι η νομιμότητα λοιπόν και από πού αντλείτε αυτήν τη νομιμότητα για να καταστρέψετε τη ζωή των εργαζομένων, να καταστρέψετε τμήματα της εργατικής τάξης των πλατιών λαϊκών στρωμάτων; Ναι, η νομιμότητά σας είναι η σκληρή ταξική σας πολιτική. Είναι η πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης των μονοπωλίων, η οποία συναποφασίζεται στα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης από όλες τις Κυβερνήσεις, σήμερα του ΠΑΣΟΚ, χθες της Νέας Δημοκρατίας. Στην υλοποίηση αυτής της πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης των μονοπωλίων έχετε σύμμαχο και το ΛΑΟΣ αλλά και άλλες πρόθυμες δυνάμεις.

Αυτή η σκληρή αντεργατική, αντιλαϊκή, ταξική σας πολιτική δεν θα μείνει έτσι. Εμείς, το ΚΚΕ, την αντιπαλεύουμε και θα κάνουμε ό,τι περνάει από το χέρι μας, μέσα από το συνδικαλιστικό εργατικό κίνημα, με ενίσχυση του ταξικού συνδικαλιστικού κινήματος, για την ανατροπή της, για την ανατροπή αυτής της πολιτικής και για τη διαμόρφωση όρων συνθηκών και προϋποθέσεων για μία άλλη πολιτική, ριζικά διαφορετική όπου αυτοί οι οποίοι αγωνίζονται, αυτοί οι οποίοι μοχθούν, αυτοί οι οποίοι παράγουν τον πλούτο, να τον γεύονται.

Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Χαλβατζή.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Μαυρουδής Βορίδης.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Η πολιτική διαφθορά είναι ξανά το θέμα της συζήτησης σε αυτήν την Αίθουσα. Έχει απασχολήσει πλείστες όσες φορές, με διάφορες ευκαιρίες και βεβαίως η αλήθεια είναι ότι το αποτέλεσμα όλων των ερευνών και όλων των διεργασιών και όλων των Εξεταστικών Επιτροπών και όλων των Προκαταρκτικών Επιτροπών και όλων των συζητήσεων, δεν κατέληξε πουθενά. Δύο τινά συμβαίνουν: Ή οι διαδικασίες πάσχουν και δεν οδηγούν στην αποκάλυψη της αλήθειας ή υπάρχει μια απίθανη προχειρολογία η οποία όμως πηγάζει μέσα από αυτήν την Αίθουσα. Προχειρολογία στο τι ορίζει κανείς ως σκάνδαλο και στο τι ορίζει κανείς ως διασπάθιση του δημοσίου χρήματος.

Όταν, λοιπόν, προκειμένου να επιφέρει το ένα μεγάλο κόμμα

στο άλλο πλήγματα στην ηθική του ακεραιότητα, ακούω πάρα πολλές φορές εδώ κάποιον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο –παραδείγματος χάριν, το έχω ακούσει από τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας– να λέει «τα τεράστια σκάνδαλα που υπάρχουν στους εξοπλισμούς» και την αμέσως επόμενη στιγμή ρωτάς «μπορείτε να μας πείτε κάτι πιο συγκεκριμένο;», τότε τι είναι εκείνο το οποίο μένει; Δεν είναι ότι προφανώς σκάνδαλα υπάρχουν, διότι ένας πολύ υπεύθυνος το θέτει, αλλά εν συνεχεία για κάποιο λόγο –προφανώς για λόγους συμψηφισμού– αυτό δεν αποκαλύπτεται;

Την ευθύνη, λοιπόν –επιτρέψτε μου– δεν μπορούμε να τη μεταθέσουμε στο άρθρο 86. Για τις συγκαλύψεις δεν μας φταίει το νομοθετικό πλαίσιο. Τι λέει το άρθρο 86; Γιατί ακούω πάρα πολλές φορές μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα τα εξής: «Η αναγκαία συνταγματική αλλαγή» ή «Το 86 το οποίο πρέπει να αλλάξει, γιατί εξαιτίας του 86 δεν κινείται η δίωξη». Αυτό το έχω ακούσει κατά κόρον και έχει γίνει και μία δημοφιλής καραμέλα και θεωρεί πλέον συλλογικά το κοινό ότι το πρόβλημα είναι η συνταγματική διάταξη.

Μα, τι λέει αυτή η συνταγματική διάταξη; Η συνταγματική αυτή διάταξη λέει ότι όταν υπάρχουν υπόνοιες ότι ένας Υπουργός δεν κάνει καλά τη δουλειά του και εν πάση περιπτώσει, ενδέχεται να παραβιάζει το καθήκον του ή να κάνει άλλες αξιόποινες πράξεις, έρχεται στο Σώμα και το Σώμα για να αυτοπροστατευθεί, αλλά και για να προστατεύσει το κύρος του πολιτικού κόσμου θα ασκήσει τη δίωξη. Εάν το Σώμα δεν ασκεί τη δίωξη, τότε, με συγχωρείτε, το άρθρο 86 φταίει; Η διατύπωση της διατάξεως φταίει; Δεν φταίνει δηλαδή, οι αποφάσεις της Βουλής επί της ουσίας;

Εάν, όταν το αίτημα προέρχεται –λέω– από το ΠΑΣΟΚ και έρχεται προς κρίση με κυβερνητική πλειοψηφία –τυχαίο παράδειγμα– της Νέας Δημοκρατίας και η Νέα Δημοκρατία λέει «όχι, δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα» και εν συνεχεία στην επόμενη θητεία που έχουν αλλάξει οι κοινοβουλευτικοί συσχετισμοί έρχεται το αίτημα από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας, που είναι τώρα Αξιωματική Αντιπολίτευση και αντιστοίχως η κοινοβουλευτική πλειοψηφία του ΠΑΣΟΚ λέει «όχι, με συγχωρείτε, για τους δικούς μας δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα», γι' αυτό φταίει το άρθρο 86; Το Σύνταγμα φταίει γι' αυτή τη συμπεριφορά του Σώματος; Δεν φταίει το ίδιο το Κοινοβούλιο, το οποίο σε τελευταία ανάλυση δεν κάνει αυτά τα οποία πρέπει να κάνει την ώρα που πρέπει να τα κάνει;

Εκεί θα μου επιτρέψει –παρ' ό,τι βρήκα σε πάρα πολλά σημεία ορθή την τοποθέτηση του– ο αξιότιμος Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας να πω ότι η συλλογική απόρριψη την οποία δοκιμάζει το παραδοσιακό πολιτικό σύστημα, κακά τα ψέματα, είναι σε πολύ μεγάλο βαθμό απόρροια των δικών του επιλογών και ευθυνών. Διότι, εάν είχε συμπεριφερθεί διαφορετικά, εάν είχε συμπεριφερθεί με την ακεραιότητα που έπρεπε να είχε συμπεριφερθεί, δεν ξέρω αν θα ήταν κάποιος στη φυλακή, διότι αυτό σε τελευταία ανάλυση θα ήταν το αποτέλεσμα μιας ποινικής διαδικασίας. Εδώ η Βουλή δεν στέλνει κανέναν στη φυλακή. Αυτό θα το έκρινε το Συμβούλιο του Αρείου Πάγου, το Ανώτατο Ειδικό Δικαστήριο, το οποίο θα φτιαχνόταν, θα το αποφάσιζαν δηλαδή σε τελευταία ανάλυση οι δικαστές οι οποίοι θα έκριναν την υπόθεση. Η Βουλή το μόνο που έπρεπε να κάνει είναι να αποφασίσει μια παραπομπή προς διερεύνηση. Άμα δεν το αποφασίζει ούτε αυτό και αν –προσέξτε– με μία κακώς νοούμενη αντίληψη συλλογικότητας και αλληλεγγύης καλύπτονται οι πάντες, τότε δεν μας φταίει το άρθρο 86;

Εγώ το ίδιο λέω και για το ζήτημα της βουλευτικής ασυλίας. Διαβάστε τι λέει ο Κανονισμός και το Σύνταγμα για τη βουλευτική ασυλία. Άσχημες είναι οι διατυπώσεις; Λέει: «Εάν η δίωξη έχει να κάνει με την άσκηση των καθηκόντων του ή τυχόν η μήνυση είναι εξ απορροίας της ιδιότητάς του». Αυτό είναι που πρέπει να κρίνει το Σώμα. Εάν το Σώμα κρίνει ότι η μήνυση που ασκήθηκε –λέω εγώ– για την πνευματική ιδιοκτησία κάποιου πριν αποκτήσει την ιδιότητα του Βουλευτού συνδέεται με τη βουλευτική του ιδιότητα ή με τα καθήκοντα του, γι' αυτό μας φταίει η διάταξη; Δεν μας φταίει ο τρόπος με τον οποίο αποφασίζει εδώ η Βουλή για το ζήτημα της ασυλίας;

Όχι λοιπόν, να μην κάνουμε μία μετάβαση στους θεσμούς, στις

διατάξεις. Να κάνουμε κριτική του τι αποφασίζει το Κοινοβούλιο και σ' αυτό, με συγχωρείτε, αλλά δεν εξαιρείται κανένας, ούτε ο ομιλών, γιατί πολλές φορές πράγματι για λόγους επιεικειάς δεν στέκεται με την ακεραιότητα και την αυστηρότητα που πρέπει στα πράγματα. Όταν αυτό γίνεται συστηματικά, βεβαίως παράγει μία συνολική απαξίωση.

Άρα, εδώ μιλώντας εξομολογητικά, κύριε Υπουργέ, θα σας πω το εξής. Βρίσκομαι τέσσερα χρόνια στη Βουλή και για μία ψήφο μου έχω μετανιώσει και ήταν για μία άρση ασυλίας. Για μία έχω μετανιώσει, για καμμία άλλη.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

Ήταν για μία άρση ασυλίας. Το κουβαλάω ακόμα. Μέσα στη σκέψη μου αυτό έχω. Αν πήγαινα να εξομολογηθώ, αυτό θα εξομολογούμουν. Θα μου πείτε, είναι σημαντικό; Στο βαθμό που είναι. Δεν είπαμε ότι χάθηκε η πατρίδα από αυτή την ψηφοφορία! Εν πάση περιπτώσει, όμως, το λέω γιατί αυτό ήταν η συσσωρευμένη εμπειρία για όλα τα χρόνια, ήταν η συσσωρευμένη πρακτική και μιλάμε τώρα για νομοθετικές αλλαγές.

Σας άκουσα να υπερασπίζετε τη Μεταπολίτευση. Υπάρχουν πράγματα που μπορεί κανείς να αναγνωρίσει στη Μεταπολίτευση. Προφανώς τη μετάβαση σ' ένα ομαλό δυτικοευρωπαϊκό κοινοβουλευτικό σύστημα. Ήταν ένα επίτευγμα σε σχέση με τα προηγούμενα πεπραγμένα της ελληνικής πολιτικής ζωής, που ήταν έντονα, διάχυτα, ανακατεμένα. Αυτό, ναι, είναι ένα επίτευγμα. Επίσης, η σύνδεσή μας με την Ευρωπαϊκή Ένωση ήταν ένα επίτευγμα της Μεταπολίτευσης.

Αν συζητήσουμε όμως για το βιοτικό επίπεδο, συγχωρήστε με, αλλά εδώ δεν υπάρχουν επιτεύγματα, διότι το βιοτικό επίπεδο στο οποίο αναφερθήκατε στηρίχθηκε στο συνεχή και αέναο δανεισμό. Δεν στηρίχθηκε στις πραγματικές δυνατότητες.

Επομένως, εδώ –και αυτό ήταν ένα μεγάλο πρόβλημα– διαμορφώθηκε ένα τεράστιο κράτος, ακριβώς γιατί το πολιτικό σύστημα ήθελε να αναπαράγει τον εαυτό του, γιατί μέσα από τη διόγκωση του κράτους και μέσα από τις πελατειακές σχέσεις, τη διαφθορά και τη γραφειοκρατία, το πολιτικό σύστημα έκανε αυτό που του ήταν πιο εύκολο: πολύ λιγότερα επιχειρήματα, πολύ λιγότερη σκέψη, πολύ λιγότερη πειθώ και πολύ περισσότερη συννομή στην εξουσία, συννομή με την πολύ κακή έννοια, την έννοια των καθημερινών συναλλαγών.

Αυτό βεβαίως έφτασε σ' ένα αδιέξοδο, όπως και ο δανεισμός και το μέγεθος του κράτους έφτασαν σε αδιέξοδο και η ανοχή σε απαράδεκτα φαινόμενα. Άκουγα για παράδειγμα, το εξής: Οι Γερμανοί δεν μπορούν να μας καταλάβουν, γιατί απηχούν μία προτεσταντική αυστηρή ηθική, ενώ εμείς της ορθόδοξου παραδόσεως είμαστε πιο ανεκτικοί και πιο επιεικείς και περισσότερο έτοιμοι να προσχωρήσουμε στη μετάνοια, δηλαδή στο να κατανοήσουμε μία εξομολόγηση και να συγχωρήσουμε. Είναι πιο συγχωρητική η ορθόδοξη απ' όσο είναι ο προτεσταντισμός. Εγώ αισθάνομαι αρκετά ορθόδοξος, αλλά αν είναι αυτός ο προτεσταντισμός, θα προσχωρήσω στον προτεσταντισμό!

Δεν αντιλαμβάνομαι γιατί πρέπει να είμαστε επιεικείς μ' αυτούς που δεν κάνουν τη δουλειά τους, που παραβιάζουν τα καθήκοντά τους, που παραβιάζουν τον ποινικό νόμο. Γιατί πρέπει να είμαστε επιεικείς με το γεγονός ότι ο καθένας μπορεί να κάνει ό,τι θέλει. Μιλάω και για τους πολιτικούς, τους δημοσίους λειτουργούς, αλλά και για τους πολίτες τελικά, διότι αυτό είναι διάχυτο, δηλαδή η κατάρρευση, η ανυπαρξία της αίσθησης προσωπικής ευθύνης.

Εδώ έχει μία ιδεολογική ευθύνη η Αριστερά. Ποια είναι αυτή; Αυτός ο στρουκτουραλισμός της, αυτός ο μηχανικός τρόπος αντιμετώπισης των πραγμάτων, η μετάβαση στους θεσμούς. Η ευθύνη είναι οι κακοί θεσμοί, λες και δεν υπάρχουν ατομικές ευθύνες, λες και δεν υπάρχουν κακές πράξεις, λες και δεν θα έπρεπε να απευθυνθούμε στο έλλογο συνειδητό του κάθε πολίτη και να αξιώσουμε από αυτόν, ως ελεύθερο ον, να παίρνει τις αποφάσεις του και να σκέφτεται ότι αν είναι καλές οι αποφάσεις, θα επιβραβευθεί, αλλά αν είναι κακές θα τιμωρηθεί.

Αυτό, λοιπόν, η κατάργηση αυτού του διαλόγου που βρίσκεται στη βάση κάθε δικαίου συστήματος πρέπει να αναζητηθεί και πρέπει να ξανάρθουμε εκεί που πρέπει. Για λίγα φταίει -για να γυρίσουν οι σκέψεις, τις οποίες έκανε πριν ο Νίκος ο Δένδιας- η

κατάργηση κάθε έννοιας ιεραρχίας; Ίσιωμα όλα. Έφθασε κάποιος να γίνει Υπουργός -δεν έχει σημασία, για την καρπαζιά-, έφθασε ο άλλος να γίνει Πρόεδρος της Βουλής, κολλητός, είναι Βουλευτής και τι έγινε; Και αυτό πηγάει πάλι από εδώ μέσα. Πηγάει από τον τρόπο που φέρεται κανένας, από τον τρόπο που μιλάει, από τον τρόπο που ντύνεται. Έγινε κάποιος καθηγητής πανεπιστημίου, δεν έχει καμμία σημασία. Ο Πρόεδρος του Αρείου Πάγου: ανοιχτές οι πόρτες στους πολίτες. Μα, δεν πρέπει οι πόρτες του Προέδρου του Αρείου Πάγου, να είναι ανοιχτές στους πολίτες. Πρέπει να υπάρχει μία ιεραρχία, μία δομή, μία τάξη μέσα στη διοίκηση για να μπορέσεις να έχεις διοίκηση. Δεν μπορεί να υπάρξει διοίκηση, όταν όλα είναι ισοπεδωμένα, όταν δεν υπάρχουν διαφοροποιήσεις. Μα, δεν έχω ακούσει να υπερασπίζεται κανένας την έννοια της ιεραρχίας, η οποία είναι βασική, για οποιαδήποτε διαδικασία. Αυτά είναι που πρέπει να ξαναβρούμε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Το σχέδιο νόμου το συγκεκριμένο, είπαμε, είναι στη σωστή κατεύθυνση. Παρά ταύτα δεν θα μπορούσαν τάχα αυτά να έχουν γίνει, χωρίς αυτό το σχέδιο νόμου;

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΓΩΑΝΝΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Θα μπορούσε.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Χρειαζόμασταν δηλαδή, με συγχωρείτε, κύριε Υπουργέ, για να πούμε ότι αναθέτει κάποιος ειδικά σε έναν ανακριτή να διεκπεραιώσει μία δύσκολη υπόθεση, πρέπει να μας το πει ο νομοθέτης αυτό; Δεν μπορεί αυτό να το κάνει η διοίκηση του Πρωτοδικείου, η διοίκηση του Εφετείου, η διοίκηση του Αρείου Πάγου; Δεν μπορεί να το κάνει, πρέπει να το πει ο νομοθέτης;

Σε ποιο αδιέξοδο φθάνουμε; Στο να υπάρξει προτεραιότητα σε μία ποινική διαδικασία. Χρειαζόμαστε νομοθέτημα γι' αυτό; Δεν είναι εύλογο και δεν προβλέπεται και δεν υπάρχει ότι βεβαίως μπορεί να υπάρξει προτεραιότητα και επιτάχυνση σε μια ποινική διαδικασία, για λόγους του δημοσίου συμφέροντος, γιατί πρέπει να εκκαθαριστεί ταχέως η διαδικασία αυτή. Σε αυτό χρειαζόμαστε παρέμβαση νομοθετική, να το πει ο νομοθέτης αυτό, πρέπει να το πει η Βουλή;

Ερχόμαστε, λοιπόν, και παραβιάζουμε στην πραγματικότητα κενές θύρες. Άλλο χρειαζόταν εδώ. Εδώ χρειαζόταν μία συνεννόηση του Υπουργού Δικαιοσύνης ως προϊστάμενου της διοικητικής ιεραρχίας των δικαστηρίων, για να μην παρεξηγηθώ και μου πει κανείς για τις παρεμβάσεις...

Σε ένα τυπικό θεσμικό πλαίσιο -δεν μιλώ για συγκεκριμένη υπόθεση- η κίνηση αυτή γρήγορα, όχι, αλλά, όταν έχουμε υποθέσεις τέτοιες, θα τις κινούμε γρήγορα. Γενική συμφωνία-διατύπωση με τη διοίκηση της δικαιοσύνης...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Εκτός αν νομίζει ότι «παραπλανήθηκαν οι κατηγορούμενοι...».

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Άλλο.

Εγώ λέω, λοιπόν, σύμφωνα, καταλαβαίνω ότι επειδή δεν συνέβησαν αυτά, προσπαθούν να γίνουν ετούτα εδώ δια νόμου. Κατονικά δεν θα χρειαζόμασταν.

Θέλω να κάνω απλώς δύο-τρεις παρατηρήσεις.

Την αντίρρησή μας, για αυτά με τα ιδιαίτερα μεγάλου κοινωνικού ενδιαφέροντος, την ξέρετε, είναι ένα μεγάλο ζήτημα. Και εγώ θα πω ότι εδώ θα πρέπει να γίνουν επίσης δύσκολες σταθμίσεις. Θέλουμε άραγε αυτό που χαρακτηρίζεται ως σημαντικό, να δικάζεται εν θερμώ;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε, σε ένα λεπτό.

Είμαστε σίγουροι ότι αυτό οδηγεί σε ορθή απονομή της δικαιοσύνης; Έχουμε ένα μεγάλο περιστατικό, αυτό πρέπει να δικαστεί ει δυνατόν τον επόμενο μήνα ή θέλουμε να μεσολαβήσει ένα διάστημα, για να μη θολώνει η κρίση του δικαστή, για να μην πιέζεται από τη σύγχρονη «μιντιακή» εποχή, η οποία διαμορφώνει εικόνες. Τι από τα δύο θέλουμε;

Η επιτάχυνση οδηγεί πάντοτε σε ασαφές συμπέρασμα νομικό ή καμιά φορά η μεσολάβηση ενός χρονικού διαστήματος ενδέχεται να μας οδηγεί σε πιο ακριβοδίκαιη κρίση, βεβαίως και κάθε

φορά στην προστασία των θυμάτων αλλά και στα δικαιώματα των κατηγορούμενων; Εκεί είναι η δυσκολία.

Προθεσμίες: Μα οι προθεσμίες, λέμε τώρα, θα ελεγχθούν πειθαρχικά. Εγώ δεν σας λέω, για το αν θα ελεγχθούν ή δεν θα ελεγχθούν, ας πούμε ότι θα ελέγχονται. Αν πραγματικά θα μπορούσαμε να το πούμε, είστε σίγουρος ότι στο εξάμηνο θα τελείωνε ορθά μία ανάκριση για τη «SIEMENS»; Είστε σίγουρος γι' αυτό; Εγώ σας λέω, λοιπόν, ότι τους πιάνουμε τους δικαστές, τον πιάνουν τον ανακριτή από το λαϊμό και του λέμε ή τελειώνει στο εξάμηνο ή φεύγεις, σε παύουμε, είναι βαρύ πειθαρχικό παράπτωμα, θα φύγεις από το Σώμα –μπορεί να είναι δύο, μπορεί να είναι τρεις– είστε σίγουρος ότι το εξάμηνο είναι επαρκής χρόνος για τη διεκπεραίωση μίας υποθέσεως;

Εγώ πιστεύω ότι εδώ τουλάχιστον, στο επίπεδο της ανάκρισης, ακούστε –για το βούλευμα το βλέπω, στο βούλευμα έχει γίνει η βάση για ανακριτική δουλειά, αλλά την ανάκριση– μην την πνίξετε.

Έρχομαι στο άρθρο 6. Το άρθρο 86 βγάλε το. Δημιουργεί σύγχυση. Εγώ είπαμε ότι δεν αφορά το άρθρο 86. Θα βρεθούμε παραδόξως σε παράδοξο. Παραδείγματος χάριν, φανταστείτε το εξής: Τι θα γίνει αν η Βουλή κρίνει ότι –παρά τα όσα λέει η Δικαιοσύνη– είναι αρμοδία, κατά το άρθρο 86, για μια υπόθεση;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Παρακαλώ, κύριε Βορίδη, ολοκληρώστε.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Λέμε τώρα το εξής: Για το ξέπλυμα βρώμικου χρήματος έχουμε όλοι συμφωνήσει ότι αυτό πηγαινει στην τακτική δικαιοσύνη. Σας λέω ότι έρχεται η Βουλή κυρίαρχα και λέει «δεν μας ενδιαφέρει τι λέει η τακτική δικαιοσύνη, εμείς το θέλουμε εδώ».

Κακώς. Θα κινείται παράλληλα μια διαδικασία στην τακτική δικαιοσύνη; Δηλαδή θα έχουν ασκηθεί δύο δίωξεις, η μία η οποία θα έχει κινηθεί καλώς ή κακώς από το Κοινοβούλιο και η άλλη η οποία θα έχει κινηθεί στην τακτική δικαιοσύνη για τα αυτά παραπτώματα, με τις ίδιες πράξεις; Σύγχυση δημιουργείται με αυτό. Θα πρέπει να τελειώσει μια διαδικασία, για να κινηθεί η άλλη.

Άρα λοιπόν και σε αυτές τις ρυθμίσεις υπάρχουν ζητήματα. Εμείς σας τα έχουμε επισημάνει. Θα το δείτε. Το ψηφίζουμε επί της αρχής. Θα καταψηφίσουμε κάποια άρθρα που θεωρούμε ότι δεν είναι καλά δομημένα.

Όμως, αν είναι να μείνει ένα συμπέρασμα, να συμφωνήσουμε και να πούμε το εξής: Από την ακεραιότητα του Σώματος και του ελληνικού Κοινοβουλίου κρίνεται η υπόθεση του ελέγχου της διαφθοράς και κρίνεται σε όλα τα επίπεδα και στο να μη λέγονται χωρίς λόγο βαριές κουβέντες και ανοησίες –οι οποίες εν συνεχεία δεν επαληθεύονται, εκθέτουν όμως το Σώμα– και, από την άλλη μεριά, όταν υπάρχουν οποιεσδήποτε υπόνοιες, εκεί με θάρρος πρωτίστως και κυρίως η παράταξη, στην οποία ανήκει αυτός που βαρύνεται, αυτή να τον ελέγχει και αυτή να κάνει την αυτοκάθαρσή της.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Βορίδη, ο οποίος μίλησε έξι λεπτά πλέον του κανονικού.

Παρακαλώ τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΣΥΡΙΖΑ κ. Θεόδωρο Δρίτσα να λάβει το λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Ο ΣΥΡΙΖΑ, όπως εξέθεσε και τεκμηρίωσε ο συνάδελφος και ειδικός αγορητής Βασίλης Μουλόπουλος, απέναντι σε αυτό το σχέδιο νόμου δεν δίνει θετική ψήφο, δεν δίνει όμως και αρνητική. Καταθέτει την κρίση του με την ψήφο «ΠΑΡΩΝ».

Θα εξηγήσω ακριβώς πώς, κατά τη γνώμη μας, τίθενται αυτά τα ζητήματα και γιατί δεν μπορεί να γίνει τόσο εύκολα δεκτό αυτό το σχέδιο νόμου, παρά το γεγονός –και ξεκινώ από αυτό– πως όλη η Αίθουσα, όλες οι πτέρυγες και εμείς αναγνωρίζουμε ότι η ηγεσία του Υπουργείου Δικαιοσύνης αυτήν τη στιγμή, φέρνει αυτό το σχέδιο νόμου με καλή πρόθεση, για να ανταποκριθεί στην επίκαιρη πίεση της κοινωνίας, ώστε κάποια ζητήματα που αφορούν την ποινική ευθύνη πολιτικών προσώπων, να μην καταλήγουν στο κοουκάλωμα και στη συγκάλυψη και από εκεί και πέρα να επιταχύνονται κάποιες διαδικασίες και να μη χρονίζονται.

Όμως το νομικό σύστημα έχει ενιαία βάση και –αν έχει νόημα–

πρέπει να έχει ενιαία δημοκρατική βάση. Ο πολιτικός κατ' αρχάς και εν συνεχεία ο ποινικός έλεγχος των Υπουργών και των πολιτικών προσώπων είναι ένα δικαίωμα της κοινωνίας και αφορά τον τρόπο, με τον οποίο ρυθμίζονται και ισορροπούνται οι ταξικές κοινωνικές αντιθέσεις.

Εκεί κρίνεται όχι απλά και μόνο η πολιτική ευθύνη, αλλά και αυτό που λέμε νομιμότητα των πράξεων της διοίκησης και κυρίως των πολιτικών προσώπων ως προς το πόσο διασφαλίζεται το δημόσιο συμφέρον, ο δημόσιος πλούτος, πόσο δεν προκαλείται ζημία στο δημόσιο συμφέρον και στη δημόσια περιουσία και εκεί κατά βάση αρχίζει και η πολιτική και συγκροτείται ο πυρήνας της πολιτικής και της ποινικής ευθύνης των πολιτικών προσώπων.

Από εκεί και πέρα το εάν υπάρχει ιδιοποίηση πλούτου από ένα πολιτικό πρόσωπο ή από ένα πολιτικό κόμμα, εκεί πάμε στην ακραία διαφθορά, πάμε στον ευτελισμό και της πολιτικής και της ανθρωπίνης υπόστασης.

Δεν μπορεί όμως αυτά να είναι κατά κανόνα ανεξάρτητα ζητήματα. Είναι συμπεριφορές, είναι εγκλήματα, είναι κακουργήματα, όταν και όπου συμβαίνουν, συνοδά κατά κανόνα και κατά βάση με τον τρόπο με τον οποίο ασκείται η πολιτική εξουσία ως προς την υπεράσπιση του δημοσίου συμφέροντος και του δημόσιου πλούτου.

Διαφορετικά θα αντιμετωπίσουμε όλη αυτήν τη φαυλότητα του πολιτικού συστήματος –που δεν ισχύει μόνο για την Ελλάδα, είναι διεθνές φαινόμενο– τη συναλλαγή, τη διάβρωση ως ένα ζήτημα χαμηλών, ελαστικών συνειδήσεων κάποιων προσώπων. Δεν είναι έτσι. Δεν είναι ότι κάποιος απλώς και μόνο δεν αποδεικνύονται άξιοι της εντολής του λαού. Είναι ότι ένα ολόκληρο πλέγμα σχέσεων με το οποίο ασκείται η εξουσία, διαμορφώνει ακριβώς την παραβίαση της στοιχειώδους δημοκρατικής εντολής που πήρε κάθε αιρετός πολιτικός, να υπερασπιστεί το δημόσιο συμφέρον.

Ένα, λοιπόν, κενό αυτού του σχεδίου νόμου, κύριε Υπουργέ, είναι ότι στην καλή διάθεση να δώσει κάποιες απαντήσεις σε κάποια επείγοντα ζητήματα, τεμαχίζει αυτήν την ολότητα, αυτήν τη συνολικότητα.

Για να γίνω πιο συγκεκριμένος θα φέρω το παράδειγμα της δίωξης στον κ. Τσοχατζόπουλο. Έχουμε και εμείς την άποψη ότι αυτό που κατά βάση εμπόδισε το ελληνικό Κοινοβούλιο και το ελληνικό πολιτικό σύστημα να προχωρήσει σε κάθαρση και εξυγίανση όλης αυτής της φαύλης πραγματικότητας που έχει δημιουργηθεί επί σειρά ετών στην Ελλάδα, από τις οικονομικές συναλλαγές πολιτικής και οικονομίας, πολιτικής και αγοράς, πολιτικής και κεφαλαίου, δεν είναι το άρθρο 86. Δεν είναι αυτό που εμπόδισε. Εάν εμπόδισε το άρθρο 86 σε κάποιες περιπτώσεις, είναι ο περιορισμένος χρόνος παραγραφής, άρσης του αξιοποιή- νου.

Έχουμε την περίπτωση των υποβρυχίων, έχουμε δίωξη ή εν πάση περιπτώσει πρόταση για τον κ. Τσοχατζόπουλο από το ελληνικό Κοινοβούλιο για δωροδοκία, για ξέπλυμα «βρώμικου» χρήματος, αλλά η σύμβαση όχι μόνο δεν εκρίθη, τα ζητήματα της απιστίας, της παράβασης καθήκοντος, όχι μόνο δεν ετέθησαν, αλλά απαγορεύθηκαν να τεθούν. Αυτή λοιπόν η κατάτμηση είναι πάρα πολύ χαρακτηριστική και εμφολωμένη στη λογική του σχεδίου νόμου.

Από αυτήν την άποψη έχουμε μία, υποτίθεται, κατ' αρχάς επωφεληή για το δημόσιο σύμβαση για τα υποβρύχια –ή δεν την ελέγχουμε– έχουμε μία νομιμότητα σε όλη τη διαδικασία και έχουμε και τον υπεύθυνο Υπουργό γι' αυτά τα ζητήματα, γι' αυτήν τη σύμβαση ενδεχομένως –δεν έχει αποδειχθεί, δεν έχει καταδικαστεί, αθώος ο κατηγορούμενος μέχρι αποδείξεως του εναντίου– να δωροδοκείται, να ξεπλένει «βρώμικο» χρήμα.

Είναι, όμως, οξύμωρο. Αυτό το οξύμωρο αντί να το άρουμε προς την κατεύθυνση της συνολικοποίησης των πολιτικών και ποινικών ευθυνών, πάμε να το οδηγήσουμε στην εξατομικευμένη, τεμαχισμένη ευθύνη κάθε πολιτικού προσώπου ανεξάρτητα από τη συνολική ευθύνη και το πώς χειρίστηκε το δημόσιο χρήμα.

Είναι επικίνδυνο και είναι ένας από τους βασικούς λόγους που στεκόμαστε κριτικά απέναντι στο νομοσχέδιο. Και όχι μόνο αυτό, αλλά για να γίνουν όλα αυτά, για να θεσμοθετηθούν, αν θέλετε, γρήγορες διαδικασίες ανάκρισης και απονομής δικαιοσύνης, τι γίνεται;

Γίνονται εκπώσεις στις εγγυήσεις, που είναι όρος, πυρήνας κάθε δικαίου συστήματος. Και θα μου πείτε τώρα: Για έναν Υπουργό, για ένα Βουλευτή; Εδώ έχουν κάνει σημεία και τέρατα! Τι καμώνεσαι; Δεν πειράζει. Ας μην έχουν και πλήρεις εγγυήσεις, όταν ελέγχονται. Είναι ισχυροί, έχουν ευθύνη. Στο κάτω-κάτω, ας πληρώσει και ένας!

Μα αυτά δεν θα εφαρμοστούν μόνο για έναν Υπουργό ή ένα Βουλευτή. Ανοίγουν το δρόμο για μια διαδικασία ευρύτατη. Από εκεί και πέρα -ήδη ειπώθηκε και από προηγούμενο συνάδελφο- πραγματικά κανένας, όταν κάτι τίθεται ως κανόνας δικαίου στο δικαίκο σύστημα μιας χώρας, πολύ εύκολα μπορεί να μεταπηδήσει και σε εφαρμογή φυσικά, δηλαδή, να γίνουν και άλλες τέτοιες νομοθετικές ρυθμίσεις επί τη βάσει ενός κανόνα που ήδη έχει καθιερωθεί στο ελληνικό δίκαιο.

Δεν είναι τόσο αθώες όλες αυτές οι εκπώσεις. Δεν μπορεί να τις αντιμετωπίσουμε με τέτοια «αθωότητα». Είναι δικαιοσύνη έκτακτης ανάγκης σε ένα κράτος έκτακτης ανάγκης, που διατείνεται τώρα η Κυβέρνηση ότι πρέπει να έχουμε, το οποίο όμως γίνεται πολύ επικίνδυνο.

Να σας πω ένα άλλο πολύ γνωστό παράδειγμα, που το ξέρετε όλες και όλοι; Το Βατοπέδι. Σε όλες τις επιτροπές που λειτουργήσαν για το σκάνδαλο του Βατοπεδίου και σε όλες τις πτέρυγες της Βουλής, πουθενά κανένας δεν έθεσε ζήτημα ότι υπήρχαν υποψίες, απλές ενδείξεις δωροδοκίας. Δεν υπήρχαν στην υπόθεση του Βατοπεδίου και όμως, ήταν ένα τεράστιο σκάνδαλο με άυλους τίτλους ωφελιμότητας, μια συναλλαγή πολιτικών δυνάμεων, κομμάτων, πολιτικών προσώπων, Υπουργών με τμήμα της Εκκλησίας, την Ιερά Μονή και ευρύτερα, αν θέλετε, με ανταλλάγμα άυλα αγαθά, την αναπαραγωγή του πολιτικού συστήματος και την επανισχυροποίηση, επανεκλογή πολιτικών προσώπων και πολιτικών κομμάτων. Έχει και οικονομικές ουρές όλο αυτό, αλλά εδώ άμεσα δεν υπήρχε συναλλαγή.

Τι θα κάνουμε, λοιπόν, με αυτά; Τι έφταιγε; Έφταιγε το άρθρο 86; Είχαμε τίποτα που να μας εμπόδιζε; Μην επαναλάβουμε τις ιστορίες, τα έχουμε πει τόσες πολλές φορές. Και μόνο αυτά τα δυο παραδείγματα για τα υποβρύχια και για το Βατοπέδι δείχνουν ότι δεν μπορούμε τόσο εύκολα να διολισθήσουμε σε προτάσεις τέτοιου τύπου σαν αυτές που εισάγει αυτό το σχέδιο νόμου, έστω και αν εισάγονται με καλές προθέσεις, όπως το επαναλαμβάνω.

Ξέρετε κάτι; Για μια ακόμη φορά, όπως και σήμερα από την Έδρα, ο κύριος Υπουργός είπε ότι δεν είναι η συνολική ρύθμιση αυτή. Και εγώ δεν είμαι πολλά χρόνια Βουλευτής -τέσσερα χρόνια είμαι- αλλά και από την προηγούμενη Κυβέρνηση και από την τωρινή, με διαδοχικές ηγεσίες στο Υπουργείο Δικαιοσύνης, έχω ακούσει αυτήν τη δήλωση κατ' επανάληψη, ότι αυτό το σχέδιο νόμου που έρχεται, είτε για το ένα είτε για το άλλο ζήτημα, είναι ένα σχέδιο νόμου επιμέρους ρύθμισης κάποιων επειγόντων ζητημάτων, αλλά το συνολικό επίκειται και θα έρθει αργότερα είτε για τον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας είτε για την επιτάχυνση απονομής της δικαιοσύνης είτε για οτιδήποτε. Και αυτό το συνολικό δεν έρχεται ποτέ.

Έχουμε και εμείς την άποψη ότι το κύριο δεν είναι το νομοθετικό πλαίσιο. Το κύριο είναι η ασκούμενη πολιτική.

Εδώ, κύριε Υπουργέ -επειδή ακριβώς επικαλεστήκατε και την προέλευσή σας από τον κεντρικό δημοκρατικό χώρο, με τις δημοκρατικές ευαισθησίες- θα πω ότι αυτός ο χώρος έχει πράγματι καταθέσει στην ελληνική πολιτική ιστορία τέτοιες δημοκρατικές ευαισθησίες. Έχει όμως χρεωθεί και πάρα πολλά αρνητικά, έως και εγκλήματα, αυτός ο λεγόμενος μεσαίος χώρος.

Εγώ επικαλούμαι τη θετική παράδοση αυτού του πολιτικού ρεύματος, τη δημοκρατική παράδοση.

Πώς κρίνετε, κύριε Υπουργέ, τον έλεγχο των ζητημάτων της ανυπακοής, του «δεν πληρώνω», της ανομίας ή των ζητημάτων στα πανεπιστήμια;

Ένα πάρα πολύ χαρακτηριστικό, σύγχρονο, πρόσφατο γεγονός, που από εκεί και πέρα καθόρισε και την περαιτέρω άσκηση της κυβερνητικής εξουσίας, είναι το εξής: Έγιναν οι περιφερειακές και οι δημοτικές εκλογές. Ο Πρωθυπουργός και Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ έθεσε στον ελληνικό λαό και προς όλους έναν εκβιασμό «ή εγώ ή το χάος». Ο ελληνικός λαός του αφαίρεσε από την

προηγούμενη μόλις ψηφοφορία, λίγου χρονικού διαστήματος, ένα εκατομμύριο εκατό χιλιάδες ψήφους. Αρνήθηκαν. Πρόσφατα, ένα χρόνο πριν από αυτές τις εκλογές, τον είχαν ψηφίσει ένα εκατομμύριο εκατό χιλιάδες περισσότεροι ψηφοφόροι. Το ίδιο βράδυ μετά το αποτέλεσμα αυτό βγήκε θρασύτατα αυτός ο Πρωθυπουργός και είπε ότι «ο ελληνικός λαός μας έδωσε εντολή να συνεχίσουμε την πολιτική μας!».

Σε ποια δημοκρατία ζούμε, κύριε Υπουργέ; Ποιο είναι το νόημα της λαϊκής ετυμηγορίας, της λαϊκής εντολής και με ποιο δικαίωμα μία τέτοια Κυβέρνηση, με αυτού του είδους τη δημοκρατική νομιμοποίηση, επικαλείται εθνική ομοψυχία, εθνική συνεννόηση, πάταξη της ανομίας και θεωρεί ότι είναι εκτός δημοκρατικού πλαισίου το κίνημα «δεν πληρώνω» και το κίνημα της ανυπακοής;

Δεν είναι ανομία το κίνημα της ανυπακοής και το κίνημα «δεν πληρώνω». Είναι διεκδίκηση αποκατάστασης της δημοκρατίας στον τόπο μας. Είναι διεκδίκηση της στοιχειώδους ισοτιμίας και ισορροπίας που πρέπει να έχουν οι κοινωνικές ανάγκες, οι κοινωνικές διεκδικήσεις με την πολιτική έκφραση.

Αλλιώς, δεν υπάρχει πολιτική εκπροσώπηση, υπάρχει το κράτος έκτακτης ανάγκης, που επικαλείται ο κ. Βενιζέλος κάθε μέρα. Επομένως αυτό σημαίνει μη κηρυγμένη έκτακτη πολιτική πραγματικότητα, όπου πρέπει κάποιες ελευθερίες, κάποια δικαιώματα και κάποιες δημοκρατικές σχέσεις να αρθούν.

Επικαλούμαι τη δημοκρατική σας παράδοση, που επικαλεστήκατε, για να σας πω ότι πρέπει να ορθώσετε ανάστημα απέναντι σ' αυτές τις πολύ επικίνδυνες εξελίξεις. Ο κίνδυνος δεν είναι από την ανυπακοή και από το «δεν πληρώνω», δεν είναι από τέτοιου είδους κοινωνικές διεκδικήσεις, είναι από την κατάρρευση των στοιχειωδών κανόνων λειτουργίας του πολιτεύματος.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ολοκληρώστε, παρακαλώ, κύριε Δρίτσα.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Τελείωσα, κυρία Πρόεδρε.

Αυτά πρέπει να τεθούν και σε σχέση με τα ζητήματα της φαιλότητας, των σκανδάλων κι όλα αυτά, αλλά, κυρίως, πρέπει να τεθούν σε σχέση με τη δημοκρατική πραγματικότητα, που παραβιάζεται από μία Κυβέρνηση σύμβασης έργου, όπως εύστοχα είπε ο Πρόεδρός μας, ο κ. Αλέξης Τσίπρας. Φοβάμαι ότι αυτή η Κυβέρνηση έχει χρεωθεί να εκτελέσει ένα έργο και να εγκαταλείψει τον τόπο, αφού δημιουργήσει, όμως, μία πλήρη καταστροφή, που πολύ δύσκολα θα μπορεί να κατορθώσει ξανά ο ελληνικός λαός να ανορθώσει αυτήν τη χώρα.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Δρίτσα, Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΣΥΡΙΖΑ.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κυρία Πρόεδρε, θα μπορούσα να έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Παρακαλώ, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κυρία Πρόεδρε, δεν θα έπαιρνα το λόγο, αλλά θέλω να πω στον κ. Δρίτσα ότι αυτήν τη δημοκρατία εκείνος την έχτισε με πολλούς άλλους συντρόφους του και με πολλούς από εμάς και είναι ένα κεκτημένο αυτήν τη στιγμή, σ' αυτήν εδώ τη χώρα και τη ζηλεύουν πάρα πολλές χώρες.

Αλλά η δημοκρατία, κύριε Δρίτσα, έχει κανόνες. Εγώ δεν ξέρω καμία κοινοβουλευτική δημοκρατία και δεν υπάρχει άλλη γνήσια δημοκρατία εκτός από την κοινοβουλευτική δημοκρατία. Αυτοί οι κανόνες είναι αυτοί τους οποίους διαμορφώνει ο λαός μέσα από το αντιπροσωπευτικό του σύστημα, μέσα από τη λειτουργία της ίδιας της Βουλής.

Όταν, λοιπόν, αυτήν τη στιγμή τους νόμους που ψηφίζει η πλειοψηφία της Βουλής, κάποιος δεν τους τηρούν ή κάποιος εξωθούν το λαό στο να μην τηρεί τους νόμους, τότε εκείνοι οι ίδιοι που έκτισαν αυτήν τη δημοκρατία είναι εκείνοι που την αποδυναμώνουν. Έχω μια διαφορετική θεώρηση σε αυτό το ζήτημα.

Σε κάθε περίπτωση, όμως, επειδή η δημοκρατία δίνει στον καθεύτα το δικαίωμα της ελεύθερης έκφρασης λόγου και δράσης,

ας κρατήσουμε τις απόψεις μας για αυτό το ζήτημα και ας μην προχωρήσουμε τη συζήτηση σήμερα εδώ.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Τότε δεν έχει όρια η δημοκρατία.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Σας παρακαλώ. Εγώ αντιπαρέρχομαι αυτά που είπατε περί εντολών, γιατί ξέρετε αυτός είναι ο λόγος της υπερβολής που μας οδήγησε ίσως μέχρι εδώ.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Δεν είναι υπερβολή, είναι αγωνία.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Δεν θέλω να έχω συμμετοχή σε αυτό, σεβόμενος και την προσωπική σας διαδρομή.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Τότε η εξουσία δεν έχει έλεγχο, είναι ανεξέλεγκτη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ, ο κ. Εμμανουήλ Μπεντενιώτης.

Ορίστε, κύριε Μπεντενιώτη, έχετε το λόγο.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΜΠΕΝΤΕΝΙΩΤΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ηθική στην πολιτική και η διαφάνεια στη διακυβέρνηση είναι το πρώτο και σημαντικότερο πρόβλημα που αντιμετωπίζει η χώρα σήμερα.

Από τα στοιχεία και τα ευρήματα της έρευνας που διενήργησε το Τμήμα Στατιστικής του Οικονομικού Πανεπιστημίου της Αθήνας προκύπτει ότι οι οκτώ στους δέκα πολίτες πιστεύουν ότι για τη διαφθορά έχει ευθύνη ο πολιτικός κόσμος. Οι οκτώ στους δέκα πολίτες συμφωνούν ότι η διαφθορά ταυτίζεται με τα σκάνδαλα της Μονής Βατοπεδίου, της «SIEMENS», του Χρηματιστηρίου, τα οποία με την ευθύνη και Βουλευτών δεν έφθασαν να κριθούν στη δικαιοσύνη.

Οι έξι στους δέκα πολίτες της Αττικής και περισσότεροι από τους έξι στους δέκα πολίτες της Κεντρικής Μακεδονίας, δεν πιστεύουν ότι η Κυβέρνηση είναι διατεθειμένη να αντιμετωπίσει ριζοσπαστικά, καταλυτικά, αποτελεσματικά το πρόβλημα της διαφθοράς. Πιστεύουν ότι για την αποτελεσματική αντιμετώπιση αυτής της διαφθοράς απαιτείται άμεση διαδικασία, σύντομες λειτουργίες, βαρύτερες ποινές, έλεγχος των δημοσίων λειτουργιών, βελτίωση των αποδοχών, επικοινωνιακή εκστρατεία και διαφώτιση στα σχολεία, στα πανεπιστήμια, στην κοινωνία.

Εμείς, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ΠΑΣΟΚ, η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, μπορούμε να διαβεβαιώσουμε με απόλυτη συνέπεια και με υψηλό αίσθημα ευθύνης, ανταποκρινόμενοι ακριβώς στο περί δικαίου συναίσθημα του λαού, ότι έχουμε και τη βούληση, έχουμε και τη δέσμευση, έχουμε και την ευθύνη να αντιμετωπίσουμε τη διαφθορά. Γι' αυτό και προχωρήσαμε στις εξεταστικές επιτροπές, γι' αυτό και εισάγουμε και αυτό το σχέδιο νόμου σήμερα για ψήφιση.

Άλλοι είναι εκείνοι που διαλύουν τη Βουλή, για να παραγραφούν οι ευθύνες των σκανδάλων. Και ξέρει ο ελληνικός λαός πάρα πολύ καλά ποιοι ήταν εκείνοι που διέλυσαν τη Βουλή, για να έχουμε την παραγραφή στα σκάνδαλα της Μονής Βατοπεδίου. Άλλοι είναι εκείνοι που αποχωρούν από τη Βουλή, για να αποφευχθεί η δυνατότητα της παραπομπής των υπαιτίων των σκανδάλων. Άλλοι είναι εκείνοι που υπεκφεύγουν από την ευθύνη να ζητήσουν οι ίδιοι το δικαστικό έλεγχο –οι ίδιοι οι ελεγχόμενοι, οι ίδιοι οι εγκαλούμενοι- ανεξάρτητα από την οποιαδήποτε παραγραφή.

Αν παρακολουθήσουμε τα γεγονότα και τις πολιτικές, κοινωνικές και οικονομικές εξελίξεις στις χώρες που αντιμετωπίζουν οικονομική κρίση, παρατηρούμε ότι είναι οι χώρες στις οποίες παρουσιάζεται μια εκτεταμένη διαφθορά, είναι οι χώρες στις οποίες η διαφθορά, η πολιτική διαφθορά και η αδιαφάνεια στη διακυβέρνηση κυριαρχούν στις λειτουργίες της δημόσιας διοίκησης.

Από τα στοιχεία της ίδιας της έρευνας προκύπτει ακόμα ότι το 53% των πολιτών θεωρεί ότι δεν παραβιάζεται η ηθική, όταν ο πολίτης «υποχρεώνεται» –σε εισαγωγικά η εννοιολογία της λέξης- να χρηματίζει και να δωροδοκεί το δημόσιο λειτουργό, προκειμένου να επιτύχει τη διεκπεραίωση της υπόθεσής του και

τη διασφάλιση νομίμου δικαιώματος, όταν αυτός είναι ο μόνος τρόπος για να επιτευχθεί αυτό.

Ακόμα, κατά την έρευνα, περισσότεροι από το 50% των πολιτών πιστεύουν ότι, για να επιτευχθεί η διεκπεραίωση μιας υπόθεσης στη δημόσια διοίκηση και για να διασφαλιστεί ένα νόμιμο δικαίωμα, είναι απαραίτητο ο πολίτης να αποδεχθεί τη συναλλαγή με το δημόσιο υπάλληλο και να προχωρήσει στη δωροδοκία. Άλλωστε, η διεθνής διαφάνεια αποδέχεται ακριβώς ότι το πολιτικό σύστημα έχει την πρώτη και την κύρια ευθύνη για τη διαφθορά και την αδιαφάνεια. Αυτό, δυστυχώς, πρέπει να το συνομολογήσουμε όλοι σ' αυτή την Αίθουσα, είναι μια πικρή, τραγική, δραματική πραγματικότητα. Το πολιτικό σύστημα, έτσι όπως λειτουργεί, δεν μπορεί να αντιμετωπίσει το πρόβλημα. Χρειάζεται ρήξεις, χρειάζεται μεταρρυθμίσεις, χρειάζεται αλλαγές, χρειάζεται σύγκρουση με το κατεστημένο που υιοθετεί τη στήριξη αυτού του συστήματος.

Η χώρα μας πράγματι τα τελευταία χρόνια, κλυδωνίζεται από μια σειρά σκανδάλων. Πρωταγωνιστές σε αυτά τα σκάνδαλα είναι πολιτικοί, κρατικοί λειτουργοί, δημόσιοι υπάλληλοι. Εύλογα και δίκαια γι' αυτό έχει κλονιστεί η εμπιστοσύνη του λαού στο πολιτικό σύστημα και δίκαια η ευνομούμενη πολιτεία αναμφίβολα έχει υποστεί ισχυρό κλονισμό, ενώ περαιτέρω δεν έχουν λογοδοτήσει στη δικαιοσύνη οι υπαίτιοι, δεν έχουν παραπεμφθεί οι πρωταγωνιστές, ενώ δεν μπορούν να καταδικαστούν μόνο οι συνεργοί και ίσως οι εντολοδόχοι και να αποσιγάσουν οι εντολές.

Το άρθρο 86 του Συντάγματος, έτσι όπως ισχύει, αποδυναμώνει την έννοια δικαίου, αφού διευκολύνει με την αποσβεστική προθεσμία την παραγραφή. Εκεί είναι το πρόβλημα.

Για τους πολιτικούς, όμως, κατά την άποψη του περί δικαίου αίσθηματος, δεν πρέπει και δεν υπάρχει παραγραφή. Δεν μπορεί να ισχύουν αποσβεστικές προθεσμίες. Ο πολιτικός με δική του πρωτοβουλία όταν εγκαλείται, πρέπει να προσφεύγει ο ίδιος στη δικαιοσύνη. Γι' αυτό η διάταξη της παραγράφου 5 του άρθρου 86 έχει μια ιδιαίτερη, μια ξεχωριστή, αλλιώτικη σημασία.

Οι εγγενείς όμως, αδυναμίες της δικαιοσύνης, οι μεγάλες καθυστερήσεις στην απονομή αλλά και οι οποιεσδήποτε άλλες υπερημερίες που παρουσιάζονται στο σύστημα της δικαιοσύνης, πρέπει να ξεπεραστούν με σαφείς διατάξεις, με πρόβλεψη που να εκφράζει την έννοια της ευνομούμενης πολιτείας, έτσι ώστε να φτάνουν έγκαιρα στη δίκη κατά προτεραιότητα, όλες εκείνες οι υποθέσεις που αφορούν διαφθορά πολιτικών και κρατικών στελεχών, αλλά και υποθέσεις –σωστά αναφέρεται στο σχέδιο νόμου- μεγάλου κοινωνικού ενδιαφέροντος αλλά και μείζονος δημοσίου συμφέροντος.

Με δεδομένο ότι ο νόμος δεν πρέπει να παραβιάζει αξίες και ηθικές αρχές, πρέπει να αποδεχθούμε ότι το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου ακριβώς εκφράζει αυτές τις αξίες και στηρίζεται σε ηθικές αρχές, αφού έχει στόχο, τον κολασμό των ενόχων που έχουν παραβιάσει την ηθική στην πολιτική, αλλά και τη διαφάνεια στη διακυβέρνηση.

Χρειάζονται ριζοσπαστικές αλλαγές αλλά και μια δικαιοσύνη ανεξάρτητη και περαιτέρω αποτελεσματική. Ακριβώς γι' αυτήν τη δικαιοσύνη την ανεξάρτητη και αποτελεσματική, εισάγετε για ψήφιση το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου, για να επιταχυνθεί η εκδίκαση πράξεων διαφθοράς πολιτικών και κρατικών αξιωματούχων, για να έρθουν γρήγορα στην κρίση της δικαιοσύνης οι υποθέσεις του μείζονος κοινωνικού ενδιαφέροντος και του μεγάλου δημοσίου συμφέροντος, για να αναστηλωθούν επιτέλους οι αρχές και για να επανακτηθεί κυρίως η χαμένη αξιοπιστία του πολιτικού κόσμου.

Όμως πρέπει να υπογραμμιστεί για μια ακόμη φορά, ότι για τους πολιτικούς δεν υπάρχει αποσβεστική προθεσμία, δεν υπάρχει παραγραφή, αφού σύμφωνα –και θα το επαναλάβω- με την παράγραφο 5 του άρθρου 86 του Συντάγματος προβλέπεται ότι αν «για οποιονδήποτε άλλο λόγο, στον οποίο περιλαμβάνεται και η παραγραφή, δεν περατωθεί η διαδικασία που αφορά δίωξη κατά προσώπου που είναι ή διατέλεσε μέλος της Κυβέρνησης ή Υφυπουργός, η Βουλή μπορεί, ύστερα από αίτηση του ίδιου ή των κληρονόμων του, να συστήσει ειδική επιτροπή, στην οποία μπορούν να μετέχουν και ανώτατοι δικαστικοί λειτουργοί για τον έλεγχο της κατηγορίας».

Έτσι κανένας δεν μπορεί να ισχυριστεί ότι η παραγραφή εμποδίζει για τους πολιτικούς τη δικαστική διερεύνηση της κατηγορίας. Αρκεί οι ίδιοι οι πολιτικοί να έχουν υψηλό αίσθημα ευθύνης και να υπηρετούν την ηθική στην πολιτική και τη διαφάνεια στη διακυβέρνηση. Γι' αυτό και αυτοί οι πολιτικοί που υπεκφεύγουν αυτήν την παράγραφο 5 του άρθρου 86 του Συντάγματος, θα έχουν στην ιστορική τους διαδρομή αυτήν την ευθύνη να τους ακολουθεί. Διότι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι πολιτικοί πρέπει να μπορούν να επαναλάβουν άφοβα και υπερήφανα τα λόγια του Δημοσθένη: «Κρίνω και αποφασίζω χωρίς υστεροβουλία, χωρίς να προσδοκώ οικονομικό όφελος. Κανείς δεν μπορεί να με κατηγορήσει ότι κέρδισα κάτι από τους λόγους και τις πράξεις μου στην πολιτική μου ζωή». Ακριβώς για να υπηρετηθούν αυτές οι φράσεις, αυτές οι θέσεις, εμείς ψηφίζουμε το σχέδιο νόμου και θα επιμεινουμε και περαιτέρω από αυτήν την ψήφιση στο ότι πρέπει η πολιτική μας ζωή να έχει ποιότητα ηθικής και διαφάνειας στη λειτουργία της.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος, κ. Μπεντενιώτη.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Κεφαλληνίας του ΠΑΣΟΚ κ. Σπυρίδων Μοσχόπουλος.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, άκουσα με μεγάλη προσοχή τις τοποθετήσεις όλων των συναδέλφων, των εισηγητών των κομμάτων, των Κοινοβουλευτικών Εκπροσώπων. Θα σημειώσω μόνο κάποια τοποθέτηση που μου έκανε ιδιαίτερη εντύπωση. Αυτή ήταν η τοποθέτηση του συναδέλφου του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού που στα οκτώ λεπτά της αγόρευσής του δεν αναφέρθηκε καθόλου στο συγκεκριμένο σχέδιο νόμου. Άκουσα μόνο να εκτοξεύει κάποιες λαϊκίστικες κορώνες. Στο σημείο αυτό, θα ήθελα να πω ότι το μόνο που βλάπτει κυρίως και πρώτιστα ο λαϊκισμός είναι το πολιτικό μας σύστημα, το οποίο έσπευσε κάπως να υποστηρίξει στην αρχή της ομιλίας του. Εξάλλου, ο λαϊκισμός έχει πολύ κοντά πόδια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το σχέδιο νόμου για την εκδίκαση πράξεων πολιτικών και κρατικών αξιωματούχων έρχεται να καλύψει το κενό που παρατηρείται και έχει σαν αποτέλεσμα τις απαράδεκτα μεγάλες χρονικά καθυστερήσεις στις δικαστικές αιθουσες ιδιαίτερα γι' αυτές τις υποθέσεις.

Παρ' όλα τα νέα μέτρα για την επιτάχυνση στην απονομή της δικαιοσύνης, οι υποθέσεις ιδιαίτερης σημασίας και βαρύτητας πρέπει να δικάζονται κατ' απόλυτη προτεραιότητα και σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα.

Η δυνατότητα αυτή δίνεται ήδη στον εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, όπως και στον Υπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων που μπορούν να ζητήσουν τη διεξαγωγή της παραπάνω διαδικασίας. Όλες αυτές οι διατάξεις, όμως, δεν έχουν αποδώσει τα επιθυμητά αποτελέσματα. Γι' αυτό και η εκδίκαση σκανδάλων που ταλανίζουν για χρόνια την πολιτική, οικονομική και κοινωνική ζωή του τόπου δεν έχει ακόμα ολοκληρωθεί. Δεν υπάρχει τελεσιδικία σε κανένα από αυτά τα σκάνδαλα. Αποτέλεσμα είναι να έχει κλονιστεί η εμπιστοσύνη των πολιτών στην πολιτική και στους πολιτικούς και να επιδεινώνεται και γι' αυτό το λόγο η σημερινή δύσκολη και κρίσιμη οικονομική συγκυρία.

Θα πρέπει, λοιπόν, να οριστεί με σαφήνεια με ποιες προϋποθέσεις θα δικάζονται κατά προτεραιότητα και ποιο θα είναι το περιεχόμενο της κατά προτεραιότητα εκδίκασής τους, καθώς και η διαδικασία. Αυτό το σκοπό έρχεται να υπηρετήσει το παρόν σχέδιο νόμου.

Αφού, λοιπόν, τέθηκε το σχέδιο νόμου σε δημόσια διαβούλευση και εξέφρασαν την άποψή τους και τη γνώμη τους οι πολίτες, ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου, η Ένωση Δικαστών και Εισαγγελέων και η Ένωση Εισαγγελέων Ελλάδας, αυτό το σχέδιο νόμου ορίζει με ακριβή και σαφή τρόπο και τα εγκλήματα που εντάσσονται στις συγκεκριμένες ρυθμίσεις αλλά και τη διαδικασία που ακολουθείται.

Συγκεκριμένα, εντάσσονται τα εγκλήματα κακοουγκρηματικού και μόνο χαρακτήρα, όχι πλημμελήματα, τα οποία δεν υπάγονται

στις ρυθμίσεις του άρθρου 86 παράγραφος 1 του Συντάγματος και διαπράττουν Υπουργοί ή Υφυπουργοί κατά τη διάρκεια της θητείας τους -ακόμη κι αν οι υπαίτιοι έχουν παύσει να φέρουν την ιδιότητα αυτή και εφόσον τα κακοουγκρηματα αυτά υπάγονται καθ' ύλην στην αρμοδιότητα του τριμελούς Εφετείου- επωφελούμενοι από την ιδιότητά τους, δηλαδή εκείνα που τους δίνεται η ευκαιρία να τελέσουν εξαιτίας της ιδιότητάς τους και των πλεονεκτημάτων που τους προσφέρει αυτή. Επίσης θα μπορούσαν να ενταχθούν κακοουγκρηματα που σχετίζονται απλώς με την εκτέλεση των υπουργικών καθηκόντων, αρμοδιότητας προφανώς τριμελούς Εφετείου.

Δεν υπάγονται εγκλήματα αρμοδιότητας του Μεικτού Ορκωτού Δικαστηρίου. Επίσης εντάσσονται τα κακοουγκρηματα τα οποία διαπράττουν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους οι επωφελούμενοι από την ιδιότητά τους γενικοί και ειδικοί γραμματείς υπουργείων, διοικητές, υποδιοικητές ή πρόεδροι διοικητικών συμβουλίων ή διευθύνοντες ή εντεταλμένοι σύμβουλοι νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, δημοσίων επιχειρήσεων, δημοσίων οργανισμών και νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου, που η διοίκηση ορίζεται άμεσα ή έμμεσα από το κράτος, καθώς και αιρετά μονοπρόσωπα όργανα των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης, εφόσον τα κακοουγκρηματα αυτά εμπίπτουν στην αρμοδιότητα του τριμελούς Εφετείου. Ακόμη όλα τα εγκλήματα εκείνα που διαπράττει ο υπάλληλος κατά την άσκηση της ανατεθείσας σε αυτόν από το νόμο ή την αρμοδιότητα αρχή υπηρεσίας, κατά το χρόνο δηλαδή που ασκεί τα καθήκοντά του και στο πλαίσιο των υπηρεσιακών του καθηκόντων αλλά και γι' αυτά που τελεί εκμεταλλευόμενος την ιδιότητά του και ας είναι άσχετα προς την υπηρεσία του.

Κακοουγκρηματα ιδιαίτερα μεγάλου κοινωνικού ενδιαφέροντος ή μείζονος δημόσιου συμφέροντος που συνταράσσουν την κοινωνική ζωή της χώρας ή αντίστοιχα κατάχρηση χρημάτων του δημοσίου. Ο χαρακτηρισμός της υπόθεσης γίνεται με πράξη από τον εισαγγελέα του Αρείου Πάγου και υπάγονται στην παρούσα ειδική διαδικασία μόνο εφόσον ανήκουν στην αρμοδιότητα του τριμελούς Εφετείου.

Η διαδικασία της ανάκρισης διενεργείται κατά προτεραιότητα από πρόεδρο Πρωτοδικών και πρέπει να ολοκληρωθεί -και πολύ σωστά μπαίνουν προθεσμίες- μέσα σε προθεσμία τεσσάρων μηνών. Το Δικαστικό Συμβούλιο μπορεί με βούλευμα να παρατείνει τη διαδικασία το πολύ για δύο μήνες, αν συντρέχουν σοβαροί λόγοι. Σε δυσχερείς υποθέσεις προβλέπεται ότι μπορούν να οριστούν επιπλέον μέχρι δύο ανακριτές, πρόεδροι Πρωτοδικών και ένας εισαγγελέας. Οι ανωτέρω δικαστικοί λειτουργοί απαλλάσσονται από όλα τα άλλα καθήκοντά τους, έτσι ώστε να αφοσιωθούν απεριόριστα στην ανακριτική διαδικασία και έτσι να τελειώνει το συντομότερο δυνατό χρονικό διάστημα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο αυτό που συζητάμε σήμερα, κινείται προς την κατεύθυνση ενίσχυσης εμπιστοσύνης των πολιτών προς τους θεσμούς, προς την πολιτική, τους πολιτικούς και την ίδια τη δικαιοσύνη. Είναι ένα νομοσχέδιο-τομή του Υπουργείου Δικαιοσύνης και γι' αυτό θα πρέπει να συγχαρώ την ηγεσία του Υπουργείου και τους συνεργάτες του και είναι ενταγμένο στο μεταρρυθμιστικό έργο του Υπουργείου, που τα δύο τελευταία χρόνια έχει ξεκινήσει. Είναι ένα νομοσχέδιο που θα επηρεάσει θετικά τη δημόσια διοίκηση, θα επηρεάσει θετικά τη δικαιοσύνη και την κοινωνία στο σύνολό της.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Μοσχόπουλο και για την τήρηση του χρόνου.

Ξέρω ότι ήσασταν προετοιμασμένοι για πολύ περισσότερα, αλλά ο χρόνος περιορίζει πολύ.

Η Βουλευτής Βοιωτίας του ΠΑΣΟΚ, κ. Βασιλική Τσόνου-Βυλλιώτη, έχει το λόγο.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΤΣΟΝΟΥ-ΒΥΛΛΙΩΤΗ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Αξιότιμε κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι γεγονός ότι η χώρα μας βιώνει την πολυεπίπεδη και πολυσχιδή μεγαλύτερη κρίση της μεταπολιτευτικής ιστορίας μας.

Είναι γεγονός, επίσης, ότι η κρίση αυτή έχει επηρεάσει θεσμούς, έχει επηρεάσει αξίες. Κατ' αυτό τον τρόπο, έχει τρωθεί

αθεράπευτα το κύρος και της δικαιοσύνης. Κάποιοι εκμεταλλευόμενοι το γεγονός ότι η λαϊκή δυσaréσκεια διογκώνεται, συνεπεία των σκληρών μέτρων που αναγκάζεται η Κυβέρνηση να πάρει για τη διάσωση της χώρας –μέτρα ανάγκης και όχι επιλογής- με τη χρήση μεγαλοστομίας, παρακινούν πολίτες στο να αντιδρούν σε νόμιμες δημοκρατικές διαδικασίες, κυρίως όμως νομοθετημάτων, που ψηφίζονται μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα, με τους κανόνες και το Σύνταγμα της ευνομούμενης πολιτείας, της δημοκρατίας μας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ**)

Είναι γεγονός ότι υπάρχει δυσaréσκεια για την κατάσταση της δικαιοσύνης σήμερα. Γιατί πράγματι ο συνεχώς διογκούμενος αριθμός των υποθέσεων, η καθυστέρηση στην εκδίκασή τους, οι πολυδαίδαλες ανακριτικές διαδικασίες, οι συνεχείς αναβολές στα πινάκια, δυστυχώς κάνουν τους πολίτες να αισθάνονται ότι δεν απολαμβάνουν δικαιοσύνης, ότι υπάρχει στη χώρα μας ένα καθεστώς αρνησιδικίας. Κι αυτό το καθεστώς αρνησιδικίας διογκώνει τη δυσaréσκειά τους όταν αναφέρεται σε εγκλήματα πολιτικών προσώπων.

Υπάρχει θεσμικό πλαίσιο για τα εγκλήματα των πολιτικών προσώπων: Είναι το άρθρο 86 του Συντάγματος. Είναι ο ν.3849/2010 για τα υπηρεσιακά εγκλήματα -κατά τον χρόνο δηλαδή της υπηρεσίας- από δημοσίους λειτουργούς. Το άρθρο 35 παράγραφος γ' του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας επιτρέπει την κατ' εξαίρεση και κατά προτεραιότητα σοβαρής σημασίας υπόθεση, μετά από άσκηση της δίωξης από τον εισαγγελέα του Αρείου Πάγου.

Παρ' όλα αυτά υπάρχει ένα τεράστιο κενό για τις υποθέσεις που διαπράττονται από Υπουργούς, Υφυπουργούς, πολιτικά πρόσωπα, αλλά και κρατικούς αξιωματούχους. Στα μεν πολιτικά πρόσωπα, ακόμη και όταν έχει λήξει η θητεία τους, υπάρχει κενό όταν δεν υπάγονται στην κατηγορία του άρθρου 86 του Συντάγματος. Στους δε λοιπούς κρατικούς αξιωματούχους -όπως γραμματείς, ειδικούς γραμματείς Υπουργείων, διοικητές, προέδρους και διευθύνοντες συμβούλους νομικών προσώπων δημοσίου και ιδιωτικού δικαίου, όταν ορίζονται από το κράτος, αιρετούς εκπροσώπους- όταν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους ή επ' ευκαιρία αυτής, κάνουν κατάχρηση της διακριτικής ευχέρειας που τους παρέχει η διοίκηση στην άσκηση των καθηκόντων τους.

Αυτά τα κενά έρχεται να καλύψει η ειδική ποινική διαδικασία που εισάγεται με το παρόν νομοσχέδιο.

Επίσης προβλέπεται ότι μπορεί ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου σε περιπτώσεις μεγάλου κοινωνικού ενδιαφέροντος ή μέζονος δημοσίου συμφέροντος, να χαρακτηρίσει την πράξη ως τοιαύτη και να την παραπέμψει σε ανάκριση σε έμπειρο δικαστή, πρόεδρο πρωτοδικών, ο οποίος μάλιστα μπορεί να συνεπικουρείται συνεπεία της σημασίας της και από άλλους δύο προέδρους πρωτοδικών και άλλον ένα εισαγγελέα. Η ανάκριση ορίζεται σε σύντομο χρονικό διάστημα, σε τέσσερις μήνες. Η υπόθεση παραπέμπεται στο ακροατήριο με την έκδοση αμετάκλητου βουλεύματος του συμβουλίου εφετών και όχι δι' απευθείας κλήσεως, που σημαίνει ότι υπάρχει ασφαλιστική δικλίδα ενός εμπειρότερου δικαστικού σχηματισμού. Η υπόθεση έρχεται στο ακροατήριο και δεν υπάρχουν αναβολές. Τελειώνει σε μια δικάσιμο. Και αν υπάρξει ανάγκη αναβολής, απλώς διακόπτεται. Άλλως, εντός διμήνου ξανά, προσδιορίζεται όταν υπάρχει το ανέφικτο της συνεχίσεώς της. Όταν δεν ασκείται έφεση, ο εισαγγελέας εφετών είναι υποχρεωμένος εντός διμήνου από της διαβίβασεως της δικογραφίας, να την παραπέμψει ώστε να οριστεί άμεσα, δικάσιμος για την εκδίκασή της.

Σ' αυτές τις περιπτώσεις η ανάκριση γίνεται από ανακριτή που δεν είναι επιφορτισμένος και με άλλες υποθέσεις. Όλοι ξέρουμε τι έγινε με τις υποθέσεις που εξετάζονταν ανακριτικά μέχρι τώρα. Ακόμη δεν έχουν οριστεί δικάσιμοι. Στην πολυδαίδαλη υπόθεση του σκανδάλου της «SIEMENS», ενώ είχε οριστεί ειδικός δικαστής-ανακριτής για τη συντέλεση της ανάκρισης, μετά από ενάμιση χρόνο, ορίστηκε δεύτερος ανακριτής για την υποβοήθηση του έργου του.

Βλέπουμε ότι μέχρι τώρα, τα φυσικά πρόσωπα δεν έχουν έλθει ως κατηγορούμενοι, διότι δεν έχει οριστεί ακόμα η δικάσιμος.

Η παρούσα ρύθμιση προβλέπει χωρισμό όσον αφορά τα φυ-

σικά πρόσωπα και βεβαίως για ό,τι δεν προβλέπεται ρύθμιση από την παρούσα νομοθετική ρύθμιση, να συμπληρώνεται από τις διατάξεις του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και του Ποινικού Κώδικα.

Εισάγει κάτι νέο αυτή η ειδική ποινική διαδικασία; Όχι. Απλώς με τους δικαστικούς σχηματισμούς που έχουν δοκιμαστεί στην πράξη (έμπειροι δικαστές), επιταχύνει μία διαδικασία που πρέπει να τελειώνει και δεν έχει λόγο να καθυστερεί.

Πολλοί έχουν επικρίνει αυτές τις διατάξεις κατά καιρούς και στις επιτροπές και ενώπιον της Ολομέλειας σήμερα. Βέβαια σαν επικριτικό στοιχείο επικαλούνται ότι δεν υπάρχει η εξασφάλιση της δίκαιης δίκης διότι, για παράδειγμα, δεν υπάρχουν αναβολές ή γίνεται πολύ σύντομα η ανάκριση, ότι ο χαρακτηρισμός της πράξης από τον εισαγγελέα ως μέζονος σημασίας δεν έχει ασφαλιστικές δικλίδες, ότι δήθεν υπάρχει σύγκρουση αρμοδιοτήτων μεταξύ του Ανωτάτου Ειδικού Δικαστηρίου και του τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων που είναι το κατά νόμο και το καθ' ύλην αρμόδιο για την εκδίκαση αυτών των κακουργημάτων ή ότι εν πάση περιπτώσει, παραβιάζεται η αρχή της αναλογικότητας και της δίκαιης δίκης στο σύνολό της, διότι δεν υπάρχουν τα εγγύα μίας δίκαιης δίκης. Όταν όμως υπάρχει η διάταξη του άρθρου 43 παράγραφος 2 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και, για παράδειγμα, έχει χαρακτηριστεί πράξη μέζονος ενδιαφέροντος, υπάρχει η δυνατότητα να μπει στο αρχείο όταν πρόκειται για προφανώς αβάσιμη ή αστήρικτη κατηγορία. Επίσης υπάρχει η δυνατότητα εφέσεως κατά του παραπεμπτικού βουλεύματος και να ασκηθούν όλα τα δικαιώματα εκ μέρους του κατηγορουμένου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πράγματι η διαφθορά έχει διογκωθεί στη χώρα μας, όμως η πολιτική βούληση για την καταπολέμησή της έχει επιδειχθεί από την Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και τον Γιώργο Παπανδρέου. Είμαστε όλοι μάρτυρες τού τι συνέβη και ποιοι είναι αυτοί οι οποίοι διεκδίκησαν ώστε η υπόθεση της «SIEMENS» να προχωρήσει και να παραπεμφθούν οι υπόλογοι των πράξεων που φέρονταν ότι τελέστηκαν κατά τη διάρκεια της θητείας τους. Ποιοι όμως τόλμησαν σ' αυτήν την Αίθουσα και ποιοι δεν τόλμησαν, είναι γνωστοί στο πανελλήνιο. Ας λείπει λοιπόν η υποκρισία.

Κύριε Υπουργέ, επ' ευκαιρία της τοποθετήσεώς μου θα ήθελα να σας μεταφέρω την αγωνία και τον προβληματισμό των δικαστικών υπαλλήλων του νομικού κόσμου και του Δικηγορικού Συλλόγου του Πρωτοδικείου Θήβας για την κάλυψη των κενών του Πρωτοδικείου Θηβών, όσον αφορά τους δικαστικούς υπαλλήλους. Δυστυχώς το 50% των δικαστικών υπαλλήλων στο Πρωτοδικείο Θήβας, στο Ειρηνοδικείο και στο Πταισματοδικείο λείπει ύστερα από μετατάξεις, αποσπάσεις ή συνταξιοδοτήσεις. Παρακαλώ πολύ αυτό να ληφθεί σοβαρά υπ' όψιν όταν πρόκειται για ένα ενεργό και δραστήριο δικαστικό μέγαρο που έχει δεκατέσσερις ποινικές συνεδριάσεις το μήνα και τρεις πολιτικές υποθέσεις. Καταθέτω το έγγραφο για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Βασιλική Τσόνογλου-Βυλιώτη καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Αξίотιμοι συνάδελφοι, πράγματι αυτό το νομοσχέδιο δίνει απαντήσεις και διαλύει την καχυποψία των πολιτών. Είναι ένα νομοσχέδιο που ενισχύει το κύρος της δικαιοσύνης, γι' αυτό και σας καλώ να το υπερψηφίσετε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε την κυρία συνάδελφο.

Το λόγο έχει η κ. Μαρία Κυριακοπούλου, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ στο Νομό Αχαΐας.

ΜΑΡΙΑ ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μετά το ν. 3904/2010 για την επιτάχυνση της ποινικής δίκης, το σημερινό νομοσχέδιο στοχεύει στην περαιτέρω ώθηση των υποθέσεων εκείνων που παρουσιάζουν έντονο κοινωνικό ενδιαφέρον είτε λόγω της φύσεως και των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών του εγκλήματος είτε λόγω της ιδιότητος εκείνου που τέλεσε την πράξη. Έτσι με τη νέα ταχεία διαδικασία θα εκδικάζονται κατά απόλυτη προτεραιότητα τα

κακουργήματα αρμοδιότητας τριμελούς εφετείου που τέλεσαν Υπουργοί και Υφυπουργοί, κατά τη διάρκεια της θητείας τους και δεν υπάγονται στο άρθρο 86 του Συντάγματος, τα κακουργήματα που τέλεσαν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους ή επωφελοόμενοι της ιδιότητάς τους Βουλευτές και γραμματείς Υπουργείων, διοικήσεις νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, δημοσίων επιχειρήσεων και οργανισμών και αιρετοί των ΟΤΑ, καθώς και κακουργήματα ιδιαίτερα μεγάλου κοινωνικού ενδιαφέροντος ή μείζονος συμφέροντος.

Είναι γεγονός ότι υπάρχουν σημαντικές καθυστερήσεις στην απονομή της δικαιοσύνης. Ακόμα βέβαια είμαστε σε αναμονή να αποδώσουν τα επιθυμητά αποτελέσματα οι ήδη ψηφισθείσες διατάξεις. Παράλληλα υπάρχουν ελλείψεις προσωπικού δικαστικών λειτουργιών και γραμματέων, που είναι αναμφίβολα ένας βασικός παράγοντας των καθυστερήσεων.

Είναι δεδομένο ότι χρειάζεται συνολική αντιμετώπιση του προβλήματος και γι' αυτό απαιτούνται συνεχείς προσπάθειες, όχι μόνο από πλευράς πολιτικής ηγεσίας και νομοθετικής λειτουργίας, αλλά και από πλευράς δικαστικών λειτουργιών, χωρίς τη συνεργασία των οποίων δεν μπορεί να ευδοκιμήσει και να αποδώσει καμία προσπάθεια.

Μέχρι όμως να λειτουργήσει στο σύνολό της η δικαιοσύνη, όπως όλοι αναμένουμε, είναι ορθό να διαχωριστούν και να προκριθούν ορισμένες υποθέσεις που θίγουν το σύνολο της κοινωνίας και δεν ικανοποιούν το περί δικαίου αίσθημα. Σε μια δημοκρατική πολιτεία αυτά είναι πρωτίστως τα αδικήματα που διαπράττουν πολιτικοί και αξιωματούχοι, που διαχειρίζονται δημόσιο χρήμα. Τα τελευταία χρόνια ξεσπασαν μια σειρά από σκάνδαλα -«SIEMENS», ομόλογα, Βατοπέδι- στα οποία εμπλέκονται ανώτερα πολιτικά στελέχη και δεν έχουμε δει μέχρι σήμερα, ένα αποτέλεσμα από πλευράς δικαιοσύνης. Σε ορισμένες μάλιστα περιπτώσεις, είναι τέτοια η βραδύτητα, που δημιουργούνται και υπόνοιες για το κατά πόσο υπάρχει αμεροληψία ή αν πίσω από τη βραδύτητα κρύβονται σκοπιμότητες και έξωθεν παρεμβάσεις. Τα μεγαλύτερα οικονομικά σκάνδαλα των τελευταίων ετών, που αφορούν διασπάθιση δημοσίου χρήματος πολλών εκατομμυρίων, περιλαμβάνονται σε δεκάδες δικογραφίες που διερευνώνται από τη δικαιοσύνη, μερικά εκ των οποίων έχουν τελεστεί σε βάθος χρόνου, πέραν της δεκαετίας και εν τούτοις βρίσκονται ακόμα σε εκκρεμότητα. Ακόμη βεβαίως, δεν έχει διαλευκανθεί η υπόθεση ΟΠΑΠ, «INTRALOT», υπόθεση προμήθειας τρόλεϊ από τη «MAN», ΕΛΒΟ, το σκάνδαλο «DRIMLER», το όργιο προεκλογικών προσλήψεων στην «ΑΓΡΟΦΗ», υπόθεση «ΤΡΑΙΝΟΣΕ», το σκάνδαλο της «ASPIS CAPITAL» κ.ο.κ..

Και ενώ τόσο σημαντικές υποθέσεις λιμνάζουν και οι καθυστερήσεις αγγίζουν τα όρια της αρνησιδικίας, το ανάθεμα της κοινής γνώμης πέφτει κατά κόρον, στην εκτελεστική και νομοθετική λειτουργία, χωρίς να γίνεται κατανοητό ότι η δικαστική λειτουργία είναι ανεξάρτητη εξουσία και οφείλει να δρα και να αναλαμβάνει τις ευθύνες της ως τέτοια.

Είναι σαφές ότι η αυθαιρεσία και η διαφθορά, η ανεξέλεγκτη κακοδιαχείριση και η χωρίς συνέπειες κατασπατάληση του δημόσιου χρήματος, που οδήγησαν στη σημερινή κρίση, βρήκαν εύφορο πεδίο να αναπτυχθούν σε μια χώρα με εξασθενημένες αξίες και χαλαρούς θεσμούς και ένα σύστημα απονομής δικαιοσύνης με πολλά τρωτά και δυσλειτουργίες.

Έχουμε φτάσει, λοιπόν, σε ένα σημείο να επικρατεί -και όχι άδικα- η πεποίθηση ότι κανείς δεν τιμωρείται μέσα σε ένα πλαίσιο γενικευμένης διαφθοράς. Μια τέτοια πεποίθηση ασφαλώς θίγει τα θεμέλια της δημοκρατίας, απαξιώνει το θεσμικό της δικαιοσύνης και οδηγεί σε γενικευμένη ανομία και ασυδοσία. Χρέος μας βέβαια, είναι να παρέχουμε στους δικαστές τα αναγκαία μέσα, ώστε να μπορούν να επιτελέσουν ορθά το έργο τους και να δημιουργούμε δικλίδες ασφαλείας, για μια ανεξάρτητη και αμερόληπτη δικαιοσύνη ως το προπύργιο του δημοκρατικού πολιτεύματος.

Με το σημερινό νομοσχέδιο γίνεται προσπάθεια να αντιμετωπιστούν οι υπάρχουσες δυσλειτουργίες και να τεθούν τα εύλογα χρονικά όρια, μέσα στα οποία πρέπει να διεκπεραιώνονται υποθέσεις μεγάλης σημασίας για την ελληνική κοινωνία. Γι' αυτό και ορίζεται ότι οι υποθέσεις αυτές εξετάζονται από τη δικαιοσύνη

κατ' απόλυτη προτεραιότητα από το στάδιο της ανάκρισης μέχρι και την εκδίκαση.

Είναι πολύ σημαντικό ότι οι ανακριτές που αναλαμβάνουν αυτές τις υποθέσεις, απαλλάσσονται από λοιπά καθήκοντα και επικουρούνται στο έργο τους, από ικανό αριθμό γραμματέων, ειδικών επιστημόνων και πραγματογνωμόνων. Έτσι ενώ οι προθεσμίες που τίθενται για την ολοκλήρωση της ανακριτικής διαδικασίας, αρχικά φαίνονται ιδιαίτερα σύντομες, αν σκεφτεί κανείς τον όγκο των υποθέσεων αυτών, στην πραγματικότητα οι προθεσμίες αυτές είναι μάλλον εύλογες, εφόσον εξασφαλίζεται η συνδρομή εξειδικευμένου προσωπικού και η αποκλειστική απασχόληση του ανακριτή σε μια και μόνο υπόθεση. Σε κάθε περίπτωση βέβαια οι προθεσμίες αυτές είναι απλά ενδεικτικές. Είναι ιδιαίτερα βέβαια σημαντική η ουσιαστική συνεργασία των δικαστικών λειτουργιών. Άλλωστε, δεν θα μπορούσε να είναι διαφορετικά και να προκαλείται ακυρότητα από την παράβαση των προθεσμιών, διότι έτσι θα καθυστερούσε παρά θα επιταχυνόταν η όλη διαδικασία.

Με τις διατάξεις του νομοσχεδίου τίθενται προϋποθέσεις. Παρέχεται στους δικαστές επιπλέον προσωπικό.

Εξασφαλίζεται η άμεση συνδρομή λοιπών αρμόδιων αρχών, όπως η Αρχή Καταπολέμησης της Νομιμοποίησης Εσόδων από Εγκληματικές Δραστηριότητες. Και ο εισαγγελέας οικονομικού εγκλήματος τούς παρέχει τη δυνατότητα άρσης του φορολογικού, τραπεζικού, χρηματοπιστωτικού απορρήτου. Εναπόκειται στους δικαστικούς λειτουργούς να αξιοποιήσουν τις δυνατότητες αυτές και να τηρήσουν τα οριζόμενα χρονικά όρια περάτωσης της ανακριτικής διαδικασίας.

Ίσως στο σημείο αυτό, πρέπει να επανεξετάσουμε το θεσμικό πλαίσιο του πειθαρχικού ελέγχου των δικαστών και τις προβλεπόμενες κυρώσεις και να μη στηριζόμαστε αποκλειστικά και μόνο στην ευσυνειδησία, την ηθική και την ακεραιότητα του εκάστοτε δικαστή.

Σε σωστή κατεύθυνση είναι επίσης, οι διατάξεις για την απαγόρευση κίνησης λογαριασμών, το άνοιγμα θυρίδων και τον ορισμό σύντομης διαδικασίας. Η κατ' εξαίρεση και μόνο διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης, η έκδοση αμετάκλητου παραπεμπτικού βουλεύματος από το αρμόδιο Συμβούλιο Εφετών και η απαγόρευση χορήγησης αναβολής μπορεί βέβαια να ξενίζουν σε σχέση με τα έως σήμερα εφαρμοζόμενα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Πρόκειται, όμως, για διατάξεις οι οποίες θα επιταχύνουν σημαντικά τη διαδικασία, που είναι και το ζητούμενο σε αυτές τις υποθέσεις, χωρίς παράλληλα να θίγονται τα δικαιώματα του κατηγορουμένου. Εξάλλου με τη συμμετοχή στην ανακριτική διαδικασία των ειδικών επιστημόνων -αρκούν για τη λεπτομερή και σε βάθος εξέταση της υπόθεσης- διασφαλίζεται ο εκάστοτε κατηγορούμενος ότι δεν θα παραπεμφθεί σε δίκη, παρά μόνο εάν υπάρχουν επαρκή σε βάρος του στοιχεία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οφείλουμε να στηρίξουμε το σημερινό νομοσχέδιο, διότι πέρα από την πρακτική του σημασία, συνιστά πάνω απ' όλα μία προσπάθεια αποκατάστασης του κράτους - δικαίου στη συνείδηση των πολιτών, μία προσπάθεια ενδυνάμωσης των πολιτικών θεσμών, αρχίζοντας από το θεσμικό της δικαιοσύνης. Συνιστά μία ακόμη προσπάθεια να υπερασπιστούμε το δημόσιο συμφέρον απέναντι στα κάθε λογής συμφέροντα και στους πολιτικούς υπηρέτες τους, που πολλές φορές απαξιώνουν την ουσία της πολιτικής, μία προσπάθεια να ξεκαθαρίσουμε το πολιτικό τοπίο, να ενισχύσουμε την αξιοπιστία και να θωρακίσουμε τη δημοκρατία, ώστε να αφιερωθούμε αποκλειστικά στα προβλήματα του πολίτη και της Ελλάδας.

Θα κλείσω με μία φράση του Γεωργίου Παπανδρέου, του «Γέρου της Δημοκρατίας», όταν ήταν κατηγορούμενος για εξύβριση του βασιλιά. Απολογούμενος ενώπιον του Στρατοδικείου Αθηνών στις 20-4-1921 τόνισε τα εξής: «Κράτος και πολιτισμός δεν μπορούν να οικοδομηθούν παρά μόνο πάνω στα θεμέλια μιας αληθούς, αμερολήπτου και τιμίας δικαιοσύνης, η οποία θα τηρεί και θα εφαρμόζει με πίστη θρησκευτική το γράμμα και το πνεύμα των νόμων, η οποία απτόητος θα απορρίπτει τα κελύσματα του κόμματος και των παθών, η οποία δεν θα τρομοκρατεί, αλλά θα

σέβεται και μάλιστα θα διευκολύνει την πάλη των ιδεών και την ελευθερία της σκέψης.»

Σας ευχαριστώ πολύ.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, για την ανοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε την κ. Μαρία Κυριακοπούλου, Βουλευτή του ΠΑΣΟΚ του Νομού Αχαΐας.

Παρακαλείται ο συνάδελφος κ. Ιωάννης Μιχελογιαννάκης, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ του Νομού Ηρακλείου, να λάβει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΙΧΕΛΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αφού η κα Κυριακοπούλου έκλεισε με μία φράση του Γεωργίου Παπανδρέου, εγώ θα ανοίξω με μία φράση του Γιώργη Παπανδρέου: «Αν δεν ματώσουμε, δεν θα αλλάξουμε.»

Το πολιτικό σύστημα νοσεί. Ποινικοποίηση ιδεολογίας; Σαφώς όχι. Ποινικοποίηση πρακτικών προσώπων; Σαφώς ναι. Δικλίδες ασφαλείας, διαφύλαξη ιδεολογιών, προστασία θεσμών, Σύμφωνο, νόμοι, καταστατικά κομμάτων. Επικοινωνιακά κόλπα ακούστηκαν εδώ μέσα; Όχι. Φαρσοκωμωδίες; Σαφώς όχι. Κάθαρση επήλθε; Σαφώς όχι. Έγκληση χωρίς τιμωρία. Σαφώς. Ο νόμος 3994, 3904, 3900 υπολείπονται. Δεν λειτουργήσαν. Πίστη στους θεσμούς; Τα στατιστικά τα έδωσε πριν ο εκπρόσωπος του φορέα μας. Κανείς Έλληνας δεν πιστεύει στη δικαιοσύνη. Διαφθορά; Αποδεδειγμένη, με αποχρώσεις ενδείξεις. Παραδικαστικό σύμφωνο; Στο όνομα του κάθε Έλληνα.

Αποδόθηκαν οι ευθύνες τελικά; Ο λαός είναι ευχαριστημένος; Σαφώς όχι. Ερχόμαστε, λοιπόν, σήμερα να δημιουργήσουμε ένα νόμο που να πιάνει τους πολιτικούς, τους Υπουργούς, τους Υφυπουργούς, τους Βουλευτές, να πιάνει τους αξιωματούχους, τους γενικούς γραμματείς, τους διοικητές συμβούλων, να πιάνει την τοπική αυτοδιοίκηση -μην ξεχνάτε τα ποσοστά πολεοδομίας στην τοπική αυτοδιοίκηση πόσο είναι ενοχοποιημένα, όσον αφορά τη διαφθορά- και δημιουργεί σε ιδιαίτερου κοινωνικού ενδιαφέροντος και σε δημόσιο συμφέρον, σε κακοϋφασμένου τύπου πράξεις, δικλίδες για να αλλάξει κάτι.

Σαφώς και να απαλλάσσετε από άλλα καθήκοντα, σαφώς και η υποστήριξη των ανακριτών, σαφώς και η άρση φορολογικού, τραπεζικού, χρηματικού απορρήτου, σαφώς και ο τμηματικός χωρισμός της υπόθεσης διευκολύνουν. Επίσης διευκολύνει και η ολοκλήρωση της ανάκλησης από το Συμβούλιο των Εφετών μέσα σ' ένα μήνα, το να μην έχουμε αναβολή μόνο με διακοπή δεκαπέντε ημερών, όπως και το να είναι ανεξάρτητη η διαδικασία από το άρθρο 86 της Βουλής, όπως και η ενίσχυση των ανακριτών, η ενίσχυση των εισαγγελέων. Σαφώς και όχι πλέον προανακριτική και σαφώς έφεση με χρονικό προσδιορισμό δύο μηνών.

Ακούστηκαν πολλά πάνω σ' αυτά. Το ΛΑΟΣ: Μια ανευθυνότητα και ένας λαϊκισμός. Αριστερά: Φυγομαχία στις εξεταστικές και στις προανακριτικές. Δεξιά: Αναχωρητισμός ως θρησκευτικός όρος και υποχώρηση ως στρατιωτικός όρος σε κρίσιμες στιγμές του ελλαδικού κράτους.

Θεωρώ ότι η σημερινή μέρα είναι τεράστιας αξίας σαφώς και για το δικό μας πολιτικό χώρο. Θέλω γρήγορα να δω, Υπουργέ μου, να λυθεί το θέμα του κ. Τσουκάτου και του κ. Μαντέλη, που είπαν ότι εμπλέκονται. Είναι μείζον θέμα δημόσιου συμφέροντος και κοινωνικού ενδιαφέροντος. Μάλιστα στα χέρια σου -που σε εκτιμώ απεριόριστα- πιστεύω ότι θα είναι κάτι το οποίο θα το δούμε σύντομα για το χώρο μου.

Σαφώς και ντρέπομαι σήμερα να βλέπω τις ιστορίες του κ. Ψωμάδη να επανέρχονται στη μνήμη μου, όπως ήταν του Χριστοφοράκου πριν μήνες και να βλέπει όλη η κοινωνία και να αναπαράγει θυμικό -σωστός όρος- μ' αυτό.

Σαφώς, Υπουργέ μου, σπιλώθηκε ο τόπος μου, ο Νομός Ηρακλείου. Πιστεύω ότι γρήγορα πρέπει να επιταχυνθεί αυτή η διαδικασία, όπως την έβαλε και η Ηρακλειώτισσα εισηγήτρια, η κ. Σκραφνάκη, προς τιμήν της, στην ωραία της εισήγηση, γιατί ο τόπος μου σπιλώθηκε αυτές τις ημέρες με τον ΟΦΗ και σπιλώνονται δημόσια άτομα, τα οποία ενέχονται σ' αυτήν τη λογική και να μπορέσει να επέλθει επιτέλους, η κάθαρση.

Ούτε συζητήση ότι το πολιτικό σύστημα νοσεί. Ούτε συζήτηση ότι ο νόμος μόνο, το Σύνταγμα, οι αλλαγές των καταστατικών

των κομμάτων σαφώς και δεν φτάνουν. Θα πω μια κουβέντα, η οποία μου άρεσε και ακούστηκε από τον εισηγητή του ΛΑΟΣ, τον κ. Βορίδη. Πραγματικά, η πολιτική βούληση των Βουλευτών στη Βουλή, αν ήταν άλλη, αν είχαμε μια εξυγίανση της κοινωνίας, σαφώς και βατά σημεία περί ευθύνης Υπουργών και περί άρσης ασυλίας Βουλευτών και όλων των πολιτικών προσώπων θα είχαν αποφευχθεί.

Άρα, τελειώνω όπως άρχισα: Αν δεν ματώσουμε, Υπουργέ μου, και εμείς οι ίδιοι και η ίδια η κοινωνία δεν θα αλλάξουμε.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Γιάννη Μιχελογιαννάκη.

Παρακαλείται ο Βουλευτής Σερρών, του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Ηλίας Πολατίδης να λάβει το λόγο.

ΗΛΙΑΣ ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Να απαντήσω στον άρτι κατελθόντα εκ του Βήματος αγαπητό συνάδελφο κ. Μιχελογιαννάκη ότι ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός ουδέποτε φυγομάχησε. Είναι το κόμμα, το οποίο έχει καταγγείλει τα εκατό εκατομμύρια ευρώ της «SIEMENS», που έχουν δοθεί σύμφωνα με την απόφαση του γερμανικού δικαστηρίου του Μονάχου και πήγαν στα κόμματα εξουσίας, ΠΑΣΟΚ και Νέα Δημοκρατία. Το αν παραδέχτηκε ή όχι ο κ. Τσουκάτος και ο κ. Μαντέλης, αυτά μαζεύουν περίπου ένα εκατομμύριο ευρώ.

Η φυγομαχία, επίσης, του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας στο σκάνδαλο της «SIEMENS» υπήρξε γιατί έβγαλε η κυβερνητική πλειοψηφία ένα πόρισμα για γέλια, το οποίο συνόψισε ότι για το σκάνδαλο της «SIEMENS» έφταιγαν ο Αλογοσκούφης και ο Μαρκογιαννάκης.

Φυσικά, μια πολύ σημαντική λεπτομέρεια είναι ότι ουδέποτε αναφέρθηκε, ποιοι ήταν αυτοί οι σαράντα δημοσιογράφοι, οι οποίοι τα έπαιρναν από τη «SIEMENS», γιατί έχουμε και ορισμένους «τηλε-εισαγγελεείς» τώρα που μιλούν περί βουλευτικών προνομίων κ.λπ., παρ' όλο που οι ίδιοι είναι χρυσοκάθαροι σε επιχειρήσεις. Πώς, δηλαδή, παίρνει κάποιος εκατό πενήντα χιλιάδες ευρώ το μήνα σε μια επιχείρηση που έχει συσσωρευμένα χρέη πεντακόσια εκατομμύρια ευρώ; Εάν τα φέρνει ο δημοσιογράφος και τα παίρνει έχει ένα νόημα στον ιδιωτικό τομέα. Σε μια καταχρεωμένη επιχείρηση όμως, γιατί παίρνει αυτά τα χρήματα;

Πού απέτυχε η Βουλή σε όλο αυτό το θέμα; Η Βουλή έπρεπε ως Σώμα όταν ετίθεντο τέτοια θέματα ηθικής τάξεως, να βάζει την αλήθεια πάνω από το κόμμα. Δυστυχώς, όμως, στην Ελλάδα έχουμε κοινοκρατία και όχι δημοκρατία. Αντί να είναι οι Βουλευτές εκπρόσωποι του λαού στο Κοινοβούλιο είναι εκπρόσωποι του κόμματός στο οποίο εκλέγονται και πρέπει να δικαιολογούν τα πάντα. Άρα, υπ' αυτές τις συνθήκες, όποτε κάποιος Υπουργός -έτσι είναι η πλειοψηφία- έρχεται από ένα συγκεκριμένο κόμμα μονίμως συντάσσονται όλοι οι Βουλευτές του κόμματος αυτού, του κυβερνητικού, και τον βρίσκουν αθώο.

Είδαμε την περίοδο της Νέας Δημοκρατίας, τι έγινε. Έρχονταν όλοι οι Βουλευτές και ψήφισαν να μη γίνει η οποιαδήποτε παραπομπή. Φυσικά δεν ήταν αυτή η άποψή τους. Και παρ' όλο που δεν ήταν αυτή η άποψή τους, εφόσον το κόμμα διέταζε ότι πρέπει να αθωωθεί ο «άλφα» ή ο «βήτα» Υπουργός, αυτό και γινόταν. Άρα το άρθρο του Συντάγματος, το οποίο είχε συγκεκριμένες προβλέψεις, ήταν στη λογική -εγώ τουλάχιστον αυτό μπορώ να καταλάβω, το άρθρο αυτό ψηφίστηκε πολύ πριν γίνω εγώ Βουλευτής- του να προστατεύσει ορισμένους από τις άδικες αντεκδικήσεις. Βέβαια χρησιμοποιήθηκε, όπως έχει χρησιμοποιηθεί τώρα.

Αναφέρθηκε ότι το μούντζωμα της Βουλής από τους αγανακτισμένους και συγκεντρωμένους της πλατείας Συντάγματος θα έπρεπε να είναι ποινικό αδίκημα και να επέμβει ο εισαγγελέας κ.λπ.. Εγώ θα σας αναφέρω ένα περιστατικό, το οποίο μου το διηγήθηκαν κάποιοι αστυνομικοί.

Ένας Βούλγαρος οδηγός φορτηγού ερχόμενος από τον Προμαχώνα και εισερχόμενος στην Ελλάδα σταμάτησε εκεί που ήταν οι αστυνομικοί, τους έφτυσε και έφυγε, διότι προφανώς, οι Έλληνες αστυνομικοί, το ελληνικό κράτος κατ' επέκταση είναι για φτύσιμο. Όταν, λοιπόν, μετά από καταδίωξη τον συνέλαβαν και

τον πήγαν στον εισαγγελέα, τους ρώτησε ο εισαγγελέας: «Τι άλλο έχει κάνει;» και του είπαν «Τίποτα». Και εκείνος τους απάντησε «Καλά, γι' αυτό τον φέρετε;».

Έχουμε ένα κράτος, στο οποίο οι εισαγγελείς, οι δικαστές θεωρούν ότι το να φτύνει κάποιος αλλοδαπός τους Έλληνες αστυνομικούς και κατ' επέκταση το ελληνικό κράτος -δεν έχει πρόβλημα με τα συγκεκριμένα πρόσωπα- δεν είναι και κανένα σοβαρό θέμα. Άρα, γιατί να είναι σοβαρό θέμα και το μούντζωμα, κατ' επέκταση, της Βουλής;

Το πρόβλημα, λοιπόν, είναι, πρώτον, ότι οι Βουλευτές παίρνουν τις αποφάσεις με δικά τους κομματικά κριτήρια και, δεύτερον, ότι οι δικαστές παίρνουν τις αποφάσεις με πολιτικάντικα κριτήρια. Έτυχε να έχω μια προσωπική περίπτωση, στην οποία ήμουν μάρτυρας, όπου το δικαστήριο κάνει «λάστιχο» τους νόμους με μια «προοδευτική» πλευρά της δικαιοσύνης. Σε μια τέτοιου είδους διαδικασία σταθμίζει ο δικαστής πού θα έχει το λιγότερο κόστος, πολιτικό ή άλλο από μια απόφαση, όταν φυσικά δεν υπάρχει ίσο κόστος από τη μια και την άλλη περίπτωση.

Το ερώτημα είναι: Υπάρχει η βούληση να αντιμετωπιστούν αυτά τα φαινόμενα διαφθοράς από Υπουργούς και γενικώς πολιτικά πρόσωπα; Όχι. Αξιοποιήθηκε το υπάρχον νομοθετικό πλαίσιο; Όχι. Τίποτα δεν έγινε προς αυτήν την κατεύθυνση. Ακόμη, ανεστάλη το κλείσιμο της Βουλής και δεν είχαμε Θερινά Τμήματα, προκειμένου να διευκολυνθεί η δημιουργία κάποιων προκαταρκτικών επιτροπών.

Τι ακριβώς έγινε; Πώς αξιοποιήθηκε; Όλο αυτό το χρονικό διάστημα δεν έφερε η Κυβέρνηση καμμία, μα καμμία πρόταση. Άρα, ποιος ο λόγος να μη γίνουν τα Θερινά Τμήματα;

Το πρόβλημα είναι ότι στην Ελλάδα δεν λειτουργούν οι θεσμοί και έχουμε βάλει το πολιτικό κόστος, το κόμμα, το συμφέρον του κόμματος ως πρώτη προτεραιότητα. Η κατάσταση αυτή, υπό την πίεση της κοινής γνώμης, βλέπουμε να αλλάζει, αλλά δεν μπορούμε να πούμε ότι έχει αλλάξει ριζικά. Δεν βλέπουμε τουλάχιστον αυτή η πίεση, που υπάρχει από την κοινωνία, να έχει περάσει εδώ μέσα, να έρθει δηλαδή ο χ' ή ψ' Βουλευτής μιας κυβερνητικής πλειοψηφίας και να πει στον Υπουργό: «Σε αγαπώ, σε εκτιμώ, είσαι σύντροφός μου, αλλά υπάρχει πρόβλημα με αυτά που έχεις κάνει, έχω αμφιβολίες και θέλω να πάνε αυτά σε μία προκαταρκτική επιτροπή». Αντιθέτως, αυτοί οι νόμοι χρησιμοποιούνται μόνο για τους «πεθαμένους» πολιτικά, για τον κ. Τσοχατζόπουλο.

Κλείνοντας, θέλω να αναφερθώ στο θέμα που είναι για εμένα το μεγαλύτερο σκάνδαλο, δηλαδή το σκάνδαλο της «SIEMENS». Εκεί, όπως προείπα, είχαμε το κουκούλωμα και βλέπουμε μια τεράστια διαφθορά στη λειτουργία του πολιτικού συστήματος και της δικαιοσύνης στη Γερμανία και στην Ελλάδα. Αυτό πρέπει να μας προβληματίσει. Γιατί οι μάρτυρες μιλούν στο Μόναχο, αλλά αρνούνται να μιλήσουν στην Αθήνα; Δεν υπάρχει εδώ προστασία των συνταγματικών τους δικαιωμάτων κ.λπ.; Είναι ανίκανοι οι δικαστές; Έχουν τόσο ικανούς δικηγόρους; Γιατί, λοιπόν, δεν μπορεί το πολιτικό σύστημα, το δικαστικό σύστημα επιτέλους να βάλει το δάκτυλο επί τον τύπον των ήλων, δηλαδή στα σκάνδαλα που έχουν συγκλονίσει και συνεχίζουν να συγκλονίζουν την ελληνική κοινωνία;

Παρ' όλο που ψηφίζουμε ως Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός το παρόν νομοσχέδιο, σας λέμε ότι το πρόβλημα είναι πως δεν κάνετε τίποτα και αυτό που λείπει είναι η πολιτική βούληση. Δεν βλέπουμε καμμία κίνηση και από το ΠΑΣΟΚ και από τη Νέα Δημοκρατία να αναγνωρίσουν, να πουν ότι επιτέλους και ένα δικό τους στέλεχος είναι μπλεγμένο μέσα στο σκάνδαλο και θα κάνουν τα πάντα, ούτως ώστε να διαφωτιστεί η αλήθεια.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Ηλία Πολατίδη.

Παρακαλείται ο Πρόεδρος κ. Απόστολος Κακλαμάνης να λάβει το λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν υπάρχει καμμία αμφιβολία και νομίζω ότι πρέπει, τοποθετούμενοι απ' αυτήν εδώ τη θέση, να δίνουμε τη δυνατότητα στον ελληνικό λαό να κρίνει πως νομοθετώμε και χωριστά, επίσης, πως συμπολιτευόμαστε ή αντιπολιτευόμαστε. Ο τρόπος, με τον οποίο

εκφέρεται συχνά ο πολιτικός λόγος απ' αυτήν τη θέση, σε αυτήν την Αίθουσα, και μεταφέρεται στο λαό σαν απόηχος της ποιότητας των εργασιών μας είναι ότι νομοθετούμε κακώς, ότι αντιπολιτευόμαστε ή συμπολιτευόμαστε, επίσης, κακώς.

Εγώ θέλω καθαρά να πω ότι αυτό το νομοσχέδιο θα γίνει ένας πολύ καλός νόμος, για τον οποίο θα έπρεπε να είμαστε όλοι υπερήφανοι γιατί στέλνουμε επιτέλους, ένα μήνυμα στον ελληνικό λαό ότι έστω και αργά αποφασίζουμε να βάλουμε «τον δάκτυλο επί τον τύπον των ήλων».

Είναι φυσικό ο άνεργος, ο φτωχός που γίνεται φτωχότερος, ο μη έντονα πολιτικοποιημένος πολίτης να αποδίδει σημασία σε ό,τι αφορά τα πολιτικά πρόσωπα στην ποινική απαξία των πράξεών τους. Εμείς, όμως, ξέρουμε ή οφείλουμε να ξέρουμε όσοι την πολιτική δεν την είδαμε ως σταδιοδρομία, ως καριέρα, ως κοινωνική και οικονομική ανέλιξη, αλλά ως αγώνα για τις ιδέες μας, ότι την καταξίωσή ή την απαξίωσή μας θα την γνωρίσουμε μέσα από τον απολογισμό που κάποια στιγμή θα κάνουμε για την όλη πολιτική διαδρομή μας.

Εμείς, λοιπόν, ξέρουμε πολύ καλά ότι η ηθική απαξίωση κοστίζει πιο πολύ στον πολιτικό που γνωρίζει ακριβώς τι είναι οι πολιτικοί αγώνες και ποιος είναι ο ρόλος του πολιτικού. Σε αυτή την Αίθουσα ο λαός, δικαιούμενος και να σφάλει, μπορεί να στείλει πάσης μορφής, παντός επιπέδου ηθικού ή οποιουδήποτε άλλου, πρόσωπα. Αλλά ο πραγματικός πολιτικός -όχι ο πολιτευτής, όχι αυτός που νοιάζεται για τις επόμενες εκλογές, αλλά αυτός που νοιάζεται για τις επόμενες γενιές- πρέπει να ξέρουμε -όσοι τυχόν το αγνοούμε- ότι νοιάζεται για τον «έπαινο του δήμου», με την έννοια που αξίζει πραγματικά να νοιάζεται κανείς γι' αυτόν. Δεν νοιάζεται για τον έπαινο αυτών που θα επωφεληθούν από τα καλά του έργα. Νοιάζεται για τον έπαινο εκείνων που θα κρίνουν, ίσως και έπειτα από πολλά χρόνια, το έργο του και θα τον επαινούν γι' αυτό.

Αυτό το νομοσχέδιο, λοιπόν, δίνει τη δυνατότητα -το πώς θα εφαρμοστεί, κύριε Υπουργέ, είναι άλλο θέμα και επ' αυτού θα σας πω την άποψή μου- στην ελληνική δικαιοσύνη που έχει στη συντριπτική της πλειονότητα έντιμους και αφοσιωμένους στο καθήκον τους λειτουργούς να αντιμετωπίσει το πρόβλημα της διαφθοράς. Γι' αυτό θα έλεγα, αν και δεν είναι εδώ ο μόλις κατελθών από το Βήμα κ. Πολατίδης, ότι είναι λάθος μας να λέμε «οι εισαγγελείς» γενικώς και αορίστως. Όχι. Εγώ θα έλεγα ότι ο τάδε εισαγγελέας, που μετά το επεισόδιο αυτό στα ελληνοβουλγαρικά σύνορα δέχθηκε τους αστυνομικούς, αυτός θα πρέπει να κριθεί πειθαρχικώς, διότι δεν απέδωσε σημασία στον εμπτυσμό των αστυνομικών οργάνων, από τον οδηγό του φορτηγού στον Προμαχώνα αλλά θεώρησε ότι αυτό είναι δευτερεύον ζήτημα.

Εδώ, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, είναι η πρώτη ένσταση μετά τον έπαινο, τον δίκαιο έπαινο, πιστεύω -δεν υπερβάλλω- που απονέμω για αυτήν την πρότασή σας. Η πρώτη μου ένσταση είναι στο ότι ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου θα κρίνει ποια υπόθεση είναι γενικό ενδιαφέροντος, σοβαρή, ποια είναι σημαντική κ.λπ.. Είναι λάθος. Γι' αυτό είπα στον κ. Βορίδη όταν μιλούσε ότι μπορεί ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου να σκεφτεί ότι οι «κατηγορούμενοι επλανήθησαν», όπως ειπώθηκε στον σκάνδαλο του Βατοπεδίου.

Εδώ, πρέπει να τελειώσουν όλα αυτά τα δεινά από το παρελθόν. Γνωρίζουμε όλοι, όσο ισχύει αυτή η συνταγματική διάταξη, ότι το Υπουργικό Συμβούλιο ορίζει την ηγεσία της δικαιοσύνης. Γνωρίζουμε όλοι ότι ο εκάστοτε Υπουργός της Δικαιοσύνης πρέπει να δώσει μάχες, να απειλήσει με παραίτηση, με αποχώρηση από την πολιτική, προκειμένου να μη δεχθεί να εισηγηθεί τον οποιονδήποτε φαύλο που περιέρχεται τα κομματικά γραφεία, που περιέρχεται τα γραφεία διαφόρων επιχειρηματιών, και προσδοκά την υποστήριξή τους. Και αυτό είναι ένα πρόβλημα συνειδήσεως που αντιμετωπίζουν όλοι οι δικαστές, μετά το βαθμό του προέδρου Πρωτοδικών, όταν γίνονται εφέτες, εάν θα φθάσουν έως τον Άρειο Πάγο. Σε μεγάλο ποσοστό έχουν αυτό το πρόβλημα, διότι ξέρουν ότι θα είναι ένα αρνητικό γι' αυτούς δεδομένο, εάν δεν προσέρχονται εκεί όπου υπάρχει δυνατότητα επιρροής για την απόφαση της περαιτέρω εξέλιξής τους.

Σας προτείνω, λοιπόν, αντί του εισαγγελέως του Αρείου Πάγου να κρίνει το αιρετό τριμελές όργανο διοικήσεως του δι-

καστηρίου.

Είναι το όργανο που εκλέγεται και κρίνεται από το σύνολο των δικαστών και όχι από εκείνους τους ολίγους οι οποίοι σκιάζουν, δυσφημούν και συμβάλλουν στην κατασυκοφάντηση της πλειονότητας -το τονίζω- των δικαστών και των εισαγγελικών λειτουργών, που θέλουν να είναι εντάξει με τη συνείδησή τους, αρκεί να τους αφήσουμε, επιτέλους, να είναι παραμένουν εντάξει με τη συνείδησή τους.

Η δεύτερη παρατήρηση που θα μου επιτρέψετε να σας πω επίσης είναι η εξής: Οι προθεσμίες, όπως ξέρετε, αυτού του είδους δεν είναι αποκλειστικές, εκ των πραγμάτων. Αλίμονο. Τελικώς κρίνονται ως ενδεικτικές. Πρέπει, λοιπόν, ρητά να θεωρηθεί ότι το τριμελές όργανο ορίζει και το χρόνο. Τι σημαίνει δύο ή τέσσερις μήνες; Να βάλουμε ένα ανώτατο όριο, αν θέλετε, ύστερα από κρίση, του Συμβουλίου Εφετών, το οποίο τελικώς θα κρίνει την όλη υπόθεση.

Στο ζήτημα της «SIEMENS» υπήρξε πρόβλημα και αδυναμίας ενός τριαντασκάχρονου δικαστή, που είναι προφανές ότι του ανετέθη η υπόθεση, διότι θα μπορούσαν να τον «χειριστούν» καλύτερα, και επιπλέον δεν είχε καμμία ουσιαστική ενίσχυση ένας και μόνο ανακριτής, γι' αυτό το τεράστιο θέμα της «SIEMENS»!

Το τρίτο που θέλω, κύριε Υπουργέ, να σας προτείνω είναι ότι ο ανακριτής με το νόμο αυτόν, χωρίς να απαιτείται προσυπογραφή ή συνυπογραφή της αποφάσεώς του αυτής από κανένα άλλο όργανο της πολιτείας, να μπορεί να αποσπά για το χρόνο που εκείνος κρίνει αναγκαίο για το έργο του, οποιονδήποτε κρατικό λειτουργό, οποιασδήποτε βαθμίδας της Δημόσιας Διοίκησης, με βάση καταστάσεις που θα υπάρχουν, των προσοντούχων λειτουργών του κράτους. Να έχει τεχνικούς συμβούλους, να έχει γραμματείς, να έχει δακτυλογράφους, να έχει προγραμματιστές, να έχει ερευνητές, να έχει νομικούς παραστάτες, να έχει οποιονδήποτε άλλους χρειάζεται.

Αυτά είναι προτάσεις που θα μου επιτρέψετε να σας πω ότι είναι προκλήσεις ταυτόχρονα για εσάς, διότι αναγνωρίζω ότι αυτό το βήμα που κάνετε είναι τολμηρό, απλά υπάρχει ο κίνδυνος για τα ζητήματα που έθεσα να εμφανιστεί μεθαύριο η οποιαδήποτε ατέλεια κατά την εφαρμογή του.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, θα μου δώσετε σας παρακαλώ δύο λεπτά για να κλείσω;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολυδωρας): Συνεχίστε, κύριε Πρόεδρε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Ο συνάδελφος Βουλευτής από το Ηράκλειο, είτε για τον ΟΦΗ. Εννοούσε την ποδοσφαιρική ομάδα. Εγώ θέλω να πω για κάποιον όφη, εκείνον τον όφη της Γενέσεως που ηπάτησε την Εύα.

Τι γίνεται με τον ΟΦΗ που δρα εντός των κόλπων της δικαιοσύνης; Το Δικαστικό Συμβούλιο, μπορεί αυθημερόν να συνεδριάσει. Προκύπτει διαφωνία δικαστική και εισαγγελέα; Συνέρχεται αμέσως το Δικαστικό Συμβούλιο και αποφασίζει. Και δεν επιτρέπει στον οποιοδήποτε, που μπορεί να είναι και πράγματι αθώος -αλλά να κριθεί- πριν κριθεί, να εμφανίζεται δημοσία με σωματοφύλακες. Νομίζω ότι έτσι πρέπει να γίνει, κύριε Υπουργέ.

Εδώ θα ήθελα να ξέρω, αν ο Υπουργός της Δικαιοσύνης θα ζητήσει από τον Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, να ασκηθεί έλεγχος, όχι γιατί τη δικανική του πεποίθηση ή κρίση, αλλά για τον τρόπο που ενήργησε του συγκεκριμένου ανακριτή και όποιου είχε την αρμοδιότητα να συγκαλέσει το συντομότερο δυνατό το Δικαστικό Συμβούλιο.

Και επειδή βλέπω ότι η διαδικασία των βουλευμάτων δεν μπορεί να ξεπεραστεί, εδώ χρειάζεται μεγάλη προσοχή. Έρχεται το βούλευμα του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών στον πρώτο βαθμό. Δεν αναφέρομαι στο συγκεκριμένο νόμο. Ομιλώ γενικώς, γιατί να δούμε τι γίνεται με τα βούλευματα. Είναι δυνατόν να την υπόθεση του ΟΤΕ, για τις γνωστές υποχρεώσεις της «SIEMENS» και της «INTRACOM» στον ΟΤΕ για μη ορθή εκτέλεση συμβάσεων με τον ΟΤΕ, έπειτα από έξι χρόνια να έρχεται το Συμβούλιο Εφετών και να καταργεί το βούλευμα του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών και να κηρύσσει τους κατηγορούμενους αθώους; Αυτές οι υποθέσεις πρέπει να έρχονται στο ακροατήριο, για να κρίνει ο

λαός με τη δημοσιότητά τους τι γίνεται και όχι όπως έγιναν οι δίκες για την τρομοκρατία στον Κορυδαλλό. Είμαι πολέμιος της τρομοκρατίας, αλλά πολέμιος και των λαθών, που, δυστυχώς, τη βοηθούν. Διότι όταν οι νέοι άνθρωποι, που είναι ξεσηκωμένοι τώρα, βλέπουν με αυτόν τον τρόπο να αντιμετωπίζονται αυτές οι δραστηριότητες, καταλαβαίνετε προς ποια κατεύθυνση ενθαρρύνονται.

Η δημοκρατία δεν είναι a la cart, δεν υπάρχει εκεί που μας συμφέρει η εφαρμογή της, αλλά ή την πιστεύουμε ή όχι. Αν δεν θέλουμε η δημοκρατία μας να έχει την τύχη της Δημοκρατίας της Βαϊμάρης! Διότι εγώ βλέπω αυτά τα φαινόμενα. Διότι όλα αυτά τα χρόνια το πολιτικό και το πολιτιστικό επίπεδο της χώρας έχει κατέβει πολλά σκαλοπάτια. Δεν δέχομαι σε καμμία περίπτωση να λέμε η «Νέα Δημοκρατία, το ΠΑΣΟΚ, το ΚΚΕ, γενικώς για όλους ότι είναι έτσι ή αλλιώς. Όχι. Εκεί που υπάρχει ευθύνη όλων μας, είναι ότι ανεχόμαστε εδώ ελάχιστοι Βουλευτές να δίνουν κύρος σε εκείνους που έχουν κατεβάσει με την παραπληροφόρηση των μονοθεματικών δελτίων, με χυδαία σήριαλς, δήθεν ψυχαγωγικά παιχνίδια, δήθεν επιμορφωτικές εκπομπές σε τέτοιο επίπεδο το λαό μας, ώστε να μην είναι σε θέση αυτή τη στιγμή να καταλάβει ότι η πορεία της χώρας, είναι κατηφορική. Και πρέπει να αναζητήσουμε -και το οφείλουμε αυτό- πόσοι από τους επιχειρηματίες των μέσων αυτών, που προπαγανδίζουν την χρεοκοπία και την επιστροφή στη δραχμή, που εμφανίζουν και συντηρούν τη συλλογική κατάθλιψη του ελληνικού λαού, παίζουν κερδοσκοπικά παιχνίδια. Να ζητηθεί από τις τράπεζες να πουν τι καταθέσεις έχουν, αν τις έχουν εδώ ή έξω, για να κατανοήσει ο λαός τι προσδοκούν, αν η χώρα αυτή καταρρεύσει. Διότι εγώ πιστεύω ότι μπορεί το χρήμα να τυφλώνει πολλούς, αλλά δεν πιστεύω ότι θα υπάρχουν Έλληνες που θα ξέρουν ότι η καταστροφή της χώρας μπορεί να οδηγήσει σε αποκοπή από τον εθνικό κορμό και σμίκρυνση της εδαφικής μας ακεραιότητας σε ευαίσθητες περιοχές όπου ήδη είναι φανερό, αλλά δεν γράφεται πουθενά, δεν λέγεται ούτε εδώ, ότι είναι προδιαγεγραμμένη η τύχη τους από άλλες πλευρές, στο εξωτερικό μας μέτωπο ευρισκόμενες.

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε, με μία φράση μόνο. Και παρακαλώ όσους είναι εδώ στην Αίθουσα ας το ακούσουν αυτό: Ας σταματήσουμε να μιλάμε για ευθύνες κομμάτων, διότι κόμματα -ας το έχω πει πολλές φορές- δεν υπάρχουν, ούτε υπήρξαν.

Το λάθος και του Κωνσταντίνου Καραμανλή και του Ανδρέα Παπανδρέου ήταν ότι ενώ έθεσαν τα θεμέλια -και είναι σωστό αυτό- μιας συνεχούς σταθερής κυβέρνησης και μιας ελεύθερης αντιπολίτευσης, από εκεί και πέρα -και θα κριθούν από τον ιστορικό του μέλλοντος- δεν οργάνωσαν κόμματα όπως είναι τα κόμματα στην Ευρώπη. Πεθαίνουν οι Αρχηγοί, πέφτουν οι Πρωθυπουργοί! Τα κόμματα τους στην Ευρώπη δεν διαλύονται. Έχουν προγράμματα και δημοκρατικές λειτουργίες που επιτρέπουν να εκσυγχρονίζονται και να συνεχίζουν.

Δεν ισχύει στα ευρωπαϊκά κόμματα η «ενός ανδρός αρχή». Ο ένας δηλαδή που έχει την ψευδαίσθηση ότι αυτός έχει όλη τη δύναμη, ενώ στην πραγματικότητα άγνωστα στους πολλούς πρόσωπα -που δεν ξέρει κανείς πόθεν έρχονται και πού πηγαίνουν πολλές φορές- είναι εκείνοι που εν ονόματί του ενός αποφασίζουν. Τόσα χρόνια πια τα ζούμε αυτά.

Η Αναθεώρηση του 1985-1986 ήταν πολύ σωστή. Δεν είναι δυνατόν ένας μη αιρετός άμεσα από το λαό ανώτατος άρχων να έχει εξουσίες προεδρικού συστήματος, αλλοιώνοντας την ουσία του κοινοβουλευτικού δημοκρατικού πολιτεύματος.

Αυτό, όμως, θα έπρεπε να ακολουθηθεί από τη μεταφορά πραγματικά στο Κοινοβούλιο αυτών των εξουσιών. Αυτό θα σήμαινε ότι αν κάποιος Αρχηγός ή Πρωθυπουργός έλεγε στους Βουλευτές του κόμματός του «δεν θα προσέλθετε να ψηφίσετε, διότι δεν σας εμπιστεύομαι να πάρετε μέρος σε μια μυστική ψηφοφορία», εκείνοι θα καταλάβαιναν ότι δεν προσβάλλονται αυτοί, αλλά ο λαός που τους έστειλε στο Κοινοβούλιο και τελικώς το ίδιο το πολίτευμα.

Ας μη μιλάμε, λοιπόν, για ευθύνες κομμάτων, να μιλάμε για ευθύνες ατόμων. Κάποτε ας το πούμε και στον λαό -που δικαιούται, όπως είπα, να στέλνει εδώ πάσης φύσεως και ήθους ανθρώπους- ότι ο λαός και ο φόγος σε μια σύγχρονη κοινωνία δεν μπορεί να είναι συλλογική υπόθεση. Συλλογική υπόθεση ήταν στα φα-

σιστικά καθεστώτα, στο ναζισμό, τον χιτλερισμό, τον φασισμό. Και στα ανατολικά καθεστώτα τα καταρρεύσαντα, φίλε, κύριε Σκυλλάκο, ήταν συλλογική η ευθύνη...

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Μην τα βάζετε στην ίδια μοίρα.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Αφήστε τα, κύριε Σκυλλάκο. Τα ζήσαμε. Η ουσία είναι η εξής...

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Άλλοι τα κάνουν αυτά. Μην τα λέτε και εσείς.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Μα αν δεν μαθαίνουμε από τα λάθη μας, κύριε Σκυλλάκο, αν δηλαδή ο λαός σας φέρει στην εξουσία θα μας απαγορεύσετε να είμαστε άλλοι εδώ μέσα...

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Μη βάζετε τον κομμουνισμό και το ναζισμό στην ίδια μοίρα.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Αφήστε το, κύριε Σκυλλάκο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Κύριε Σκυλλάκο, μη διακόπτετε.

Κύριε Πρόεδρε, ολοκληρώστε τις απολύτως ενδιαφέρουσες σκέψεις σας.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Αυτό εδώ το φόρουμ θα είναι το μόνο ελεύθερο. Αν καταρρεύσει αυτός ο τόπος, ο ελεύθερος λόγος δεν θα είναι το «MEGA», ο «ANT1», το «STAR», το «ΣΚΑΙ» -αυτό το ξέρετε άριστα- αλλά αυτός εδώ ο χώρος.

Δεν μπορούμε να νομοθετούμε σωστά, όπως είπα και πριν, να λειτουργούν τα κόμματα ή ο Βουλευτής να είναι ελεύθερος. Δεν σας κάνει εντύπωση το παιχνίδι που παίζουν όλοι αυτοί οι κύριοι; Αν ένας Βουλευτής διαφωνήσει, πέφτει η Κυβέρνηση. Μα, σ' όλη την Ευρώπη υπάρχουν κόμματα που οι Βουλευτές τους άλλοτε ψηφίζουν και άλλοτε καταψηφίζουν και οι κυβερνήσεις δεν πέφτουν έτσι.

Αρα, λοιπόν, το Σύνταγμα μπορεί να μην αρέσει σε κάποιους, αλλά το Σύνταγμα είναι το πλαίσιο εντός του οποίου θα κινούμαστε. Δεν μπορούμε να τα απαξιώνουμε όλα. Έχει συμβάλει όμως σ' αυτό το γεγονός -μαζί με τα όποια λάθη της Κυβέρνησης, τα οποία με ακούτε πολύ συχνά εδώ μέσα να τα επισημαίνω- ότι η χώρα βρίσκεται σε μια κατάσταση πλήρους σύγχυσης. Είναι η πλήρης σύγχυση που, ως γνωστόν για τους νομικούς, απαλλάσσει οποιονδήποτε άνθρωπο από οποιαδήποτε ευθύνη.

Δεν μπορούμε, λοιπόν, ανεύθυνα και εμείς, ο λαός, οι πάντες να προχωρήσουμε προς στο μέλλον. Θα βουλιάσουμε και τότε θα κλαίμε «επί των ερειπίων της Ιερουσαλήμ».

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον Πρόεδρο κ. Απόστολο Κακλαμάνη, στον οποίο συνειδητά εγώ έδειξα όλη την ανοχή, για τις απολύτως ενδιαφέρουσες σκέψεις του των τελευταίων παραγράφων του λόγου της ομιλίας του.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Μιλώ σχεδόν πάντα τελευταίος για να μην εμποδίζω τους νέους συναδέλφους που θέλουν να μιλήσουν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Να έχετε την άνεση πάντοτε γι' αυτές τις ιδέες τις σταθερές, τις επαναλαμβανόμενες, γιατί είναι πολύτιμες παρακαταθήκες για όλους μας.

Παρακαλείται τώρα ο κ. Γεώργιος Κοντογιάννης, Ανεξάρτητος Βουλευτής Ηλείας, να λάβει το λόγο.

Ορίστε, κύριε Κοντογιάννη, έχετε το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, θέλω εξ αρχής να δηλώσω, ότι το νομοσχέδιο που φέρνετε προς ψήφιση, κινείται προς τη σωστή κατεύθυνση και ως Δημοκρατική Συμμαχία θα το υπερψηφίσουμε.

Ωστόσο, γίνεται υπό την πίεση του κλίματος απαξίωσης που υπάρχει για τους πολιτικούς και την πολιτική και φοβούμαι ότι σε μεγάλο βαθμό εξυπηρετεί επικοινωνιακούς σκοπούς, παρά την ουσία.

Επιτρέψτε μου, λοιπόν, να διατυπώσω επιφυλάξεις σε ορισμένα ζητήματα.

Το πρώτο αφορά την πολιτική βούληση. Είναι αλήθεια πως σε αυτήν εδώ την Αίθουσα έχουμε κατά καιρούς ψηφίσει σειρά μέτρων που σχετίζονται με την απονομή δικαιοσύνης, τα οποία κρίνοντας εκ του αποτελέσματος στην ουσία παραμένουν ανενεργά, από τη στιγμή που κανένα από τα σκάνδαλα δεν έχει

διαλευκανθεί και ποτέ κανένας αξιωματούχος δεν τιμωρήθηκε για πράξεις ή παραλείψεις του. Και αυτό γιατί κάθε φορά πρυτανεύουν κομματικές σκοπιμότητες και όχι ανάγκη απονομής δικαιοσύνης.

Επομένως αυτό που χρειαζόμαστε δεν είναι απλά νέους νόμους αλλά την πολιτική βούληση να εφαρμοστούν οι νόμοι που υπάρχουν. Εκείνο που χρειαζόμαστε είναι να υπάρχει πολιτική βούληση στην έρευνα κάθε υπόθεσης, γιατί μέχρι τώρα η μόνη πολιτική βούληση που υπάρχει είναι στο να κουκουλώνονται αυτές οι υποθέσεις.

Το δεύτερο σημείο στο οποίο θέλω να σταθώ, είναι κατά πόσο αρκούν αυτά τα μέτρα, για να αποκαταστήσουν τη σχέση εμπιστοσύνης μεταξύ πολίτη και πολιτικού. Η προσωπική μου άποψη είναι πως δεν αρκούν. Για να μπορέσουμε να αποκαταστήσουμε αυτήν την πολύτιμη σχέση, πρέπει πάνω απ' όλα εμείς, που ο λαός μάς επέλεξε να είμαστε υπηρέτες της Κοινοβουλευτικής Δημοκρατίας, να σεβαστούμε το θεσμό της πολιτικής, να μην υποβαθμίζουμε το θεσμό με τη συμπεριφορά μας. Γιατί πολλοί εξ ημών θυσιάζουμε ακόμα και τη σοβαρότητά μας για λίγα λεπτά ή δευτερόλεπτα, θα έλεγα, δημοσιότητας. Στη δύσκολη εποχή, όμως, που βιώνουμε, όταν οι πολιτικές μας πράξεις, όσα κάναμε ή παραλείψαμε να κάνουμε, όσα δεχθήκαμε ή ανεχθήκαμε στο παρελθόν, ευθύνονται για τη σημερινή κατάσταση, οφείλουμε να αποδείξουμε ότι είμαστε άξιοι να υπηρετούμε το αξίωμα για το οποίο μας εμπιστεύθηκε ο ελληνικός λαός.

Και το πρώτο που έχουμε χρέος να πράξουμε, είναι να αποδεικνύουμε καθημερινά ότι πρώτοι εμείς, ως αντιπρόσωποι του λαού, θέτουμε τους εαυτούς μας και κάθε δραστηριότητά μας υπό το φως του ήλιου. Και εάν τυχόν πέφτει κάποια σκιά, οι διαδικασίες διαλεύκανσης των υποθέσεων που μας αφορούν πρέπει να είναι μεν ταχύτατες, αλλά και με τέτοιο τρόπο διασφαλισμένες, ώστε να μη σπιλώνονται άδικα πρόσωπα και συνειδήσεις.

Για να αποδείξουμε, λοιπόν, πως σεβόμαστε την πολιτική και μέσω αυτής το λαό, πρέπει να προχωρήσουμε σε ριζοσπαστικές ενέργειες, που θα ταράξουν τα λιμνάζοντα ύδατα του πολιτικού συστήματος.

Προς αυτήν την κατεύθυνση κινείται και η πρόταση που είχα καταθέσει από αυτό εδώ το Βήμα στις 13 Απριλίου 2010, που αφορούσε στον έλεγχο των λογαριασμών και των περιουσιακών στοιχείων όλων των κρατικών λειτουργών και τη σύγκρισή τους με τις αποζημιώσεις που ελάμβαναν στο πλαίσιο άσκησης των καθηκόντων τους. Είχα ζητήσει επεκτείνοντας πρόταση του πρώην Προέδρου κ. Κακλαμάνη, όσων τα περιουσιακά στοιχεία, κινητά ή ακίνητα, δεν συμβαδίζουν με τις δηλώσεις του «πόθεν έσχες», που έχουν καταβάλει, να κατάσχονται στο βαθμό και στο ύψος που δεν μπορούν να δικαιολογηθούν. Μπορεί να ακούγεται σκληρό, αλλά είναι ένας τρόπος να αποδείξουμε όλοι έμπρακτα ότι επιτέλους μπαίνει τέλος στην ασυδοσία που εξέθρεψε η δική μας πολιτική ανοχή.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Ή αυτά που δεν δηλώνονται.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ: Ή αυτά που δεν δηλώνονται, αλλά πρέπει να γίνει έλεγχος, κύριε Πρόεδρε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Και πρέπει να έρθει ο πολίτης να μας τα πει.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ: Και ενώ όταν είχα καταθέσει την πρόταση πριν από ενάμιση χρόνο...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, ο κύριος που κάθεται στη θέση του Πρωθυπουργού της Ελλάδας ποιος είναι;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Προχωρούμε, κύριοι συνάδελφοι.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Είναι βαθύτατα θεσμικό το θέμα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Είναι σωστή η παρατήρησή σας.

Προχωρούμε στη συζήτησή μας.

Συνεχίστε, κύριε Κοντογιάννη.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ: Και το ειρωνικό είναι ότι μιλάμε για θεσμούς αυτή τη στιγμή.

Και βέβαια, κύριε Πρόεδρε, όταν είχα καταθέσει την πρόταση πριν περίπου από ενάμιση χρόνο, δεν στηρίχθηκε από το κόμμα που τότε ανήκα. Τώρα διαπιστώνω με ιδιαίτερη ικανοποίηση ότι

η Νέα Δημοκρατία έχει υιοθετήσει μέρος αυτής.

Όμως, ο κ. Σαμαράς προτείνει να γίνει έλεγχος μόνο σε όσους διετέλεσαν Υπουργοί και Υφυπουργοί. Όχι, κύριοι. Ξέρετε πολύ καλά ότι δεν αρκεί αυτό και όσοι άσκησαν εξουσία έστω και για μία μέρα, το γνωρίζουν ακόμα καλύτερα. Πρέπει να ελεγχθούν – όπως είχα προτείνει – και τα «πόθεν έσχες» γενικών γραμματέων, διοικητών οργανισμών, περιφερειάρχων, νομαρχών και δημάρχων.

Αν θέλουμε να προασπίσουμε το τραυματισμένο κύρος μας, πρέπει να φθάσουμε το μαχαίρι στο κόκαλο. Ο λαός ζητά να μπει τέλος στα μεγάλα λόγια χωρίς αντίκρισμα πράξεων. Ο λαός ζητά να μπει τέλος στο κρυφτό πίσω από τους νόμους και το Σύστημα και βέβαια ο λαός ζητά να μπει τέλος στα ημίμετρα. Η κατάσταση είναι κρίσιμη και οριακή. Δεν μπορούμε να ζητάμε από τους πολίτες να υποβάλλονται συνεχώς σε νέες θυσίες, όταν εμείς οι ίδιοι δεν είμαστε διατεθειμένοι να πάμε τα πράγματα ως το τέρμα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προς την κατεύθυνση αυτή η Δημοκρατική Συμμαχία έχει προτείνει:

Πρώτον, τη ριζική αναθεώρηση του άρθρου 86 του Συντάγματος περί ευθύνης Υπουργών και της ασυλίας των Βουλευτών. Οι Υπουργοί πρέπει να ελέγχονται και να δικάζονται, όπως κάθε πολίτης, από την τακτική δικαιοσύνη.

Εφόσον έχουμε την απαίτηση από τους πολίτες να σέβονται τη δικαιοσύνη και τις αποφάσεις της, οφείλουμε πρώτοι εμείς να δίνουμε το παράδειγμα. Δεν νοείται παραγραφή για τους πολιτικούς – ακόμα και στη διετία – τη στιγμή που για οποιονδήποτε άλλο πολίτη ισχύει η εικοσαετία. Έχουμε καθήκον να προστατέψουμε όχι απλά την τιμή του πολιτικού κόσμου, αλλά την ουσία της πολιτικής.

Δεύτερον, κάθε Βουλευτής και κάθε δημόσιος λειτουργός πρέπει να υποχρεούται να δημοσιοποιεί το δικό του Ε9 στο διαδίκτυο κάθε έτος.

Στο σημείο αυτό θα ήθελα να σας υπενθυμίσω ότι εδώ και χρόνια έχω ζητήσει να αναρτώνται τα «πόθεν έσχες» – αυτά που καταθέτουμε στη Βουλή – όλων των Βουλευτών στο διαδίκτυο, κάτι άλλωστε που και εγώ το πράττω από το 2004, όταν εξελήνθη για πρώτη φορά Βουλευτής.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΜΠΕΝΤΕΝΙΩΤΗΣ: Και πολλοί άλλοι, κύριε συνάδελφε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ: Χαίρομαι που το ακούω, αλλά θα πρέπει να γίνεται επίσημα από τη Βουλή.

Η ώρα της αλήθειας, κύριοι συνάδελφοι, έχει φθάσει για όλους μας, πολίτες και πολιτικούς. Η αδυναμία μας να αντιμετωπίσουμε την κρίση και η τακτική της Κυβέρνησης να μεταφέρει τα περισσότερα βάρη στις πλάτες των μισθωτών και των συνταξιούχων στρέφει το λαό κατά της πολιτικής και των πολιτικών. Στο χέρι μας είναι να αλλάξουμε την υφιστάμενη κατάσταση και αυτό μπορεί να γίνει μόνο αν όλοι μαζί ενώσουμε τις δυνάμεις μας, για να βγει η χώρα από το οικονομικό αδιέξοδο. Η παρούσα Κυβέρνηση απέδειξε ότι δεν μπορεί, καθώς όχι μόνο στέλνει τη χώρα στην οικονομική άβυσσο, αλλά καταστρέφει και τον κοινωνικό της ιστό.

Σε αυτές, λοιπόν, τις κρίσιμες στιγμές ας αφήσουμε το προσωπικό ή κομματικό όφελος και ας αναλογιστούμε το συμφέρον του τόπου, το συμφέρον της πατρίδας μας που δεν υπαγορεύει άλλη λύση, πέραν της εθνικής συνεννόησης και της δημιουργίας κυβέρνησης εθνικής σωτηρίας.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Γεώργιο Κοντογιάννη.

Παρακαλείται η συνάδελφος, κ. Ευαγγελία Κουρουπάκη, Βουλευτής Χανίων του ΠΑΣΟΚ, να λάβει το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΚΟΥΡΟΥΠΑΚΗ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε. Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι γνωστό σε όλους ότι η πατρίδα μας τελευταία έχει ταλαιπωρηθεί από μεγάλα σκάνδαλα, στα οποία φέρονται ως πρωταγωνιστές, δυστυχώς, πολιτικοί και κρατικοί αξιωματούχοι. Παρ' ότι έχει περάσει αρκετά μεγάλο χρονικό διάστημα από την αποκάλυψή τους, εν τούτοις, σχεδόν κανένα δεν έχει διαλευκανθεί πλήρως ούτε οι σχετικές υποθέσεις έχουν εκδικαστεί ή, τουλάχιστον, οδηγηθεί

στο ακροατήριο του αρμόδιου δικαστηρίου.

Η νομοθετική πρωτοβουλία που φέρνει σήμερα το Υπουργείο Δικαιοσύνης επιδιώκει να εξασφαλίσει ότι οι υποθέσεις που αφορούν σε πράξεις διαφθοράς πολιτικών και κρατικών αξιωματούχων, καθώς και τα αδικήματα που είναι εξαιρετικού δημοσίου συμφέροντος και κοινωνικού ενδιαφέροντος και τα οποία φαίνεται να διαπράττουν πολιτικοί ή κρατικοί αξιωματούχοι θα ανακρίνονται και θα εκδικάζονται με ειδική διαδικασία επίσπευσης.

Παρ' όλο που η ελληνική νομοθεσία δίνει τη δυνατότητα σε υποθέσεις εξαιρετικής φύσης να διατάσσεται η διενέργεια ανάκρισης και η εισαγωγή της υπόθεσης στο ακροατήριο κατά προτεραιότητα, αυτή μέχρι σήμερα δεν έχει αξιοποιηθεί όπως θα έπρεπε ούτε έχει αποδώσει τα αναμενόμενα. Εξακολουθεί, λοιπόν, η ελληνική κοινωνία να διακατέχεται από ένα αίσθημα ότι στη χώρα για κάποιους επικρατεί η ατιμωρησία.

Με το παρόν νομοσχέδιο επιχειρείται πολύ ορθά να ικανοποιηθεί το κοινό περί δικαίου αίσθημα, σε μία στιγμή που οι Έλληνες πολίτες αισθάνονται όχι απλά αποκομμένοι από το πολιτικό προσωπικό, που υποχρέωση έχει να εκπροσωπεί το δημόσιο, το δικό του συμφέρον, αλλά πολύ περισσότερο σε αντιπαράθεση μαζί του.

Δυστυχώς, πολλοί συνάδελφοι Βουλευτές έχουμε βιώσει τη βίαιη αντίδραση μερίδας Ελλήνων πολιτών, που αισθάνονται ότι δεν ισχύει η έννοια της τιμωρίας, της δικαιοσύνης ή της ισότητας όταν πρόκειται για το πολιτικό προσωπικό της χώρας.

Η απαξίωση του πολιτικού κόσμου είναι πλέον γενικευμένη και εκφράζεται ποικιλοτρόπως. Η καχυποψία των πολιτών προς τους πολιτικούς έχει αυξηθεί και κυριαρχεί η άποψη που χαρακτηρίζει συλλήβδην το πολιτικό προσωπικό. Πράξεις βίας απαράδεκτες, υβριστικές για τους αιρετούς της χώρας, υποκινούνται από κάποιες δυνάμεις που έχουν ως επιχείρημα την έλλειψη της γρήγορης απονομής δικαιοσύνης και την ατιμωρησία γι' αυτούς που στιγματίζουν τον πολιτικό χώρο.

Η υποβάθμιση των αξιών είναι η βαθύτερη αιτία όλων αυτών των βίαιων πράξεων που συμβαίνουν σήμερα και είναι μεγάλη η ευθύνη για τη διαπαιδαγώγηση αυτή των πολιτών, ώστε να συμπεριφέρονται έτσι όπως συμπεριφέρονται, έχει και εδώ μέρος του πολιτικού προσωπικού της χώρας.

Η κατ' εξακολούθηση εξαγγελόμενη από πολλές κυβερνήσεις κάθαρση και απόδοση δικαιοσύνης δεν έχει επιτευχθεί μέχρι σήμερα. Δεν επιτεύχθηκε η κάθαρση και ως εκ τούτου κλονίστηκε η εμπιστοσύνη των πολιτών απέναντι στην πολιτική και τους πολιτικούς, με αποτέλεσμα την αποδυνάμωση της θεσμικής λειτουργίας και την πλήρη ισοπέδωση των προσωπικοτήτων της πολιτικής.

Είμαι βαθύτατα πεπεισμένη ότι το εν λόγω νομοσχέδιο έρχεται να δώσει ένα χρήσιμο και αποτελεσματικό εργαλείο στην ελληνική δικαιοσύνη, προκειμένου να αρχίσει επιτέλους να απονέμεται ταχύτατα ποινική, πολιτική και διοικητική δικαιοσύνη στους εκπροσώπους του πολιτικού κόσμου κατά προτεραιότητα.

Οι διατάξεις του νομοσχεδίου αφορούν τα κακουργήματα που διαπράττουν επωφελούμενοι από την ιδιότητά τους οι γενικοί και ειδικοί γραμματείς Υπουργείων, οι διευθύνοντες σύμβουλοι νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, οι διευθύνοντες σύμβουλοι νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου, τη διοίκηση των οποίων καθορίζει το κράτος, καθώς και τα αιρετά μονοπρόσωπα όργανα των ΟΤΑ.

Σε ό,τι αφορά τα κακουργήματα των Υπουργών, αυτά εντάσσονται στις νέες ρυθμίσεις μόνο εάν δεν υπάγονται στο άρθρο 86 του Συντάγματος, το οποίο καθιερώνει ειδική διαδικασία. Ταυτόχρονα στις διατάξεις εντάσσονται και κακουργήματα τρίτων προσώπων, τα οποία όμως έχουν μεγάλο κοινωνικό ενδιαφέρον ή μείζονα σημασία για το δημόσιο συμφέρον.

Οι νέες αυτές ρυθμίσεις καθιερώνουν την υποχρεωτική σύνομη περαίωση των παραπάνω υποθέσεων, δηλαδή ένα fast track δικαιοσύνης. Οι διαδικασίες που ορίζονται είναι εξαιρετικά σαφείς, λειτουργικές και αποτελεσματικές. Έτσι οι δικαστικοί λειτουργοί, που θα αναλαμβάνουν τέτοιου είδους υποθέσεις, θα απαλλάσσονται αυτομάτως από όλες τις άλλες υποχρεώσεις τους, ώστε να ανταπεξέλθουν στις σύντομες προθεσμίες.

Ο ανακριτής και ο εισαγγελέας Πλημμελειοδικών θα μπορούν

να διατάξουν την άρση του φορολογικού, τραπεζικού και χρηματιστηριακού απορρήτου, καθώς και την απαγόρευση κίνησης κάθε είδους λογαριασμών, τίτλων ή χρηματοπιστωτικών προϊόντων, ακόμα και αν αυτά βρίσκονται σε κοινή κατοχή με άλλο πρόσωπο της οικογένειας του κατηγορουμένου.

Μετά την ολοκλήρωση της ανάκρισης, ο εισαγγελέας Εφετών θα είναι υποχρεωμένος μέσα σε ένα μήνα να υποβάλει πρόταση παραπεμπτική ή απαλλακτική στο αρμόδιο Συμβούλιο Εφετών. Μάλιστα, το τριμελές εφετείο κατά την εκδίκαση των εν λόγω υποθέσεων στο ακροατήριο απαγορεύεται να χορηγήσει αναβολή, ενώ η διακοπή επιτρέπεται μόνο για δεκαπέντε ημέρες.

Ο εισαγγελέας υποχρεούται να ορίσει τη δικάσιμο κατά απόλυτη προτεραιότητα, ενώ ακόμα και αν η Βουλή διενεργεί παράλληλη διαδικασία στο πλαίσιο της ίδιας υπόθεσης με βάση το άρθρο 86 του Συντάγματος, η διαδικασία ενώπιον της ποινικής δικαιοσύνης δεν θα αναστέλλεται αλλά θα εξελίσσεται κανονικά.

Διαβάζοντας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κάποιος τα σχόλια της δημόσιας διαβούλευσης στην αναρτημένη ιστοσελίδα από το Υπουργείο Δικαιοσύνης, αντιλαμβάνεται ότι οι Έλληνες πολίτες προσδοκούν σήμερα ή απαιτούν, θα έλεγα καλύτερα, να δοθεί προτεραιότητα στις υποθέσεις εκείνες όπου εμπλέκονται πολιτικά πρόσωπα και αξιωματούχοι σε πράξεις διαφθοράς.

Το Υπουργείο Δικαιοσύνης με το παρόν νομοσχέδιο καταδεικνύει την πολιτική βούληση για υλοποίηση αυτής της απαίτησης. Εγώ θα έλεγα ότι πρέπει από εδώ και πέρα να ευχηθούμε να μη χρειαστεί να γίνει χρήση αυτής της προτεραιότητας που δίνει ο νόμος, από κανένα πολιτικό πρόσωπο της χώρας, γιατί δεν θα εμπλέκεται σε υπόθεση διαφθοράς.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε την κ. Ευαγγελία Κουρουπάκη.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Αιτωλοακαρνανίας της Νέας Δημοκρατίας κ. Δημήτριος Σταμάτης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πολλοί εκλεκτοί συνάδελφοι τοποθετήθηκαν πάνω στο παρόν νομοσχέδιο και πρέπει να ομολογήσω ότι με πολύ ενδιαφέρον τους άκουσα και ήταν υψηλού επιπέδου αυτή η συζήτηση για τον παρόντα νόμο, τον οποίο καλούμαστε να ψηφίσουμε.

Θα ήθελα, όμως, να πω τι εκφράζει αυτός ο νόμος για εμένα προσωπικά, ως παλαιό δικηγόρο και μάλιστα, μαχόμενο δικηγόρο των ποινικών δικαστηρίων. «Έχω κολλήσει ένσημα», όπως πρέπει να λέμε εμείς οι πολιτικοί τώρα τελευταία, για να απαντήσω εν μέρει και σε κάποιες κατηγορίες, έχω κάνει χρόνια δικηγορίας και έχω δει πάρα πολλά πράγματα στα ποινικά δικαστήρια.

Κύριε Πρόεδρε, καταλαβαίνετε τι εννοώ, γιατί και εσείς δικηγόρος και μάλιστα, υπήρξατε μάχιμος. Έχω δει πάρα-πάρα πολλά πράγματα στα δικαστήρια και πρέπει να σας εκφράσω επιφυλάξεις όσον αφορά τη χρησιμότητα αυτού του νομοσχεδίου. Όμως, για να μην εκφράσω εγώ επιφυλάξεις, θα σας πω ότι είναι λανθασμένη η ίδια η φιλοσοφία του νομοσχεδίου.

Κύριε Υπουργέ, η αιτιολογική έκθεση αρχίζει ως εξής: Τα τελευταία χρόνια η χώρα μας έχει ταλαιπωρηθεί από μεγάλα σκάνδαλα διαφθοράς. Σε πολλά από αυτά, ως πρωταγωνιστές φέρονται οι πολιτικοί και οι κρατικοί αξιωματούχοι. Αμέσως-αμέσως, θέλω να πω ότι αποδέχεται η Κυβέρνηση ότι υπήρξαν σκάνδαλα τόσο πολλά και υπήρξε πραγματικά μία αδυναμία της Βουλής, ηθελημένη ή όχι, να αντιμετωπίσει τα σκάνδαλα αυτά και γι' αυτό ερχόμαστε εμείς, υποκύπτοντας σε πιέσεις, υποκύπτοντας πολλές φορές και σε δίκαιες φωνές, να φέρουμε το νόμο αυτό, ερχόμαστε και ψηφίζουμε αυτόν τον νόμο για να επιταχύνουμε την απονομή της δικαιοσύνης.

Πιστεύω, κύριοι συνάδελφοι, ότι δεν είναι εκεί το πρόβλημα. Η δικαιοσύνη έχει και τους νόμους και τον τρόπο και τους δικαστές οι οποίοι μπορούν να απονείμουν τη σωστή και δίκαιη δικαιοσύνη. Το πρόβλημα είναι η πραγματική, η σωστή εφαρμογή των νόμων. Το πρόβλημα είναι εμείς, ως Βουλευτές, να μένουμε όρθιοι εδώ και να κλείσουμε τα αυτιά μας στις διάφορες «Κασσάνδρες» οι οποίες συνεχώς στρέφονται κατά του πολιτικού

συστήματος και κατά των Βουλευτών και να δείξουμε ότι έχουμε θάρρος και απόφαση να προχωρήσουμε το έργο μας.

Ξέρετε τι θα ήθελα να σας πω, κύριε Υπουργέ, κύριοι συνάδελφοι; Πρέπει κάποτε, για να αποκτήσουμε μια σχέση εμπιστοσύνης με το λαό και να πάψουν να λέγονται αυτά για τους πολιτικούς, να καθίσουμε κάτω και να του πούμε την αλήθεια. Θα πω μετά λύπης μου, γιατί ήμουν και συμφοιτητής του, ένα παράδειγμα που αφορά τον Υπουργό κ. Βενιζέλο, ο οποίος πριν μερικές μέρες -το θυμάστε όλοι- βγήκε στην τηλεόραση και είπε ότι η τρόικα δεν απεχώρησε από τις συζητήσεις, αλλά έφυγε, γιατί αυτό ήταν προκαθορισμένο. Ήταν κάτι το οποίο δεν άντεχε ούτε καν στη λογική, όχι στην αλήθεια των διαφόρων πληροφοριών. Δεν άντεχε ούτε στη λογική και, όμως, επέμενε και το έλεγε.

Κλονίστηκε ο λαός. Κλονίζεται ο λαός, όταν εμείς οι πολιτικοί δεν τον κοιτάμε στα μάτια και δεν του λέμε την αλήθεια.

Είναι η ώρα, λοιπόν, να πούμε την αλήθεια και να πούμε μία ακόμη αλήθεια γιατί κάποιες υποθέσεις δεν έφτασαν στο τέλος, γιατί η υπόθεση της «SIEMENS» δεν απεκαλύφθη. Μάλιστα, κάποτε σε μία συνέντευξη αναγκάστηκε να πω ότι ντρέπομαι, γιατί η ελληνική Βουλή δεν απέκαλυψε σε όλο το βάθος της αυτή την υπόθεση.

Επίσης, πρέπει να πω ότι και η άλλη υπόθεση, του Χρηματιστηρίου, η τεράστια, η μεγαλύτερη υπόθεση των τελευταίων ετών, η υπόθεση που αφορούσε πολιτικά και μη πρόσωπα και αυτή η υπόθεση ποτέ δεν διαλευκάνθηκε. Έτσι, είναι σίγουρο ότι στον ελληνικό λαό έχουν μείνει πολλές απορίες.

Έχει μείνει θυμός, κύριε Υπουργέ, στον ελληνικό λαό. Όλα αυτά θα μπορούσαμε να τα διορθώσουμε με δύο τρόπους, λέγοντας την αλήθεια στο λαό αφ' ενός και αφ' ετέρου εφαρμόζοντας σωστά τους νόμους.

Είχα κάνει μία πρόταση στην επιτροπή και είπα το εξής: Γιατί, αντί για τέτοιους νόμους, για εξπρές δικές, οι οποίες σίγουρα δεν ικανοποιούν την ορθή απόδοση της δικαιοσύνης, δεν δημιουργούμε ένα ποινικό δικαστήριο σε όλες τις βαθμίδες, έτσι ώστε γενικότερα να απονέμεται πολύ πιο σωστά και πολύ πιο γρήγορα η δικαιοσύνη; Άλλωστε, μην κοιτάτε τις υποθέσεις οι οποίες είναι σχετικές με τα πολιτικά πρόσωπα. Είναι και οι υποθέσεις των πολιτών. Αυτούς πρέπει να κοιτάξουμε, γι' αυτούς πρέπει να φροντίσουμε, αυτοί υποφέρουν από τη μη απονομή της δικαιοσύνης. Θα έπρεπε, ίσως, να δείτε βαθύτερα το θέμα αυτό. Αυτή είναι η μία πρόταση που έχω να σας κάνω.

Η δεύτερη πρόταση που θέλω να κάνω είναι ότι θα πρέπει να είναι τουλάχιστον στα συμβούλια η παρουσία των κατηγορουμένων πολιτικών υποχρεωτική, αυτοπροσώπων εμφανίσει τουλάχιστον των Βουλευτών και των Υπουργών στα συμβούλια. Δεν μπορούμε με τον τρόπο αυτό, με τα νομοσχέδια αυτά, με τις δικές εξπρές, με την πίεση του χρόνου να τους οδηγούμε στο σκαμνί του κατηγορουμένου. Το συμβούλιο να τους ακούει και να τους διαχωρίζουμε -προσέξτε- από τους άλλους κρατικούς λειτουργούς.

Ο διορισμένος από την Κυβέρνηση πρόεδρος του τάδε νομικού προσώπου ας μην πάει στο συμβούλιο. Αλλά, ας μην εξομολογούμε το διορισμένο από την κάθε κυβέρνηση υπάλληλο με τον Βουλευτή, διότι δεν είναι τα ίδια πράγματα.

Πρέπει να βρούμε ασφαλιστικές δικλίδες, έτσι ώστε τον Βουλευτή και τον πολιτικό να τον τιμήσουμε, όπως πραγματικά του αξίζει. Τον εκλέγει ο λαός.

Θα ήθελα να σας πω και κάτι άλλο, μία άλλη πρόταση που έχω να κάνω. Η απόφαση ειδικά για τους πολιτικούς πρέπει να είναι αιτιολογημένη, να απαγγέλλεται η αιτιολογία της απόφασης από έδρα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα σας πω ένα προσωπικό παράδειγμα. Κατηγορήθηκα και ζήτησα μόνος μου την άρση της ασυλίας μου. Η Βουλή εν τη απουσία μου - γιατί ήμουν υποψήφιος δήμαρχος- μία εβδομάδα πριν από τις δημοτικές εκλογές, ήρε την ασυλία μου. Πήγα στο εδώλιο του πενταμελούς εφετείου, δικάστηκα ομοφώνως από πέντε κυρίες εφέτες μετά από δύομιση ώρες διάσκεψη - για παράβαση καθήκοντος όλα αυτά...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: «Αθωώθηκα ομοφώνως», όχι «δικάστηκα ομοφώνως».

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ: Ναι, δικάστηκε. Άσκησα αναίρεση και ο Άρειος Πάγος –πάντα συμβαίνει αυτό– μπήκε στην ουσία και με αθώωσε, διότι δεν εφάρμοσε διάταξη νόμου το πενταμελές εφετείο.

Ξέρετε γιατί δεν τον εφάρμοσαν τον νόμο; Θα σας πω και γι' αυτόν τον λόγο το απεισιώπησα. Δεν εφάρμοσαν τον νόμο, διότι σε ενάμιση μήνα θα παραγραφόταν η υπόθεση. Τελικά ο Άρειος Πάγος μπήκε επί της ουσίας και με αθώωσε, εφαρμόζοντας τον νόμο. Έπεσα θύμα, εν ολίγοις, του κινδύνου της χρονικής παραγραφής της υπόθεσης. Οι δικαστές ένιωθαν πίεση.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Δεν ενδιέφερε κανέναν...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ: Εντάξει, κύριε Τασούλα. Βεβαίως έτσι είναι, αλλά εγώ εξηγώ όλη την πορεία της υπόθεσης.

Θέλω να πω ότι και οι δικαστές είναι άνθρωποι. Θέλω να πω ότι και οι δικαστές πιέζονται. Θέλω να πω ότι και οι δικαστές, ενδεχομένως, θα πέσουν θύματα αυτών των δικών-εξπρές. Είναι πάρα πολύ επικίνδυνο.

Η ποινική μας δικονομία και ο ποινικός μας νόμος είναι πλήρεις. Φτιάξτε ποινικά δικαστήρια, επιταχύνετε γενικότερα τη δικαιοσύνη και έτσι δεν θα μπορούμε να έχουμε τύψεις ότι κάποια στιγμή οδηγήσαμε πολιτικούς, εν ενεργεία ή πρώην, στα εδώλια του κατηγορουμένου απλώς και μόνο εξυπηρετώντας σκοπιμότητες.

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε, λέγοντας ότι αυτό το νομοσχέδιο πραγματικά εγώ πιστεύω ότι έρχεται για λόγους επικοινωνιακούς και έρχεται να ικανοποιήσει και κάποια ενοχικά συναισθήματα που έχει η Κυβέρνηση για τις μεγάλες υποθέσεις, τις οποίες προανέφερα –«SIEMENS», χρηματιστήριο- τις οποίες δεν έφτασε ως το τέλος. Αλλά όχι γι' αυτόν τον λόγο να έλθουμε να συμφωνήσουμε με διάφορα κέντρα, τα οποία θέλουν να καταστήσουν τους Βουλευτές υποχείρια συμφερόντων οικονομικών: υπαλλήλους των τραπεζών, το λέω ευθέως. Όχι να συμφωνήσουμε και να ακούσουμε φωνές, οι οποίες έρχονται εξυπηρετώντας συμφέροντα πολλές φορές οικονομικά -και τις περισσότερες φορές των τραπεζών- που θέλουν να εξαγοράσουν συνειδήσεις Βουλευτών.

Σε αυτό πρέπει να αντισταθούμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και να πούμε στον ελληνικό λαό ότι ο νόμος αρκεί, οι Βουλευτές είναι εδώ για να προασπίσουν και να βελτιώσουν τον νόμο, αλλά όχι για να φέρουν νόμο, ακούγοντας σε ένα λαϊκισμό, ο οποίος αυτόν τον καιρό και αυτά τα χρόνια είναι παντού διάχυτος και γιατί αυτό απαιτούν κάποιοι, είτε από τον δημοσιογραφικό κόσμο είτε από άλλον κόσμο. Ας μην εξειδικεύσω τη φράση μου.

Επ' ευκαιρία αυτού παίρνω λίγο χρόνο σε σχέση με αυτόν που μου δώσατε, κύριε Πρόεδρε, για να σας πω και μία άλλη σκέψη.

Είμαστε εμείς οι ίδιοι που έχουμε άδικο στο ότι λέμε καμιά φορά –και το λέει και ο αγαπητός μου Πρόεδρος, ο κ. Σαμαράς– ότι δεν πρέπει οι Βουλευτές να γίνονται Υπουργοί. Αυτό είναι λάθος. Εγώ εκτιμώ ότι είναι λάθος. Εγώ διαφωνώ. Θα πρέπει, ενδεχομένως, οι Βουλευτές που γίνονται Υπουργοί να δεσμεύονται να μην πολιτευθούν ξανά. Αλλά, δεν μπορούμε να λέμε στο Βουλευτή, ο οποίος είναι κοντά στην ανάσα του λαού, είναι κοντά στο λαό κάθε μέρα: «Δεν έχεις δικαίωμα να γίνεις Υπουργός». Ποιος θα μεταφέρει αυτήν την ανάσα, την αγωνία, το θυμό, τη χαρά των πολιτών στην εκτελεστική εξουσία, αν όχι ο Βουλευτής;

Μας έχει συμβεί πολλές φορές, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να έρχονται εξ ουρανού «αλεξιπτωτιστές» κάποιοι καθηγητές, κάποιοι επώνυμοι –δεν ξέρω πώς, πού, πότε έφτασαν- και να ασκούν εξουσία μαζί με μία κυβέρνηση την ώρα που απέχουν, είναι πολύ μακριά από το πεζοδρόμιο, από τον κόσμο, από τη βάση και από το λαό.

Ευχαριστώ πάρα πολύ, κύριε Πρόεδρε, για την ανοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Δημήτριο Σταμάτη.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, συγγνώμη αλλά πρέπει να επανορθώσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Παρακαλώ, κύριε Κακλαμάνη.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Ο κ. Σκυλλάκος ορθώς μίλησε, διότι ανέφερα «ναζισμός», «φασισμός» και είπα και για τα πρώην

ανατολικά καθεστώτα. Στην κριτική μου αναφέρομαι και περιλαμβάνω τα καθεστώτα αυτά. Δεν τα ταυτίζω προφανώς με το φασισμό και το ναζισμό.

Έχει σημασία αυτή η παρέμβασή μου τώρα, διότι βλέπω και στην Ευρώπη μια ιστορία, που ξεκινά μέσω της ταύτισης αυτής, να περιοριστούν και δραστηριότητες νομίμως λειτουργούντων κομμάτων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Αυτή η σύγκριση και μη ταύτιση που κάνετε ήταν παρωνυχής εν σχέσει προς τον κορμό των διανοημάτων σας, ούτως ή άλλως.

Κλείνουμε τον κατάλογο των εγγεγραμμένων συναδέλφων ομιλητών με τον κ. Κωνσταντίνο Καραγκούννη, Βουλευτή Αιτωλο-καρνανίας της Νέας Δημοκρατίας.

Ορίστε, κύριε Καραγκούννη, έχετε το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η σημερινή νομοθετική πρωτοβουλία του Υπουργείου Δικαιοσύνης, η οποία έτυχε της συμπαράστασης σχεδόν ολόκληρης της Βουλής, στην ουσία εκπέμπει ένα μήνυμα προς τη δικαιοσύνη: «Τελειώνετε όσο μπορείτε γρήγορότερα με τις υποθέσεις που αφορούν ζητήματα διαφθοράς, πολιτικών και κρατικών αξιωματούχων, υποθέσεων μεγάλου κοινωνικού ενδιαφέροντος και μείζονος δημοσίου συμφέροντος».

Τι λέμε, λοιπόν, σήμερα και τι παραδεχόμαστε ενώπιον της κοινωνίας; Ότι δυστυχώς έχουμε αποτύχει ως κράτος, έχουμε αποτύχει ως πολιτεία να επιτύχουμε τα αυτονόητα. Οι βασικοί και δομικοί μας θεσμοί, αυτοί που στην ουσία θεμελιώνουν τη σχέση εμπιστοσύνης πολίτη και πολιτικού, δεν μπορούν να διασφαλίσουν την ομαλή λειτουργία της δημοκρατίας. Περί αυτού πρόκειται.

Ομολογούμε ότι θεσμοί όπως η δικαιοσύνη, που για μένα αποτελεί το θεμέλιο λίθο της δημοκρατίας, δεν λειτουργεί όπως θα έπρεπε στην Ελλάδα του 2011. Διότι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου αποτελεί την ομολογία ότι το δικαίκο σύστημα στην Ελλάδα αμφισβητείται στο σύνολό του. Δυστυχώς ο πολίτης, ιδιαίτερα σήμερα που η συγκυρία είναι εξόχως δυσάρεστη, καταλαβαίνει ότι δεν μπορεί να βρει το δίκιο του σε εύλογο χρονικό διάστημα και μάλιστα για υποθέσεις που τον αφορούν άμεσα και που έχουν να κάνουν πολλές φορές με την ίδια την επιβίωσή του.

Λέμε συχνά ότι η απονομή της δικαιοσύνης στην Ελλάδα φθάνει στα όρια της αρνησιδικίας. Αυτό ισχύει στην Ελλάδα. Η πολιτική, κοινωνική και κυρίως η οικονομική πορεία της χώρας επιβραδύνεται, ακριβώς γιατί οι θεσμοί δεν λειτουργούν με αξιοπιστία, με υπευθυνότητα και κυρίως μέσα σε εύλογο χρονικό διάστημα.

Το παρόν σχέδιο νόμου, λοιπόν, ομολογεί στην ουσία την αστοχία της πολιτείας να παρέχει προς τον πολίτη την αυτονόητη ομαλή λειτουργία των θεσμών και της δημοκρατίας. Η έκφανση αυτή της ομολογίας αφορά ποιους άλλους; Τους πολιτικούς και τους κρατικούς αξιωματούχους. Έχουμε φθάσει δυστυχώς να ταυτίζουμε πια την έννοια του πολιτικού με αυτή του κατηγορουμένου, στην ουσία για να δώσουμε το παράδειγμα στον κόσμο ότι να, το δικαίκο μας σύστημα αρχίζει να λειτουργεί, αρχίζει να επαναθεμελιώνει τη σχέση εμπιστοσύνης πολίτη-πολιτικού.

Πολύ φοβάμαι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι μπροστά στο βωμό της σκοπιμότητας και της αδήριτης ανάγκης να φανεί ότι κάτι λειτουργεί σ' αυτή τη χώρα, ότι κάτι αλλάζει, βάζουμε παρωπίδες στα ουσιαστικά προβλήματα που αντιμετωπίζει σήμερα η δικαιοσύνη. Την ώρα που θέλουμε –και καλώς κάνουμε– να διαλευκάνουμε υποθέσεις που έχουν ιδιαίτερο ενδιαφέρον και αφορούν πολιτικά και κρατικά πρόσωπα, την ίδια ώρα ψάχνουμε να βρούμε, λόγου χάριν, πού βρίσκεται ο κ. Ψωμιάδης.

Η συχνή επίκληση της διαφθοράς ως μονίμου στοιχείου του πολιτικού βίου και οι συνεχείς αναφορές στους διεφθαρμένους πολιτικούς, αποτελούν τα τελευταία χρόνια σταθερό στοιχείο του πολιτικού λόγου. Έχω, λοιπόν, την εντύπωση ότι ο λόγος περί διαφθοράς και η κατακραυγή που συνοδεύει τους διεφθαρμένους λειτουργεί ως εκτονωτικός οργανισμός για τους πολίτες, ως ένα ξόρκι που περισσότερο συσκοτίζει παρά διαφωτίζει το θέμα.

Επιταχύνουμε τη διαδικασία με τέτοιο τρόπο που σίγουρα θα υπάρξουν καταπατήσεις των δικαιωμάτων των κατηγορουμένων, σίγουρα θα στερηθεί δικονομικών εγγυήσεων αφού τα χρονικά όρια που τίθενται είναι παραπάνω από ασφυκτικά.

Προσέξτε, κύριε Υπουργέ, το ζήτημα δεν είναι το πόσο γρήγορα θα τελειώνει μια υπόθεση αλλά και το αν θα βγάλουμε αποτέλεσμα με νηφαλιότητα, αντικειμενικότητα και κυρίως χωρίς να δημιουργούμε έτι περισσότερες σκοτεινές περιοχές στην απονομή της δικαιοσύνης.

Θέτουμε χρονικά όρια που, όπως προανέφερα, είναι ασφυκτικά και φοβόμαστε ότι στην πράξη δεν θα έχουν κανένα αποτέλεσμα. Αντίθετα, θα δημιουργήσουν προβλήματα και πιθανόν μεγαλύτερη κοινωνική αμφισβήτηση σε όλη τη διαδικασία.

Πώς είστε σίγουρος, κύριε Υπουργέ, ότι θα μπορέσει να τηρηθεί το δίμηνο ή το τετράμηνο της ανάκρισης, όταν είναι πολύ πιθανόν ο ανακριτής να βρεθεί μπροστά σε μια ογκωδέστατη δικογραφία με πληθώρα συγκομισθέντος υλικού;

Φανταστείτε, λοιπόν, να ζητηθεί μια πραγματογνωμοσύνη, μια λογιστική πραγματογνωμοσύνη. Μέχρι να λάβει την υπόθεση ο πραγματογνώμονας, να ορκιστεί, να προχωρήσει και να τελειώσει το έργο του, θα έχει ήδη περάσει αρκετός καιρός, ίσως και μήνες. Τι σας κάνει να πιστεύετε ότι θα τελειώσει σε χρόνο μηδέν; Φανταστείτε ο ανακριτής, ακριβώς λόγω της κρισιμότητας της υπόθεσης, να καλεί δεκάδες ή εκατοντάδες μάρτυρες. Πώς θα τελειώσουν, κύριε Υπουργέ, στην ώρα τους; Πώς περιμένετε οι δικαστικές πράξεις να ολοκληρώνονται τόσο γρήγορα όσο περιμένετε ότι θα γίνουν; Θα διαβιβάζεται αυθημερόν η άρση του τραπεζικού απορρήτου; Όλα αυτά τα έχετε αξιολογήσει;

Και επαναλαμβάνω, επειδή γνωρίζετε ότι δεν θα γίνουν στην ώρα τους, το πολιτικό και το δικαστικό σύστημα θα δέχεται πάλι μύδρους και επιθέσεις εναντίον του, διότι δικαιολογημένα θα μας κατηγορούν πως άλλα ψηφίζουμε και άλλα κάνουμε στην πράξη.

Δεν λέω, όλοι είμαστε θετικοί στο να επιταχύνονται οι διαδικασίες. Όμως, είναι δικαστικό εφικτό να γίνει κάτι τέτοιο; Είναι ρεαλιστικό να τύχει εφαρμογή ένα τέτοιο νομοθέτημα;

Πάρτε, για παράδειγμα, τα παράνομα στοιχήματα, μια υπόθεση ιδιαίτερου κοινωνικού ενδιαφέροντος. Αν θυμάμαι καλά, η ανάκριση ξεκίνησε τον Ιούνιο, όπου ο ανακριτής επέδειξε ομολογουμένως ιδιαίτερη ζέση, ιδιαίτερη επιμέλεια για την υπόθεση και μέχρι στιγμής δεν έχουν απολογηθεί ούτε οι μισοί κατηγορούμενοι.

Πώς, λοιπόν, θα φανεί το δικαστικό σύστημα συνεπές σε μια τέτοια διαδικασία ιδιαίτερου κοινωνικού και πολιτικού ενδιαφέροντος και συμφέροντος που θα έχει στραμμένα κάθε φορά όλα τα βλέμματα επάνω και ποιας αντιμετώπισης θα τύχει τόσο το δικαστικό όσο και το πολιτικό σύστημα, αν δεν ανταποκριθεί στις απαιτήσεις που θέτει ο νόμος;

Και τώρα έρχομαι και σε μια άλλη παρατήρηση. Ακριβώς λόγω της πίεσης του χρόνου μέσα στον οποίο πρέπει να περατωθεί η ανάκριση, έρχεστε και δίνετε τη δυνατότητα η υπόθεση να χωρίζεται για όσους δεν έχουν την ιδιότητα των προσώπων του άρθρου 1.

Στο σημείο αυτό, λοιπόν, θα ήθελα να σας φέρω ένα παράδειγμα για να κατανοήσουμε σε τι δυσκολίες μπορεί να βρεθούμε.

Έχουμε, λοιπόν, φυσικό αυτουργό σε μια τέτοια περίπτωση ή σε μια τέτοια υπόθεση έναν επιχειρηματία και ηθικό αυτουργό έναν Υπουργό. Πόσο εύκολα μπορεί να υπάρξει χωρισμός και πόσο εύκολα μπορεί να υπάρξει ορθή αποδεικτική αξιολόγηση των δύο προσώπων και να οδηγηθούμε σε ορθή δικανική κρίση, όταν ο χωρισμός δεν θα μπορεί εκ των πραγμάτων να είναι εφικτός, από τη στιγμή που μπορεί να οδηγηθούμε σε αντιφατικές αποφάσεις;

Βλέπετε, λοιπόν, πόσα προβλήματα μπορεί να δημιουργηθούν από τέτοιες νομοθετικές πρωτοβουλίες που δεν αποσκοπούν στην ουσία, αλλά γίνονται περισσότερο επικοινωνιακά και μόνο.

Για να μπορούν να λειτουργήσουν τέτοιοι νόμοι, θα πρέπει, όπως είπα και στην αρχή, να λειτουργεί ορθά το σύνολο της δικαιοσύνης και στο σύστημα απονομής της να υπάρχουν δεδομένες και επαρκείς υλικοτεχνικές υποδομές που θα μπορούν

πρακτικά να δώσουν τη δυνατότητα, να έχουν αποτέλεσμα τέτοια νομοθετήματα.

Και τώρα θα ήθελα να κάνω και μια τελευταία παρατήρηση.

Το άρθρο 6, όντως, θα προκαλέσει σύγχυση, προβλήματα και αμφισβητήσεις συνταγματικής υφής και καλό θα ήταν, κύριε Υπουργέ, να το δείτε ξανά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να ολοκληρώσω την τοποθέτησή μου, αναφερόμενος στα εξής. Η πολιτική διαφθορά δεν αποτελεί τυχαίο ή περιστασιακό φαινόμενο, αλλά δυστυχώς εγγενές χαρακτηριστικό του πολιτικού και οικονομικού συστήματος, γιατί τόσο οι πολιτικοί όσο και οι δημόσιοι λειτουργοί αρκετές φορές κατά το παρελθόν χρησιμοποιούσαν τον κρατικό μηχανισμό ως μέσο για την κατοχύρωση και επέκταση των ατομικών ή συντεχνιακών τους συμφερόντων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, τελειώνω σε ένα λεπτό.

Η αυταπάτη ότι αναμορφώνοντας ορισμένες διαδικασίες, όπως τη συνταγματική διάταξη περί ευθύνης Υπουργών ή τη σημερινή, θα τιθασιεύσουμε ένα φαινόμενο που έχει εμποτίσει το δημόσιο βίο εδώ και πάρα πολλές δεκαετίες, μπορεί εν δυνάμει να μετατραπεί σε οργή -όταν θα διαψευστεί στην πράξη- και τότε, πράγματι, η διαφθορά μπορεί να εξελιχθεί σε κοινωνικό και πολιτειακό ζήτημα.

Αν ο πολιτικός λόγος περί διαφθοράς είναι γενικευτικός, αφηρημένος και αδυνατεί να διακρίνει τις αποχρώσεις των φαινομένων και είναι αφόρητα ηθικολογικός και καταγγελτικός, το ίδιο αγκυλωμένος είναι και ο λόγος που προσπαθεί να δώσει λύση στο πρόβλημα. Αυτό αποτυπώνεται emphatically στη ρητορεία για τις θεσμικές ανεπάρκειες του νόμου περί ευθύνης των πολιτικών προσώπων.

Με άλλα λόγια, η γενικευμένη συζήτηση περί διαφθοράς με τα χαρακτηριστικά που περιέγραψα επηρεάζει τον τρόπο με τον οποίο εντάσσουμε την ποινική ευθύνη των Υπουργών, των πολιτικών και των άλλων κρατικών προσώπων στη λειτουργία του πολιτεύματος και κατ' επέκταση τον τρόπο με τον οποίο ερμηνεύουμε τις διατάξεις του Συντάγματος και του σχετικού νόμου.

Ανεξαρτήτως των βελτιώσεων που επιδέχεται το θεσμικό πλαίσιο της ευθύνης των πολιτικών και κρατικών προσώπων, το κρισιμότερο είναι να συνειδητοποιήσουμε όλες οι πολιτικές δυνάμεις ότι η προσφυγή στο θεσμό της ποινικής ευθύνης προϋποθέτει υψηλότερο αίσθημα ευθύνης και λιγότερη πολιτική εκμετάλλευση απ' ό,τι στο παρελθόν.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Η συζήτηση μας ολοκληρώνεται δίνοντας το λόγο στον Υφυπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων τον κ. Γεώργιο Πεταλωτή.

Ορίστε, κύριε Πεταλωτή, έχετε το λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Υποτίθεται ότι θα απαντήσει, όπως μας υποσχέθηκε ο Υπουργός, με την ίδια υπευθυνότητα κι ο ίδιος. Είπε ότι θα ακούσει όλους τους Βουλευτές και θα απαντήσει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Υπάρχουν εκκρεμή ζητήματα και υπεσχόμενα ως προς την απάντηση. Τα έχετε σημειώσει;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΕΤΑΛΩΤΗΣ (Υφυπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Ναι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ορίστε, κύριε Πεταλωτή, έχετε το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΕΤΑΛΩΤΗΣ (Υφυπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ξεκινήσω πρώτα από τα τεχνικά. Θα σας ενημερώσω για τις νομοτεχνικές βελτιώσεις, για να περάσω λίγο και σε μία πιο ουσιαστική τοποθέτηση.

Πρώτον, στο άρθρο 1 στην περίοδο α', μετά τη λέξη «Υφυπουργοί» τίθεται η φράση «καθώς και κακουργήματα που διαπράττουν Βουλευτές», ενώ από το άρθρο 1 στην περίοδο β' απαλείφεται η λέξη «Βουλευτές», δηλαδή το βάζουμε σε άλλη σειρά.

Επίσης, η τροπολογία 544 και με ειδικό αριθμό 48 στην παράγραφο 3 η ημερομηνία εκδίκασης των υποθέσεων από το ήδη υφιστάμενο Εφετείο Κρήτης στα Χανιά η ημερομηνία από 31 Δεκεμβρίου 2011 γίνεται από 31 Μαρτίου 2012, με σκοπιμότητα την πιο εύρυθμη λειτουργία των δικαστηρίων αυτών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Παρακαλώ να κατατεθούν για τα Πρακτικά και να διανεμηθούν στους κυρίους συνα-

δέλφους.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΕΤΑΛΩΤΗΣ (Υφυπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Μάλιστα, κύριε Πρόεδρε.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων κ. Γεώργιος Πεταλωτής καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες νομοτεχνικές βελτιώσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:

ΛΛ Νομοτεχνική βελτίωση

A. Στο αρ. 1 των περ. α',
 λέγεται την λέξη «υφύπονοι»
 τίθεται η φράση «κατά και καθ'όλην την
 διαρκείαν του βουλευτή»,».

B. Στο αρ. 1 των περ. β',
 απαλείφεται η λέξη «βουλευτής»

Στην κατέλληλη διάση

>>>

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΕΤΑΛΩΤΗΣ (Υφυπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Ως προς τα ζητήματα που τέθηκαν, θα ήθελα να πω πρώτα επί του θέματος που έθεσε ο κ. Παυλόπουλος. Να υπενθυμίσω ότι βασικός στόχος της προκείμενης ρύθμισης, έτσι όπως διατυπώνεται στην αιτιολογική έκθεση, είναι η διεξαγωγή ανάκρισης και η εισαγωγή στο ακροατήριο κατά απόλυτη προτεραιότητα. Αυτό μας ενδιέφερε να το θέσουμε και γι' αυτό ακριβώς υπάρχει αυτή η ρύθμιση, γι' αυτό και οι σύντομες προθεσμίες και η απεριόριστη ενασχόληση των ανακριτών και εισαγγελέων στις εν λόγω υποθέσεις. Εδώ λαμβάνουμε υπ' όψιν και επιφυλασσόμεθα για την τεχνική κατάθεση και αυτά που είπε ο Πρόεδρος κ. Κακλαμάνης για την υποστήριξη και τη στήριξη αυτών των οργάνων.

Γι' αυτό ακριβώς και ορίζεται ρητώς και στο άρθρο 2 παράγραφος 2 του σχεδίου νόμου, ότι μπορεί να διαταχθεί και ο χωρισμός της υπόθεσης και η εισαγωγή της στο δικαστήριο προς εκδίκαση, όταν η υπόθεση είναι ώριμη για κάποιους από τους κατηγορούμενους.

Εδώ θα ήθελα να πω ότι διαφωνώ, βέβαια, με το παράδειγμα του τελευταίου ομιλητή του κ. Καραγκούνη, για τη σκοπιμότητα αυτού του διαχωρισμού, γιατί αυτός ο διαχωρισμός, για τις περιπτώσεις όπου έχουν ωριμάσει οι συνθήκες, είναι αυτός που θα μας επιτρέψει να αντιμετωπίσουμε πολύ συγκεκριμένα ζητήματα. Κάποια ονόματα ήδη είπε ο κ. Μιχαλογιαννάκης. Δεν αναφέρομαι σε ονόματα εννοείτε, αλλά σε περιπτώσεις, όπου πραγματικά μπορούμε να έχουμε μία συνέχιση, ένα χωρισμό της υπόθεσης, όπου πραγματικά είναι ώριμες οι υποθέσεις για κάποιους από τους κατηγορούμενους, για να μην έχουμε παραγραφές, για να μην σέρνονται υποθέσεις, έτσι όπως γίνεται μέχρι σήμερα.

Μία ρύθμιση, συνεπώς, που θα περιόριζε την ισχύ των ψηφισμένων διατάξεων μόνο στις υποθέσεις που εκκρεμούν στην προκαταρκτική εξέταση, θα λειτουργούσε, πιστεύουμε, αλυσιτελώς και θα εξοβελίζε το στόχο του σχεδίου νόμου ο οποίος είναι σαφής, και είναι –όπως προαναφέρθηκε– η ταχεία εκκαθάριση των υποθέσεων αυτών.

Επί των σημαντικών θεμάτων που έθεσε ο κ. Τζαβάρας να υπενθυμίσω ότι η προκαταρκτική εξέταση που είναι υποχρεωτική για κακοουργήματα εισήχθη με τους Ν. 3160/2003 και 3346/2005.

Πέραν του γεγονότος, έτσι όπως εκφράζεται τόσο από δικαστικούς λειτουργούς όσο και από δικηγόρους, αλλά και από τη θεωρία –και υπάρχει συγκεκριμένη θεωρία– ότι η προκαταρκτική εξέταση δεν εισφέρει και πολλά και καθυστερεί πολλές φορές την προδικασία, στόχος του σχεδίου νόμου είναι η ταχεία εκκαθάριση των υποθέσεων σκανδάλων. Γι' αυτό κρίθηκε ότι πρέπει να μη διενεργείται στις υποθέσεις αυτές, αφού υπάρχει ένας συγκεκριμένος στόχος. Φυσικά, η απάλειψη μιας διαδικασίας, η οποία τίθεται και εν αμφιβόλω στο κατά πόσο είναι βαρύνουσας σημασίας, σαφώς και δεν αγγίζει τον πυρήνα των δικαιωμάτων του οποιουδήποτε κατηγορουμένου. Δίνεται, όμως, ούτως ή άλλως η δυνατότητα από το σχέδιο νόμου να υπάρχει προκαταρκτική εξέταση αν το κρίνει ο εισαγγελέας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ**)

Θα πρέπει να έχουμε εμπιστοσύνη, λοιπόν, στους δικαστικούς λειτουργούς οι οποίοι κρίνουν, επεξεργάζονται και βλέπουν αυτές τις υποθέσεις, ώστε όταν υπάρχουν ενδείξεις να κρίνουν κατά το δοκούν ως προς το στάδιο της προκαταρκτικής εξέτασης.

Περνώντας στην ουσία θα ήθελα πραγματικά να πω ότι παρ' όλο που άκουσα τον κ. Τζαβάρα στην αρχή, άκουσα τη θέση της Νέας Δημοκρατίας, με τους τελευταίους ομιλητές της Νέας Δημοκρατίας, βρίσκομαι σε μια αμφιβολία κατά πόσο ψηφίζουν τελικά το σχέδιο νόμου ή το απορρίπτουν. Άκουσα και από άλλους ομιλητές –όχι μόνο από τους τελευταίους– της Νέας Δημοκρατίας να λένε ότι αυτό το σχέδιο νόμου, όπως έρχεται σήμερα, έχει ως μοναδικό σκοπό τους επικοινωνιακούς τρόπους για να βγούμε μπροστά, ότι έχει σαν μοναδικό σκοπό να δημιουργήσει εντυπώσεις ότι εμείς είμαστε αυτοί οι οποίοι θέλουμε να «καταλάβουμε» όσους μετέρχονται πράξεις διαφθοράς. Υπήρξε και μια σειρά από κριτικές, που σαφώς είναι ωφέλιμες, αλλά έρχονται σε πλήρη αντίθεση με όσα υποστηρίζει το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης.

Άκουσα πολλά εδώ στην Αίθουσα. Σαφώς και η αλήθεια θα πρέπει να λέγεται. Σαφώς και η αλήθεια είναι αυτή που μπορεί να μας βγάλει μπροστά στην κοινωνία. Είναι ξεκάθαρο ότι ούτε εμείς πιστεύουμε –ούτε πιστέψαμε ποτέ– ότι ένα σχέδιο νόμου, και μάλιστα όπως αυτό, θα μπορέσει να εξαλείψει αυτή τη θεώρηση της κοινωνίας για τους πολιτικούς, για τους κρατικούς αξιωματούχους. Αυτό, όμως, δεν σημαίνει ότι θα πρέπει να κάνουμε πίσω και να μη λέμε τίποτα ή να μην κάνουμε τίποτα.

Την δε αλήθεια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, την ανακαλύψατε λίγο αργά ως κόμμα. Μπορεί να έχουν περάσει δύο χρόνια, αλλά δεν μπορούμε να ξεχάσουμε τι ακριβώς έκανε το κόμμα της Νέας Δημοκρατίας, τι έπραττε όταν ήταν Κυβέρνηση με συγκεκριμένες μεθοδεύσεις, με τις απανωτές αποχωρήσεις από αυτήν την Αίθουσα –πρωτοφανείς για τα παγκόσμια χρονικά– με το να κλείνει τη Βουλή άρον-άρον για να παραγράφονται αδικήματα πολιτικών. Την αλήθεια σαφώς και τη θέλουμε, αλλά να μη τη θυμόμαστε μόνο όταν χρειάζεται να τη θυμηθούμε.

Από εκεί και πέρα αυτό που ξεκαθαρίζω και εδώ είναι πως αυτή η ρύθμιση δεν αποτελεί καμμία ομολογία ότι το πολιτικό σύστημα είναι σάπιο, ότι φταίμε όλοι οι πολιτικοί, ότι δείχνουμε τις ενοχές μας απέναντι στην κοινωνία. Η αλήθεια αποτυπώνεται εδώ μέσα. Κι αν ακούσαμε σήμερα από τον ΣΥΡΙΖΑ ότι υπάρχουν οσμές αντισυνταγματικότητας επειδή ορίζεται πως οι αναβολές είναι συγκεκριμένες –κάτι που ορίζεται ούτως ή άλλως και για τους μη πολιτικούς και μη κρατικούς αξιωματούχους– τότε πραγματικά ας έρθουμε να πούμε αν θέλουμε να διαιωνίζονται αυτά τα φαινόμενα των απανωτών αναβολών, της αρνησιδικίας ουσιαστικά, για την οποία καταδικαζόμαστε κατά κόρον από τα ευρωπαϊκά δικαστήρια ή αν θέλουμε να βάλουμε σε μία τάξη και τη δικαιοσύνη μας και το δικαϊκό μας σύστημα.

Φυσικά, περνάμε μηνύματα τα οποία είναι πολύ συγκεκριμένα –και καθόλου δεν αποτελούν ομολογία ενοχής– ως προς το πώς θέλουμε να ξεκαθαρίζουμε τις υποθέσεις όσον αφορά στα πολιτικά πρόσωπα και στους κρατικούς αξιωματούχους.

Νομίζω ότι εκείνο το οποίο ξεχάσαμε όλο αυτό το διάστημα, είναι ότι, πέρα από τα κατ' εξοχήν και με τη στενή έννοια του όρου πολιτικά πρόσωπα, υπάρχει μία ολόκληρη ομάδα συμπολιτών μας, ένα στρώμα ολόκληρο από χιλιάδες κρατικούς αξιωματούχους σε πολλά επίπεδα, οι οποίοι πραγματικά πολλές φορές είναι αυτοί που τελούν πράξεις διαφθοράς και τα χρήματά τους είναι πολύ πιο προσιτά από έναν Βουλευτή, στον οποίο είναι τελείως απρόσιτα και από έναν Υπουργό, όπου εκεί τα πράγματα είναι τελείως διαφορετικά, αλλά και τα επίπεδα των κρατικών αξιωματούχων κάποτε πρέπει να τα αγγίζουμε. Χρειάζεται οπωσδήποτε μία ρύθμιση και είναι πραγματικά παρήγορο το ότι η πολιτεία θα έχει ένα νόμο που απαριθμεί και τους κρατικούς αξιωματούχους με την τοπική αυτοδιοίκηση, με τον τεράστιο αριθμό επιτροπών, που υπάρχουν μέσα από συγκεκριμένους θεσμούς.

Άρα, χωρίς να τίθεται εν αμφιβόλω κανένα διονομικό δικαίωμα και καμμία εγγύηση του κατηγορουμένου, είτε είναι πολιτικό πρόσωπο είτε είναι κρατικός αξιωματούχος, είναι αναγκαιότητα να έχουμε μία ταχύτερη εκκαθάριση αυτών των αμφιβολιών, οι οποίες πρέπει να εκκαθαρίζονται γιατί όταν ένα πολιτικό πρόσωπο ή ένας κρατικός αξιωματούχος εξακολουθεί να λειτουργεί, τότε πραγματικά είναι πολύ άδικο και για τον ίδιο αλλά και για την κοινωνία να σέρνονται φήμες, να σέρνεται μία δικαστική δίωξη εις βάρος του χωρίς να εκκαθαρίζεται με τον πλέον ενδεδειγμένο και σύντομο τρόπο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα σας θυμίσω ότι εμείς δεν ανακαλύψαμε την Αμερική, να φέρουμε ένα σχέδιο νόμου και να πιστέψουμε ότι ξαφνικά κάνουμε κάθαρση ή απενοχοποιούνται οι όποιοι πολιτικοί νομίζουμε ότι είναι ένοχοι. Εμείς είμαστε αυτοί οι οποίοι φέραμε τη «ΔΙΑΥΓΕΙΑ», αυτόν τον εξαιρετικό θεσμό, με βάση τον οποίο δεν διανοείται πλέον κανένα πολιτικό πρόσωπο ή κανένας κρατικός αξιωματούχος να ξοδέψει έστω και ένα λεπτό του ευρώ χωρίς να αναρτάται στο διαδίκτυο. Δεν υπάρχει πιο ξεκάθαρη θέση και πράξη διαφάνειας από τη «ΔΙΑΥΓΕΙΑ» και πιστεύω ότι κάτι που θεωρείται σήμερα αυτονόητο, κάποτε δεν ήταν. Αυτή η Κυβέρνηση το έθεσε.

Το ίδιο ακριβώς κάναμε και με όσες αρρυθμίες είχε το σύ-

στημα του λεγόμενου ορεγκον, το οποίο πολύ λοιδορήθηκε και από πολιτικά πρόσωπα και από Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, με το οποίο πραγματικά μία τεράστια δεξαμενή ανθρώπων που δεν προερχόταν από τους κομματικούς σωλήνες ούτε από τα τζάκια, είναι πλέον κρατικοί αξιωματούχοι οι οποίοι προέρχονται μέσα από την ενεργό επαγγελματική ζωή και έχουν τις θέσεις που έχουν λόγω των ιδιαίτερων προσόντων τα οποία κρίνονται στην πράξη καθημερινά.

Άρα προσπαθούμε με σταθμισμένες και ισορροπημένες ρυθμίσεις να βάλουμε σε μία νέα διάσταση το θέμα της ταχύτερης εκκαθάρισης των δικαστικών εκκρεμοτήτων των πολιτικών προσώπων, μακριά από φθηνές εντυπώσεις και από λαϊκισμούς, οι οποίοι δυστυχώς βρίσκουν έδαφος σ' όλους τους πολιτικούς χώρους και –λυπάμαι που το λέω– πολύ περισσότερο στα κόμματα της Αριστεράς τα οποία υποτίθεται ότι πρέπει να διδάσκουν κάποιες άλλες αρχές και αξίες.

Κύριε Πρόεδρε, όλοι οι συνάδελφοι αναφέρθηκαν και πολύ σωστά εξέφρασαν την αγωνία όλων μας για την ατιμωρησία, για την ανομία που υπάρχει, για το πώς αφήνουμε ατιμώρητους όχι μόνο τους πολιτικούς αλλά πώς υπάρχει ένα γενικευμένο αίσθημα ατιμωρησίας, από ποιους καλλιεργείται και πώς αντιμετωπίζεται. Έχουμε αυτό το υποτιθέμενο κίνημα του «Δεν Πληρώνω» του οποίου δυστυχώς ζήλησε τη δόξα και το ΚΚΕ και έρχεται να μιλήσει για ανυπακοή, να μην πληρώσουμε τις εφορίες, να μην πληρώσουμε τα λεγόμενα χαράτσια για να τα πληρώσουν στο τέλος αυτοί που τα πληρώνουν ως συνήθως. Αυτή είναι η μεγαλύτερη αδικία. Όταν κάποιος προσπαθούν να σταθούν πολιτικά και έχουν επενδύσει άκρως λαϊκιστικά στην ατιμωρησία και την ανυπακοή, υποτιθέμενα με προοδευτικές ιδεολογίες, τότε πραγματικά εκεί δεν υπάρχει ατιμωρησία;

Ως προς την ατιμωρησία θα μου επιτρέψετε να πω κάτι σχετικό με το πόσο εθισμένοι πλέον είμαστε. Ένα λύκειο της πόλης μου δόθηκε στη χρήση των μαθητών αυτές τις μέρες του Σεπτεμβρίου. Είναι ένα λύκειο που κόστισε 700.000 ευρώ από επιχειρησιακό πρόγραμμα και έγινε ένα πράσινο κτήριο με διαδραστικούς πίνακες και με υπολογιστές. Έγινε μια κατάληψη από τις πρώτες μέρες τυπικά για παιδαγωγικούς, για εκπαιδευτικούς λόγους και αιτήματα. Και είναι δίκαιο και οι μαθητές να ζητούν τα δίκια τους. Εισχώρησαν όμως εξωσχολικοί, κουκουλοφόροι. Πολλές φορές ειδοποιήθηκε η Αστυνομία, η οποία ζήτησε φυσικά την άδεια του Εισαγγελέα να δει τι γίνεται εκεί. Είπε η Εισαγγελέας, όπως με ενημερώνουν, «Να απέχετε από κάθε πράξη» και ότι «μόνο αν κάνει καταγγελία η διευθύντρια θα το δούμε». Το αποτέλεσμα ήταν να φτάσουμε να έχουμε ζημιές και βανδαλισμούς 70.000-100.000 ευρώ. Έγινε και πρωτοσέλιδο. Το είχε χθες η «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ».

Το έψαξα και ανησύχησα, γιατί πραγματικά στη σημερινή εποχή που κόβουμε μισθούς και συντάξεις και δεν περισσεύει ούτε 1 ευρώ, το να τίθεται μία εκπαιδευτική διαδικασία σε τέτοια βανδαλιστικά πλαίσια θα έπρεπε κάπως να μας απασχολεί. Παρ' όλα αυτά φαίνεται ότι οι κοινωνίες μας είναι τόσο εθισμένες στην ατιμωρησία, που μέχρι στιγμής δεν συνέβη τίποτα για να καταλογιστούν ευθύνες όχι για να διωχθούν κάποιοι και κάποια παιδιά –εννοείται– αλλά γιατί επιτέλους πρέπει κάποιος να πληρώσει αυτές τις ζημιές που προέρχονται από το υστέρημα του ελληνικού λαού.

Υπάρχει αυτό το αίσθημα της ατιμωρησίας και των μεγάλων καθυστερήσεων στην απονομή της δικαιοσύνης. Σήμερα μιλάμε για εκατόν εξήντα πέντε χιλιάδες εκκρεμείς φορολογικές και τελωνιακές υποθέσεις, που είναι ζεστά χρήματα του ελληνικού δημοσίου στοιβαγμένα σε κάποιες αποθήκες που θα δικαστούν σε κάποιες δεκάδες χρόνων.

Γι' αυτή την απαράδεκτη καθυστέρηση έρχεται σε επαφή όλη η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Δικαιοσύνης με τη φυσική ηγεσία. Και στον Αρειο Πάγο ήμασταν προχθές, στο Συμβούλιο της Επικρατείας, στη Γενική Επιτροπεία των Διοικητικών Δικαστηρίων και την Τρίτη θα είμαστε στο Ελεγκτικό Συνέδριο, γιατί επιτέλους θα πρέπει να βρούμε προσφορότερους τρόπους για να απονέμεται η δικαιοσύνη.

Επιτρέψτε μου μία προσωπική θεώρηση. Μπορεί πραγματικά να ψηφίζουμε νόμους, μπορεί πραγματικά να γράφουμε τα κα-

λύτερα νομοθετήματα, αλλά εκείνο που απαιτείται είναι δουλειά απ' όλους μας, δουλειά από τη δικαιοσύνη, δουλειά από εμάς, δουλειά από τους ελεγκτικούς μηχανισμούς της δικαιοσύνης, από την επιθεώρηση, έτσι ώστε να σταματήσουμε να αντιμετωπίζουμε φαινόμενα αρνησιδικίας πολλές φορές. Εμείς οι πολιτικοί, χωρίς να θέτουμε επαναλαμβάνω σε αμφισβήτηση το παραμικρό δικαίωμα, την παραμικρή εγγύηση του κατηγορουμένου προσώπου, να δίνουμε το παράδειγμα. Ως προς όλες τις υποδείξεις που έγιναν από τους συναδέλφους, τις οποίες θεωρώ και θεμιτές και ωφέλιμες, επιφυλασσόμεθα να τις προσαρμόσουμε νομοθετικά έτσι όπως κριθεί ότι πρέπει να προσαρμοστούν.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε τον Υφυπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, κ. Γεώργιο Πεταλωτή.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ορίστε, κύριε Σκυλλάκο.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Δεν παίρνω το λόγο για να μιλήσω για τη δημοκρατική συμπεριφορά και αντίληψη του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος. Εξάλλου εκείνο που συνέβη με τον Πρόεδρο ξεκαθαρίστηκε και μετά τις διευκρινίσεις που δόθηκαν. Επίσης, είναι γνωστό, ότι οι διάφορες χούντες και δικτατορίες στόχευαν όχι μόνο σε δημοκρατικούς πολίτες αλλά πρώτα και κύρια σε κομμουνιστές. Μιλάω και για τον Μεταξά και για την τελευταία χούντα. Εν πάση περιπτώσει εγώ ξέρω ότι όσα χρόνια είμαι στην πολιτική, υπερασπιζόμαστε πολύ περισσότερο το δικό μας χώρο απ' ορισμένους που είναι με τα αστικά συντάγματα, που είναι υπερασπιστές του αστικού κοινοβουλίου. Αυτά τα δικαιώματα τα υπερασπιζόμαστε πολύ περισσότερο, ενώ θα έπρεπε άλλοι να τα υπερασπίζονται περισσότερο από εμάς.

Δεν παίρνω το λόγο γι' αυτό. Παίρνω το λόγο για την προσπάθεια εξίσωσης, ταύτισης της ατιμωρησίας που τυγχάνουν αυτοί που συναλλάσσονται με τους επιχειρηματίες, διαπλέκονται, κάνουν σκάνδαλα και δεν τιμωρούνται –που είναι αντικείμενο του νομοσχεδίου– με την πολιτική ανυπακοής «Δεν Πληρώνω» κ.λπ.. Τι σχέση έχει το ένα με το άλλο; Εν πάση περιπτώσει, δεν είναι δημοκρατικό δικαίωμα όλων των κομμάτων –και δεν εννοώ μόνο του δικού μας κόμματος– και των κοινωνικών φορέων και των συνδικάτων όταν θεωρούν ένα νόμο άδικο, να αντισταθούν στην εφαρμογή του κι αν τα καταφέρουν, να απονήσει αυτός ο νόμος και να μην μπορέσει να εφαρμοστεί; Πώς αλλάζουν οι συσχετισμοί δύναμης; Ποια είναι η πολιτική και κοινωνική αντιπαράθεση και η συνδικαλιστική δράση; Ψηφίζεται ένας άδικος νόμος με τον οποίο μας παίρνουν το ψωμί και το γάλα των παιδιών μας και πρέπει να καθίσει με σταυρωμένα χέρια ο κόσμος που δεν μπορεί να πληρώσει ή μπορεί να πληρώσει σήμερα, αλλά θα πεινάσει αύριο; Πού ακούστηκε αυτό; Ποιοι είναι οι κανόνες αυτής της δημοκρατίας που ζούμε;

Η Αντιπολίτευση όταν λέει «θα αντισταθώ» –το δικό μας κόμμα, εν πάση περιπτώσει, δεν μιλάω για όλη την Αντιπολίτευση– πρέπει να αντισταθεί με τρόπο που να μην πρυτανεύσει το άδικο. Διότι πρόκειται περί άδικης πολιτικής.

Και υπάρχει και μία διαφορά: Υπάρχουν κόμματα που καταψηφίζουν στη Βουλή κάποιες ρυθμίσεις σαν αυτές για το τέλος ακίνητης περιουσίας, καταψηφίζουν τα χαράτσια, αλλά μετά λένε «πληρώστε» και ρίχνουν τις ευθύνες στο κυβερνητικό κόμμα. Αν ήταν αυτοί στην κυβέρνηση;

Χρειάζεται, λοιπόν, προσοχή, διότι δικαιώματα δεν έχει μόνο η Κυβέρνηση να ψηφίζει νόμους, δικαιώματα έχουμε κι εμείς και γενικότερα τα κόμματα που αντιπολιτεύονται και οι κοινωνικοί φορείς που παλεύουν για να αλλάξει η κατάσταση.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Να ακούσουμε τον κ. Μουλόπουλο και να παρέμβετε;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Ναι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ορίστε, κύριε Μουλόπουλε, έχετε το λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, ούτε εγώ

ήθελα να πάρω το λόγο, αλλά απ' ό,τι κατάλαβα –προηγήθηκε ο κ. Κεγκερόγλου και ακολούθησε ο κύριος Υπουργός- ούτε λίγο, ούτε πολύ ο ΣΥΡΙΖΑ είναι αυτός ο οποίος φταίει και για τα σκάνδαλα και για την ατιμωρησία των σκανδάλων. Ο κ. Κεγκερόγλου μάλιστα είπε ότι ψηφίσαμε. Ξέρει και τι ψηφίσαμε. Δεν ξέρω εάν υπήρχαν σημαδεμένα ψηφοδέλτια και ξέρει τι ψηφίσαμε ή ήταν ένα συμπέρασμά του πολιτικό.

Κύριε Υπουργέ, κοιτάξε να δείτε: Το Σύνταγμα εσείς το έχετε κάνει καουτσούκ επανειλημμένα. Όπως σας συμφέρει. Η τελευταία φορά ήταν προχθές με την τροπολογία της τελευταίας στιγμής -τελείως αντισυνταγματική και τελείως εναντίον του Κανονισμού της Βουλής- που έφερε ο κ. Βενιζέλος. Για να μην ξεχνάμε, γιατί όλοι εδώ ζούμε, σε αυτήν τη χώρα και δεν μπορούμε να λέμε ότι θέλουμε.

Είπατε ένα προσωπικό παράδειγμα. Θα σας έλεγα, βάλτε τέλη για τις καταλήψεις. Τέλη βάζετε συνεχώς.

Θα σας πω, όμως, κι εγώ ένα προσωπικό μου παράδειγμα, ενός φίλου μου, ο οποίος έχει οικογένεια, δύο παιδιά, και παίρνει 400 ευρώ το μήνα. Και λέει: «Εγώ δεν μπορώ να πληρώσω». Προσωπικό παράδειγμα είναι αυτό. Δεν ξέρω πώς θα πληρώσει.

Όσο για την ανυπακοή, είστε και ανιστόρητος ίσως και λόγω ηλικίας. Σας θυμίζω -δεν θέλω να πάω σε ιστορικές αναδρομές κινημάτων- τον Γκάντι. Εκτός κι αν ήταν κι ο Γκάντι ΣΥΡΙΖΑ. Θέλω να σας πω ότι στο ίδιο σας το κόμμα –εδώ υπάρχουν μεγαλύτεροι, θα το θυμηθούν- η αείμνηστη Μελίνα Μερκούρη –εκτός κι αν την αποκηρύσσετε και αυτή και μας τη δίνετε και αυτή στο ΣΥΡΙΖΑ- είχε καλέσει –άσχετα αν μετά το κόμμα σας δεν έκανε τίποτα- τους Έλληνες πολίτες να μην πληρώνουν τα τέλη της τηλεόρασης. Και είχε πει ότι ήταν παράνομο να εισπράττονται μέσω του ηλεκτρικού ρεύματος. Εάν δεν το ξέρετε, ρωτήστε. Ας μιλήσουμε, επιτέλους, λίγο σοβαρά σε αυτήν την Αίθουσα. Δεν μιλάμε σοβαρά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΕΤΑΛΩΤΗΣ (Υφυπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Να ακούσουμε πρώτα τον κύριο Πρόεδρο.

Ο πρώην Πρόεδρος της Βουλής κ. Απόστολος Κακλαμάνης έχει το λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, παίρνω το λόγο, γιατί έχει μια προσωπική χροιά η τοποθέτηση του κ. Σκυλλάκου.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Δεν ήθελα να δώσω προσωπική χροιά.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Ναι, κύριε Σκυλλάκο, ναι.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Αν θέλετε...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Δεν χρειάζεται. Σε ό,τι αφορά το θέμα, όπως είπε και ο ίδιος, διευκρινίστηκε και τελειώνει εδώ. Επειδή ο συνάδελφος του Συνασπισμού της Ριζοσπαστικής Αριστεράς, αναφέρθηκε στο περιστατικό της αιμνήστου Μελίνας Μερκούρη, εγώ αισθάνομαι την ανάγκη, διότι ουσιαστικώς όταν λέει υπάρχουν εδώ στην Αίθουσα παλαιότεροι της εποχής...

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Και εγώ μαζί, κύριε Κακλαμάνη.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Ναι.

Στην Αίθουσα από το ΠΑΣΟΚ για την ώρα είμαι εγώ, η κ. Σκραφνάκη και η κ. Κυριακοπούλου. Είναι προφανές ότι έχω τη διπλάσια ηλικία από τις κυρίες και επομένως...

ΜΑΡΙΑ ΣΚΡΑΦΝΑΚΗ: Εμπειρία πενταπλάσια, αλλά ηλικία όχι.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κύριε Δένδια, δεν υπήρξατε τότε στη Βουλή.

Λοιπόν, θέλω να πω, επειδή αναφέρθηκε, ότι το κόμμα στο οποίο ανήκε η αείμνηστη Μελίνα Μερκούρη δεν έκανε τίποτα, ότι το 1987 η κυβέρνηση, στην οποία συμμετείχε, του Ανδρέα Παπανδρέου και του ΠΑΣΟΚ, ως γνωστόν έκανε τον ενιαίο φορέα της ΕΡΤ. Είναι άλλη η μια περίοδος, άλλη η άλλη και όπως ξέρει ο ίδιος, διότι είναι και πρώην Πρόεδρος της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας των Ενώσεων Συντακτών, ξέρετε τι -κακώς κατά τη γνώμη μου, διότι ο καθένας πρέπει να είναι σεβαστός σ' αυτό που πιστεύει- λέγεται, ότι στην ΕΡΤ οι περισσότεροι είναι εκείνης της πλευράς. Εγώ δεν το υιοθετώ αυτό. Θέλω να

πω, όμως, να μην λέμε για την περίοδο που εδώ, στην Αίθουσα αυτή, ελέγγο ότι η ΕΡΤ πρέπει να μεταδίδει τις δραστηριότητες της κυβέρνησης αλλά δεν μετέδιδε, πραγματικά, τίποτα άλλο.

Σήμερα, αγαπητοί συνάδελφοι -όντως πολύ σωστά λέγεται, ο άνθρωπος των 400 ευρώ πώς θα πληρώσει, εγώ το καταλαβαίνω αυτό- το πρόβλημα είναι ότι εγώ διαπιστώνω στην περιφέρειά μου ότι ο άνεργος, ο φτωχός, αυτός που υποφέρει δεν έχει ανέβει στα κεραμίδια. Στα κεραμίδια ανεβαίνουν και χαλάνε τον κόσμο κάποιου που δεν θέλουν να στερηθούν τίποτα, αγαπητοί συνάδελφοι.

Εδώ συμβαίνει αυτό το ανέκδοτο που έχετε ακούσει με τον κλέφτη, που πρώτος φωνάζει: «κλέφτης, πιάστε τον», όλος ο κόσμος κοιτάζει ο ένας τον άλλο ότι μπορεί να είναι ο κλέφτης και ο κλέφτης έχει φύγει. Λοιπόν, επιχειρηματίες που δεν πληρώνουν, αυτοί που έχουν καταθέσεις στο εξωτερικό και περιμένουν να βουλιιάξουμε για να τις πενταπλασιάσουν, προφανώς αυτοί επωφελούνται της διάλυσης για την οποία είναι υπεύθυνοι οι κυβερνήσεις -και η προηγούμενη και η σημερινή- των φοροεπιστρακτικών μηχανισμών. Είναι βέβαιο, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι αυτοί που μέχρι τώρα δεν πλήρωναν και φτάσαμε τριάντα δύο δισεκατομμύρια τα ανεπίσπρακτα χρέη με αυτό το κλίμα της καθολικής σύγχυσης αυτοί και μόνο επωφελούνται, όχι ο έντιμος οικογενειάρχης που υποφέρει και μπορεί και από το υστέρημά του αυτό να θέλει να είναι εντάξει.

Σε ό,τι αφορά τους νόμους, που ψηφίζουμε εδώ, καθένας έχει το δικαίωμα να ψηφίσει, να καταψηφίσει να αντιδράσει, να αρθρογραφήσει, να κάνει συγκεντρώσεις του λαού, να πει ότι αυτός ο νόμος πρέπει να αλλάξει, αλλά, όχι να πεις -βλέπω κάποιους τίτλους- «ξεσηκωθείτε». Χρειάζεται κάποιο μέτρο «λιγότερα συνθήματα», όπως είπα πριν στο κύριο Υπουργό, «και πιο πολλή δουλειά»!...

Εν πάση περιπτώσει, αυτό που συνθηματολογείται -θα το πω επιεικώς- είναι λάθος. Η χώρα βρίσκεται μπροστά στον γκρεμό. Εύχομαι αυτά να μη τα θυμηθούμε αργότερα.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Το λόγο έχει ο κύριος Υφυπουργός.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΕΤΑΛΩΤΗΣ (Υφυπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Άκουσα και τον κ. Σκυλλάκο και τον κ. Μουλόπουλο. Εκείνο που έχω να πω, είναι ότι πραγματικά ο ΣΥΡΙΖΑ, ειδικεύεται στην αντιστροφή της πραγματικότητας και στην πλήρη υποκρισία. Και αναφερόμαι στο «ανιστόρητος», που είπατε, κύριε συνάδελφε και σας ευχαριστώ για το χαρακτηρισμό. Την ιστορία του Γκάντι πιστεύω ότι όλοι τη γνωρίζουμε μέσα σε αυτήν την Αίθουσα. Δεν χρειάζεται να έχουμε τη δική σας διανοητική ικανότητα και τη δική σας ηλικία. Τα στοιχειώδη τα γνωρίζουμε.

Επίσης, αντιλαμβανόμαστε και γνωρίζουμε την πραγματικότητα. Πώς εσείς ως ΣΥΡΙΖΑ και πόση σχέση έχει το ειρηνιστικό κίνημα και η ειρηνιστική στάση του Γκάντι με τη μπαχαλοποίηση, την οποία έχετε ως ιδεολογία και ως αρχή. Εσείς, μόνο εσείς την αντιλαμβάνεστε!

Όσον αφορά τα τετρακόσια ευρώ, τα οποία πραγματικά είναι μια τραγική κατάσταση σήμερα, εσείς δεν αναφέρεστε στο «Δεν Πληρώνω» και στην ανυπακοή για τον οικογενειάρχη των τετρακοσίων ευρώ. Εσείς αναφέρεστε συνολικά και οριζόντια στο «Δεν Πληρώνω» και στην ανυπακοή, προκειμένου να διαλυθεί το ελληνικό κράτος και προκειμένου η χώρα μας να υποστεί πολύ χειρότερα απ' όσα είναι να υποστεί.

Η σοβαρότητα όλων μας κρίνεται. Τα πυροτεχνήματα αφήστε τα για αλλού, εκεί που πραγματικά ασκεί την πολιτική του και έχει πέραση ο ΣΥΡΙΖΑ.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Το λόγο έχει η κ. Μαρία Σκραφνάκη δι' ολίγον.

ΜΑΡΙΑ ΣΚΡΑΦΝΑΚΗ: Κύριε Πρόεδρε, δεν θα έπαιρνα το λόγο, εάν δεν εξέφραζε την άποψη αυτή η Αριστερά. Έμεινα εκπληκτη με τις αντιρρήσεις της Αριστεράς για το προωθούμενο και το υπό συζήτηση νομοσχέδιο, όπου μας λέει ότι το νομοσχέδιο αυτό δεν θα λύσει κανένα πρόβλημα.

Το νομοσχέδιο αυτό περιορίζει τις αναβολές, ο ανακριτής πλέον είναι πρόεδρος πρωτοδικών και μέσα σε λίγο χρονικό διάστημα πρέπει να φέρει αποτέλεσμα, ενώ κατά προτεραιότητα εκδικάζονται αυτές οι υποθέσεις. Όλα αυτά δείχνουν την πολιτική βούληση της Κυβέρνησης, να βάλει τέρμα στις υποθέσεις που ταλανίζουν τον τόπο με τα οικονομικά σκάνδαλα, διότι πρέπει κάποιος επιτέλους να καταδικαστούν σε αυτόν τον τόπο από όλους αυτούς, οι οποίοι ενέχονται.

Αυτό λοιπόν, το νομοσχέδιο θα βοηθήσει προς αυτήν την κατεύθυνση. Εδώ έπρεπε όλοι να ψηφίσουμε αυτό το νομοσχέδιο. Θα έπρεπε όλοι να είμαστε εδώ και να ψηφίζουμε αυτό το νομοσχέδιο. Πρέπει, βεβαίως, να στείλουμε ένα μήνυμα στην ελληνική δικαιοσύνη, ούτως ώστε να εφαρμόσει και τα άλλα νομοσχέδια που έχουμε ψηφίσει για την επιτάχυνση και να δώσει αποτελέσματα σε όλες τις υποθέσεις που εκκρεμούν.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΛΑΟΣ, κ. Μαυρουδής Βοριδής.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Απλώς θα ήθελα να πω δυο κουβέντες, οι οποίες έχουν να κάνουν με το ζήτημα της ανυπακοής και της νομιμότητας.

Πρέπει να ξεκαθαρίσουμε μερικά πράγματα μέσα σε αυτήν την Αίθουσα. Είναι προφανές ότι ο καθένας μπορεί με νόμιμα μέσα να αντιπαλεύει και να ελπίζει στην αλλαγή ενός νόμου. Ως προς αυτό δεν υπάρχει καμία αμφισβήτηση. Υπάρχουν τέτοια νόμιμα μέσα.

Το πιο ενδιαφέρον ερώτημα είναι, εάν μπορεί παραδείγματος χάριν –γιατί νομίζω ότι αυτό είναι που αξίζει κάποιος να συζητάει– κάποιος να μετέρχεται παρανόμων μέσων στην κατεύθυνση αυτή. Η απάντηση λοιπόν είναι, ότι για να διαπράξεις μια παρανομία και να πεις ότι αυτή έχει μια ηθική βάση, θα πρέπει να έχεις ένα ηθικό έρεισμα. Το ηθικό έρεισμα δεν βρίσκεται σε μια γενική διατύπωση, γιατί έτσι ο καθένας θα ανέπτυξε μια γενική θεωρία και θα έλεγε ότι έχει τη δυνατότητα να καταλύσει το σύμπαν. Αυτό δεν γίνεται στη γενική διατύπωση. Θα πρέπει λοιπόν να ψαχτούν άλλα πράγματα σε αυτή τη συζήτηση.

Το ερώτημα που πρέπει να θέσουμε είναι: Ένας νόμος δεν λέμε ότι απλώς μπορεί να είναι ένας κακός νόμος, δεν είναι ένας νόμος με τον οποίο διαφωνούμε, πρέπει να έχει κάτι περισσότερο. Πρέπει να είναι ένας ανήθικος νόμος. Υπάρχουν περιπτώσεις ανήθικων νόμων; Να σας πω ένα παράδειγμα; Οι νόμοι της ναζιστικής Γερμανίας που οδήγησαν, παραδείγματος χάριν, στο ολοκαύτωμα, αυτοί είναι ανήθικοι νόμοι.

Εκεί, βεβαίως, γεννιέται μια υποχρέωση, θα σας έλεγα εγώ, ένα ηθικό καθήκον ανυπακοής.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Είναι αλήθεια.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ερώτηση πάνω στο συγκεκριμένο θέμα, για το τέλος ακινήτων λόγου χάριν που ανοίγει η συζήτηση. Είναι, λοιπόν, ένας ανήθικος νόμος;

Εγώ θα σας απαντήσω εδώ ως εξής. Εάν κάποιος μπορεί να καταβάλει το φόρο, χωρίς να διακινδυνεύσει τη δική του επιβίωση, τότε έχει υποχρέωση κατά πολλούς. Έχει ηθική υποχρέωση κατά πολλούς. Ο νόμος είναι κακός. Προσέξτε, δεν θα έπρεπε να επιβληθεί το τέλος.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Γι' αυτούς που δεν μπορούν;

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Αυτοί οι οποίοι δεν μπορούν –προσέξτε, όμως, όχι έτσι ελαφρά τη καρδιά, όταν το «δεν μπορούν» οδηγεί στην απειλή της επιβιώσεώς τους– αυτοί, ναι, τότε πράγματι δεν έχουν ηθική υποχρέωση κατά πολλούς. Εκεί, όμως, αντιλαμβάνεστε ότι αυτό δεν το λέμε χαλαρά. Όντως πρέπει κάποιος να φθάσει σε αυτό το σημείο, σε αυτό το όριο, για να πει ότι «εγώ δεν υπακούω».

Αυτού του τύπου οι διακρίσεις, λοιπόν, είναι που πρέπει να γίνονται και αυτά είναι που χαράσσουν τελικώς τις πραγματικές πολιτικές, όχι όμως οι ισοπεδωτικές προσεγγίσεις, γιατί κάποιος παραδείγματος χάριν έχει μία διαφορετική κοσμοθεωρία ή μία διαφορετική ιδεολογία. Διότι τότε θα σας πω ότι αυτό είναι δικαίωμά σας να το κάνετε, αλλά στην πραγματικότητα υπάρχει και ένα ηθικό δικαίωμα κάποιου να υπερασπίσει την έννομη τάξη. Και αυτό οδηγεί σε μία θεμελιακή σύγκρουση. Μπορεί να είναι επιλογή σας, αλλά τότε παράγεται μια ηθική υποχρέωση στην

άλλη πλευρά να αντιμετωπίσει μια γενικότερη επιλογή ανομίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Το λόγο έχει ο κ. Τζαβάρας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Πράγματι, υπήρξε μια συζήτηση αρκετά ενδιαφέρουσα με αφορμή την ψήφιση του συγκεκριμένου νομοσχεδίου. Ήθελα, λοιπόν, να βάλω και εγώ μια απόχρωση σε όσα ακούστηκαν, αναφορικά με το ότι, πράγματι, επέλεξε σήμερα η αριστερά πτέρυγα να είναι όχι απλώς αντίθετη με το νομοσχέδιο, αλλά και εκτός της επικοινωνίας που ορίζει η συγκεκριμένη νομοθετική πρωτοβουλία.

Πράγματι, παρακολούθησα και τον κ. Σκυλλάκο, ίσως και τον κ. Μουλόπουλο, από του Βήματος να ισχυρίζονται ότι ομιλούν ως εκπρόσωποι της κοινωνίας. Εγώ, τουλάχιστον, για τον εαυτό μου πιστεύω –ισχύει αυτό και για πολλούς άλλους συναδέλφους– ότι ομιλώ ως αντιπρόσωπος του λαού. Επειδή ανεπαισθήτως κάποιες έννοιες σιγά-σιγά μετατοπίζονται σε διάφορες καταστάσεις, οι οποίες οδηγούν στο να γίνεται εδώ συζήτηση αντιπροσώπων του λαού για ζητήματα που τίθενται από τα συγκεκριμένα σχέδια νόμων που φέρνει η Κυβέρνηση, πολλές φορές ίσως να είναι και μάταιο κάποιος να προβάλλουμε επιχειρήματα, όταν από την άλλη πλευρά αυτό το οποίο εισπράττουμε δεν είναι τίποτε άλλο από μία συστηματική επικοινωνιακή αξιοποίηση των όσων λέγονται, όχι σε αυτήν την Αίθουσα στην οποία ασκείται η λαϊκή κυριαρχία, αλλά σε κάποια κανάλια ή εφημερίδες.

Εγώ, λοιπόν, για λογαριασμό μου κάνω αυτήν τη συγκεκριμένη επισημάνση, γιατί τουλάχιστον θέλω να τα έχω καλά με τη συνείδησή μου και με εκείνους που με έστειλαν ως αντιπρόσωπό τους σε αυτήν την Αίθουσα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώθηκαν οι δευτερολογίες.

Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: «Εκδίκαση πράξεων διαφθοράς Πολιτικών και Κρατικών Αξιωματούχων, υποθέσεων μεγάλου κοινωνικού ενδιαφέροντος και μειζονος Δημοσίου Συμφέροντος και άλλες διατάξεις».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο επί της αρχής;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: «Εκδίκαση πράξεων διαφθοράς Πολιτικών και Κρατικών Αξιωματούχων, υποθέσεων μεγάλου κοινωνικού ενδιαφέροντος και μειζονος Δημοσίου Συμφέροντος και άλλες διατάξεις», έγινε δεκτό επί της αρχής κατά πλειοψηφία.

Εισερχόμεστε στην ψήφιση των άρθρων κεχωρισμένως.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 1 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Συνεπώς το άρθρο 1 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 2 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Συνεπώς το άρθρο 2 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 3 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Συνεπώς το άρθρο 3 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 4 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Παρών.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Συνεπώς το άρθρο 4 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 5 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Παρών.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Συνεπώς το άρθρο 5 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 6 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Συνεπώς το άρθρο 6 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 7 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Συνεπώς το άρθρο 7 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Εισερχόμαστε στην ψήφιση των τροπολογιών.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 544 και ειδικό 48 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Συνεπώς η τροπολογία με γενικό αριθμό 544 και ειδικό 48 έγινε δεκτή όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 545 και ειδικό 49 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Συνεπώς η τροπολογία με γενικό αριθμό 545 και ειδικό 49 έγινε δεκτή όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία.

Εισερχόμαστε στη ψήφιση του ακροτελεύτιου άρθρου.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το ακροτελεύτιο άρθρο;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Το ακροτελεύτιο άρθρο έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: «Εκδίκαση πράξεων διαφθοράς Πολιτικών και Κρατικών Αξιωματούχων, υποθέσεων μεγάλου κοινωνικού ενδιαφέροντος και μείζονος Δημοσίου Συμφέροντος και άλλες διατάξεις», έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία επί της αρχής και των άρθρων.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο και στο σύνολο;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: «Εκδίκαση πράξεων διαφθοράς Πολιτικών και Κρατικών Αξιωματούχων, υποθέσεων μεγάλου κοινωνικού ενδιαφέροντος και μείζονος Δημοσίου Συμφέροντος και άλλες διατάξεις», έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία σε μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου και έχει ως εξής:

«Εκδίκαση πράξεων διαφθοράς Πολιτικών και Κρατικών Αξιωματούχων, υποθέσεων μεγάλου κοινωνικού ενδιαφέρο-

ντος και μείζονος Δημοσίου Συμφέροντος και άλλες διατάξεις

Άρθρο 1

Πεδίο εφαρμογής του νόμου

Οι διατάξεις του νόμου αυτού εφαρμόζονται για:

α) κακουργήματα τα οποία δεν υπάγονται στις ρυθμίσεις της παραγράφου 1 του άρθρου 86 του Συντάγματος και διαπράττουν υπουργοί ή υφυπουργοί, καθώς και κακουργήματα που διαπράττουν βουλευτές, κατά τη διάρκεια της θητείας τους, ακόμη και αν οι υπαίτιοι έχουν παύσει να φέρουν την ιδιότητα αυτή, εφόσον αυτά υπάγονται στην καθύλην αρμοδιότητα του τριμελούς εφετείου,

β) κακουργήματα τα οποία διαπράττουν, κατά την άσκηση των καθηκόντων τους ή επωφελούμενοι από την ιδιότητά τους, γενικοί και ειδικοί γραμματείς Υπουργείων, διοικητές, υποδιοικητές ή πρόεδροι διοικητικών συμβουλίων ή διευθύνοντες ή εντεταλμένοι σύμβουλοι νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, δημοσίων επιχειρήσεων, δημοσίων οργανισμών και νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου τη διοίκηση των οποίων ορίζει άμεσα ή έμμεσα το κράτος, καθώς και αρετά μονοπρόσωπα όργανα των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης, εφόσον αυτά υπάγονται στην καθύλην αρμοδιότητα του τριμελούς εφετείου και

γ) κακουργήματα ιδιαίτερα μεγάλου κοινωνικού ενδιαφέροντος ή μείζονος δημοσίου συμφέροντος, εφόσον υπάγονται στην καθύλην αρμοδιότητα του τριμελούς εφετείου, ο δε χαρακτηρισμός της υπόθεσης ως ιδιαίτερα μεγάλου κοινωνικού ενδιαφέροντος ή μείζονος δημοσίου συμφέροντος γίνεται με πράξη από τον εισαγγελέα του Αρείου Πάγου.

Άρθρο 2

Ποινική δίωξη - Ανάκριση

1. Ο εισαγγελέας όταν λάβει τη μήνυση, την έγκληση ή την αναφορά, για την τέλεση πράξης του προηγούμενου άρθρου, ενεργεί σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 43 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και ασκεί την ποινική δίωξη παραγγέλλοντας ανάκριση. Μπορεί να διαταχθεί και προκαταρκτική εξέταση, η οποία διενεργείται αποκλειστικά από εισαγγελέα πρωτοδικών και ολοκληρώνεται μέσα σε προθεσμία 90 ημερών.

2. Η ανάκριση ενεργείται από πρόεδρο πρωτοδικών, ο οποίος ορίζεται ειδικά γι' αυτή, από το όργανο που διευθύνει το δικαστήριο. Σε δυσχερείς υποθέσεις, μπορεί να ορισθούν επιπλέον μέχρι δύο ανακριτές-πρόεδροι πρωτοδικών και μέχρι ένας εισαγγελέας πρωτοδικών. Η ανάκριση διενεργείται κατ' απόλυτη προτεραιότητα και ολοκληρώνεται μέσα σε προθεσμία τεσσάρων μηνών. Το αρμόδιο δικαστικό συμβούλιο μπορεί με βούλευμα ειδικά αιτιολογημένο να παρατείνει την προθεσμία ολοκλήρωσης της ανάκρισης εφάπαξ μέχρι δύο (2) το πολύ μήνες αν συντρέχουν σοβαροί λόγοι. Το ίδιο συμβούλιο διατάσσει το χωρισμό της ανάκρισης για πράξεις και πρόσωπα, όταν τούτο επιβάλλεται από ιδιαίτερους λόγους που αφορούν την ασφαλέστερη διάγνωση της αλήθειας ή την ταχύτερη εκδίκαση της υπόθεσης.

3. Οι δικαστικοί λειτουργοί των προηγούμενων παραγράφων απαλλάσσονται όλων των άλλων καθηκόντων τους και υποστηρίζονται στο έργο τους από αριθμό γραμματέων και ειδικών επισημημόνων ή πραγματογνωμόνων που κρίνεται αναγκαίος για την ολοκλήρωση της ανακριτικής διαδικασίας μέσα στον προβλεπόμενο γι'

αυτήν χρόνο. Τους γραμματείς ορίζει το όργανο που διευθύνει το δικαστήριο και τους ειδικούς επισημημόνες ο εισαγγελέας εφετών που έχει την ανώτατη διεύθυνση της ανάκρισης με πράξη του, μεταξύ αυτών που υπηρετούν στον ευρύτερο δημόσιο τομέα, εφαρμοζομένων αναλόγως ως προς τους τελευταίους των διατάξεων των άρθρων 188 έως 193 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. Ο ορισμός των πραγματογνωμόνων γίνεται από τον ανακριτή σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 183 και επόμενων του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.

4. Η Αρχή Καταπολέμησης της Νομιμοποίησης Εσόδων από Εγκληματικές Δραστηριότητες και ο Εισαγγελέας Οικονομικού Εγκλήματος (άρθρο 17 Α του ν. 2523/1997, [Α'179] όπως προ-

στέθηκε με το άρθρο 2 του ν. 3943/2011 [Α'66]) παρέχουν στους ως άνω δικαστικούς λειτουργούς κάθε στοιχείο που τους ζητείται και κάθε άλλη συνδρομή. Την ίδια υποχρέωση έχει και κάθε δημόσιος λειτουργός ή υπάλληλος, καθώς και όλοι οι δημόσιοι οργανισμοί και αρχές.

5. Ο ανακριτής και ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών μπορούν να διατάξουν με αιτιολογημένη διάταξή τους την άρση του φορολογικού, τραπεζικού και χρηματοπιστωτικού απορρήτου. Η διάταξη πρέπει να αναφέρει το πρόσωπο που έχει σχέση με την ερευνώμενη υπόθεση και να περιέχει το ακριβές χρονικό διάστημα για το οποίο ισχύει η άρση, που δεν μπορεί να υπερβαίνει τον ένα μήνα. Όταν κρίνεται ότι η άρση πρέπει να διαρκέσει περισσότερο, ο ανακριτής ή ο εισαγγελέας υποχρεούνται να εισαγάγουν το ζήτημα στο οικείο δικαστικό συμβούλιο, διαφορετικά η ισχύς της διάταξης παύει αυτοδικαίως με τη λήξη του μήνα.

6. Ο ανακριτής, με σύμφωνη γνώμη του εισαγγελέα, μπορεί να απαγορεύσει την κίνηση κάθε είδους λογαριασμών, τίτλων ή χρηματοπιστωτικών προϊόντων που τηρούνται σε πιστωτικό ίδρυμα ή χρηματοπιστωτικό οργανισμό, καθώς και το άνοιγμα των θυρίδων θησαυροφυλακίου του κατηγορουμένου, έστω και κοινών οποιουδήποτε είδους με άλλο πρόσωπο, όταν υπάρχουν βάσιμες υπόνοιες ότι οι λογαριασμοί, οι τίτλοι, τα χρηματοπιστωτικά προϊόντα ή οι θυρίδες περιέχουν χρήματα ή πράγματα που προέρχονται από την τέλεση του ερευνώμενου εγκλήματος. Με την ίδια διάταξη είναι δυνατό να εξαιρούνται λογαριασμοί και ποσά τα οποία είναι αναγκαία για την κάλυψη των γενικότερων δαπανών διαβίωσης του κατηγορουμένου και της οικογένειάς του, των εξόδων για τη νομική του υποστήριξη και των βασικών εξόδων για τη διατήρηση των δεσμευμένων ως άνω στοιχείων. Η διάταξη του ανακριτή επέχει θέση έκθεσης κατάσχεσης και επιδίδεται στον κατηγορούμενο και στο διευθυντικό στέλεχος του πιστωτικού ιδρύματος ή του χρηματοπιστωτικού οργανισμού. Σε περίπτωση κοινών λογαριασμών, τίτλων, χρηματοπιστωτικών προϊόντων ή κοινής θυρίδας η διάταξη επιδίδεται και στον τρίτο. Η απαγόρευση ισχύει από τη χρονική στιγμή της επιδόσης της διάταξης του ανακριτή στο πιστωτικό ίδρυμα ή χρηματοπιστωτικό οργανισμό. Από τότε απαγορεύεται το άνοιγμα της θυρίδας και είναι άκυρη έναντι του Δημοσίου εκταμίευση χρημάτων από το λογαριασμό ή εκποίηση τίτλων ή χρηματοπιστωτικών προϊόντων. Ο κατηγορούμενος και ο τρίτος δικαιούνται να ζητήσουν την άρση της διάταξης του ανακριτή, με αίτηση που απευθύνεται προς το δικαστικό συμβούλιο και κατατίθεται στον ανακριτή ή τον εισαγγελέα, μέσα σε δέκα ημέρες από την επίδοση σε αυτόν της διάταξης. Στη σύνθεση του συμβουλίου, που κρίνει την αίτηση, δεν μετέχει ο ανακριτής. Η υποβολή της αίτησης και η προθεσμία της δεν αναστέλλουν την εκτέλεση της διάταξης. Η διάταξη ανακαλείται αν προκύψουν νέα στοιχεία.

Άρθρο 3 **Περάτωση της ανάκρισης**

Στα εγκλήματα που προβλέπονται στο άρθρο 1, η περάτωση της κύριας ανάκρισης κηρύσσεται από το συμβούλιο των εφετών με βούλευμα. Για το σκοπό αυτό η δικογραφία διαβιβάζεται αμέσως μετά την τελευταία ανακριτική πράξη στον εισαγγελέα εφετών, ο οποίος, μέσα σε προθεσμία ενός μήνα, την εισάγει με πρότασή του στο συμβούλιο εφετών, το οποίο, μέσα σε προθεσμία ενός μήνα, αποφαινεται αμετακλήτως, είτε να μη γίνει κατηγορία είτε εκδίδοντας παραπεμπτικό βούλευμα, ακόμη και για τα συναφή πλημμελήματα ή κακουργήματα, ανεξαρτήτως της βαρύτητας των τελευταίων ή εάν για αυτά προβλέπεται διαφορετικός τρόπος περάτωσης της ανάκρισης, και όταν από την έρευνα της ουσίας της υπόθεσης κρίνει ότι δεν θεμελιώνεται προβλεπόμενο από το άρθρο 1 έγκλημα.

Άρθρο 4 **Διαδικασία**

1. Κατά την εκδίκαση των υποθέσεων του άρθρου 1 δεν επιτρέπεται η χορήγηση αναβολής.

2. Σε όλως εξαιρετικές περιπτώσεις, το δικαστήριο μπορεί να

διατάξει τη διακοπή της δίκης για δεκαπέντε το πολύ ημέρες. Αν μετά τη διακοπή, δεν μπορεί να συνεχισθεί η δίκη για οποιοδήποτε λόγο, αναβάλλεται και προσδιορίζεται σε ημέρα που δεν απέχει περισσότερο από δύο μήνες, σε αυτήν προεδρεύει δε ο ίδιος δικαστής που είχε αρχικά κληρωθεί ή ορισθεί.

3. Στις άνω υποθέσεις ο ορισμός δικασίμου από τον αρμόδιο εισαγγελέα γίνεται υποχρεωτικά κατ' απόλυτη προτεραιότητα, σε ημέρα που δεν απέχει περισσότερο από δύο μήνες από την διαβίβαση σε αυτόν των εγγράφων. Εφόσον ασκηθεί έφεση, η υπόθεση εισάγεται κατ' απόλυτη προτεραιότητα στο αρμόδιο δευτεροβάθμιο δικαστήριο και ορίζεται δικάσιμος από τον αρμόδιο εισαγγελέα σε ημέρα που δεν απέχει περισσότερο από δύο μήνες από την διαβίβαση σε αυτόν των εγγράφων.

Άρθρο 5 **Αυτοτέλεια διαδικασίας**

1. Η ενώπιον της Βουλής σύμφωνα με το άρθρο 86 του Συντάγματος διαδικασία δεν εμποδίζει την άσκηση ποινικής δίωξης, την πρόοδο της ανάκρισης, της διαδικασίας στο ακροατήριο και της έκδοσης απόφασης σύμφωνα με τον παρόντα νόμο.

2. Οι διατάξεις του παρόντος νόμου εφαρμόζονται αναλόγως και στην περίπτωση του άρθρου 29 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.

Άρθρο 6 **Τελικές διατάξεις**

Για όσα θέματα δεν ρυθμίζονται διαφορετικά στο νόμο αυτόν εφαρμόζονται οι διατάξεις του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.

Άρθρο 7 **Μεταβατικές διατάξεις**

Υποθέσεις του άρθρου 1 που εκκρεμούν σε οποιοδήποτε στάδιο της ποινικής διαδικασίας και σε οποιοδήποτε βαθμό συνεχίζονται σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου.

Άρθρο 8

1. Η εκδίκαση των πολιτικών και ποινικών υποθέσεων που έχουν προσδιορισθεί για να δικασθούν μετά τη 16η Σεπτεμβρίου 2011 στη μεταβατική έδρα του Εφετείου Αθηνών στη Χαλκίδα και στις μεταβατικές έδρες του Εφετείου Αιγαίου στη Μυτιλήνη και τη Χίο περιέρχεται αντίστοιχα στα Εφετεία Ευβοίας και Βορείου Αιγαίου.

2. Οι πολιτικές υποθέσεις που εκκρεμούν ενώπιον των Εφετείων Αθηνών, Πατρών, Αιγαίου και Κρήτης και υπάγονται εφεξής στην αρμοδιότητα των Εφετείων Ευβοίας, Δυτικής Στερεάς Ελλάδος, Βορείου Αιγαίου και Ανατολικής Κρήτης αντίστοιχα, μεταφέρονται και εκδικάζονται από τα τελευταία αυτά Εφετεία, αφού τηρηθούν οι διατάξεις του άρθρου 498 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.

3. Οι ποινικές υποθέσεις που εκκρεμούν σε οποιοδήποτε στάδιο είτε της προδικασίας είτε της διαδικασίας στο ακροατήριο ενώπιον των Εφετείων Αθηνών, Πατρών, Αιγαίου και Κρήτης και των αντίστοιχων Εισαγγελιών Εφετών διαβιβάζονται στις Εισαγγελίες των Εφετείων Ευβοίας, Δυτικής Στερεάς Ελλάδος, Βορείου Αιγαίου και Ανατολικής Κρήτης αντίστοιχα. Για την εκδίκαση των υποθέσεων αυτών ενώπιον των νέων Εφετείων τηρούνται οι διατάξεις των άρθρων 320 επόμενα του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. Κατ' εξαίρεση οι ποινικές υποθέσεις που έχουν προσδιορισθεί να εκδικασθούν μέχρι 31 Μαρτίου 2012 από το Εφετείο Κρήτης παραμένουν και εκδικάζονται από το δικαστήριο αυτό.

Άρθρο 9

1. Η παρ. 5 του άρθρου 6 του ν. δ. 3026/1954 (Α' 235), όπως προστέθηκε με το άρθρο 33 του ν. 3910/2011 (Α' 11) και συμπλη-

ρώθηκε με το άρθρο 68 του ν. 3994/2011 (Α' 165), αντικαθίσταται από την ισχύ του ν. 3910/2011 (Α' 11) ως εξής:

«5. Μέρος της άσκησης, διάρκειας έως έξι μηνών, μπορεί να γίνει στο πολιτικό και διοικητικό Εφετείο ή Πρωτοδικείο ή στην αντίστοιχη Εισαγγελία ή στο Ειρηνοδικείο της έδρας του Δικηγορικού Συλλόγου που είναι εγγεγραμμένος ο ασκούμενος. Ο συνολικός αριθμός και η κατανομή των ασκούμενων δικηγόρων στα Δικαστήρια και Εισαγγελίες της Ελλάδος, η διαδικασία και ο τρόπος επιλογής, ο καθορισμός της έναρξης και ο ακριβής χρόνος άσκησης, η εξειδίκευση των καθηκόντων που οι ασκούμενοι θα επιτελούν, ο τρόπος καταβολής της αμοιβής, καθώς και οποιαδήποτε άλλα ειδικότερα ζητήματα σχετικά με την άσκηση των ασκούμενων δικηγόρων καθορίζονται με κοινή απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και του Υπουργού Οικονομικών. Η κατανομή των ασκούμενων δικηγόρων ανά Εφετείο, Πρωτοδικείο, Εισαγγελία ή Ειρηνοδικείο καθορίζονται από τα όργανα διοίκησης του Εφετείου, Πρωτοδικείου, της Εισαγγελίας ή του Ειρηνοδικείου, μετά από σύμφωνη γνώμη του οικείου Δικηγορικού Συλλόγου. Ο ασκούμενος λαμβάνει αμοιβή που καθορίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.»

2. Η παρ. 5 του άρθρου 64 του ν. 3900/2010 (Α' 213) αντικαθίσταται ως εξής:

«5. Τα της διαδικασίας εκκαθάρισης και πληρωμής των δαπανών για την αντιμετώπιση των αναγκών της παραγράφου 1 καθορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Με την ίδια απόφαση καθορίζεται και ο τρόπος ελέγχου των απολογιστικών στοιχείων της διαχείρισης του ποσού της ετήσιας επιχορήγησης των ως άνω Δικαστηρίων.»

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Άρθρο 10 Έναρξη ισχύος

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.»

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Παρακαλώ το Σώμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την υπ' ευθύνη του επικύρωση των Πρακτικών ως προς την ψήφιση στο σύνολο του παραπάνω νομοσχεδίου.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Το Σώμα παρέσχε τη ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

Κύριοι συνάδελφοι, σας έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά της Δευτέρας 29 Αυγούστου 2011, της Πέμπτης 1 Σεπτεμβρίου 2011 (πρωινή και απογευματινή συνεδρίαση) και της Παρασκευής 2 Σεπτεμβρίου 2011 και ερωτάται το Σώμα αν τα επικυρώνει.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Συνεπώς τα Πρακτικά της Δευτέρας 29 Αυγούστου 2011, της Πέμπτης 1 Σεπτεμβρίου 2011 (πρωινή και απογευματινή συνεδρίαση) και της Παρασκευής 2 Σεπτεμβρίου 2011 επικυρώθηκαν.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 16.50' λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Πέμπτη 29 Σεπτεμβρίου 2011 και ώρα 9.30', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση επίκαιρων ερωτήσεων, σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ